SOKOL AMERICKÝ

Entered As Second-Class Matter Jan. 14th, 1904, At The Post-Office At Chicago, Ill.

ROČNÍK XXXIV. CHICAGO, ILL., 15. SRPNA 1912. (Dvojité číslo.) ČÍSLO 7.

ŽNÍM OLYMPIAD!

ZAS přišli jste, žní Olympiad dnové . . .
buďtež pozdraveni!
Vy dnové, nádherní, jichž éter chvěje se roztaven žárem,
pod vašim lazurem šarlatně hoří, svítí a plá
tisíc košilí rudých . . . Tisíce srdcí pod nimi hrá
v oddané kázni nadšenou písní bratrské lásky,
tisíce srdcí v souzvuku zázračném pojí se dychtivě
v jediný mocný bouřlivý proud . . . Vy dnové tajemní,
v polední vašich úpalu žíznivě ssajících pot
se všech stran sváží se úroda bohatá . . . Hospodář Národ
zamyšlen kráčí za vozy, k obloze zírá, k západu hléď,
kde mračen se černava bouřlivá kupí a sbírá . . .

— — —

Dlouhá jsou léta našeho zrání, zvolna se nalévá klas:
však přijdou mlatcové zimních dnů ledoví, bez slitování
cepy svých soudů zabuší v něj . . . Hospodář zadumán ptá se:
mnoho-li zrní? . . . Převáté plevy vysoko vzlétly
zadul v ně vichr, v kolotu zmámeném smetl je v prach . . .
Žní Olympiad dnové, přehlídek šťastných síly národní,
královská Praha vítá vás, na rtech s úsměvem pýchy,
pod lipou rozkvetlou, ve vaší ztopena sluneční záři,
bělostný sokol, hle, perutí máv, na její rameno slét . . .
Do Prahy, bratři! Slovanská vám Akropolis kyne
svých svěží cimbuřím, v dál s obelisku Slavie všem mává
na pozdrav mateřská . . . V šik nezdolný se sražte připraveni,
vlast zavolá-li dobýt jí nový, slavný Marathón!

Ruch.

Jos. Čermák:

NAŠE ÚČAST PŘI VI. SLETU.

Opona se vyhrnula — na jevišti Sokola Chicaga zjevili se zrakům četně shromážděných diváků statní borci, které vyslala k Všesokolským závodům Národní Jednota Sokolská a Župa Fuegner-Tyrš — fanfáry sletové hudby zazněly, svalnaté paže se zvedly—a první akt nádherného divadla byl na této straně oceanu zahájen. A v té chvíli, kdy dával jsem povel k započetí cvičení dolehla na mne celou tíhou ta zodpovědnost, jakou jsem na sebe převzal, když po delším marném zdráhání svolil jsem postaviti se družstvu našemu v čelo a vésti je k zápolu tam, kde nejvyškolenější gymnasti velikých národů evropských marně pokoušeli se až posud dobýti si předáctví nad těmi junáky, které na závodiště vysílá český národ. Tušil jsem od samých počátků, s čím bude mi zápasiti; viděl jsem, že přes veškeré napomínání v orgánu zase jsme hodně času promeškali — o věci, kterou sjezd nařídil, zase jsme zbytečně hlasovali — jen abychom zůstali věrni starým tradicím, nechati vše na chvíli poslední a pak se zimničním chvatem pokoušeti se dohoniti, co jsme byli zbytečně promeškali, ale v tom ruchu se na vše zapomínalo a vše dolehlo na mne ve chvíli této celou svojí tíhou. Neuvádím, nepřipomínám to co stížnost — co se stalo, stalo se a nedá se více odčiniti — ale chci, aby naše těleso přece jednou naučilo se těžiti z nabytých zkušeností a rozhodnou-li v budoucnosti opět na Všesokolských Olimpiadách podílu bráti, aby započato bylo s přípravami v čas. Naše jednoty jsou rozptýleny po všech končinách této obrovské země — dny a noci to trvá, nežli nejrychlejší vlaky nás svezou dohromady a tuto okolnost neměli bychom pouštěti se zřetele, kdykoliv rozhodneme vyslati junáky naše k zápolu s bratry zámořskými.

Nechci, aby mi bylo rozuměno tak, že snad delší přípravou měli bychom větší naději na palmu vítěznou. Kdo zná moje zásady, kdo ví, jak na závody pohlížím, tomu není třeba vysvětlovati, že na vítězství na sokolském závodišti kladu malou váhu. Raduji se, překoná-li družstvo české gymnasty velikého národa francouzského, poněvač tím mezi národy dobývá uznání nejen Sokolstvo, ale šíří se po celém vzdělaném světě známost o našem národě; těším se z toho, vynikne-li v Americe český Sokol nad cizím gymnastem — ale závodíme-li mezi sebou, pak počet bodů získaných ani na chvíli není s to mne z klidu přivésti: jsme všichni členy jedné rodiny — jsme bratry— máme všichni stejné cíle, stejné snahy — jaký rozdíl v tom, dobude-li si předáctví bratr ten neb onen, pokud jest on sokolem s tělem a duší, pokud vedle Sokola můžeme cíti v něm též vzorného Čecha — vzorného českého člověka. Ale delší přípravou předejdeme tomu zimničnému chvatu, ušetříme si chvíle, kdy tak často počíná se zmáhati beznadějnost na čestný výsledek našeho poslání — ušetříme trapné chvíle vůdci, který zápasiti musí při nepříznivých poměrech s četnými nepříjemnostmi, k nimž přidružují se ještě nedostatek času — vidí, že nikdo nebéře v úvahu, co vše překonati musí a že za možný nezdar bude činěn zodpovědným on — že trpěti musí za liknavost celku. Připomínám Vám to vše bratří proto, byste v budoucnosti ze zkušenosti letošní těžili ku prospěchu nás všech!

Výběr družstva.

Dle usnesení sjezdového mělo družstvo sletové vybráno býti zkouškami roztřid'ovacími v době letní 1911. Letní doba byla zvolena proto, poněvadž členové spíše mohou dostati na delší čas dovolenou — mohou svoji "dobu prázdnin" upraviti si tak, aby připadla na dobu zkoušek. A tu bylo by možno zdržeti se poněkud déle pohromadě, aby mohl členům družstva dán býti pevnější základ k jakési stejnosti, kdy venku pod širou oblohou možno by bylo cvičiti cviky mimořádné, skoky — běhy — a p. Ale my před samými zkouškami z nevysvětlitelných příčin počali zase hlasovati — z toho hlasování vynořilo se před zraky našimi z čista jasna "družstvo vzorné" (tedy ne závodní) — což zase některým se nelíbilo, hlasovalo se poznovu a tak v době, kdy družstvo dle usnešení sjezdu mělo býti již vybráno, kdy jednotliví členové jeho měli již doma dle návodů cvičiti, na tuhý zápol se připravovati — vyjednávali o tom, jaké društvo k VI. Sletu vyslati chceme. Připomínám opět jen jako výstrahu pro budoucnost.

Průběh roztřid'ovací zkoušky jest znám a nebudu se o podrobnostech zmiňovati. Vybráni byli nejlepší naši cvičenci — a co se zvláštním potěšením zaznamenávám, pokud z krátkých styků s nimi mohu souditi, i vzorní Sokolové, jaké jsem vždy v družstvu viděti si přál. Jsou to hoši, v něž můžeme míti úplnou důvěru, že naděje v ně kladené nezklamou. Malé pochybení na závodišti může připraviti i toho nejvyškolenějšího borce o značný počet bodů — za pochvbení takové nemůže on nikdy volán býti k zodpovědnosti — ale pochybení jeho co Sokola, co člověka znamená více, nežli ztrátu bodů, znamená více, nežli ztracené vítězství. Odmění-li člena družstva našeho menším počtem bodů soudce na poli závodním, neneseme posudek ten tak těžce, jako kdyby veřejnost, která v nás viděti má představitele všeho, co Sokolstvo znamená, kdyby ta veřejnost měla příčinu dáti nám jen o jediný bod méně, než jak nás byla posuzovala dříve, nežli nás byla poznala. A maje v družstvo N. J. S. plnou důvěru, že at' na závodišti před zraky přísných soudců obstojí nebo ne, před zraky přísné veřejnosti vždy a všude obdrží počet bodů co nejvyšší — nastupuji s nimi cestu do milé vlasti s důvěrou, láskou, radostí — pýchou!

Sokolky.

Při výběru družstva Sokolek pronásledovala nás též ta neúprosná kletba, "vše až na poslední chvíli!" a na opětované výzvy v orgánu zůstávali jsme klidnými, nečinnými. Když péro nebylo s to

proniknouti — pokoušel jsem se o to, slovem vzbuditi jakýsi zájem o vyslání družstva Sokolek k Sletu — ale všude narazil jsem na lhostejnost až mrazivou, takže jsem se myšlénky té úplně vzdal. V době té vyučoval jsem ve večerní škole, a v třídách bylo několik našich Sokolek, které tu a tam myšlénku vyslání dívčího družstva přetřásaly, až konečně některé z nich prohlásily, že se výpravy súčastní. A ač doba odjezdu se rychle blížila, začali jsme pilně cvičiti s tím dorozuměním. že překvapí-li nás doba odjezdu nepřipravené, družstvo rozpustíme. Cvičilo se asi šest týdnů s výsledkem ne právě mnohoslibným. Některé dívky, které myšlénku tu samy svým prohlášením uvedly v život, oznámily později, že poměry se změnily a tudíž že se výpravy nesúčastní. Tím nejen že již sestavené družstvo bylo nadobro roztříštěno, ale zmocnila se ochablost i těch, které již rozhodnuty byly jeti. A v době, kdy cviky měly býti již nacvičeny, octli jsme se opět tam, kde jsme byli, nežli se o vyslání Sokolek mluviti počalo. Zůstaly jen čtyry Sokolky a když zklamané na mne pohlédly, jakoby se tázati chtěly "co nyní?" prohlásil jsem: "cvičme a kdyby jste vy samy cvičiti měly, chicagské Sokolky na Sletu zastoupeny býti musí!" A přiznávám se, že jsem slova ta pronesl jen proto, abych ušetřil zklamání těm, které tak těšily se, že budou se na cvičení při VI. Sletu podíleti. Cvičili jsme tedy dále — a každým týdnem se počet cvičenek množil. Ze Sokola Tábor přihlásily se dvě, ze Sokola Čechie jedna, ze Sokola Chicago dvě — družstvo bylo opět úplné, ale octli jsme se před choulostivou otázkou: bude možno nacvičiti cviky, které v Praze ukázati chceme — a to s dívkami, které neměly pro cvičení ta potřebného základu? Leč na uvažování nebylo času — proto začalo se cvičiti s dvojnásobným úsilím — Sokolky pracující jezdily do školní tělocvičny přímo ze závodů, bez večeře, poněvač ve škole večerní mohlo nácviku věnováno býti vždy jen několik minut času, před zahájením cvičení pravidelného — a jen píli a vytrvalosti děkovati lze, že Chicago družstvem Sokolek zastoupeno bude a že podáme sestrám v Čechách ukázky cvičení, které v Americe prorazily hráz předsudku proti tělesné výchově žen! Za svoji píli a vytrvalost zaslouží si čacké Sokolky uznání a čest!

Ale sestavením družstva nebyla věc ještě vyřízena. V březnu zavřeny byly večerní školy a nastala otázka: kde nyní cvičiti — kde se scházeti? V tělocvičnách sokolských cvičí se téměř denně — prázdné večery jsou pronajaty pro zábavy — až v největší tísni vyšel nám v ústrety Sokol Tábor a p. Kodl, řiditel hřiště v Plzni, a tak jsme v nočních dobách putovali s místa na místo. Sněhové bouře, lijáky, třeskuté mrazy marně pokoušely se o to, aby učinily návštěvu cvičení nepravidelnou — celá příroda se proti nám mohla spiknouti, jediná Sokolka na cvičení nescházela. Na dno mořské klesl plovoucí palác "Titanic" — muži při čtení zpráv o hrůzách moře pozbyli odvahy a odvolávali svoji účast — ale Sokolky vytrvale cvičily dále. A píle, vytrvalost jejich slouží jako zářící příklad pro budoucnost!

Tak překonali jsme celou řadu překážek, prožili jsme různá zklamání — a ocit'ujeme se před cílem svých snah, svých tužeb — loučíme se s Chicagem, abychom nastoupili cestu tam, kam nese nás neukrotitelná touha, tam v ty kraje české, po nichž

Dle fotografie Dr. L. J. Fishera.

Naše sokolská rodina na palubě.

i po dlouholetém pobytu v zemi cizí tak toužíme — spějeme tam, kde bezpříkladná obětavost a láska k věci nadchnouti nás má k nové neochabující činnosti posilniti má k nové vytrvalé práci na poli sokolském, kterážto práce má tak veliký význam nejenom pro celý národ náš, ale pro celou společnost lidskou! Ve chvíli odjezdu zapomínáme vše — těžké zkoušky — zklamání — trpké chvíle — nitrem naším hárá jen touha, vstoupiti opět na tu půdu českou, dýchati to ovzduší české, slyšeti všude jen hovor český — spatřiti ty kraje, kde trávili jsme své dětství. Tuto žhavou touhu pochopiti dovede jen ten, kdo po tolika letech opět vrací se v místa, kde stála jeho kolébka. Ta láska k rodné půdě nemůže býti nadobro utlumena — v tuhém boji o existenci v živlu cizím jest sice poněkud potlačena — ale dřímá, doutná — a čím déle doutná, tím mocněji žárem vzplane, když mocně potlačovaná touha ocit'uje se blízko svého uskutečnění. A s pocity těmito opouštíme Chicago — s těmito pocity spějeme k východu bychom přes spousty vod Atlantu dali se unášeti k břehům Evropy a pak spěli k cíli svých tužeb, k cíli svých dlouholetých snů! ..

* * *

Ve čtvrtek dne 6. června bylo v tak zvané "české Californii" a "české Plzni" v Chicagu rušno. Před síní Sokola Chicago shromážd'ovaly se již záhy z rána davy lidí, chtíce pozdraviti ještě ty, kteří jako předvoj výpravy opouštěli Chicago o několik dní dříve. Byli to ponejvíce závodníci Nár. Jed. Sokolské a chicagské Sokolky, kteří měli podati ukázky svého cviku v New Yorku před svým odplutím k břehům evropským a proto byli nuceni vyjeti z Chicaga již 6. června. Vždy činný, neunavný br. Jan Šiman byl opět duší celého hnutí — radní Čermák obstaral dostatečný počet automobilů — i jiní majitelé těchto vymožeností nové doby dostavili se se svými povozy. Všude vlály prapory české i americké — všude bylo slyšeti veselý hovor, smích — a tu a tam viděti bylo zarosené oko těch, kteří loučili se se svými drahými. Znamení dáno — účastníci výpravy vsedli do vozů, pestrý průvod hnul se k síni Plz. Sokola, kde přidali se ostatní a řada okrášlených povozů pak nastoupila cestu po 18. a Halsted ulici k síni Slov. Lípy. Průvod byl českým lidem všude nadšeně pozdravován a s oken máváno bylo šátky a praporci jako poslední pozdrav. Síň Slov. Lípy na ulici DeKoven byla poslední českou stanicí, a jakmile tu jsme minuli, jelo se rušnými ulicemi chicagskými rychle k nádraží Ill. Central, kde připraven byl zvláštní vlak, v němž nastoupili jsme cestu k východu.

Cestu popisovati nebudu — nenít' účelem článku tohoto líčiti dojmy cestovní — podotknu pouze tolik, že br. Šiman zaslouží si dík všech účastníků, nebot' neopomenul ničeho, co by nám mohlo dlouhou a unavující cestu po dráze zpříjemniti. První příjemné překvapení čekalo na nás v krásném Detroitu, kde bratří, vedeni br. Janem Fryšem, přinesli do vlaku české koláče, na něž nejen cestující, ale i zřízenci železniční vrhli se s takovým chvatem, že z é zásoby záhy ničeho nezbylo. Cesta vykonána byla bez nejmenší nehody a nepříjemnosti a tak dorazili jsme št'astně v pátek odpoledne do nádraží new-yorského, kde sotva že jsme vystoupili z vlaku, pozdraveni jsme byli hlučným "Na zdar!" od četně shromážděných bratří a sester. Po krátkém avítání odebrali jsme se do svých hotelů, o Sokolky postaraly se jejich new-yorské sestry — a já, sotva že jsem uložil svá zavazadla, spěl jsem vyzvídati jak postaráno bylo o hudební doprovod pro naše cvičení.

Zdá se, že osudem předurčeno bylo, aby cvičení Sokolek měla vždy neslibné počátky, ale skvělé zakončení, nebot' kdykoliv chystali jsme se k vystoupení, at' již v New Yorku, na sletišti neb při zvláštních příležitostech v Praze, vždy počátky byly provázeny takovou řadou zmatků a nedorozumění, že kdybychom se byli dali zastrašiti překážkami, které v některé chvíli zdály se býti přímo nepřekonatelnými, snad by Praha cviků našich ani nepoznala za podobných okolností, za ustavičného zklamání, při stálých překážkách bylo družstvo sestaveno a vycvičeno, za ustavičného zklamání a při stálých překážkách vždy a všude družstvo vystupovalo — ale vždy víra v trpělivost, nezdolnost a vytrvalost zvítězila. Pro zajímavost tohoto zvláštního zjevu rozepíši se o tom ve zvláštním článku, nebot' budoucí vůdce a cvičitel družstev sletových bude moci z líčení toho uschovati si mnoho prospěšných pokynů.

Překážka, která se nám v New Yorku do cesty postavila, byla jen rázu nepatrného a byla překonána velice hravě. Mladistvá Sokolka uvolila se z ochoty provázeti cvičení naše na klavíru, ale cviky vyžadovaly přesný čas, a ona měla na nácvik hudby tak málo času, že měli jsme za to, že budeme nuceni cvičiti bez hudebního doprovodu. Však obětavý br. Průša, sbormistr Sokola, vida naše nesnáze, ochotně uvolil se cvičení Sokolek na pianě doprovázeti a tím zdar vystoupení jich byl zajištěn. Sobota věnována byla zkouškám Sokolek k večernímu vystoupení a s družstvem Sokolů, které v New Yorku teprv ku společným cvičením se sjelo, zahájeno bylo cvičení boxu a nástupu. Pracováno bylo bez únavy, nebylo jediné hodiny zmařeno — bratří i sestry musili odříkati se zábav, nabízených doprovodů k prohlídce města — neb měli jsme před sebou všichni důležitý cíl: zastupovati čestně Nár. Jednotu Sokolskou při prvním Všeslovanském Sletu a cíli tomu musili jsme obětovati vše.

Vystoupení Sokolek v Sokolně mělo výsledek čestný — ač tu a tam ještě bylo třeba opravy, uhlazení ostrých hran, přec jen strhly čacké sestry svými svižnými pohyby obecenstvo k bouřlivým projevům pochvaly. Sokolové provedli sletová prostná, podali ukázky svého výcviku na koni na šíř a přes únavu, která byla u každého člena družstva znatelna, cvičeno bylo celkem pěkně. Podrobněji se zmíníme o večírku tomto na jiném místě.

V neděli 9. června dopoledne opět cvičili borci rohování — pondělí taktéž — a tento poslední den před vyplutím teprv zakmitl mi paprsek naděje, že snad i se Sokoly ukázkové cvičení provésti budu s to. Hoši pustili se do práce se vší chutí a vědouce, jak málo času k nácviku zbývá, že nelze spoléhati

na cvičení na lodi (aspoň zkušenými nám mnoho naděje dáváno nebylo) pustili se do cvičení s pravou sokolskou energií a těch několik hodin, co byli jsme s to v New Yorku nácviku věnovati, dokázalo, co lze i v krátké době docíliti při dobré vůli a vědomí zodpovědnosti, jakou jsme na sebe dobrovolně přijali.

new-yorském dle amerických a českých vlajek a v několika minutách valil se z malé té lodi na náš parník nepřetržitý proud výletníků a jich přátel, kteří je až na palubu doprovázeli. Následovaly obvyklé scény — hovořilo se, žertovalo se, mluvilo se o nastávající plavbě a že nám každé chvíli byla připomenuta i možnost osudu "Titanicu", netřeba ani

Vzorné družstvo Sokolek cvičící s raketami na palubě.

Cvičení Sokolů v rohování na palubě.

Tak dostavil se úterý 11. června — den odplutí od břehů amerických. Abych mohl na lodi vše v čas zaříditi, pro družstvo společné stoly zajistiti, odejel jsem na lod' záhy z rána a tam čekal, až najatá lod' výletníky i naše družstvo k lodi dopraví. Asi o deváté hodině se tato objevila — poznali jsme ji mezi tím množstvím různých plavidel v přístavu

zvlášť' poznamenávati těm, kdož znají, jak některým lidem působí rozkoš vyvolávati "dobrou náladu". Však vyjma několika žen, které vždy při vyslovení jména nešt'astné lodi změnily výraz obličeje, na celek ta častá připomenutí neměla "žádoucích účinků" — a veselí panovalo na lodi dále. Pojednou dáno znamení k opuštění lodi — nastává

loučení — dáno znamení druhé — třetí — a lod' "New Amsterdam" tažena jest z přístaviště do středu řeky. Trvá to asi půl hodiny, nežli obrovské to plavidlo malými parníčky jest zavlečeno na určité místo — a my nevíme, kam dříve zraků obrátit. S břehů zaznívá k nám volání — vidíme sta a sta šátků, vlajek, slyšíme poslední pozdravy — kol hučí četné lodi — v záři slunečních paprsků skví se po levé straně obrovské budovy a věže veleměsta New Yorku — a na palubě veškerá slova pojednou umlkají. Pohled ten každého tak uchvátil, že rozhlížíme se všichni jen v němém obdivu — cítíme, že opouštíme pevninu, bychom přes širé moře vydali se na cestu k břehům evropským — to, o čem jsme až posud jen snili, stává se skutkem — a přemoženi neobyčejnými těmi dojmy, ani nepozorujeme, že lod' naše již vlastní silou hnána jest ku předu. — Již míjíme obrovskou sochu Svobody — a v malé chvíli zříme před sebou nedozírnou hladinu Atlantu. Lodní šroub pracuje se stále rostoucí rychlostí — New York zrakům našim se ztrácí — již viděti jest jen úzký, temný pruh ztrácející se pevniny — a než se nadějem, ocit'ujeme se na otevřeném moři.

* * *

Sotva že octli jsme se na otevřeném moři, bylo první starostí nás všech přesvědčiti se, bude-li možno na lodi cvičiti neb ne — neb kdyby se měla uskutečniti předpověď' těch, kteří cestu přes moře za podobných okolností konali, byli bychom nuceni ukázkové cviky borců ještě více zjednodušiti (první pro mne bolestný řez do nich byl jsem nucen učiniti již na pevnině) a cvičení Sokolek do jisté míry bylo by ohroženo, nebot' veškeré své naděje skládal jsem v pobyt na lodi. První, co vzbudilo v nás naději, byla stavba lodi, nebot' málo která lod' má na palubě tolik prostorných, všech překážek prostých místností jako "New Amsterdam". K tomu přidružila se neobyčejná ochota kapitánova, který pro naše cvičení vykázal místo nejlepší a ochota lodních zřízenců, kteří dbali toho, aby nám nikým a ničím v našich cvičeních překáženo nebylo. I samotné moře přispělo nám na pomoc, nebot' po celou cestu bylo dosti klidné, že nezmařili jsme jediného dne — každý den ráno i odpoledne jsme cvičili a ač někdy lod' přece jen počínala se kymáceti tak, že jen s velikou obtíží bylo lze naše cviky (jmenovitě tance) prováděti, přec jen cvičeno bylo s neochabujícím zájmem a chutí den co den až do té chvíle, kdy objevily se zrakům našim břehy evropské. Sokolové cvičili vždy časně ráno (o šesté hodině) takže když výletníci vycházeli ze svých kajut, byli naši borci již "po práci". Jak i naši borci cítili tíhu zodpovědnosti na sobě, dokazuje nejlépe, že když jednoho rána dostavili se na palubu pozdě, že cvičiti již nebylo lze, hlásili se později sami k cvičení, aby promeškanou hodinu vynahradili. Cvičení naše, jmenovitě cvičení boxu a cvičení Sokolek poutalo na lodi velikou pozornost a když cestující první kajuty seznali, které hodiny byly cvičením určeny, shromažd'ovali se naproti naší palubě v takovém množství, že někdy tam nebylo ani hnutí. Jaký zájem o cvičení Sokolek se jevil, svědčí nejlépe ta okolnost, že vyslána byla ke mne jednoho dne deputace se žádostí, bychom některý den přišli cvičiti na promenádu první kajuty. Poděkoval jsem zdvořile za laskavé pozvání, ale zároveň vyslovil politování, že nelze přání vyhověti. Vysvětlil jsem žadatelům, že cvičíme jen proto, bychom cviky své zdokonalili, jaký jest cíl naší cesty, tudíž že necvičíme na lodi pro okázalost, neb pro pobavení cestujících. Delegace uznala naši omluvu a tázala se jménem ostatních, nenamítáme-li nic proti tomu, když s paluby naše cvičení sledují — a na mé ujištění, že nás těší, když jeví o naši snahu takový zájem, rozešli jsme se v tom nejlepším přátelství. Zdálo se mi, že naše odpověď' jim více imponovala, nežli kdybychom byli ochotně slíbili, že je v některý den přijdeme svými cviky pobavit.

Tak míjel jeden den za druhým při stálém cvičení. Kapitán lodi několikráte přišel a s nemalým zájmem cviky naše sledoval a seznav, že zvědaví cestující tlačí se příliš těsně kol cvičiště a nám poněkud překážejí — nařídil, aby vždy v "cvičební hodiny" odděleni byli cestující od cvičících provazem, a lodní zřízenec, jemuž povinnost ta uložena byla, svědomitě ji až na konec cesty vykonával. Jelikož cestu po lodi konali s námi bratří od Župy Fuegner-Tyrš a bratří Slováci, bylo na "cvičišti" živo téměř po celý den, nebot' nežli se všechna družstva vystřídala, byl obyčejně večer.

Konečně objevil se toužebně očekávaný tmavý pruh — a já vida, že bylo by přímo nemožným na cvičení mysl soustřediti, oznámil jsem, že cvičení na lodi je skončeno a čacké Sokolky a bratří Sokolové oddali se nyní bezstarostně zábavě a pozorování stále jasněji na obzoru se objevujícího pobřeží evropského.

Minuli jsme Plymouth a druhý den (čtvrtek 20. června) večer zakotvili jsme v přístavu rotterdamském. Jelikož bylo by přímo holou nemožností nalézti ubytování pro 800 lidí, svolila společnost, bychom noc strávili na lodi, začež byli jsme povděčni. Ráno malé lodi dopravily nás k nádraží, odkud nastoupili jsme cestu k našemu cíli — ku zlaté, stověžaté Praze!

A nyní jen několik slov o některých cestujících, kteří do projevů nespokojenosti své nespravedlivě a nešetrně zatahovali i Sokolstvo, jak mnozí lidé dovedou šmahem souditi a odsuzovati — jak často i následky své nemístné spořivosti dovedou svalovati na jiné. Varoval jsem před rokem naše Sdružení před vysláním borců s jakoukoli výpravou, nebot' těch několik dolarů, co na cestovném ušetří, nestojí za to, aby jméno sokolské zatahováno bylo nešetrně do sporů, jaké vždy vznikly (a jsem jist, že vždy vzniknou) mezi výletníky a pořadately. Jsou lidé, kteří při výpravě očekávají, že pořadatelé budou dbáti toho, aby nepotkala je nejmenší nepříjemnost, že pořadatelé budou bdít nad každým jejich krokem, pečovati o každé zavazadlo — a jakmile seznají, že i při výpravě musí též sami o sebe se starati, vychrlí na pořadatelstvo celou záplavu zdvořilostí a bezohledně, nešetrně pak obviňují i ty, kteří s výpravou nemají pranic co činiti, jako se stalo při vý-

pravě této. Jméno Sokol snášeti musilo hany, obviňování a podezřívání jen proto, že Výk. Výbor vyslal své družstvo s výpravou. Obyčejně nejhůře počínají si lidé takoví, jimž hmotné poměry dovolují, aby cestovali ve vyšší třídě, ale z pouhého mamonu cestují v třídě nejnižší a pak svolávají všechny kletby na hlavy pořadatelstva za to, že nenalezli na lodi neb na vlaku takové pohodlí, jako ti, kteří za svoji cestu platí ceny až dvojnásobné. Proto radím všem, kdož v budoucnosti budou míti ještě dosti odvahy pořádati nějakou výpravu: Zamluviti pro členy výpravy jen druhou třídu — nechtějte nikdy mít co činiti s třídou třetí! Čecho-američané by měli již uměti cestovati přes moře ve větším počtu bez takové nedůstojné, hnusné hašteřivosti, jaká až posud provázela každou výpravu!

* * *

Cesta krajem holandským míjela velmi rychle, nebot' jeden rozkošný obrázek stíhal druhý. Banka "Bohemia", která vzala si výpravu vlaku na starost, postarala se o veškeré pohodlí, jaké za panujících poměrů a okolností zaopatřiti bylo lze a člen banky pan Milfait, který přijel nám vstříc až do Plymouthu, snažil se všemožně, aby všech osm set výletníků bylo uspokojeno v plné míře. K vlaku připojen byl spací vůz přes veškeré překážky, jaké pořadatelstvu kladly úřady německé — též vůz jídelní, nebylo třeba občerstvení hledati na nádražích a tak i ta dlouhá cesta, které jsme se všichni více obávali nežli cesty přes moře, uplynula velice příjemně a v náladě nejlepší. Jelikož jeden vlak nebyl s to pojmouti všechny výletníky, byly z Rotterdamu vypraveny vlaky dva. V prvním jeli cestující III. třídy — v druhém cestující třídy II., Sokolové a Sokolky. Druhý den ráno dorazili jsme do Podmoklí, kde uvítali nás zástupci Č. O. S., bratří Novotný a Szalatnay a po krátké přestávce vydali jsme se na cestu ku Praze. V Roudnici spatřili jsme četné davy lidu českého a Sokolstvo ale následkem nedorozumění vlak nezastavil a my pozdraviti mohli milé bratry jen krátkým "'Na zdar!" Vlak jel bez přestávky až do Kralup, kde na uvítání odpověděli krátce bratří Hák a Horlivý a asi za půl hodiny vjel vlak náš do státního nádraží v Praze, kde očekáváni jsme byli již Sokolstvem a davy nadšeného lidu. Líčiti dojmy, jakě zmocňují se nás, kteří po tolika letech opět vrací se do tohoto staroslavného města, kde tisíce a tisíce nadšeného lidu vychází nám vstříc, kde chudý dělník opouští dílnu svoji, aby jen pozdraviti mohl bratry, přicházející z daleké ciziny, kde zaznívají k Vám nadšené hlasy útlých dětí, kde se všech oken zdraví lid český všeho stavu povolání — staří i mladí, muži i ženy, ty dojmy pero moje vylíčiti není s to —. (Pokračování.)

Sokolky cvičí na palubě.

Dle fotografie p. Svobody z Clevelandu.

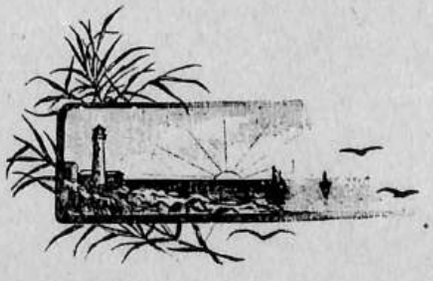

Fr. S. Procházka:

ŠESTÁ OLYMPIADA.

SLYŠ, z blízka, z dáli křídel šum,
zní vichrem jásající hlasy
a ze chmur skepse, mdlobných dum
se blankyt nad národem čas.
Tvé, Praho, věže zjasněly
Tvé zvony mlčky zazněly,
v žár duší, jejž nic neuhasí.

Jdem přeměřit a zvážit zas,
zda křepčí přibylo nám síly,
zda hrděj plane zraků jas
a míří k nejvyššímu cíli,
zda šiky naše zmnoženy
a v srdce jiskry vloženy,
jež hoří po věky, ne chvíli. — —

Nuž, vítejte nám v srdci Čech,
krev jeho Vaší krví buší,
a dechu jeho Vy jste dech
a duše jeho Vy jste duší.
Všech paží Vašich jednota
čest našeho jest života,
jenž děje budoucnosti tuší.

A jako druhdy v dávně let
je Praha ve královské pýše,
přebolel odstrčení hnět
a snaha letí výš a výše.
Slovanstvo k sobě se zdraví
přes hory, mořské dálavy
jak bratří duchovité říše!

Hrad starý strmí tich a něm
a okny zírá ulekaně, —
co mrtvo, at' je mrtvo v něm,
když kvetly bílé květy planě.
Vždyt' život dál jde junácký,
jak snil ho heros Palacký,
když kul nám do výboje zbraně.

Chcem ideji se poklonit,
jak on jsme vytesáni z žuly,
v poznání tkví náš samobyt,
jímž věky s místa nepohnuly,
byt' vichry jejich bouřlivé
a nárazy jich měnivé
nám v líce krupobitím duly.

Jsme tu, jsme svoji, jako hráz,
kouzelným proutkem tajně vládnem,
to Kázeň tvoří reky z nás,
jí rosteme a jaře mládnem.
Vy, bratří, k svátkům posily
jste národu div stvořili,
jak nezřít v okruhu ho žádném.

Tříst' tu tam pluje na vodách,
kru jedinou z ní Kázeň stvoří,
zřím chvílu onu jako v snách,
až celek Vaším ohněm vzhoří,
ta bude bořit, rozvalí
ježaté kolkol úskalí
pod slunnou, jasnou zoří.

Družina jedna ze všech rot
se silou jednosvornou v pěsti.
Pak povel zazní: Vpřed a sot!
tou v koncích nejždanější zvěstí.
Do skalisk rána jako hrom —
ó, jaké bude v hybu tom
národu opojivé štěstí!

Sami jsme mřeli v dobách zlých,
sami jsme také z hrobu vstali,
sami si ze svých vzdorně lích
chléb rozkvétání vyorali,
a ověnčení vítězi
již lámou staré řetězy,
jež kloub nám po staletí draly.

Do zahrad průlom Volnosti,
kde zlatá jablka již zrají,
kde otročinu v tichosti
pod kámen do tmy pohřbívají,
a duchem věrni v právu svém
na konec přece dobudem
i grand prix na Dunaji.

Dr. J. Rudiš-Jičínský:

SLET SOKOLSTVA SLOVANSKÉHO V PRAZE.

Když vydali jsme se na dalekou cestu do vlasti, když opouštěli jsme břehy americké pevniny, neměli jsme ani tušení, co vše nás očekává a na kolik vše to, co jsme si v duchu slibovali, bude skutečností překonáno. Vyjížděli jsme z New Yorku s tolika nadějemi, s tolika očekáváními a za tolika projevy lásky a uznání bratří mnohých i milých sester naší jednoty i druhých sdružení, že zdálo se nám, jako bychom žili pouze a jen v pohádce, jakoby vše to, co teprve přijíti má, nebylo ani chvílí rozhodnou, chvílí Slovanského Sokolstva největší . . . .

Na lod' Rotterdam v New Yorku dne 28. května doprovodila nás družina našich. Loučili jsme se. Poslední dáno znamení. Kotvy jdou vzhůru, my vyjeli, dobře jsouce si vědomi úkolu na nás vzneseného. Zdali obstojíme při té zkoušce obrovské, zdali podaří se nám ukázati těm drahým tam v té zlaté a slovanské Praze na kolik i u nás se pracovalo, na kolik i my se činili. Nežli ještě jsme vyjeli, byli jsme přítomni schůzi Výkonného Výboru N. J. S., podívali jsme se do cvičení místní jednoty a sebrali kde ještě co bylo, jen aby ten material na výstavku naší do Prahy byl organisace naší co nejdůstojnější, čím žel bylo více nedochvilnosti a více nepochopení i tam, kde nejméně jsme očekávali. Dnes s uspokojením píšeme tyto řádky, jako těšíme se docíleným výsledkům . . .

Cesta po lodi byla překrásná. Nikdo nebyl nemocen a ta naše "přední stráž" bavila se den ode dne co nejlépe. Každý z nás u vědomí toho, jaký jest cíl cesty naší, byl pln nadšení a toto nadšení nedalo se zdolati ani možným nebezpečím moře, ani různými nepříjemnostmi cestování vůbec. Na lodi ubíhaly dny poměrně dosti rychle. Připravovali jsme se a v těchto přípravách ku sletu a hlavně ku výstavce již bylo dosti obětavosti, nebot' těšili jsme se všichni jako děti na práci, nežli naši dorazí za námi a pak práci v samotných dnech slavnostních. Konečně dorazili jsme št'astně do Plymouthu, zde vylodili několik cestujících a již zase ten náš obr lodní brázdil mohutné vlny mořské, aby v Bologne znovu zastavil. Několik bratří naší družiny zde vystoupilo, aby spolu s jinými zajeli si do Paříže a odtud Francií, Švýcary a Rakouskem dorazili později za námi do Prahy. My ovšem spěchali na místo určení a s námi několik těch bratří a sester, již nemohli se dočkati Prahy a těch míst drahých, kde stála jejich kolébka. Nás volala ovšem povinnost přípravných prací a uspořádání výstavky a radovali jsme se, když konečně dorazili jsme do Rotterdamu. Tu nastaly obtíže s dopravou beden, jež měli jsme s sebou jako mnohé jiné nepříjemnosti přístavního města, kde obyčejně s dychtivostí čekají na nějakou tu obět z Ameriky a její dollárce. Ani my se trochu toho podškubnutí vyhnouti nemohli a nazývajíce jinak krásné město jmény všelikými konečně rádi jsme vyrazili. Vyjeli jsme rychlíkem na večer. Spojení bylo pěkné a nežli jsme se nadáli, již setkali jsme se s vlakem londýnským a na něm s několika bratry, již rovněž na slet spěchali o něco dříve a asi za těmitéž povinnostmi jako my. Netrvalo dlouho a jsme to sypali rychlostí poměrně dobrou Německem a za ranní mlhy se roztoupivší pozorovati již jsme mohli rozkvět a pokrok "velikého" Německa, jež zde i onde podávalo nám dosti důkazů o mohutné své obruči militaristické. Nám však nevadilo.

Jedeme a jedeme. Cesta ubíhá, jednotvárná krajina mění se a v Lipsku již jest veseleji, tak jako v Drážd'anech a nás poznenáhlu začínají se zmocňovati pocity očekávání, pocity, jež nelze popsati, které však zjednají si přístup v mysle a srdce prudčeji si poskočí, kdežto v hrdle, jakoby cosi zvláštního svíralo. Blížíme se ku hranicím českým. Všichni spěcháme k oknům jedoucího vlaku a vyhlížíme do kraje krásného a již českého . . . . Nebudeme se rozepisovati o vlastních dojmech této chvíle velebné, tak jako není účelem těchto řádků snad nějaký jen posudek odborný pouze a výhradně. Chceme zachytit jen celkový dojem pozorovatele, jak jevil se mu obraz rušných dnů práce sokolské a to nejen na sletišti ale i v nejbližším jeho okolí a všude, kde jako zástupci naší N. J. S. jsme meškali.

Ujíždíme saským Švýcarskem. S planoucím okem pozorujeme ty krásy přírody, jež tak štědře obdařila zde ten kraj a již jsme v Podmoklí. Opět trochu těch nepříjemností s celnicí a již vlak nese nás ku Praze — cíli cesty naší. Tam nikdo nemá ani tušení, že již dojíždíme a nežli se nadějeme, vystupují před žasnoucím zrakem naším velebné Hradčany . . .

Po třiceti letech spatřujeme zase mátí měst a svoji vlast. Opatřujeme hned vše, co třeba a již ocit'ujeme se v náručí drahých bratří českých ve "sletovce",' sletové kanceláři ve Vodičkově ulici v "Lucerně". Dostalo se nám prostinkého, však za to tím vřelejšího uvítání třeba méně okázalého, jen když bratrského. Nezaháleli jsme ani minuty a po informací udělených br. Dr. Scheinerem dali jsme se hned na zítří do vlastní práce, čili uspořádání sokolské výstavky naší N. J. S. a protože našli jsme vřelého přijetí u všech členů výstavního odboru, zejmena předsedy br. Vaníčka i tajemníka br. Tůmy, byl úkol náš velice usnadněn a to v té míře, že mohli jsme i k tomu přihlédnouti, aby celé americké oddělení bylo v naprostém souladu. Zástupci druhých jednot, jak Župy Fuegner-Tyršovy, tak D. A. S. byli spokojeni a nás těšilo jen, že ze slabých sil svých přispěním dotyčných činovníků našich mohli jsme podati obraz činnosti našeho Sokolstva v Americe takovým způsobem, že budilo nejen pozornost, ale i oprávněný úžas kruhů odborných i znalců sokolských. Sokolstvo české slavilo padesáte let svého žití a my Američané přihlásili se průkazem práce za sedm a čtyřicet let. Sami jsme se přesvědčili, že

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois.

Pořadatelé: DR. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, CEDAR RAPIDS, IOWA.
JOSEF ČERMÁK, 1641 Millard Avenue, CHICAGO, ILL.
Tel. Lawndale 1974.

Editors:

Veškeré dopisy a práce pro "Sokola Amerického" budtež zasílány hlavnímu pořadateli za list zodpovědnému:
Dr. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Ia.

SUBSCRIPTION - - - - - - - 75c per year
Předplatné 75 centů ročně - - - Do Čech $1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateli V. V. Předplatné, jakož ostatní obnášky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatelové zvláštní.

JAN ČERNÝ, 431 E. 71st St. New York City, jednatel Výkonného Výboru.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, illustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou hlavního pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstouplé a vyloučené členy oznamujo tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:
Národní Tiskárna, 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

31

nebylo nadarmo a vydání s tím spojená se již zúročila. Dobře vystihl br. K. Vaníček řka:

"Půl století práce a boje stojí věru za vzpomínku, tím spíše, když vzpomínka ta platí myšlénce, která od samého počátku věnována byla prospěchu národa, rozkvětu jeho sil tělesných i mravních, výchově mužné dorostu jeho i boji proti všelikému chátrání lidu českého. A řadí-li se výkvět Sokolstva v amfiteatru letenském k velkolepému projevu síly a krásy, nezapomíná ústředí také na to, aby znázorněn byl vývoj a stav Sokolstva od počátku po dnešní den co nejpochopitelněji a nejzajímavěji. Stane se tak výstavkou sokolskou . . . Není zbytečností výstava taková. Stojí vůbec za ten náklad, jakého třeba k výpravě slušné a působivé. Tak zeptá se snad některý skeptik, tak otáže se snad i některý z bratrů, jenž mimo vlastní slet, zejména však mimo cvičení na Letné neuznává žádný z podniků sletových za důležitý, hledě na ně spíše jako na přítěž více méně nutnou. Ale ten, kdo vzpomíná, že "dějiny jsou učitelkou života," rád se zastaví u obrazu toho, co bylo a jak bylo, rád se zamyslí nad črtou vývoje, rád pokochá se ve vidu stavu současného. Ano retrospektiva jest předním úkolem výstavy sokolské. Poznati začátky, náměty hluboké i naivní, vzrůst i poklesek a nový rozmach až k metám nejvyšším, porozuměti příčinám, proč stalo se tak a ne jinak, získati poučení a výstrahu pro budoucnost, srovnávati svoje s cizím a radostně shledati, že to naše nejen vydrží srovnání, ale že naopak daleko podobné předčí organisací národů šta'stnějších a konečně co hlavní jest, poznati, že ta myšlenka po padesátiletém působení vykazuje výsledky skutečné, nade všecko cenné — to jest zisk z výstavy, jejž popříti nepodaří se nikomu . . . ."

Potud br. Vaníček, který za péče výstavního odboru Č. O. S. uspořádal "Průvodce výstavou sokolskou", jakž umístněna byla v radnici Staroměstské v Praze a trvala od 26. května až do 14. července. Návštěva výstavy po celou dobu sletu i po byla značná a zájem zejména o naše americké oddělení veliký, takže jen právem můžeme býti spokojeni. Naše oddělení nalézalo se ve druhém patře i zaujímalo dvě místnosti, ačkoliv měli jsme materialu mnohem více a na větší prostranství. Tento nedostatek místa byl sice zjevný, ale pomoci nebylo a ladná dekorace i vhodné uspořádání mnohé doplňovaly. Není věcí naší, abychom se chlubili, ale tolik můžeme tvrditi, že oddělení naše překvapilo nejen svou bohatostí a uspořádáním, ale i tím, že měli jsme tu věci mnohé naskrze původní a co hlavního našeho rázu a naší práce.

Dekorace našeho oddělení byla ovšem provedena v barvách amerických hlavně, jež pojily se v náležitém souladu s barvami českými a slovanskými. Tu a tam měli jsme štíty americké a znaky české, kdežto v hlavní síni stála socha Bohyně Svobody s rozžatou pochodní osvěty. Les bujné zeleně a palem doplňoval celek sněhobíle vyložených stěn staré a památné budovy, kdežto jednotlivé ukázky a výstavky naše ozdobeny byly stuhami barev českých a slovanských i amerických. Na sta a sta pohledniček z měst a osad, kde naši jsou, bydlí a pracují, jakoby doplniti mělo skvostný obraz všeho toho čím pochlubiti se může i to naše Sokolstvo za tou velkou vodou. A bylo toho množství utěšené, množství, jež důstojně representovalo dnes již velikou a mohutnou naší jednotu, ač museli jsme vyloučiti mnohé předměty k vystavení nevhodné a rázu na mnoze osobního. Jinak použili jsme vše, co bylo nám svěřeno a dle plánu bylo materialem přesně rozřaděným a na místech těchto své doby vyžádaným. Již tehdy vyslovili jsme se, že ti, kdož v jednotách svých nebyli dochvílní, nedbali a výstavky neobeslali budou toho litovati a jednoty jejich žel odnesou a dnes již jest zde, nebot' mnoho cenného a vhodného materialu těch kterých jednot našich zůstane v Praze, maje býti základem budoucího musea i archivu všesokolského. Výstava totiž mnohé zachytila a budoucnosti zachová co pozoruhodné jest a cenné již právě proto, žet' z Ameriky i vztahuje se nejen k počátkům Sokolství, ale k počátkům toho našeho spolkového žití, naší výchovy školní, našich odborů pěveckých, ochotnických, ku práci osvětné, přednáškové, svobodomyslné a našeho postupu vůbec ve všech oborech práce, vědění, umění atd. Tam kde na naše opětovné dotazy a výzvy se neodpovědělo aneb zúmyslně se zanedbalo zela v těch kterých našich tabulkách a statistikách prázdnota vedle jmen dotyčných jednot. A vidíte tato prázdnota také mluvila řečí zřetelnou . . . tím zřetelnější, čím větší právě těšily se tyto naše originelní tabulky pozornosti na slovo vzatých odborníků českých i slovanských, ba i cizinců ze všech možných dílů

světa. Naše anthropometrické tabulky byly totiž toho druhu jediné na výstavě. Však, abychom nepředbíhali, přistoupíme raději ku vlastnímu vylíčení a zahájení sletových slavností po zahajovacím večeru v sobotu, dne 25. května, kdy přišlo na řadu v neděli ráno právě druhé číslo předsletového pořadu: zahájení výstavky.

Sami nebyli jsme ještě na místě a tu musíme citovati "Věstník Sokolský"

"Naše výstava".

Po zahajovacím večeru v sobotu 25. května přišlo na řadu v neděli ráno druhé číslo našeho předsletového pořadu: zahájení naší výstavky. K zahajovacímu úkonu scházeli se již o půl desáté na nádvoří staroměstské radnice zástupcové pozvaných spolků a korporací, členové předsednictva Č. O. S., slavnostního výboru a členové výstavního odboru v kroji. Mezi jinými dostavila se také pí. Renata Tyršova, aby shlédla výstavkou zachycené výsledky práce, k níž kladly základy drahé jí dvě hlavy otce a chotě.

Pražský kroužek, vedený energickou rukou br. Rychlíka, zahájil slavnostní úkon krásným sborem, který se mohutně nesl po nádvoří. Odevzdání výstavy předsednictvu Č. O. S. připadlo br. Kroupovi, místopředsedovi výstavního odboru, poněvadž předseda br. Karel Vaníček vázán byl toho dne službou. Ve své řeči podal historii práce výstavního odboru, který od r. 1908 chystal se pilně k výstavě a za spolučinnosti žup a jednot ji provedl. Odbor nechtěl napodobiti výstavy předešlé, nýbrž snažil se nalézti nové způsoby. Plánů bylo dosti, ale od mnohého bylo nutno upustiti. Odbor vyhýbal se pokud možno cifrám a snažil se názorně předvésti práci sokolskou a učiniti návštěvníku výstavu zajímavou. Výstava je obrazem sokolského života a jí projevena je také spojitost Sokolstva s ostatním životem národního celku. Zejména doložen je vliv našeho života sokolského na obchod, průmysl a tvorbu uměleckou.

Starosta Č. O. S. br. Scheiner, převzav výstavu od výstavního odboru, poděkoval slavné radě král. hlavního města Prahy, jež poskytla výstavě místnosti v síních starobylé radnice staroměstské, a výstavnímu odboru za jeho práci. Dále vyslovil dík Sokolstva p. prof. Hlavovi, že umožnil svým pp. assistentům, aby účastnili se prací výstavních po stránce hygienické, p. prof. Janošíkovi, který uspořádal v ústavě anatomickém výstavu tělovědnou — ta bude tvořiti součást naší výstavy — a všem vzácným hostům, kteří dostavili se k zahajovacímu úkonu. Ovšem podotkl ihned, že výstava není taková, jak bychom si byli přáli nebot' nedostatek výstavních místností donutil nás sleviti mnoho s původních plánů. Přes to výstavka je věrným obrazem naší práce sokolské v prvním padesátiletí, a na všech vystavených předmětech jsou stopy lásky a obětavosti, s kterou nesčetní naši pracovníci sokolští pracovali na rozkvětu našeho Sokolství.

Na konec br. starosta prohlásil výstavu za zahájenou, a pražský kroužek zapěl "Kde domov můj." Po proslovu br. Novotného jménem Svazu Slovanského Sokolstva odebrali se hosté do výstavních místností a provázeni členy výstavního odboru prohlédli si výstavu."

V síni diagramové, která tvořila vstup do ostatních oddílů, vystaveny jsou mapy, jež nutí k úvahám i dokazují, co Sokolstvo české dokázalo co namnoze ještě chybí. Mapy a diagramy jsou pravá umělecká díla a porovnání s lety minulými věru jen zajímavé. Pak již vejdeme do síně hlavní a tu sneseno jest materialu tolik, že ani nevíš, kam bys podíval se nejdříve. Co tu krásných památek, co důkazů nadšení z dob roku 1848 a co ukázek zašlé slávy starých gard sobotecké, zbraslavské, jičínské atd. Hned pak studuješ obrázky, kde hlodá mizerná německá myš na českém koláči uzavřeného území, aneb rak roztahuje svá klepeta po dorostu sokolském a české mládeži vůbec. Co rak ten znamená v zemi plné zpátečníků snadno si domyslíš.

Nad berounskými 3 koláči br. Schrotze se zamyslíš a bojíš se domyslet. Je to ohrožené Berounsko! Jednatelé ve vzorném uspořádání archivu Sokola dejvického najdou na příklad památky své jednoty uložené snad po půdách. Kousek dále zarazí, ale neudiví tě, činnost libereckého magistrátu, fotografie vystěhovaných rodin na Krušnohorsku a obrázky tělocvičen ze zněmčeného území. Mezi nimi vyvěšeny jsou mapa sokol. pěveckého kroužku "Žižkov", starajícího se o jednotu v Louce a diagram společnosti sokolské "Káně" v Žižkově, znázorňující, mnoho-li odvedla na národní účele. S patrným zájmem zastavíš se u modelu tělocvičny malostranské a smíchovské a zamyslíš se u oddílu Čechů vídeňských a zahraničních. Z těch obrázků mluví celá historie česká. Kdo že tu drží vědomí české a rozvinuje sokolský prapor? Podívej se na tváře těch dobrých hochů, přečti si výkaz, u nich vyvěšený, a uvidíš, kdo v zahraničí hlásí se ke svému rodu bez obavy, že ztratí chléb. Jsou jako hlídky daleko, daleko pošinuté, ale neztrácejí hlavu a lnou k svému rodu bez bázně. Zajímavý je také diagramový obraz br. Mináříka, znázorňující účast na jednotlivých sletech. Pozornost tvoji upoutá dále oddíl jízdy sokolské s hrdými plány veliké sokolské jízdárny, obrazy družstev z prvého zájezdu do Paříže a v koutě zvláštní podivně pracovaná mísa. Je z dřeva jilmového, hlazeného a zdobená je řezbou a intarsiemi z různých dřev, slonoviny a perleti. Pracoval ji br. Josef Kazda, rodák Chejnova, odkud pochází i Mistr Bílek, a v míse té obráží se také kus jihočeského mysticismu a hloubavého ducha. Br. Kazda poslal ji z Taškentu ve střední Asii, kde je truhlářem. Mísou je symbolicky znázorněno, že život je boj. Trojhran uprostřed je symbolem počátku — zrození člověka. Odtud vychází člověk boj za chlebem (což vyznačeno klasy) a na cestě potkává se jen s nečetnými radostmi, které však četnější trní a hloží ztrpčuje. V cestu stavějí se člověku v životě mnohá pokušení (peníze) a úklady se mu strojí (had) a život jeho promísen je mnohým žalem (perlet'ové slzy). Mimo to jsou na míse umístěny 3 monogramy: J. Fügnera, M. Tyrše a pak dvojitý monogram prvního starosty a náčelníka

SOKOLSTVU v té době, co slavilo veliké triumfy své práce a snažení, zemřel přítel volnosti, zemřel bratr nejlepší a tvůrce písně nejkrasší, jež šiky naše vedla v zápol všude, kde Sokol měl se k rozmachu a nám americkému Sokolstvu zemřel starý Jednoťák chicagský, lidu českému veliký básník a veliký i dobrý jeho syn

JOSEF V. SLÁDEK,

v Praze a pochován byl na Slavíně, na hřbitově vyšehradském.

Doprovodili jsme jej na cestě poslední jako zástupci naší N. J. S. ve Spojených Státech i vzpoměli si u té příležitosti na vše co v dobách prvotních pro to naše americké Sokolstvo vykonal a jak miloval nás i ten hvězdnatý prapor, který položili jsme na čerstvý jeho rov, malý snad ale významný . . . významný jako jeho "Jiskry na moři" a vše to co napsal ve vyznání své idee, v níž hrdě znal se k tomu, že nevěří těm, kdož do prachu mysle tisknou a slibují nebe a peklo všem trpícím na zemi, prvé těm, kdož platí a druhé těm, jež opováží se sami rozumovati a mysleti...

(Fügner-Tyrš) a nynějšího (Scheiner-Vaníček). Z hlavní síně jistě nikdo neodejde, aby si nepovšiml diapositivů krásných těl vybraných cvičenců a návrhů na pomník Tyrše a Fügnera br. Suchardy, Halmana a Kafky, originálu Alšova plakátu sokolské výstavy r. 1901 a jiných uměleckých prací. Pod diapositivy cvičenců bude umístěno ještě album, kde byla životopisná data k obrazům těchto borců.

V další síni jsou zmenšené modely tělocvičného nářadí, provedené v 1/5 skutečné velikosti a vystavené firmami Vindyšovou a Ústřední prodejnou. Vedle vystavuje "Medica" anatomické preparaty, propůjčené prof. Hlavou a krásně upravené jeho assistentem Dr. Spilkou. Bři Klenka a Svojsík vystavují v další místnosti literaturu školského tělocviku, her a skautů. Posledněji, pokud skautů se týče, nám se na sokolské výstavě nelíbilo. V téže místnosti sestavil veškeru sokolskou i cizí literaturu tělocvičnou a sokolskou hudbu sokolský knihkupec br. Springer v pěknou výstavku, a pražská Metallurgie poskytla návštěvníkům svojí výstavkou příležitost zakoupiti si pro výzdobu své domácnosti některou pěknou sošku nebo jinou drobnůstku. V poslední síni přízemní našli útulku někteří živnostníci.

V prvním patře jest nejpamátnější oddíl výstavy: výstava Sokola Pražského. Ke každé věci, jež tu jest vyložena, blížíš se s úctou. Vždyt' většina jich připomíná nejdražší nám jména a jest svědkem němým sic, ale tím výmluvnějším oněch krásných dob, kdy Sokolstvo se rodilo a svým mladým nadšením dobývalo si srdcí i myslí lidu. Přečtěte si jen jádrné vysvědčení Malypetrovo, jež vydal svému cvičiteli Tyršovi, hlavně vy, bratři cvičitelé, a z těch několika řádků poznáte, jaký cvičitel má býti a pochopíte také z té chvály jíž se Tyršovi dostává, proč všichni k němu tak lnuli. V této čtvercové síni bylo nahromaděno tolik věcí, že sama zabrala celou jednu návštěvu.

V předsíni před výstavou Pražského Sokola

byl ještě koutek dorostu, v němž byly shrnuty zajímavé věci, jako: diagram mládeže, jíž se dostává tělesné výchovy a mládeže bez ní (znázorněna hochem s cigaretou!) tělo chlapce vstupujícího do dorostu a po 3 letech, literatura dorostenská a j. Výstavka tato došla později lepšího umístění v II. patře. Mimo to našli zde svůj koutek Sokolové-ochotníci a mimo fotografie br. Svobody ze Žižkova a Neumanna z Prahy i Kuffnerovo husitské vojsko, jímž bratří — otcové rodin, mohou svým hochům způsobiti mnohou radost. V úzké spojovací chodbě, před samotnou výstavou pražské jednoty, našly útulek Zádruha vystavující roztomilé figurky Sokolů i Sokolek a firma Rottova s výstavkou lyžařských potřeb.

Místnosti číslovány byly takto:

a) Přízemí: I. Síň diagramů. — II. Síň všeobecná. — III. Oddíl nářadí. — IV. Zdravotnictví. — V. Tělocvik školský. — Literatura tělocvičná a sokolská. — VI. Průmysl a obchod k Sokolství přiléhající.

b) I. patro: VII. Sokolstvo Jihoslovanské. — Slováci američtí. — Památky České Obce Sokolské. — VIII. Průmysl a obchod (jako VI.) — Kuffnerovo vojsko husitské. — Koutek divadla v Sokole. — IX. Mateřská jednota Sokol Pražský.

c) II. patro: X. Dorost sokolský. — XI. Jednoty menšinové a zahraniční. Sokolská župa dolnorakouská. — XII. Lyžařství. — XIII. a) a b) Sokolstvo americké. — XIV. Páté přes deváté (co může jednota sokolská vystavovat o výstavce župní). — Jízda sokolská. — XV. Sokolstvo polské. — XVI. Sokolstvo ruské. — XVII. Z archivu České Obce Sokolské.

Nás ovšem zajímala hlavně výstavka zdravotnická, kde snesen bohatý material a pomůcky učební o tom, jak tělesná výchova působí na tělo, jak nemocem lze předcházeti, aneb jak nemoci výchovy tělesné bud' vyžadují aneb ji znemožňují, po případě ji omezují. Hlavním bodem výstavy jest ovšem nemoc vyvinutá a její poměr k tělesné výchově. A tu shrnuto co možná vše, co člověka, čili jeho ústroje, činí přístupnějším k různým úrazům. Různé ty preparáty, o nichž již výše jsme se zmínili, jsou seřaděny ve třech skupinách: Nemoci úrazy podmiňující, úrazy a následky a průběh hojení úrazů. Ve třetí skupině byly zařaděny i ukázky nemocí a poruch, jež vedly k trvalým změnám, hlavně pokřivení, ač se jim mohlo vhodnou léčbou tělocvičnou předejíti. V prvém oddílu byly preparáty lidské kostry, v druhém úrazy na kostře a pak ukázky správně i nesprávně zhojených zlomenin, pak již jsou zkornatělé šlachy a nemoci i jiných ústrojí, hlavně srdce a plíc i poučení o tuberkulose, krvácení a oběhu krevním, vedle ústrojí zažívacího a ukázky poruch střevních. Sbírka věru znamenitá, dokazující, jak dnes již tělocvik a účinky jeho na tkáň těla lidského po stránce vědecké se pojímá a potřeba jeho pro výchovu lidu dokumentuje. Tu se totiž i nejširším vrstvám lidovým názorně ukazuje, že 1. tělesná výchova má se díti soustavně t. j. na základě lékařských a vědeckých poznatků, nesmějíc býti jednostranná ani přeháněná; jinak vede místo ke zdraví k nemoci. 2. Úrazy jaké někdy při tělocviku nastávají, jsou velmi často jen projevem náchylnosti, nestojíce se slabou silou úrazu v patřičném poměru. 3. Vyšetření a hojení úrazu přísluší lékaři, nemá-li dojíti k zhojení pokřivenému, anebo k porušení zdraví. 4. Ne každý se stejně ke cvičení hodí; dle tělesné zdatnosti jednomu prospívá, co je druhému na škodu. Z toho plyne požadavek prohlídky lékařské (odborný lékař tělocvičný)) před vstoupením do Sokola, po př. i dohlídka lékařská na cvičící a prohlídka udýchaných, nápadně unavených atd. po cvičení. 5. Dle výsledku vyšetření lékařských sluší děliti členstvo ve skupiny či třídy; lidi slabší, nebo stížené vadou, nemocí a pod., náchylné k poruchám zdraví zařaditi do třídy nižší, lidi bezvadné, dobře vyvinuté do tříd vyšších; pro jednotlivé třídy sestaviti cvičební osnovy. 6 Tímto rozdružením členstva ve třídy byly by splněny dvě tužby: Lepší třída by rychleji a všestranněji pokračovala v tělesné výchově, nejsouc slabšími zdržována (k tomu je již náběh v t. zv. cvičebních družstvech) a slabší, vadní, cvičení ostatních nestačí a proto vystupující členové zůstali by i na dále činnými členy, jestliže by cvičení vyhovovalo jejich tělesné zdatnosti.

Tak již přecházeli jsme do oddělení Sokolstva Jihoslovanského, Sokolstva Polského, jež žel v celku svém na slet z Haliče nedojelo, patrně z důvodu, že bylo tu Sokolstvo ruské. Výstavky tyto byly rovněž zajímavé a novým jen dokladem o tom, jak Sokol český pracuje a dovede pracovati v řadách druhých národů bratrských. Oddělení bratří Slováků amerických neméně vás zaujme, nebot' i tu sneseno jest vše, co by mohlo býti důkazem, jak i tito naši doma odstrkovaní bratři dovedli v Americe se uplatniti za pomoci našich vedoucích a činovníků. Výstavka došla sice hodně pozdě, však přes to vyzdobili jsme i uspořádali s br. Hlavou co nejlépe. Br. Gettingovi náleží čest a chvála, že aspoň to nejdůležitější poslal a tak pomohl zdůrazniti na kolik i u nás v naší N. J. S. působí se na řady bratří slovenských v tělocvičně i jinde.

Z památek České Obce Sokolské pro nás zajímavé byly:

Socha Svobody (dar Sokola v New Yorku Č. O. S.). — Sokolník (dar města Petrohradu Č. O. S.). — Courage, partie, moralité (dar Unie gymnastů francouzských Č. O. S.). — Abraham Lincoln (dar Nár. Jednoty Sokolské v Americe) a řada různých diplomů památných. Ve výklenku u vchodu byla povinná knihovna technická pro jednoty; na pultě protějším pěkný bronz Kavkův: "Padlý bojovník".

Neméně potěšilo nás ovšem i to, že skoro veškeré práce naše odborné, listu našeho a památky na dřívější výpravy byly umístněny na čestných místech, tak jako darované prapory americké prvé výpravy sokolské, Sokolek new yorských a nyní Sokolek chicagských a družstev našich vůbec.

Pak již ubírali jste se do druhého patra, kde vstříc kynula vám vlajka Spojených Států. A tu

lned jako byste byli doma. Oko vaše nechce ani uvěřiti, co tu vše s pílí mravenčí sneseno a uspořádáno. Psáti posudek nehodí se nám i musíme se obmeziti na to, co napsaly "Národní Listy" ze dne 17. června:

"Americké oddělení

sokolské výstavy na radnici staroměstské bylo včera učiněno přístupným širšímu obecenstvu. Stalo se tak způsobem srdečným a intimním v nejužším kroužku zástupců jednotlivých odborů sletových. Zejména přítomen byl oficialní zástupce Národní Jednoty severo-americké br. dr. Rudiš Jičínský z Cedar Rapids, vlastní tvůrce a pořadatel výstavky, dále zástupcové sokolské župy Fügner-Tyrš z Chicaga, americký konsul v Praze p. Brittain s chotí, starosta Č. O. S. dr. J. Scheiner, praes. rada mag. F. Boháček, předseda výstavního odboru K. Vaníček, členové předsednictva Č. O. S., různých odborů sletových atd.

Br. dr. Rudiš Jičínský v temperamentním proslovu uvítal zástupce americké vlády i ostatní delegáty, a vyslovil svoji radost nad tím, že může býti přítomen zahájení výstavky sokolsko-americké, jež dává nahlédnouti v život i práci silné a neodumírající větve národa českého.

Americký konsul p. Brittain pravil: Pánové! Děkuji za vzácnou přednost, které se mi dostalo vaším pozváním k otevření této výstavy, kterou ve své zemi mateřské ukazují jednoty sokolské, že nezapomněly na výcvik tělesný v té slavné zemi, kterou si zvolily za svou.

Doufám, že cvičení příštích dvou týdnů překoná vaše největší naděje a že vaše krátká návštěva v tomto překrásném a zajímavém městě i zemi bude vám největším potěšením. Během vašeho dočasného pobytu v Praze bude nám největší radostí ukázati všem americkým turistům, jak Praha vskutku jest krásná. (Potlesk.)

Starosta Č. O. S. br. Scheiner (francouzsky a česky) děkoval p. konsulovi za lichotivá slova, blahopřál přítomným zástupcům sokolské Ameriky a vyslovil svoji radost nad součinností jejich na velkém díle sokolském.

Předseda výstav. odboru br. K. Vaníček přejímaje výstavku jménem odboru výstavního, vyslovil v prvé řadě upřímné díky bru. dru. Rudiši Jičínskému, jenž celý prvý týden svého pobytu věnoval instalaci a uspořádání výstavky. Bratří američtí praví, že přišli k nám načerpati nové nadšení pro svůj život, ale necht' nezapomenou, že také oni přinášejí nám novou a silnou vzpruhu, nebot' vidíme v nich vzory silných, statečných mužů, kteří vzdor všemu protivenství dovedli zůstati věrnými syny naší drahé máti. Výstavka americká je perlou výstavky sokolské, je obrazem mravenčí píle a třeba že bylo ještě mnoho předmětů, které pro nedostatek místa nemohly býti vystaveny přece umožňuje jasný názor o rozvoji sokolské věci americké od založení prvé jednoty v St. Louis až ke dne dnešního rozvoje. Díky za to všemu americkému Sokolstvu. (Na zdar! Potlesk.)

Po té provázel br. dr. Rudiš Jičínský spolu s ostatními bratry z Cedar Rapids, Chicaga a New Yorku přítomné bratry po výstavce a rozmarným způsobem popisoval a vykládal vyložené předměty. Dra. Rudiše provází chot' a dceruška.

O ½11. hod. otevřena byla výstavka širšímu obecenstvu.

Exposice jest umístněna v II. patře radnice staroměstské (čp. 3—I.) a zaujímá 2 místnosti: ostatní zaujaly sokolské Svazy slovanské: polský, slovinský, chorvatský a ruský. Nejbohatší a nejuspořádanější jest ovšem oddělení americké, které zasluhuje největší pozornosti i — uznání.

Výstavka sokolská jest tedy úplná, zaujímá celkem 18 místností a jest otevřena tento týden ve středu a v sobotu od 3—6 odp., od příští neděle pak každodenně.

*

Ze zajímavých předmětů výstavky americké můžeme — pokud bylo lze při prvé prohlídce shlédnouti — zatím upozorniti, zejména na exposici prvé jednoty sokolské v St. Louis, založené r. 1865, jejíž členové účastnili se činně bojů za svobodu Ameriky. Svědčí o tom starobylý prapor, originelní úbor, jenž zavdal podnět ke koncipování dnešního kroje N. J. S. (modrý), krásný, ručně spracovaný opis historické řeči Lincolnovy a četné jiné předměty.

Zajímavy jsou anthropometrické tabulky N. J. S., jež na základě podrobných studií statistických znázorňují průměrné váhy i míry všeho členstva, dokazují ciferně prospěšnost a účelnost tělocviku sokolského (práce dra. Rudiše Jičínského) a pod.

Dále jsou zde vyloženy četné památky a upomínky, jako prvý zápis jednoty St. Louis z r. 1865, Náprstkovy "Flugblätter", literární práce činovníků sokolských, mapa severní Ameriky, na níž jsou praporky vyznačena sídla jednot sokolských (některé jsou vzdáleny až na 2000 mil od sebe), zajímavá fotografie nezapomenutelného Ladimíra Klácela a obrovitý sloupec denních listů, pokud v posledních 10 letech psaly o Sokolstvu

O pietě v Americe a svědomitosti jednot sokolských svědčí ta okolnost, že každá z nich zadala na výstavku svoje tištěné dějiny.

Také exposice župy Fügner-Tyrš dovede upoutati i poučiti. Vedle četných literárních prací charakteristických, originelních kreseb bra. Košaře z Chicaga, památníků, jsou to zejména vkusné fotografie, zobrazující nejen členstvo jednot sokolských, ale i tělocvičny, spolková zařízení a pod.

Celkový rámec doplňuje výstavka Dělnické americké jednoty sokolské, což jasně dokazuje, že pracuje s pochopením i úspěchem pro rozvoj a prohloubení sokolské věci v Americe."

Průvodce výstavou.

Ve II. patře výstavka Sokolstva amerického.

1. Jednoty Chicagské a župy střední v Coliseum v Chicagu (3 obrazy a 1 plakát).
2. 8 statistických tabulek N. J. S. (Doklady o činnosti vzdělávací, osvětové atd.).

3. Památný sjezd v St. Louisu 1904. (3 fotografie).
4. Ukázky illustrací v Sokolu Americkém a reprodukce týchž.
5. I. cvič. běh N. J. S. v Chicagu.
6. Tělocvičná jednota v New Yorku. 1871.
7. Tělocvična v Baltimore.
8. Tělocvična v Oak Parku (Chicago).
9. Prostná cvičení v přírodě (Cleveland).
10. Tělocvična Sokola v Chicagu.
11. Cvičení v plování vedením cvičitele.
12. Cvičení jednot (sokolky, dorost, žactvo. Ukázky ze všech jednot N. J. S.).
13. Sletové plakáty.
14. Moderní tělocvična v Cedar Rapids (3 fot.)
15. Vítězná družstva New-Yorská z dávných dob (fotografie starých činovníků, památky).
16. Činovníci různých jednot sdružených v N. J. S.
17. Sjezd N. J. S., na kterém rozštěpena N. Jednota ve dva tábory.
18. Prohlášení zásad Národní J. S. na sjezdu 1903. Ráz svobodomyslný.
19. 2 fotografie letního cvičiště a skupina dobytých cen jednoty v Baltimore.
20. Příjezd amerických Čechů do Prahy a cvičení v Č. Brodě 1887. (2 fot.)
21. Činovníci župy střední.
22. Soudcovské tabulky. — Ukázka, jak se počítají body borců N. J. S.
23. Různé příležitostné tisky.
24. Skupiny "Podlipný" v Detroit, Mich.
25. Cvičící členstvo, členky, dorost i žactvo jednot západních.
26. Sbírka rukopisů činovníků a příznivců věci sokolské v Americe.
27. Sokolovna v New Yorku.
28. Sokolovna v Bruno, Nebraska.
29. Slavnostní otevření sokolovny v Clevelandu r. 1871.
30. Sokolovna "Slovanské lípy" v Chicagu.
31. Fotografie různých jednot župy Fügner-Tyrš (Chicago).
32. 3 obrázky ze sletů Župy Fügner-Tyrš v Chicagu.
33. Prostná cvičení Župy Fügner-Tyrš v Chicagu (1909).
34. Pořadatelé věstníku sokolské župy Fügner-Tyrš.
35. Kresba bratra Košaře (Divadelní plakát Sokola Slávského).
36. Různé skupiny členstva, sokolek, dorostu a žáků jednot župy Fügner-Tyrš.
37. Kresba br. Košaře; titulní list 'Stráže Sokola'.
38. Bývalá sokolovna Mirosl. Tyrš, Chicago.
39. Vnitřek tělocvičny Sokol Palacký, Detroit, Michigan.
40. Pohlednice z různých měst amerických a českých osad, kde jsou sokol. jednoty.
41. Slet župy střední 1911. Cedar Rapids.
42. Socha Svobody v Novém Yorku.
43. Statistická tabulka Dělnicko-amerického Sokola.
44. Co krev pojí — moře nerozdvojí. — Mapy Národní jednoty sokolské, župy Fügner-Tyrš, Dělnicko-amerického Sokola.
45. Diplomy a ceny Dělnicko-amerického Sokola.
46. I. cena "Polského Sokola" 1910, dobytá Dělnicko-americkým Sokolem.
47. Cena Gymnastů amerických, dobytá Děl.-amer. Sokolem.
48. Cena Ústředního výboru Děl.-amer. Sokola vítězné četě.
49. Skupina vítězných čet sboru, odborů a činovníků D.-A. S.
50. Besídka Sokolská, ročník XI. 1907.
51. Malý Sokol, časopis mládeže.
52. J. C. Stuchlík "Ideový směr a úkoly D.-A. S."
53. Dělnický Sokol 1911.

Z AMERICKÉ VÝSTAVKY NA RADNICI STAROMĚSTSKÉ.

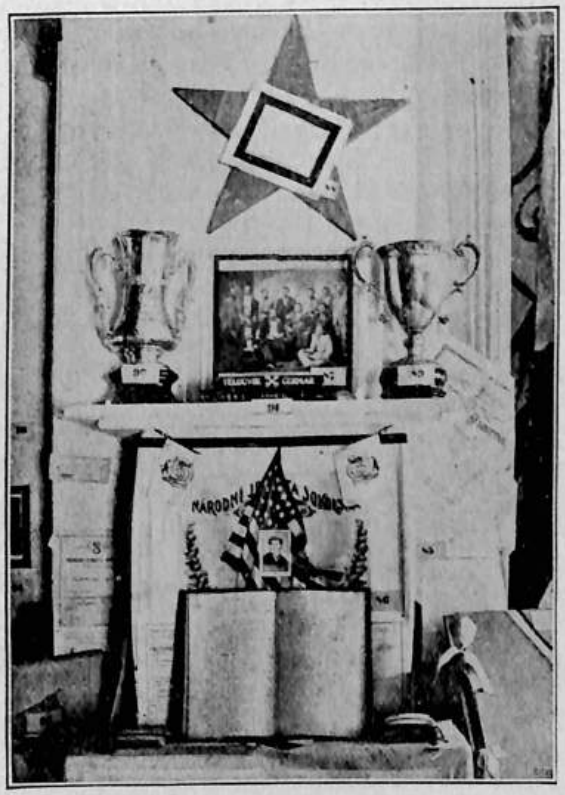

Památky z prvních dob Sokola v Americe.

54. Slavnostní číslo "Hlas Lidu".
55. Stráž Sokola 1911. Věstník Č. O. S. v Americe.
56. Ukázky různých časopisů česko-amerických, českých, slovanských obsahující práce činovníků N. J. S.
57. Rukopisy, vzpomínky a písemné památky činovníků N. J. S. (2 díly)
58. Sletové odznaky sborů N. J. S.
59. Statistická data sborů sokolských v Americe do roku 1907.
60. Ukázky prací činovníků N. J. S. v anglickém a cizím tisku vůbec.
61. Sletový kalendář (práce br. Petrtyla.)
62. Fotografie cen dobytých jednotou paní a dívek v New Yorku.

63. Češi při zakládání T. J. S. v Ennis, Texas.
64. Koutek zdravotnictví, fysiologie, tělovědy, lidového poučení, zdravotní stav N. J. S. a ukázka vlivu tělocviku na tkáň lidskou. (Data statistická, prvá pomoc, pomůcky při kursech.)
65. Pohlednice z míst v Americe, v nichž jsou jednoty sokolské a z jiných míst důležitějších.
66. Slavnostní otevření letního cvičiště v Baltimore 1905.
67. Ukázka ceny, jaké udílí N. J. S.
68. Štít Spojených Států s odznakem sokolským. (Zapůjčen konsulem Spojených Států obč. Brittainem. Odznak br. Jošt, zlatník v Praze.)
69. Plány sokolovny v Cedar Rapids. Moderní zařízení.
70. Plakát sletu v Americe 1909.
71. Tři anthropometrické tabulky N. J. S. 1911 (statistika atd.)
72. Technické ukázky N. J. S.
73. Různé významné fotografie prvé jednoty ve Sp. St. — St. Louis.
74. Zakladatelé jednoty St. Louis v r. 1865.
75. Závody župy jižní v Granger (Texas).
76. T. J. S. New York v závodech Detroit, Mich.
77. Vichřicí zničená tělocvična v St. Louis 1896.
78. Vojenský kroj americký, který byl vzorem kroje N. J. S. a starý prapor Spoj. St. amerických. Měna a mince z dob pohnutých.
79. Alba a pohledy na různá místa americká.
80. Sokolovna v St. Louis 1912.
81. Prvý stánek jednot v St. Louis, Mo., kde vznikla prvá jednota v Americe.
82. Klasická řeč Lincolnova, pronesená na národním hřbitově v Gettysburgu v r. 1863 na pamět těch, kdož bojovali za Unii, mezi nimiž byl též člen prvé jednoty ve Spojených Státech.
83. Sokolstvo amerického západu na pamět br. J. Rosického.
84. Různé vystřižené upomínky z novin českých i jiných, posudky, vlastní práce br. J. Rudiše Jičínského za dobu od r. 1884—1911.
85. Vedení správy výkonného výboru žup i jednotlivých jednot N. J. S. Stanovy, listiny atd.
86. Památky výkonného výboru N. J. S. — Navrhovatel založení N. J. S. zemř. br. J. V. Matějka.
87. Účastníci prvého sjezdu za účelem založení N. J. S. a ukázka vývoje "modrého" kroje N. J. S. ve Spoj. Státech.
88. Prvý zápis ustavující schůze prvé jednoty sokolské ve Spoj. Státech r. 1865.
89. Poháry New Yorské jednoty (trofeje družstev závodních a borců.
90. Dva poháry St. Louiské jednoty.
91. Třicet tři ročníky "Sokola Amerického". — Orgán N. J. S. — Kniha "Tělocvik" od br. Čermáka.
92. Adresy všech členů N. J. S., jak je sestavila Národní tiskárna v Chicagu.
93. Činnost Vojty Náprstka v Americe a kalendář "Amerikán" 1878.
94. Památníky jednot N. J. S. a dějinky původními kresbami opatřené a jinak vyzdobené.
95. Zbytek z jmění T. J. Little Ferry po požáru 1910.
96. Profesor Ladimír Klácel (původní fotografie z pozůstalosti našeho filosofa.)
97. Z minulých dob. Vzpomínky br. L. J. Paldy.
98. Fotografie položení základního kamene tělocvičny v New Yorku 1896.
99. Upomínka na druhou výpravu do Čech 1887.
100. Mapa N. J. S. ve Spojených Státech.
101. Album tělocvičné jednoty Sokol v New Yorku. —Soupis členstva.
102. Dějinami Sokolstva amerického 1865—1908. Věnováno Č. O. S.
103. Ukázka tenis. cvičení družstva Sokolek amerických o 6. sletě.
104. Obrázky tělocv. nářadí a zařízení tělocvičen.
105. Ukázky literární a umělecké činnosti předních pracovníků a příznivců Národní Jednoty Sokolské.
106. Památník Národní Jednoty Sokolské 1904.
107. Bývalí pořadatelé "Sokola Amerického".
108. Třicet let časopisu "Sokola Amerického". (Původní fotografie.)
109. Výkonný výbor N. J. Sokolské v New Yorku.
110. Podpora věci sokolské pokrokovým tiskem českým v Americe. (Výstavka časopisů.)
111. Tři vzácné fotografie z dob prvotních Národní Jednoty Sokol v New Yorku.
112. Pohlednice z míst v Americe, v nichž jsou aneb byly jednoty N. J. S.
113. Ceny získané při různých příležitostech v závodech.
114. Cena družstva New-Yorského z hlavních závodů v Clevelandě.
115. Originály pozvánek a pohlednic br. J. Košaře.
116. Různé skupiny členstva Jednot Župy Fuegner-Tyrš.
117. Fotografie praporů.
118. Fotografie přebornických cen Sok. Slávského.
119. Plakáty župy Fuegner-Tyrš.
120. Statistika župy Fuegner-Tyrš.
121. Mapa jednot sdružených v župě Fuegner-Tyrš.
122. Předsednictvo župy Fuegner-Tyrš.
123. Originál br. Košaře "Návrh na diplom".
124. 13 ročníků zašlého časopisu Borec.
125. Dějiny, stanovy a ukázky prací literárních a pod. členů župy Fuegner-Tyrš.
126. Fotografie členů, členek a žactva různých jednot župy Fuegner-Tyrš.
127. Skupiny ze života jednot.

Slavnosti předsletové.

O slavnostním večeru zahajovacím v Obecním domě pražském v sobotu dne 25. května jsme již na místech těchto psali v dotyčné rubrice sletové a také zmínili jsme se již své doby o cvičení žáků sokolských jednot z Prahy a okolí, jakž odbylo se dne 26. května. Tu podány byly za prudkého deště nezvratné doklady o naprosté kázni a o tom jak sokolský

tělocvik proniká a na budoucno národa působí. Pořad vykazoval cvičení prostná společná, cvičení společná po jednotách, hry a závody a konečně ukázky cvičení na nářadí. Pak neděli co neděli na Letné se již cvičilo, besedy dorostu se pořádaly a tělocvičná práce sokolská slavila již své triumfy, jež stupňovaly se od pořadu k pořadu.

Cvičení žactva středních škol zemskou školní radou nebylo dovoleno, za to ale ruská vláda doporučila učitelstvu svému zájezd na slet sokolský do Prahy a povolila, aby hlavně i žactvo se súčastnilo v počtu co největším. Nám vůbec se zdálo, že v učitelstvu a u jisté části inteligence české, zejména ovšem úřední pro to Sokolstvo není všude lásky přílišné, kdežto kruhy protichůdné dovedou strhati snahy Sokola i nejlepší. A připojíme-li k tomu krtčí práci černých "Orlů", již hanobí vše co sokolské jménem páně, nemluvě ani o zuřivcích německých a jejich hlasatelích kultury buršácích, poznáme, že ani to české Sokolstvo nemá ve svém vlastním domově zrovna na růžích ustláno. Jenže se neleká, pracuje a jde stále v před a výš a výš . . . .

O tom nejlépe přesvědčili jsme se již sami, když hned po našem příjezdu dne 8. června dostavili jsme se na Letnou. Vystoupilt' tu neděli třetí Spolek pro pěstování her mládeže a žactvo jednot sokolských. Následující posudek uvádíme v plném znění, protože jest nejen zajímavý, ale dokazuje na kolik to Sokolstvo může býti vzorem zejména i u nás v Americe, kde namnoze ještě předsudek vůči tělocviku překáží zavedení téhož na školách menších měst.

"Třetí neděle šesté olympiady sokolské vydařila se znamenitě. Stala se svátkem české mládeže, stala se svátkem dětství, jehož čistota, nadšení a síla, ukázněnost a sebeovládání, jak včera se projevily, zůstanou zárukou zdárného rozvoje tělesného i mravního naší mládeže, zůstanou krásným slibem lepší budoucnosti. Po třikráte chystala se mládež školní, náležející sokolským jednotám, aby ukázala sobě, svým rodičům, svým cvičitelům a zrakům celého národa výsledky svého usilování o výcvik těla a ukáznění duše a konečně nebe popřálo i krásného počasí k tomu.

Nebylo ovšem bez nebezpečí deště. Ke čtvrté hodině, kdy končily tři zápasy šesti družstev v "Házené", byl obzor zlověstně zatažen, bouřka obcházela do kola, ale tentokráte rozprchly se mraky před dětským veselím a dětskou odvahou, ustupovaly stále více a více a slunce osvěcovalo pak až do konce cvičení letenské cvičiště, kde rozvíjely se obrazy rozmanitých her, závodění, cvičení skupinových prostných, pochodových atd., že oko nestačilo sledovat všechny skupiny, nestačilo sjednotit je v celkový, semknutý obraz.

Vzdor tomu, že hrozivé mraky tak dlouho se stahovaly nad obzorem, než ustoupily vítězné síle

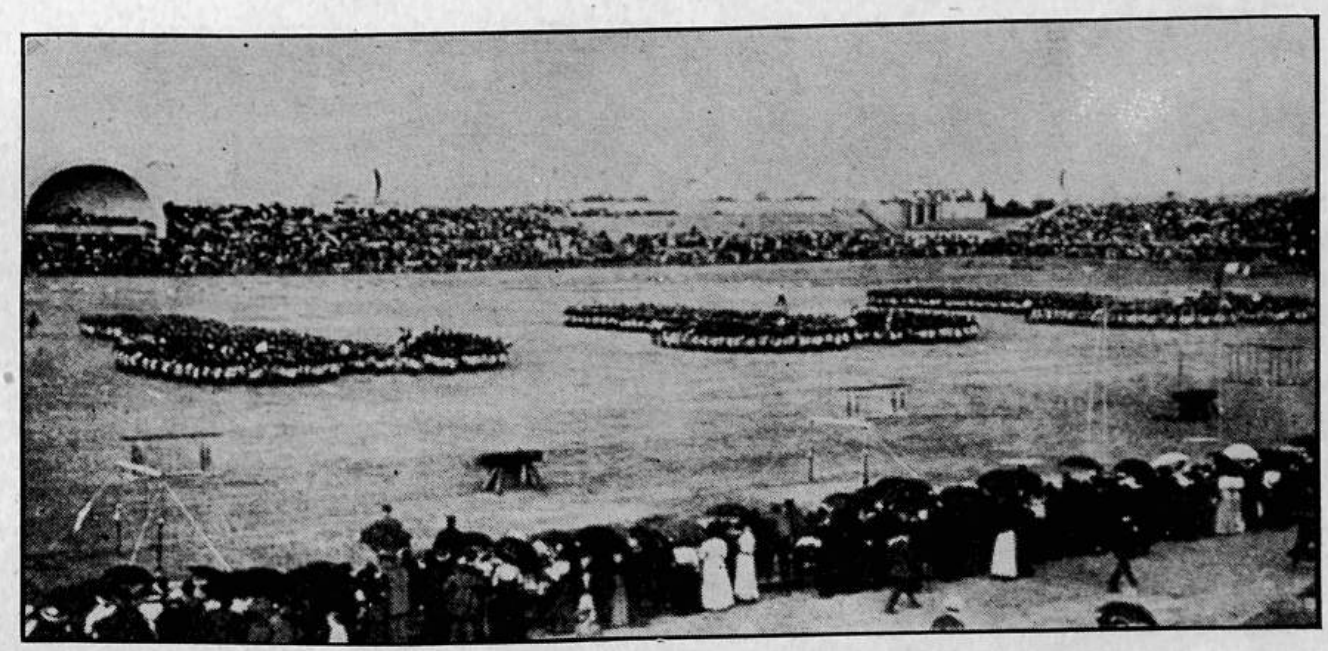

Zahájení cvičení žactva a dorostu.

mládí, dostavilo se na cvičiště na 80,000 lidí. Barevný obraz, který poskytovalo hlediště v některých částech tribun obsazené tak, že byla hlava na hlavě, byl velkolepý. Zejména východní tribuna, když docvičila školní mládež, vedená insp. Klenkou, poskytovala úchvatný obraz pestrého koberce louky, pokryté svěžími květy všech barev. Pravá strana východní tribuny poseta byla bílými květy — dívenkami, jakoby po louce kopretin bylo rozeseto, levá strana rudla červenými barvami káňat, jakoby vlčí máky byly nasypány štědrou rukou mezi bílé květy.

Pohyby těchto barevných skupin na cvičišti při hrách Spolku pro pěstování her mládeže působily svěže a živě. Radostná nálada dětí, vedených po skupinách učiteli, rozmanitost her a mladického závodění, budily nejen veselí a porozumění pro hry a pohyb mládeže ve volné přírodě, ale také pochopení pro snahy a cíle Spolku pro pěstování her mládeže, jež na sletišti mělo výlučně právo.

Nepřízeň počasí v minulých nedělích přiřadila však k těmto hrám a cvikům školní mládeže, sledované s živou účastí, cvičení žáků a žákyň jednot sokolských. Při hrách mládeže vystoupilo po dvakrát na 2000 hochů a asi 1800 dívek, při cvičení žáků a žákyň sokolských cvičilo 2097 hochů a 1980 děvčat, tedy přibližně stejný počet, ale celkový dojem nejen hromadných těchto káňat převýšil svou jednotností, barevností a živostí daleko vystoupení Spolku pro pěstování her mládeže. U těchto káňat, jichž nástupy jak u hochů, tak u děvčat ohromovaly svou jarostí a přesností a jichž prostná cvičení, u hochů rázná a řízná, u dívek více tanečního rázu překvapila souladem, hrou barev, seskupením obrazců a úchvatným rythmem, přistupuje ke cvičení něco více, přistupuje jednotný duch a nadšení, které nejsou totožny pouze s jednotným úborem. U těchto káňat cítíte již rašící a první květy, nasazující myšlenku sokolskou, myšlenku statečného sebeovládání a společné kázně, cítíte mravní sílu, jež přemáhá a vítězí.

O dojmu barevném a o úchvatném rythmu prostných cvičení našich káňat nedovedou přesvědčiti sebe živější slova; tu jenom oko samo může načerpati onoho radostného vzrušení, jež vzbuzují přesně kráčející kolony hochů s červenými košilemi a dívek v modrých úborech, kolony přesně se dělící v osmicové a pak čtveřicové proudy a nastupující a rozestupující se na znamení trubky v ohromné obrazce, jenom oko samo dovede radovati se a plně prožívati vzrušení rythmické přesnosti, s jakou byla prováděna mládeží prostná cvičení, vzrušení radostné a nadšené, jež připoutává srdce k mládeži a myšlence, kterou byla vedena.

Den byl opravdu dnem mládí, dnem radosti a nadšení, na který budou děti naše vzpomínati dlouho a dlouho a na který budou také vzpomínati dospělí. Tolik radostné statečnosti a síly v našich dětech, tolik nadšení pro společnou myšlenku, tolik svěžího mládí! A proto opravdu musíme děkovati našim malým hrdinům, musíme vděčni jim býti za jejich námahu a práci, s jakou se připravili ku projevu společné myšlenky, ku projevu uchvacujícího rythmu a krásy. Musíme jim býti vděčni za krásu jich mládí, jako jsme vděčni jarním květům za jejich vůně a barvy, jako jsme vděčni jarnímu slunci a jarní přírodě za její radostný vzruch a opojení. Buď'tež díky vzdány dětem a květům, za jich krásné, opojivé sliby dospívání, za jich sliby statečného a radostného mužství a ženství! —

Význam neděle byl také oceněn četnou návštěvou vynikajících osobností, z nichž uvádíme oba rektory našich vysokých škol, dv. r. J. Čelakovského a dv. r. J. Stoklasu; cizí státy zastupovali konsulové: ruský, anglický a americký; za zemskou školní radu byl přítomen vicepresident dv. r. Goll; dále byla přítomna řada osobností z kruhů poslaneckých, samosprávných, školských atd.

Hry české mládeže.

Na sletišti rozvinul se po 4. hod. odpolední velmi pestrý rej školní mládeže. Nejrozmanitější druhy a způsoby zábavy drobných i větších školáků byly znázorněny a častý potlesk dokazoval, že produkce byly sledovány nejen s pozorností, ale také náležitým oceněním. Vrchní řízení měl insp. J. Klenka. Hochy (počtem asi 2000) vedl jednatel spolku učitel Buzek, dívky (počtem asi 1800) prof. Kraus. Hlavní body pořadu: běh na chůdách řídil p. učitel Doms, běh s překážkami uč. Macháček, běh rozestavný (štafetový) uč. Janota, cvičení dívek s obručemi slč. Bendova.

Některé hry vzbudily zvláštní pozornost a pochvalu nepřehledných zástupů obecenstva. "Běh s překážkami" byl takovou povedenou atrakcí a drobní vítězové s hlučnou veselostí byli vítáni u cíle.

Před tím provedena "Házená" svazem kroužků téhož jména.

Hru tuto zde zavedli insp. J. Klenka a prof. Kryštof. Vrchní pořadatelství Házené měl Mila Ullmann.

Hry se zúčastnili: Vinohradský Sokol proti akademikům universitním, Vinohradské kombinované mužstvo proti mužstvu pražskému, a Svazové družstvo proti Smíchovu. Celkem 6 družstev — 3 hry.

Výsledek následující:

I. Vysokoškolské družstvo proti Vinohradskému (Sokolskému). Poločas: 5:2, konec 8:3. Soudce Švamberk. Prudké tempo, souhra dobrá. Velmi dobrá byla záloha družstva vysokoškolského (Ullman a Frencl), na druhé straně stř. útočník Trantina.

II. Svazové mužstvo proti Smíchovu. Poločas 2:1, konec 4:2. Soudce Olmr. Rychlá hra, dobrá kombinace Beneše a Švamberky.

III. Smíšené (muži a ženy) Král. Vinohrady proti Praze. Zajímavý zápas, pozoruhodný souhrou žen i mužů. Poločas 6:4, konec 7:5. Vynikla dvojice slč. Zázvorkové a Syrovátkové na druhé straně Šámalík (útok). Velmi čilá byla obrana Karáskova.

Sokolské žactvo.

(Cvičení hochů.)

Bylo přesně 5 hod. 15. min., kdy objevily se prvé šestnáctistupy žáků sokolských na cvičišti. Vedoucí br. Aga Heller zaujal místo na náčelnickém můstku nad hlavní tribunou a odtud řídil celé cvičení. Hoši nastupují třemi proudy, vedenými bry. Kliceperou, Doležalem a Divíškem. Jest jich celkem 2097, tedy jen o 159 méně nežli minulé neděle. Méně proto, poněvač — patrně z důvodů finančních — nepřišly některé vzdálenější jednoty z okolí pražského.

Jednotlivé proudy kráčejí za neutuchajícího potlesku středem a pak zatáčejí na západ (k hlavní tribuně), kdež rozdělí se v 6 proudů osmistupých, kteréž postupují podél původního proudu opačným směrem až k východnímu okraji cvičiště, a zde vytočením čtveřic v pravo a v levo protichodem vznikne 16 čtyřstupých proudů, směřujících k západní straně. Jednotlivé čtyřstupy za tohoto pochodu upravují si rozstup bočný.

Rozstup proveden na jediné znamení a hoši zarazí v upažení. Teprve na další povel potleskem

připaží. Celý nástup trval 10 minut a proveden bez jakékoliv poruchy.

Začínají cvičení prostná. Hoši cvičí bez ukazovatele, samostatně, jen dle zvuku přiléhavé hudby, složené bratrem K. Pospíšilem. Cvičí se čtyři oddíly a každý oddíl na obě strany (v pravo i v levo). Po jednom provedení na obě strany obrací se polovina cvičících (ob jeden zástup) čelem v zad a oddíl se opakuje. Tak vznikají skupiny, řady cvičících se střídavě sbližují a oddalují.

V prvém oddílu převládají postoje vzpřímené, v ostatních jsou i postoje sehnuté. Nejsnadnějším co do cviků samých jest oddíl poslední. Nejtěžším co do souhry oddíl III., v němž kružné pohyby paží současné provádění cviků značně stěžují.

Obecenstvo nešetřilo pochvalou. Vším právem, nebot' cvičení se zdařilo v každém směru. Vrchním pořadatelem a tvůrcem prostných cvičení žáků jest br. Agathon Heller, člen techn. odboru Č. O. S. S ním společně veškeré přípravy obstarávala žákovská komise, ve které zasedali bratří: Mirosl. Zach, Jindřich Klicpera, Josef Doležal, Jan Zahradníček, Jos. Divíšek. J. Moulík, Rud. Dudek.

sobila jako čtyři volně se pohybující a vlnící pole makových květů.

Žákyně procházejí středem cvičiště. Bouřlivý potlesk obecenstva přehlušuje hudbu a je nebezpečí, že žákyně ztratí krok. Na štěstí obecenstvo se brzy uklidní a čtyři proudy jednotně vytáčejí ke straně východní, kdež rozdělí se na proudy osmistupé, které protichodem postupují k západu, a dále obdobně se dělí na čtyřstupy a tyto po vytočení hned dále na dvojstupy, kteréž stanouce, na daný povel najednou se rozestoupí ke cvičením prostným.

Prostných jsou rovněž 4 oddíly. Jsou to vlastně cvičení dvojic. Každá dvojice po každé sestavě otáčí se o ¼ kruhu, čímž mění se směr řad, jichž sbližování a vzdalování tvoří skupiny a obrazce.

Cvičení se daří, ačkoliv není ukazovatelek. Na první pohled zdá se, že děvčat je více nežli hochů, nebot' zaujaly větší prostoru. Jest to však omyl,

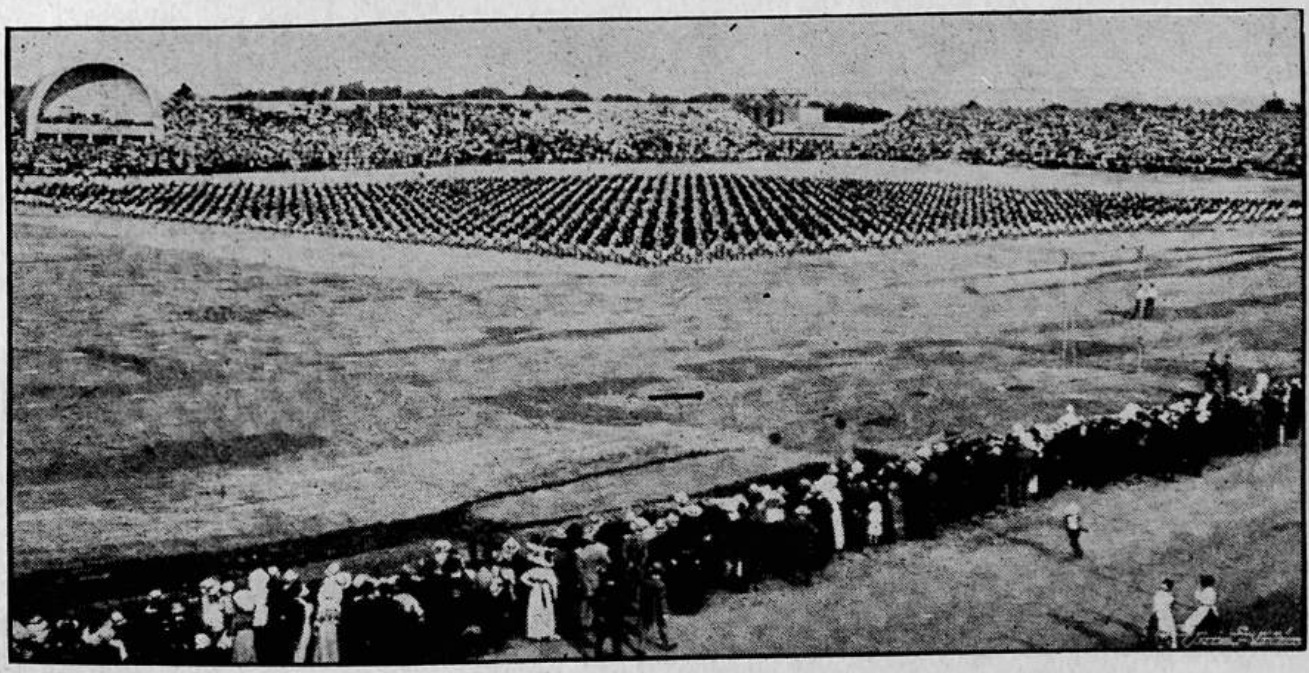

Vzorný rozstup tisíců sokolských káňat.

(Cvičení děvčat.)

Bylo potřebí jen 5minutové přestávky k vytýčení cvičiště a již vcházejí prvé čety žákyň sokolských. Stejně jako hoši jdou směle a hrdě. Vedla je předsedkyně technické komise Č. O. S. sestra E. Roudná. Nastupují rovněž v 16stupech, rozdělených na 4 proudy, jež vedou sestry Beckova, Šprdlíkova, Malá a Olga Fučíkova a jest jich 1980, tedy jen o 68 méně, nežli minulé neděle, což vysvětluje se tím, že žactvo rekrutuje se téměř výhradně z jednot pražských a jen výjimečně z jednot okolních.

Nový úbor žákyň neobyčejně zpestřil celkový dojem. Žákyně byly totiž opatřeny červenými dalmatskými čapkami, takže celková masa cvičenek poněvadž vzdálenost jednotlivých cvičenek jest dvojnásobná oproti hochům. Každá sestava tvoří jiný, různě zpestřený obrazec. Celé cvičení trvalo 12 minut, nástup 10 minut. Kratinká sice doba, ale jak mohutné a nezapomenutelné dojmy!

Vrchní pořadatelkou byla, jak již nahoře podotčeno, sestra El. Roudná, jí pomáhaly župní náčelnice komise pro cvičení žaček: Olga Fučíková, Marie Becková, Milada Malá, Fr. Šprdlíková.

Prostná sestavila sestra M. Malá z Malé strany; hudbu složil rovněž br. K. Pospíšil.

Po cvičení prostných následovala vystoupení jednotlivých jednot. V prvém oddílu cvičili hoši asi 22 jednot a vynikly zejména skupiny Sokola žižkovského, praporky Sokola pražského, cvičení na žebřících (Praha VII.), cvičení s lancemi (Bubeneč a Dejvice), dvojice s tyčemi (Praha VI.) atd. Uprostřed cvičiště cvičili hoši vinohradští cvičení pořadová (praporu).

Druhý oddíl vyplnila děvčata jednot pražských. Podala ukázky, jak cvičí se v jednotách a viděli jsme tu zejména skupinová prostná (Praha I.), cvičení na kladinách (Praha II.), cvičení s tyčemi v trojicích (Praha III.), s obručemi (Praha IV.), prostná v různých útvarech (Praha VI.), s raketami (Praha VII.), skupinová s praporky na tyčích (Praha VIII.), cvičení na kladinách (Král. Vinohrady), skupinová na kladinách skřížených (Žižkov), s obručemi (Smíchov I.), s tyčemi (Smíchov II.), se zdobenými pruty (Bubeneč) atd. atd.

Radost, opravdová a upřímná, plnila nitro každého: diváka i cvičence i cvičitele.

Hudební doprovod obstaral ke všeobecné spokojenosti hudební sbor Sokola žižkovského, řízený br. A. Hermanem. Šedesátičlenný sbor byl při slavnostech sletových rozšířen na 120 mužů."

Pokud nás se týče učinilo na nás dojem velice příznivý hned v prvé chvíli obrovské a znamenitě zařízené cvičiště, jeho umělecká výzdoba a zařízení pro každý případ. Ochranné stanice byly všude, též tak stanice hasičské a sboru zdravotního ochotných bratří lékařů. Seřadiště byla prostorná, tribuny i ochozy prakticky položené a pro hosty místa vyhražena jen vhodně a to pod můstkem náčelníka a vedoucího, bratra jednoho z nejlepších našeho Jindry Vaníčka. Odtud vycházely povely, odtud řídilo se s úžasnou přesností a znalostí vše co na cvičišti, vše co průkazem bylo práce sokolské! Zůstali jsme státi v němém údivu dorazivše na cvičiště. Vše co až dosud byli jsme si v duchu představovali mizelo a obrovská práce a námaha všech těch, kdož zásluhu mají, že znovu a znovu triumfovalo Sokolstvo české před tváří udivené ciziny a hostů slovanských i jiných, jakoby předstupovaly před zrak náš a my kochali se pohledy nezapomenutelnými, obrazy, jež se nikdy nezapomínají, ale hluboko vryjí do mozečných buněk pozorovacích. Myslí naší táhla vzpomínka na všechny ty naše doma a jen to jedno měli jsme vřelé přání: Kéž by nás bylo ještě více, kdož byli by přítomni a viděli i pozorovati mohli s námi, kéž měli bychom tu co nejvíce z našeho dorostu, našeho žactva, našich dítek, aby tím spíše pochopili proč my staří tu drahou starou svou vlast tak milujeme. Cvičiště bylo upraveno pro 10,624 muže ve volném rozstupu. A když z bran borců chrlilo spousty mužstva svého, dítek a děvušek stáli jsme tu vždy v úžasu a obdivu nezměrném . . .

Tak bylo i v tuto neděli a považíte-li, že byli jsme svědky tělocvičné práce, jíž účastnilo se přes dva tisíce hochů a skoro tolikéž děvčat ve hře a na potom ve cvičení skoro tolikéž žáků sokolských i žákyň nebudete se diviti.

Cvičení Sokolské Župy Středočeské. — Cvičení žen s kroužky. — Marathon.

Jestli nevycházeli jsme z údivu nad tou drobotinou sokolskou, jež vědoma si svých úkolů nelekala se ani bouře, ani deště a tím méně záště německé chátry a špinavého vše co české ostouzejícího německého tisku, tož přímo žasli jsme co přinesly dnové příští. Byla tu zejména neděle čtvrtá. Opět bylo zamračeno, opět hrozilo, že obraz krásné, mužné síly bude pokažen, to jest velkolepý Marathon na který jsme byli již nedočkaví, že asi sotva se bude dávati. Prošel však velkolepým jevištěm sletovým i zdařil se nad očekávání, jako na důkaz, že vše to co se v zápasu malého, ale pokrokového národa s elikým a výbojným nepřítelem, utlačovatelem, říci nedá po česku může se povědíti jednoduše řecky a klidně bez překážky . . . . . .

Scházel sice tomu velkolepému obrazu slunce jas, pravda, ale co v tom ohledu odpadlo, to vše nahradilo nadšení a radost nad zdarem práce, o jejíž dosahu těžko učiniti si pojem. Tolik ale řekneme, že něco podobného neviděli jsme nikde na žádném divadle sebevětším a tím méně v tomto provedení přesném na cvičišti vůbec. Bylo tu několik Američanů, odborníků a znalců, jako známý náš spisovatel Monroe, profesor Miller, celá řada cvičitelů učitelů a cvičitelek amerických i anglických, o jiných ani nemluvě, a ti všichni byli přímo u vytržení nad tím co ten malý národ český má to za vzorné syny a dcery, již nezištně a s nadlidskou přímo námahou jdou do práce sokolské, práce na výchovu vlastní i svých . . . . . .

Americký konsul občan Brittain i paní jeho měli celou řadu hostí i pozvali kde kterého Američana jen našli na tuto velkolepou Olympiadu Sokolstva Slovanského i přičiňujíce se z vlastního popudu o seznámení dotyčných kruhů s českou prací českého člověka napsali mnohou jen příznivou zvěst do Spojených Států o tom našem Sokolství a co hlavního vyzvedli důkladně okolnost, že účasten byl tu i Sokol z Ameriky. Nás ovšem jen těšilo, jako za mnohé tomu našemu konsulovi i paní jeho vděčíme a na místech těchto jen milerádi konstatujeme. Konsul vyhledal nás i tuto neděli v loži na sletišti i těšil se spolu s námi, že tentokráte mohli jsme vypozorovati již vliv našeho tělocviku ženského v řadách Sokolek českých. Nejeden viděli jsme doklad o tom jak ta kniha našeho Čermáka pronikla, jak rady jeho a sestavy použity jsou, jak ve klonu, kroku, tak v tanci cvičebním. Nechceme sami posuzovati, ani rozbírati z příčin na snadě ležících i poukazujeme proto na úsudek našich tam doma, jakž následuje:

"Neděle zachmuřená, stále hrozící deštěm, nehodila se dobře k řeckému obrazu krásy, síly a statečnosti, jenž byl hlavním programem odpoledne. Plné proudy slunečního jasu se měly líti z modrého čistého nebe na bohatství svtých, jednotonových barev, jimiž zaplavena byla širá prostora cvičiště, oheň a žár slunce se měly odrážeti od lesklých přílbic a štítů vojska řeckého, sluncem měly zářiti hroty kopí a Apollo v plné slávě a jasu měl přihlížeti k závodům bojovníků, že přes to obraz antických těchto výjevů zářil jasem a bohatstvím, to způsobil vnitřní jas a žár účinkujících, jich sokolský duch.

Marathonu předcházelo cvičení středočeské župy. Muži, které vedl náčelník župy br. Aug. Očenášek, předvedli cvičení s kládami, jež překvapovala přesností a bohatstvím obrazů, ženy vedeny Olgou Fučíkovou, provedly cvičení s kroužky; taneční prvky cviků způsobily pružnost, rythmus a svěžest

těchto cvik. Nástup mužů s kládami rozestupem v jednotlivých řadách, hrnoucích se jako proudy vody z jednoho ústí, působil mocným dojmem. Radostně působila prostná cvičení z V. sletu jedenácti devític dorostu pražského, který vedl Miroslav Zach. Dorost držel se tu statečně ve šlépějích svých předchůdců, a hudba i cviky uváděly nám zase na paměť slavné dny minulého sletu. Za tu retrospektivu jsme vděčni statečnému dorostu.

Hlavní zájem ovšem družil se k Marathonu. Bylo to vzrušení v divácích, když po fanfárách a několika taktech hudby vyběhly nejprve děti na scenu, za nimiž pak starci a lid, modravý kruh tanečnic a konečně obětní průvod naplnili prostor. Všeobecně překvapilo, jak poměrně malé množství dovedlo zaujati celou prostoru a upoutati zájem diváků tak ohromného okruhu. Moment, kdy po št'astném výsledku obětí velekněze, jenž měl v Haškovi představitele mohutného hlasem, vbíhá do prostoru běžec (br. Veselý) a klesá s výkřikem "Vítězství,'! mrtev k zemi, byl uchvacující, nezapomenutelný. Nadšení přelilo se z jásotu lidu athénského do diváctva a uchvátilo všechny. Silný dojem Marathonu stupňoval se pak příchodem vojska, závody, a dovršen byl náhlým, opravdu dramatickým zakončením, jímž byl rychlý odchod vojska poklusem do nové bitvy proti Peršanům.

Kdo sledovali jen trochu blíže píli, nadšení a lásku, s jakou nejen autoři antické scény po bitvě u Marathonu, ale také účastníci její a veškeré Sokolstvo pracovalo na provedení tohoto nádherného obrazu, v jehož rámec zasazeno pořádání gymnických hodů, byli potěšeni výsledkem práce i uznáním, kterého se dostalo Marathonu od těch, kdož se vzácnou ochotou byli jeho uskutečnění nápomocni. Byli to zejména chef činohry Nár. divadla Jaroslav Kvapil, odborníci klassické archaeologie z naší alma mater dv. r. Král a prof. Peroutka, kteří s uznáním se vyslovili o výkonech účinkujících, třeba nezamlčovali drobných nedostatků, které tu a tam se vyskytly. Účinkující rádi přijali i výtky od svého vůdce režiséra Jar. Kvapila a rozradostněni úspěchem Marathonu pozvedli jej na štít a nosili nadšeně na ramenou.

Účastníků bylo méně než minulou neděli, což zaviněno bylo nejistým počasím. Ale přes 60,000 lidí jistě přihlíželo úchvatné marathonské scéně.

Cvičení Sokolské Župy Středočeské.

Župa Středočeská zaskočila na místě "zakázaných" studentů středoškolských, a předvedla cvičení, které nejen provedením, ale i originalitou nářadí a sestav všeobecně překvapilo a uspokojilo.

Muži počtem 624 cvičili se 78 dlouhými kladinami. Cvičení jejich sestává ze 3 hlavních částí. V první části cvičenci na kládách spočívajících na podstavcích cviky trupu, tak řečené švédské, kteréž ovšem jsou v soustavě Tyršově již ode dávna a před "objevením" soustavy švédské uplatněny. Jsou to podpory ležmo, klony, překroky i přeskoky s přiřaděnými pohyby paží a nohou. Cviky takové sesilují páteř, šikmé svalstvo břišní, paže i nohy, takže se jimi propracuje velmi důkladně celé tělo. Bylo zajímavo pozorovati, že cviky, samy o sobě na pohled suchopárné, společným provedením ve zhuštěném útvaru působily mocným i krásným dojmem cvičení prostných.

Druhá část cvičení jsou již cviky s nářadím. Soudobé zdvihání, vzpírání a vztyčování klad vyvolává dojem síly, která těžkým břevnem hravě pohybuje jako tenkou tyčkou. Skupinovitým prováděním těchto cviků pak vstupují cvičení na půdu estetiky, zejména když skupiny svými zubovitými útvary budí dojem egyptských hradeb.

Třetí část cviků opouští jaksi půdu tělocvičnou a znázorňujíc provádění dřevěných staveb (podpěry, mosty, štíti). V této části přizpůsobeno cvičení úplně nářadí; byly zde tělocvičně zpracovány práce s břevny prováděné. Tak jednotlivými obraty a krčením paží vznikají sloupoví jednoduchá i dvojitá, provedením podřepů a dřepů vzniká svěs mostová a pod. Konečným útvarem jest štít čili lomenice, připomínající aeginský štít s figurálními výplněmi.

Autorem cvičení jest náčelník župy br. A. Očenášek, který za pomoci členů župního předsednictva řídil celé veřejné vystoupení. Obecenstvo bouřlivě tleskalo neobvyklým výkonům tělocvičným, které dovedly i každého odborníka cele zaujati. Celkový dojem dovršen byl hudebním doprovodem, jenž věrně vystihoval povahu jednotlivých oddílů. Skladatel K. Pospíšil ukázal se tu mistrem, jenž nejen tvoří nové motivy a melodie, ale vyjádřiti dovede jimi také základní myšlenku každého pohybu. Řekl bych, že Pospíšil dovede tvořiti "tělocvičné opery" .... My Sokolové, kteří již po léta cvičíme tak, jak nám náš "Karel" hraje, cítíme sílu i vliv jeho hudebního talentu a jeho obdivuhodné obětavosti. Pospíšil netvoří svoje doprovody hudební u piana nebo stolku zeleného, ale bedlivě prostuduje každý pohyb a každý prvek, jejž pak s lehkostí záviděníhodnou vyjadřuje hudebně. Každý, kdo sledoval cvičení, vycítil, že pracují zde tři činitelé rukou společnou: autor cvičení, cvičenci a skladatel hudby. Tak na př. prvý oddíl předpisuje čilý ruch, proto skladatel volí cikánský rychlý motiv; v druhém oddílu zaznívá jakýs hymnus těžké práce, vrcholící v jásavém trylku při vztyku klad, kterýž vyjadřuje radostnou náladu z vykonané těžké a umělé práce.

V třetím oddílu zpracována jest smutná Burlácká píseň "Ej, uchněm!" (zatáhněme!) Stavbu štítu provází výtězný motiv, připomínající londýnská prostná (poslední oddíl.)

Cvičení působilo vyřízením řad cvičenců, k němuž je nutila právě sama kláda, dalo vyniknouti svalstvu pažnímu při překlonech a rozšířených hrudníků při vzpažení, a vyžadovalo nejen tělesné síly a vytrvalosti, ale i značné paměti borců.

Cvičení žen s kroužky.

Obrázek, který se jen pozvolna vytrácí z paměti. Z arény odcházejí muži s obrovitými dřevy, zanechávajíce tu sytý dojem hrubé síly mužské. A ještě duní země nárazy odcházejících čet, když tu u

brány severní objevují se prvé osmistupy cvičenek. Kráčejí nejen směle, ale i pružně. Všeobecně zamlouvá se jich krok; zdá se, jakoby od posledního sletu všesokolského, kdy přece jen bylo pozorovati jakousi nejistotu v pochodu, "zmužnily" a zvážněly. Bylo slyšeti i dupot jednotného kroku, ačkoliv nebylo tu žádné kopie pohybu mužského. Ženy dovedly tu zachovati svoji ženskost, ale odloučily vše, co je při ní malicherného a titěrného.

Obecenstvo pozdravilo ženy jásavým potleskem. Překvapily i novým úborem, doplněným červeně květovaným šátkem valašským, jenž obepínal i zabezpečoval jich účesy. Byly to sice jen důvody praktické, které rozhodly o této novince, ale jest nesporno, že současně docíleno bylo tím i neobyčejného efektu zrakového, vyvolaného rozkošnou hrou barev červené, bílé (límečky) a modré (šaty).

Cvičení vedla náčelnice Župy Středočeské a odboru vyšehradského sestra Olga Fučíková. Jest to již druhá žena, jež samostatně uváděla svoje cvičenky a řídila jich cvičení. Uznáváme plně velkou míru zodpovědnosti, jakou ženy i v tomto oboru na sebe přejímají, a proto i dvojnásob ceníme si jich úspěchu.

Celkem 436 žen, které zvláště kombinovaným nástupem utvořily 14 za sebou položených řetězů o 32 článcích. Cvičenky opatřeny byly dřevěnými kroužky a cvičení jejich bylo vlastně jedinou, dlouhou sestavou řady cvičebních prvků: odporů a podobných cviků síly, ozdobných kroků, krásných postojů a skupin. Celek byl působivý jak s hlediska tělocvičného, tak i s hlediska estetického.

Cvičení mělo 6 oddílů. V prvém oddílu pohybuje se celý útvar z řetězů krokv polkovými, střídajícími se s podupy. Druhý oddíl tvoří prostná, doplněná různými polohami kroužků. Pěkně se vyjímají šikmé polohy paží s úklony. V III. oddíle cvičí opět řetězy a to "skotskou". Nejsnadnější a v podrobnostech nejzajímavější jest oddíl IV., oddíl odporů, jenž vyžaduje značného napětí svalstva nohou i paží. Jsou tu: přetlaky, přetahování, násilné rozpažování, klony trupu i hlavy; oddíl končí vířením dvojic za kroužky napnutými pažemi se držících, kteréž náhle se rozvinují v řetězy. V tomto útvaru opět cvičí ženy oddíl V., střídajíce krok valčíkový s cvalovým; z tohoto pohybu přecházejí do ladných postojů. — V oddílu V. vznikají postupně 4 skupiny, vždy čtyřčlenné, jichž vrcholky tvoří kroužky. Zvláště pěkný dojem činí třetí skupinka vějířovitá.

Cvičení toto sestavilo předsednictvo župního sboru cvičitelek z návrhů jednotlivých svých členů. Hudební doprovod složil opět br. K. Pospíšil.

Tělocvičnou část vystoupení zakončil

dorost Sokola pražského,

jež za vedení br. Zacha předvedl skupinová cvičení prostná. Cvičilo 95 dorostenců, kteří překvapili nejen podařeným nástupem, ale i přesným výcvikem. Obecenstvo uznalo jejich píli, snahu a provázelo jejich odchod nejhlučnější pochvalou. Jejich nový úbor působil dojmem nejlepším.

MARATHON.

S oprávněnou dychtivostí očekáván byl Marathon, o němž namnoze přese všechny předběžné zprávy v tisku, panovaly v širší veřejnosti různé představy a odhady. Zasvěcencům pak tanula na mysli otázka jiná: zdaří-li se na jevišti tak ohromném, na jevišti pod širým nebem, ohraničeném jen rampami obecenstva, s prostředky výpravnými tak malými, zaměstnati 1300 účinkujících na hodinu tak aby zájem diváka trval od počátku až do konce. V tom ohledu, uváží-li se, že jednalo se také o to,

Řecký bojovník od Marathonu.

aby myšlenka sokolská a helenism v úzkém byl spojení, připadal režii úkol veliký.

A tu dlužno říci hned úvodem, že vrchní režisér Kvapil provedl jej nad míru šťastně. Ovládl plně obrovský sbor účinkujících, přidělil jim případně role a neúnavně zaměstnával novými a novými scénami oči diváků. Již samotný vstup na jeviště bez opony řešen byl dobře a chvatným vstupem lidu athénského oběma branami na cvičiště, pobíháním žen a dětí naznačeno velice pěkně rozrušení v městě zbylých, nevědoucích, co děje se s vojskem, zdali již utkalo se s Peršany.

Po malebném reji pestrých krojů zaměstnána obratně pozornost obecenstva novým obrazem: průvodem starců, městské stráže (skythů), prytannů, kněží, hlasatelů, kytaristů a tanečnic. Vážný chod starců s berlemi dobře kontrastoval se skotačivostí mládí a přelétavou vzdušností tanečnic. Sesílený obraz všeobecného reje bylo nutno vystřídati ve chvíli klidnějším: obětní scénou. Velekněz (br. Hašek), mocným hlasem u oltáře v středu cvičiště žehná zbraním a věstí zdar boje. (Bylo ovšem mimo moc režie že kouř místo k obloze, hnán byl větrem k zemi.) Příchod, vlastně let běžců (br. Veselý) hlásícího vítězství a klesajícího bez ducha k zemi, způsobil nový obrat. Radostně vzrušená nálada zmocňuje se všeho lidstva a stupňuje se, když z jižní brány přicházejí vítězové . . . Vstup vojsk byl imposantní a překvapil dobře mohutné sbory. Novým ladným obrazem bylo rozložení vojska a shledání mužů se ženami a dětmi.

Přikročeno ke gymnickým hrám.

Zde jedině bylo by možno uvésti několik slov odlišného mínění. Snad bývalo by věci na prospěch, kdyby závody o běh, vrhání oštěpem a diskem, skok a zápan byly arranžovány současně a sice na každé straně cvičiště tak, aby každá z tribun a ne pouze jediná, hlavní, mohla je přehlédati. A snad byly by stačily z každého závodu pouze dvě nebo tři ukázky. Režie dojista postihla, že v tomto okamžiku zájem diváctva poněkud ochaboval a vzpružen byl teprve opět na poplašnou zvěst o blížení se Peršanů. Tato zpráva, stejně jako první zpráva (příchod běžce) měly by býti poněkud výraznější.

Odchod vojsk Miltiadových — zakončení Marathonu — bylo působivé, jako vůbec všechny větší evoluce.

V celku dlužno však říci, že Marathon proveden byl znamenitě a vydatně přispěl svojí malebností ke zvýšení všeobecného zájmu o slet. Všeho uznání zaslouží bohatá a nákladná výprava krojů, pořízena dle návrhu akadem. malíře Weniga, jemuž radou přispěli univ. prof. Král a Peroutka. Odpovídala plně známým nám pramenům.

Obecenstvo mohlo svoji pochvalu projeviti až při závěru, nebot' dobře pochopilo, že by svými projevy bývalo rušilo hudbu a žádoucí ticho v různých okamžicích.

Nemůžeme se nezmíniti také o hudbě, kterou k marathonským scénam složil Ladislav Prokop, (MUDr. Lad. Procházka). Pilné studium, jež autor k svým komposicím vykonal a št'astná myšlenka užíti motivu "Lví silou, vzletem sokolím" způsobily, že autor podal k marathonským scénám hudební doprovod nejen dobově přiléhající a vystihující náladu jednotlivých scén, doprovod zpracovaný dle starých motivů, ale také doprovod vyjadřující jasně základní ideu provedení Marathonu, ideu vyslovenou Tyršem o spojení hellenismu "řeckého ducha s duchem sokolským". Značná část zásluhy o úspěch Marathonu náleží také hudbě marathonské a jejímu skladateli."

Pokud nás se týče nám Marathon se rovněž líbil a to skoro ve všech svých podrobnostech, jen zdálo se nám, že řecký voják nemusel ani v české své představě křičet na ženu svou "Mařko dej mi taky napít," to Mařko mohlo klidně odpadnout,

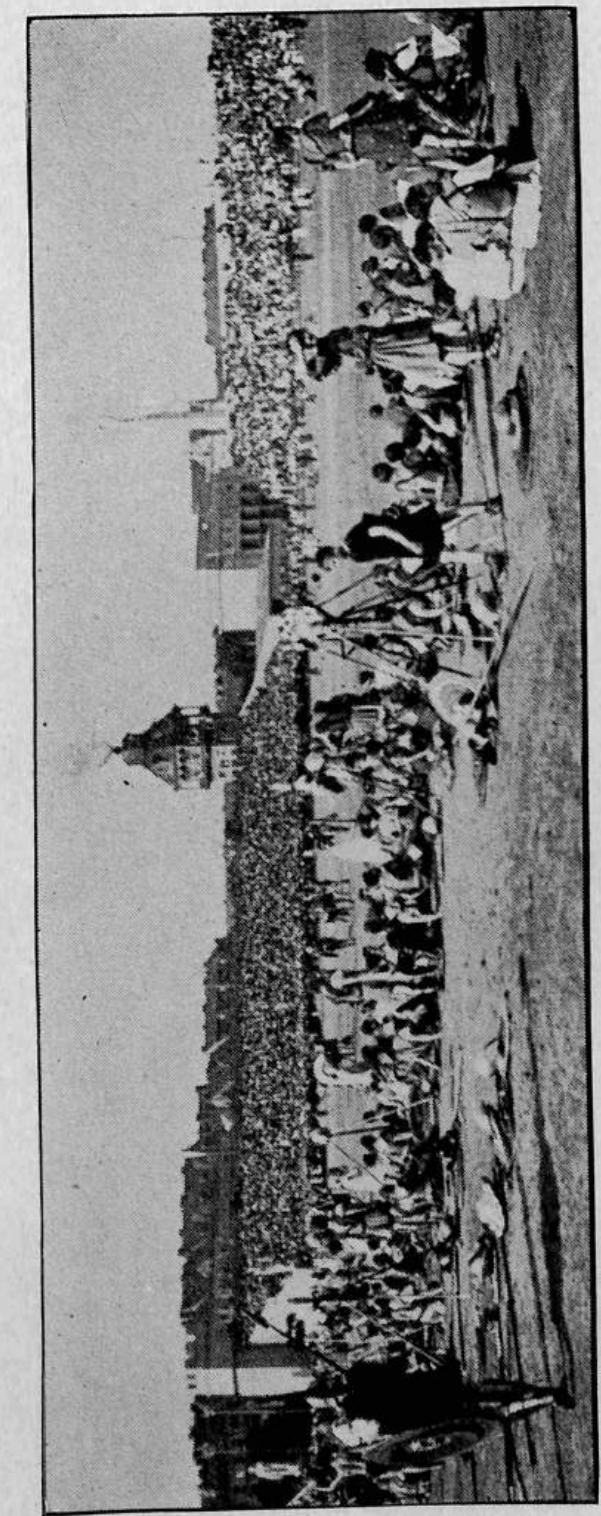

Tábor athenských bojovníků, vrátivších se z vítězné bitvy.

kdežto odchod vojsk Miltiadových mohl se provésti snad rovněž tak snadno bez hlučných povelů. Pouhé mávnutí mečem bylo by stačilo, ano i pokus mečem označiti se dal. Že se průvod obětní a zpěv zbožný líbil i pánům v klerice se nikterak nedivíme,

těm se líbí vždy a všude všecinko co na lid působí. Kdyby bylo na nás my bychom byli místo "procesí" volili ještě trochu více her gymnických a ještě více ukázek ze života velikých synů staré Hellady, zejména v umění a vědách veškerých, tak jako na velikém prostranství znázornili bychom styk starých Řeků s cizinou tou dobou přítomnou a za výměnou v Athenách prodlévající. Tu či onde sochař s učni svými a učenec s posluchačstvem svým jistě byli by jen vhodně doplňovali sbor starců, ba mohlo se i zpěvem a básní získati poněkud i více času, tak aby za běžcem vojsko vítězně nemuselo tak mnoho spěchati, jsouc válečnou vřavou znaveno. Rozdělení her do všech stran cvičiště, jakž výše se praví neschvalovali bychom nikterak, neboť pak by vlastní obraz ztrácel na ceně své a byl by více méně šablonovitým. Kdyby byl náklad hmotný dovoloval ještě více mužstva, ještě více lidu obého pohlaví bylo by celku jen na prospěch, však takto, když skvěle dopadlo a se zdařilo radil hned každý brzy to a zase ono. Bylo poprvé a na příště lecos se ještě vypilovalo, poopravilo i zdokonalilo. A tak Marathon byl a zůstává v análech Sokolství jedním z nejskvělejších bodů sletových . . . . Překonal i hru v šachy sletu pátého, překonal vše co až dosud pořádáno bylo v duchu Tyršově i přiblížil se právě učení jeho nejblíže a v tom záleží nejvíce.

Nežli naši dojeli!

Mezi tím co my již byli svědky prvých a skvostných náběhů ve vyvrcholení práce sokolské, jsouce předmětem pozornosti všech kruhů lidu českého a bratří i sester, konaly se již pilné přípravy k uvítání všech těch našich, již vážili dalekou cestu do vlasti na slet sokolský a veškeré ty skvostné projevy české síly a zdatnosti. Český tisk zaznamenával každou podrobnost, každý počin veliké výpravy z české Ameriky, psal o všem co v Chicagu se dělo na rozloučenou s našimi družstvy i v New Yorku i zdůrazňoval svědomitě ty veliké obětě Američanů, zvláště pak všech sdružení sokolských. My čtli jen rádi, protože ze slov těch upřímných a všech počinů činovníků sokolských již napřed dalo se vytušiti co vše ty naše milé, až dojedou as očekává. Ve sletové kanceláři panoval čilý ruch a vše těšilo se již na Američany. Bratří i sestry milé pracovali přímo o závod jen, aby bylo vše k návštěvě našich připraveno a v tom ohromném návalu hostů ze všech končin světa aspoň, aby co nejvíce se vyhovělo. A jestli tu a tam něco v tom návalu hrozném bylo opomenuto, jestli mnohé se stalo nepříjemné a nám snad podivné musíme již omluviti zvláště pokud se týče ubytování našich borců a hlavně Sokolek. Však nepředbíhejme i vrat'mež se ku vlastnímu vyprávění a souhrnu dojmů našich, jakž navzájem se střídaly . . . . . .

Časopisy americké, jakž docházely do výstavky sokolské hlásily již jak a kdy ty voje vlastní výpravy do máti měst, do Prahy dorazí a všude po celé vlasti čilý jevil se zájem o tento velký počin náš. Vedle toho dochází již dopisy a pohledničky účastníků a z těch mnohé se vyvozuje, mnohé zaznamenává jakž tu jen tak na příklad uvádíme:

"Víra a nadšení, vroucí láska a odhodlání v budoucnost září z projevů a dopisů, které docházejí o přípravách sokolské výpravy americké do Čech. Jsou v těchto dopisech často upřímná vyznání víry a nadějí, často řada plodných návrhů ke společné práci pro vzájemné dobro nás i Čechů amerických. Nedovedete čísti takových dopisů bez pohnutí, cítíte, že jsou psány ze srdce, z upřímně toužícího po vlasti a jejím dobru.

Čteme v jednom z nich: "V této chvíli příprav jest nám asi tak, jako synu ztracenému, jenž veden láskou ke drahé matce své, nedbaje překážek, svízelů a obtíží, spěchá do jejího objetí. Žádné obětí se nelekaje, jde, aby pocelovati se dal tou, jíž na všech cestách cizím světem vzpomínal lituje jen, že ta jejich rodina je tak přečetná, že pro všechny dítky doma snad ani chleba nebylo . . . Odešli jsme skoro každý z nás před léty, abychom vybili veškeru energii svého úsilí v cizině, abychom sobě polepšili a nové domovy založili. Nezapomněli jsme těch tam doma a proto snažili jsme se a pracovali, abychom my i ti naši nezahynuli v cizím příboji. Udrželi jsme se a doufáme, že udržíme se ještě dlouho, zejména když i naše Sokolstvo americké bude konati svou povinnost na utužení a k posile naší budoucnosti, naší mládeže a připraví ji k soutěži s jinými národy správnou, praktickou cestou."

K této praktické přípravě české mládeže počítá se dobrá příprava jazyková. Znáti jazyk svůj a vedle toho několik jiných. A dáti mládeži dobré učitele. Český jazyk přednáší se nyní již na řadě vyšších škol Spojených států severoamerických a české Sokolstvo americké pečuje samo v zájmu cti národa i jeho prospěchu, aby učitelé byli co nejlépe kvalifikovaní. Tato ohromná a posilující práce, konaná ve prospěch naší národnosti, chce býti zde v Čechách posílena, chce se sblížit s prací naší a chce, aby načerpána byla vzájemná posila.

Američtí Čechové přijíždějí do vlasti, aby také v otázce vývozu a obchodu s českými výrobky do Ameriky, tedy v otázkách hospodářských pracovali ku posile českého národa a českého vlivu i v cizině. O těch otázkách budou se konati porady v Praze dle vyzvání Českého obchodního musea.

Také po stránce sokolské přinášejí američtí Čechové něco nového, čím chtějí nás překvapiti a poučiti, hodlajíce ovšem navzájem mnoho načerpati od nás. O amerických cvičeních tanečních jsme již přinesli informační článek br. Čermáka. Sestry americké předvedou také krásná cvičení tennisová, bratří podají ukázku athletického nástupu a rohovnická cvičení.

Výprava amerických bratří našich jest svými pohnutkami a cíly tak ideální, tak obětující všechny síly své na oltář vlasti a jejímu rozkvětu, že pozdravujeme dnes všichni upřímně výpravu Čechů amerických na jich cestě a těšíme se, až je uvítáme u nás v Praze, až jim stiskneme ruce a přitiskneme se k jich hrudi, na chvíli jenom v citovém pohnutí, abychom s tím větší chutí kráčeli za společnou prací k blahu národa.

Bud'też pozdraveni na své cestě!"

Jsou slova to vesměs z brků sokolských vytrysklá a proto tím spíše jich zaznamenáváme, protože našli jsme v rubrice sokolské listu největšího. Nemyslete však, že jen jeden list tak a podobně psal, ba naopak skoro všechny listy čelnější shodovaly se v tom, že výpravy naše a letošní zvláště jsou velikého významu. V předvečer pak velikého svátku, příjezdu našich dále pak v den samý, v sobotu, dne 22. června byla Praha od časného jitra vzhůru, ačkoliv doba příjezdu určitě známa nebyla na vzdor opětovným naším dotazům telegrafickým a jiným. Sami vyjeli jsme se zástupci pořadatelstva Č. O. S. v čele majíce br. Novotného v pátek v noci do Podmoklí naproti. Nespali jsme po celou noc, jen abychom nezmeškali dvou zvláštních vlaků jakž vypraveny jsou péčí "Bohemie!" a snaživých úředníků téže z Rotterdamu. Již znali jsme, že lod' št'astně dorazila, že vše bylo v pořádku, až na stížnosti těch, kdož se na výpravu přilepili a za obnos třetí třídy požadovali prý výhody třídy druhé. Inu, takových stížností a takových slastí zažili pořadatelé výprav všech a my jen si gratulujeme, že naše jednota, ani žádné jiné sdružení sokolské tentokráte s výpravou nemělo ničeho společného a že máme ruce volné pro každý možný případ nahodilých stížností. Však uvidíme . . . . . .

Jak ty chvíle v nehostinném Podmoklí pomalu plynuly, ještě že bratří a sestry v tamním Národním domě na nás čekali. Již vyšlo slunko, již mlhy ranní se rozstoupily a konečně dáno znamení, že jede vlak prvý a pak druhý. Dorazili a my již za pozdravů vřelých a volání Na zdar uvítali ty, kdož v tak značném počtu na cestu se vydali se Sokoly. Na druhém pak vlaku byli borci naši, Sokolky, br. Čermák a celá jeho družina, rodina a činovníci i sokolští pracovníci naší jednoty i druhých sdružení, zástupci týchž i borci. O jaké bylo to shledání na rodné půdě, jaká radost a jaké nadšení!

Nadšeně vítali nám v rodném stanu
Vás, drahé bratry z končin oceánů,
z těch krajin volnosti a svobody
na naše bohatýrské závody
do vlasti reka Žižky, věštce Husi,
již drahně věků zášt a závist dusí,
jež neustále hyne, trpí v hoři,
jak vetchá lod'ka v rozkypělém moři,
jež zmítá se a zuřivě se pění
a nikdy spásy, záštity jí není;
vždyt' ti, kdo zdatně pomoci by měli,
zla bleskem zasáhnuti, oněměli;
jen diváky jsou při zlolajné hrůze! —
Tož hynem neustále vždy a tuze! — —

Praha očekává americké hosty u nádraží.

Vy přišli jste, by v neblahou tu chvíli
nás vzpružili jste, dodali nám síly,
jež ve Vašich se srdcích povždy budí.
Nuž, nadšeně Vás přivíjíme k hrudi
a planem vstříc Vám ohněm vroucích duší,
až v ňadrech Vašich stejný žár se vzruší
a dvojí plamen v jediný se spojí,
by poznali jsme, že jsme věčně svoji!
Nuž, vítejte nám, drazí, věrní bratři,
at' naše vlast jak Vaše volnost spatří
a nepřítel, jenž úklady nám strojí,
zří udiven, že jsme a budem svoji,
že spolu přervem těžké svazy pout,
že volným duchem nelze zahynout,
že vznesem' se zas v netušené chvíli
v říš oblačnou, jak jarý sokol bílý:
ten symbol náš i jaré české síly —
a u vítězné netušené chvíli,

jak dnes si přeblaženě na hrud' padnem'
v svých srdcích usmířeni vroucně ladném. —
Pak slunce svobody se zjasní zas! . . .
S tou blahou nadějí vlast vítá Vás
a k Vašim čelům s polibkem se sklání;
kdo k nám jste přišli, bud'te požehnáni;
bud' požehnán, kdo láskou k nám je veden,
Váš cíl i náš bud' poměrně jen jeden!

Adolf Heyduk.

Naši v Praze.

Netrvalo dlouho, různé vyřídili jsme na vlaku a již uháněło se vesele a za velikého očekávání do Prahy, do té máti měst, zlaté a slovanské. Ovšem, že nepověděli jsme naším ani o jednom dojmu vlastním, ba ani neřekli jsme jim na kolik nás Praha překvapila a na kolik nás zarmoutilo, že tu ještě hojně zvuku cizého, že leckde pod tou pestrou barvou slavnostního veselí mnohá stinná stránka, mnoho běd, méně upřímnosti a více žádosti po tom lesklém kovu našeho dollaru. Nepověděli jsme, ale tolik jsme řekli jak dobrý jest ten lid — lid, ty prostinké vrstvy jeho a jak se na Američany těší, co zatím kastovnictví bují dále a peníze a obhatství i zde rozhoduje. Nedivte se, že takto začínáme, jet' i v Praze moderní, nebot' u některých přátel našich láska k vlasti jest vedlejší, historie národa se dovede upraviti dle poměrů a přání "těch tam nahoře" se štítem kalicha dnes a zítra kříže a mohutné nadšení i červeno-bílá sentimentálnost ponechá se vrstvám lidovým a těm Sokolům! A dobře, že se ponechá, vždyt' považte jak vyzdobena jest ta Praha, jak ti Sokolové dovedli zčechizovati německé firmy a to bez převratu hospodářského, průmyslového. Mžikem téměř a před našima očima zmizely pod šikovnými záhyby slovanských barev a americkými praporky na rychlo zrobenými jména jako Altmann, Schmidt, Pereles atd. a "páni majitelové obchodů na velko aneb v malém" stali se slovanským odznakem ve dveřích svých krámů našimi "durch und durch!" A jak dovedli volati: "Na stáááár! pratří z Ameriky!" Po sletě se ty barevné hadříčky sundají a počítá se jen kolik to všechno vyneslo a kolik těch amerických kavek dalo se místo k českému obchodníku a bratru zlákati do takovýchto míst k nákupu . . . . .

Tož jeli jsme. Vlak hnal se mnohou viskou českou, mnohým městečkem a protože pohoda byla přímo krásná vítal nás všude i ten bodrý lid venkovský v polích pracující. Zastavili jsme v Kralupech, pozdravili se s bratry tamějšími i s lidem tamním a již jelo se dále. V Roudnici byli Sokolové na nádraží, aby bratry a sestry z Ameriky pozdravili, ale vlak sokolský, druhý, nezastavil. Cesta rozkošným krajem ubíhala co zatím v Praze panoval pravý shon. Sletová kancelář postarala se již pozdě v noci o náležité uvědomění lidu pražského, kdy Američané přijedou a bratři zvláštní vydání "Národních Listů"! sami rozhodili po Praze. Všude se mělo za to, že vlaky dorazí na místo v sobotu v podvečer, den i hodinu přímo ideální, má-li celá Praha jíti vstříc. Ale ani v čtvrtek, ani v pátek po celý den nedošlo určitých zpráv. Konečně došla zvěst', že dojede se dvěma vlaky v sobotu ráno. Vše na rychlo se muselo změniti a opatřiti a po sokolsku se i opatřilo, nebot' vjezd náš do máti měst byl skutečně nádherným, překrásným, čili takovým na který nelze v celém žití svém zapomenout, který nelze ani popsati, který musíte prožíti. Věděli jsme jak Praha dovede vítati hosty své, ale jak lid český, lid pražský a okolí dovede uvítati milé své ze všech nejmilejší poznali jsme poprvé . . . . Poznali a do smrti stačí nám ku vřelým vzpomínkám jako bohatá kytice dojmů nejkrasších. Podařilo se námaze a obětavosti sokolské uvědomiti celou Prahu o našem příjezdu a celá Praha byla na nohou! Byli jsme s našimi a tu musíme se jen obmeziti na to, co jsme čtli. Dnes zdá se nám co toto píšeme, že znovu prožíváme a myslí naší táhnou obrazy skvostných námětů, znázorňující co vše by ten lid dobrý, český a upřímný musel dokázati, kdyby tak i v jiném byl za jedno, kdyby nebylo té přímo hrozné a ničivé rozháranosti politické, stranické, již obětují se existence i lidí nejlepších, činovníků našich a jiných, co zatím úhlavní nepřítel si ruku radostí mne a klerikál dodělá to ostatní . . . . . .

Před příjezdem.

Málo jest v životě chvil tak dojemných, jaké prožili jsme při příjezdu milých našich krajanů zaoceánských. A marné bylo by též chtíti vylíčiti všechnu tu upřímnou radost a lásku našeho lidu k milým hostům, jež projevila se tak zřejmě.

Ač teprvé v nočních hodinách rozlétla se po Praze zpráva že ráno o 6. hod. přijedou Čechové Američtí, přece sešly se již v tuto hodinu značné zástupy u státního nádraží a dostavili se ovšem i Sokolové v krojích na nádraží. Když pak okázalo se, že zvláštní vlaky se zpozdily, nepohnulo to zástupy k rozchodu, ale naopak vytrvaly s rostoucí nedočkavostí a každou minutou se množily.

Příjezd Američanů do Prahy.

Po 9. hod. dopol. nestačila již prostora před nádražím a davy okupovaly i Hybernskou ulici. Rozumí se, že všecka doprava musila býti zastavena. S blížícím se příjezdem hostí přibýval i špalír obecenstva, jenž konečně sáhal od státního nádraží po Příkopech a Ferdinandově třídě až k Žofínu. — K uvítání hostů též na četných domech byly vyvěšeny prapory a na americkém konsulátě vztýčena americká vlajka.

Mezitím na peroně stát. nádraží shromáždily se sokolské jednoty z Prahy a okolí, pod vedením náčelníka br. Bílka, k nimž družili se zástupci některých jednot venkovských a "Slovenske Sokolske Zveze". Za Č. O. S. dr. Scheiner, Za král. hl. m. Prahu dostavili se: Smakal, Hadrbolec, Hošek, Weiss, Lauda a Filip; za stranu státopráv. pokrokovou posl. K. St. Sokol a okr. soudce Krouský; z kruhů poslaneckých byli přítomni: J. V. Klofáč, Anýž, člen panské sněmovny ryt. Wohanka, americký konsul Brittaine, starosta města Břevnova Kolátor, asi 50 amerických Čechů vedením dr. Jičínského, dlících již v Praze atd.

Perron byl vyplněn obecenstvem, takže jen stěží udržovali Sokolové pořádek.

Odjezd ze státního nádraží.

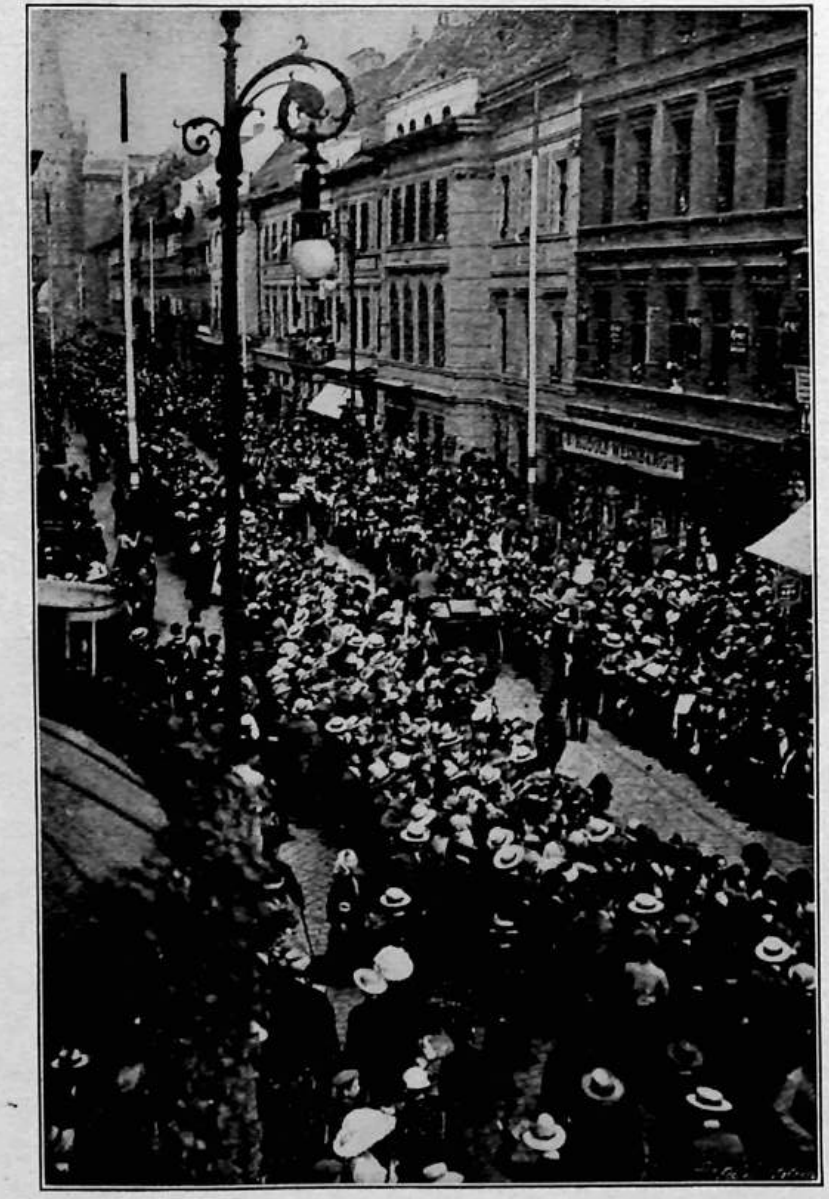

Vítání v ulici Hybernské.

Příjezd prvého vlaku.

Nedočkavost každým okamžikem stoupala, až konečně krátce před 9¼ hod. dop. zazněl signál. "Již jsou tu!" mimoděk splynulo očekávajícím se rtů, a již hlučící a syčící lokomotiva vjíždí do nádraží, mihají se z oken vagonů americké i české praporky a hromové "Na zdar!" vítá drahé hosty, jež jako mocná několikrát se opakující ozvěna ozývá se z davů shromážděných před nádražím, jehož východ do Havlíčkovy ulice byl otevřen, aby obecenstvo vidělo vjezd vlaku.

Zřejmě dojati a pohnuti děkují milí krajané za vřelé přijetí a pozvolna vystupují z vagonů. Byl to zajímavý pohled na směs krajanů zaoceánských: zastoupeni v ní byli právě jak bohatší třídy tak i chudší, střední stavy i prostí dělníci s mozolnýma rukama, jichž bylo velmi mnoho a k nimž opravdu sluší s úctou a obdivem vzhlížeti při pomyšlení, jak těžce asi scháněli ten groš na nákladnou cestu do staré vlasti. A nepřijeli snad jen sami, ale i s celými rodinami tří- i čtyřčlennými. Viděl jsi tu právě tak starce jako nedospělé ještě dítě, i několik nemluvňat, prostá žena v šátku na hlavě kráčela vedle elegantní dámy, a cítil jsi přímo onen dech amerického demokratismu, jakoby pozdrav ze země rovnosti a volnosti.

Dámám podány svěží kytice a tyto nejdříve odváděny k připraveným automobilům a povozům, aby dopravily je na Žofín, kde konalo se officielní uvítání.

Sotva prví účastníci česko-americké výpravy se objevily na stupních nádraží rozlehl se nový neutuchající radostný pokřik davů nadšeně vítajících česko-americkou výpravu. Účastníky její odváželi automobily, soukromé povozy a připravené zvláštní vagony elektr. tramwaye na Žofín. Po celé cestě vítalo je obecenstvo provoláváním "Slávy Čechům americkým!" i zasypávalo je květinami. Prvým tímto vlakem přijelo přes 500 účastníků a přes půl hodiny trvalo, než opustili perron.

Příjezd II. vlaku s americkou sokolskou výpravou.

Na chvíli perron se vyprázdnil, ale zanedlouho již plnil se znovu, nebot' byl ohlášen II. vlak. V 10 hod. 4 min. signál oznámil jeho příjezd a v několika okamžicích vlak přijel za stejně nadšených projevů obecenstva i hostí jako vlak prvý. Dojemné odehrály se tu opravdu scény, mocnému vzrušení neubránil se ani otužilý muž, neubránil se slzám pohnutí a radosti.

Čechoameričané byli opět dopraveni na Žofín za nadšených projevů vítajícího obecenstva, jež stále stoupaly a dosáhly svého vrcholu, když na stupních nádraží objevili se Sokolové a Sokolky v četách a s prapory. K jásavému volání družil se potlesk tisíců rukou a mávání klobouky a šátky, okna všech domů přeplněna diváky.

Triumfální pochod na Žofín.

Tato družstva sokolská nastoupila pochod na Žofín — pochod triumfální, nebot' uvítání, jež český lid jim připravil, dlouho Praha již neviděla a tak brzy asi neuvidí. Znovu a znovu pozdravováni voláním "Na zdar!" a "Sláva Čechům americkým" a nadšení lidu neznalo opravdu mezí.

V nadšené uvítání lidu vmísily se zvuky českých národních a sokolských písní, jež při pochodu na Žofín Sokolové zpívali.

Na Žofíně.

Pozvolna jen postupoval průvod davy lidstva po celé cestě od nádraží až na Žofín shromážděnými a tak teprve po 11. hodině dopol. vstupoval poslední zámořští hosté na Žofín, kde v stinné restaurační zahradě všichni se shromáždili. Tam očekávali je též četní přátelé a známí. Byli jsme svědky nejednoho radostného a dojímavého shledání příbuzných či přátel, kteří po dlouhých létech opět se uviděli.

Když došel průvod amerických Sokolů na Žofín, shromáždil se v čele s prapory do půlkruhu kolem hudebního pavilonu, s něhož oslovil milé hosty starosta Č. O. S.

dr. Josef Scheiner:

"Drazí bratří a sestry! S myslí povznešenou vítáme Vás na prahu rodné půdy, na prahu drahé nám všem otčiny. Lituji, že následkem různých změn v jízdních řádech nemohl Vás uvítati lid pražský tak vřele, jak by byl rád učinil. Přijměte aspoň toto pozdravení, které jde stejně ze srdce upřímného, a doufám že náš lid najde už příležitost, aby Vám vynahradil toto uvítání ve dnech nejbližších.

Bud'te nám pozdraveni v tomto krásném sídle naší slávy, ve středisku českého života, v královské Praze. Zdravíme ve Vás zástupce celé velké významné větve národa českého, která zaváta osudem za daleký oceán, ve svých nových sídlech udržuje a živí pocity příslušnosti k národu, která lpí při drahém odkazu otcův, která zachovává svoje české vědomí.

Byl jsem tak št'asten, že mohl jsem před několika lety dlíti mezi Vámi, a tu stopoval jsem Váš život a viděl jsem v něm tolik zanícení, lásky a oddanosti k české věci, tolik píle a snahy pro zachování české národnosti sobě i generacím příštím. Přijeli jsme domů od Vás, abychom hlásali slávu Vaší vytrvalosti a zasvěcení se naší společné věci národní.

Vítám Vás jménem Sokolstva, k jehož sletu jste přijeli, abyste viděli pokrok a rozvoj náš. Budete potěšeni, až uzříte, jak celý národ zvolna stoupá a roste, jak české uvědomění zaplavilo už veškeru půdu a jak snažíme se uchrániti tuto drahou hroudu svým potomkům a příštím věkům. Čerpejte z této naší snahy posilu pro další záslužnou práci, kterou konáte Vy v Americe. Nechat' nedalecí dnové slavné slavnosti, tyto velké chvíle slávy sokolské, vzbudí ve Vás nejen mohutné pocity příslušnosti k národu a pevnou, hrdou vůli, státi při praporu červenobílém. Neste pak znovu toto vědomí daleko za oceán, až do těch svých domovů a zapadlých farem, aby tam bylo posilou a osvěžením českého živlu.

Jménem vlasti, jménem národa, jménem lidu českého, jménem Sokolstva zdravím Vás co nejvroucněji. Na zdar!" (Hlučný, nekonečný potlesk na celém ostrově.)

Když utichlo nadšené volání, ujal se slova vůdce amer. Sokolů br. Čermák a pravil:

"Bratře starosto, i Vy milí bratří a sestry! Naše noha opět spočinula na rodné půdě české a v uši naše zaléhají krásné zvuky mateřštiny. Jsme opět mezi bratry a sestrami. Vy, milí, nedovedete pochopit, s jakými pocity vstupují na tuto půdu ti, kteří strávili své dětství v daleké cizině. Ta velká, mocná, svobodná země přijala nás laskavě, umožnila položiti základ budoucnosti našim rodinám, hvězdnatý prapor Unie vznáší se nám nad hlavami, hlásaje, že všichni lidé jsou sobě rovni. Ale nám, kteří jsme byli zrozeni na této půdě, ani ta velká země svobody nedovedla nahraditi domov, a proto přicházíme k Vám, abychom pookřáli ve středu Vašem, abychom čerpali novou sílu k práci na poli národním, abychom zachránili českou větev americkou před brzkým zánikem. Přinášíte-li i Vy k vůli nám oběti, vězte, že tím přispíváte velkou hřivnou k záchraně české větve americké před národním odumřením. Na zdar!" (Hlučný, dlouho trvající potlesk.)

Další oficiální projevy uvítací budou vykonány dnes večer na Žofíně, kde se pořádá dostaveníčko na počest amerických Čechů. Začátek o 7. hod. Vstupné 1 K, na sletový odznak vstup volný.

Po uvedených obou proslovech ujali se prací bratří z ubytovacího odboru a doprovodili americké Čechy do ustanovených bytů.

Uvítací večer na Žofíně.

A jako vřelé a přímo obrovské bylo uvítání lidem na ulicích města Prahy, tak i velkolepé byly chvíle u večer na Žofíně. Tu již jsme se setkávali s našimi a sbratřovali s Čechy i mnohými již zástupci jiných slovanských národů a hostů sletových, tu již vyptávali jsme se na ty naše tam doma, na vše co a jak jde, na postup věci naší sokolské a činovníky doma zůstavší a p. Bylo tu jako v nějaké báji čarovné! Po celém okraji ostrova rozžehli červeným, bílým a modrým světlem guirlandy ukrytých v bujné zelení stromů žárovky a světílka ta odrážela se ve vlnkách Vltavy. Tam v pozadí vzácný obraz Hradčan, jako svědek zašlé slávy české, jako svědek varovný, abychom nejen mluvením, ale konečně i činy osvědčili vše to co tak často o hodech a slavnostech

Triumfální pochod amerických Sokolů Prahou.

velikých slibujeme sobě na vzájem. Návaly lidu byl tu ohromný. Nálada panovala co nejlepší a hudba Sokola Žižkovského přispěla k tomu co nejvíce řízením br. Hermanna. "Národní Listy!" praví mezi jiným:

"Byla-li nálada, působená vlivy večera, světel a hudby opravdu smírnou, sílící pohodou letního večera, byla nálada, způsobená pronesenými řečmi, rovnocenna tomu večeru začínajícího léta kdy květy počínají zakládati na plody, kdy mládí mužní, kdy od snů přikročuje se k činům. Z řeči br. dra. Rudiše Jičínského a z tváří všech krajanů amerických jsme četli, že jejich češství je silné, sebevědomé a pevné a pevně lnoucí ke Spojeným Státům severoamerickým, v nichž si dovedou nejen dobývati svých práv a uznání ve všech oborech lidské práce, ale v nichž také nikdy nezapomínají na svou vlast, obracejíce se

k ní s vzájemnou mravní i hmotnou podporou. Láska našich bratří amerických k rodnému království našemu, láska projevovaná tak mohutně a účinně, jest také posilou pro nás, pro naše zápasy a boje. A to jest také bohatým ziskem americké návštěvy pro nás a ziskem onoho večera."

Promluvili zde primátor měst pražských Dr. K. Groš, pak jako předseda Národní rady české poslanec Dr. J. Podlipný a za naše řekli jsme pár silnějších slov. Nebudeme uváděti, netřeba, ale řeč přítele našeho, příznivce věci sokolské, občana konsula a zástupce vlády naší Spojených Států na pamět' dovolte, abychom uvedli co možná doslovně. Obč. Josef J. Brittain prál:

"Dámy a pánové, občané Spojených Států amerických! Jest chvalitebné, že jste navštívili svou rodnou zem, své přátele a rodné krby, a zúčastnili se velkolepého veřejného cvičení svých bratří Sokolů — cvičení, které vyvinuje a sílí lidské tělo.

Tak, jako nemá člověk zapomenouti na matku, která mu dala život, tak nemá člověk zapomenouti na svou rodnou zem. Čechy jsou zemí, na kterou můžete býti velice hrdí — její bohatá pole, její výnosné doly, její významné továrny, její lesnaté krajiny a hory, její nádherné a skvělé obchody a její vysoké školy, umění a vědy — to vše nadchne každého, at' je jakéhokoliv povolání životního. Její obyvatelstvo jest pokročilé a přizpůsobí se všem zákonným předpisům. Praha jest jedno z nejkrásnějších měst v celé Evropě; žádné město se nemůže honositi tak krásnými pohledy, jaké poskytuje Praha ze svých okolních vrchů. Ona dovede přivítati cizince ve svůj střed, což mohou dosvědčiti mnohé delegace, které v posledních letech Praha přivítala; obzvláště bostonská obchodní komora, která loňského roku sem vyslala 100 zástupců, a později starosta města Londýna s městskou radou. O laskavém přijetí a pohostinství tohoto města přesvědčíte se dříve, než je opustíte.

Ale vzdor tomu, že milujete svou rodnou zem, jsem jist, že jest Vám drahá i Vaše druhá, nová vlast. Jestli jsou Čechy Vaší matkou, ta velká republika za mořem, jejíž heslo jsou svoboda a samostatnost jest Vaší tchyní — a každý muž, již k vůli své ženě, má milovati svou tchýni. Amerika jest hrdá na své české občany, jsou pokročilí, pracující a mají úctu před zákonem — americky řečeno: jsou dobrými občany.

Jako zástupce naší společné vlasti v Praze vítám Vás srdečně nejenom do Prahy a vlasti, ale každému z Vás vyřizuji srdečné pozvání, aby navštívil konsulát, kde každý jest stejně srdečně přivítán, at' rozený nebo naturalisovaný občan. Doufám, že všichni budete přítomni slavnosti 4. července; slavnost se bude konati na tomto krásném ostrově, a jak se dovídám, chystá jednota sokolská a město Praha pro Vás nádherný program a zábavu.

Jsem jist, že dr. Scheiner a všichni ostatní budou spokojeni s tím, když orel náš se zde rozkřikne a rozepne svá křídla, jako doma v New Yorku, Clevelandu, Chicagu, Cedar Rapids, St. Paulu, Omaze, St. Louisu, Wilberu, Austinu, aneb San Franciscu.

Děkuje panu dru. Scheinerovi a všem ostatním Sokolům za veškerou laskavost, kterou mně prokázali, přejí Vám všem dobrou noc. (Bouřlivá pochvala a potlesk.)

Po těchto oficiálních projevech rozproudila se na Žofíně nejroztomilejší zábava, která potrvala do pozdních hodin. V průběhu večera vřele poděkovali jsme konsulovi obč. Brittainovi za srdečné uvítání.

Beseda dorostu.

Ve velikém sále v Riegrových sadech téhož večera odbývala se beseda dorostu sokolského. Bylo ho tu množství ohromné, jakoby na důkaz, že všechny ty organizace nové i mezinárodní jež bez rozdílu snaží se najednou o spásu lidu i chtí i o nějakou "soustavnější" výchovu dorostu pečovati nemusí se nikterak namahat, protože jednoduše stačilo by, kdyby tomu Sokolu pomohli hmotně a ten Sokol pak by jím ještě více mohl dokázati, nežli to co dnes s takovou pílí a námahou vlastním nákladem a vlastní dobrou vůlí vykonal v těch nejodlehlejších dědinkách českých, v chudičké horské krajině, v uzavřeném území, v zahraničí a konečně i u nás v té české Americe! Sokol jakž na Letné znovu dokázal, nepotřeboval ku jednotnému a soustavnému postupu nikoho před tím, k osvětné a vzdělavatelné práci a výchově svých káňat nedožadoval se dosud podpory a pomoci nikoho i nepotřebuje ani nyní, když práce jeho velkolepá jest v proudu nějakých "extra těles!" .Co by potřeboval vedle hmotné podpory jest i podpora inteligence a všech českých kruhů, podpora mravní! Místo toho však ještě leckoho i v Čechách péro Sokolí pálí, jakž na besedě této se zdůraznilo i jinde po dobu sletu. Beseda byla úvodem k neděli náležející dorostu a zábavní odbor sletový, který ruku v ruce pracuje s technickým odborem dorostenským shromáždil tu dorostence, aby naladil mysle jejich k ušlechtilé zábavě i poučení. Jestli zvláště se o besedě této zmiňujeme děje se tak na naše poučení a vzor pro práci i tam u nás.

K besedě dostavilo se přes 1100 dorostenců a na 300 dorostenek. Také z venkova přivedli cvičitelé svoje chovance. Velký sál byl tedy přeplněn. K dorostencům vřele a procítěně promluvil br. Fr. Mašek, náměstek starosty Č. O. S. a dále účinkovali slečna Potůčková, pí. Jeníková, operní pěvec p. Jeník, p. JUC. Kavka, br. Karel Želenský a br. K. Pospíšil. Originálními byly tělocvičná scéna antická, provedená dorostenci Sokola Žižkovského a tělocvičná scéna z české mythologie (dorostenci Sokola vinohradského). Scény byly velice působivé a dorostenci neskrblili nadšeným nekonečným potleskem. Beseda byla zakončena promítáním kreseb Manesových.

Výborným dojmem působilo, že dorostenci nekouřili a nepili pivo, ačkoliv jsou to hoši ve věku od 14. do 18. roku. O půl 10. hod. več. přišel k sokolským "čekancům" i starosta Č. O. S. br. Scheiner a jeho nadšená slova jistě hluboce se zaryla do srdcí těch, kteří určeni jsou k tomu, aby VII. slet všesokolský pořádali — oni.

Poslední neděle předsletová.

Od té chvíle co dorazili Američané do Prahy přijížděli hosté již ze všech stran. Rusové, ruští studenti, Srbové, Bulhaři, Slovinci, Chorvaté, Černohorci, Rusíni, Poláci z ruského území, naši ze zahraničí, z Němec, Londýna, Paříže, Vídně, Belgie, Hollandska, Italie ba i dva zástupci bratří našich z Buenos Aires z Jižní Ameriky a delegace z Kanady a k těm ovšem družili se zejména vzácní hosté veliké Francie, odborníci italští, z Belgie, Alžíru a zástupci těch kterých vlád i municipálních úřadů. Některou chvílí nás skoro mrzelo, že jsme neměli také trochu toho nějakého "třepení", pár "medajlí" a úboru plesového, cilindru a fráčku, aneb aspoň celou řadu titulů jako c. k. dovrní rada v. v. a p., žárlili

Američané pochodují po Václavském náměstí.

jsme na to uvítání Francouzů a jejich ubytování jako "hostů města Prahy", ale nežli se vše to klanění, rukou líbání, převeliké titulování všechno odbylo při tabuli a o těch všech slavnostech a večerech "přátelských" i jiných děkovali jsme bohům veliké Hellady, že občanský šat náš v druhé řadě a občanské cnosti v řadě prvé nedovolovaly nám býti — všude! My v Americe své doby snažili se české hosty ubanketovati a zde by nás byli zase samým tím "škrobem přátelských večírků" uzpívali, ukoncertovali a konečně udělali snad docela "štajf". Však nám rozumíte a proto půjdeme dále .....

Myslelo se dobře, rádi uznáváme, ale denně ve sletové kanceláři úřadujíce na prospěch našich, jich obsloužení a informaci neměli jsme věru ani času a někdy po nějaké té divné zkušenosti, ani chuti býti zrovna na místě a jinde raději po řečnickém turnaji nebažíce, jednoduše jsme v čas odešli. .... Ostatně k vůli tomu jsme na slet nejeli, nám spíše záleželo na vypozorování všeho co by nám doma mohlo prospěti a posloužiti. Na královské Vinohrady, moderní Vinohrady v pravdě pokrokové tam však jsme se jen rádi dostavili. Byl slavnostní večer na počest našich pěkného pořadu a velmi pěkného provedení. Tu ovšem mluvilo se opět. Mluvil náměstek starosty, konsul americký a pisatel těchto řádků. Ve skleněném pavilonu odbylo se loutkové divadlo "Přátel loutkového divadla" a tu jsme se přesvědčili na kolik i v tom ohledu můžeme se učiti od bratří našich v Čechách ve výchově své mládeže, jíž způsobem tímto poskytovati lze hodně českého poučení i sokolského uvědomění. Podařilo se nám získati k osvětlení vlastního zástoje přednášku přítele těch malých, odborníka Dra. Novotnýho a jsme jisti, že se jí čtenářstvu našemu jen zavděčíme, prospívajíce propagaci věci i v našich kruzích. Však vrat'me se opět jednou na sletiště kde v neděli tělesná výchova sokolská nově slavila triumfy. Diváků bylo přes 100,000 a den byl překrásný. Sletiště bylo již dohotoveno v plastické výzdobě své a Marathon položen tentokráte na prvé místo pořadu a to jen s prospěchem naprostým. Jestli prvé provedení bylo při zamračené obloze, bylo tentokráte za jasu slunečního a opravdu v řeckém ovzduší. Byl pohled na scénu přímo báječný, nebot' hrálo se s živostí a rušností, jež uspokojiti musely. Lid byl nadšen a tak nesplnily se obavy, že položení veliké této scény na

počátek pořadu znehodniti může veřejné dorostu. Nám zdálo se, že bylo skoro naopak a tak den sokolského dorostu vydařil se v každém směru. Ráno konaly se závody a účastnilo se jich 340 dorostenců. Závody byly pouze ve skoku dalekém a vysokém, v běhu na sto yardů, ve šplhu a přetahování lanem a každý cvičenec mohl se súčastniti jen jediného z nich. V přetahování lanem závodila jen družstva — hochů od 14—18 let. Závody toho druhu byly tu novinkou a kdyby tu byl i běh různý a lehčí hry závodní po příkladu našich athletů a trochu lehčího nářadí bylo by se podobalo zápolu našich vyšších škol veřejných. Takto nicméně dokazovalo píli cvičitelů, učitelů, kázeň přímo záviděníhodnou a nadšení, tolik opravdového nadšení!

Veřejné cvičení dorostu sokolského.

Odpolední veřejné sestávalo ze tří oddílů a to z vystoupení Žup Barákovy, Středočeské, Jungmanovy, Podbělohorské a Sokola Pražského, pak cvičení na nářadí a konečně společných s kůželi. Naši byli ubytováni na Žižkově borci i Sokolky a pilně cvičíce a stále se připravujíce vedením br. Čermáka byli tu skorem všichni na tribunách byvše středem pozornosti stejně jako ruští studující a mnozí jiní hosté. Odborným posudkům se vyhneme, protože čtenář pilný na jiném najde místě z pera vedoucího družstev našich, jichž vzorné chování, láska k věci a neúmorná píle zaslouží si jen naší pochvaly a uznání celé naší jednoty, jako se jim ho dostalo téměř ode všech kruhů odborných. Byli jsme a to jen právem na ty naše děvušky a borce hrdi .....

Veřejné bylo bohato na celou řadu zajímavostí. Byl hlavně to nástup, pak nástup ku cvičení na nářadí, kdy 1400 dorostenců uvedeno bylo ve 4 proudech za ladného pochodu na cvičiště. Stanulo se u středu a na danné znamení rozprchli se po celé prostoře, aby se seskupili v družstva a připravili nářadí. Odchod byl vlastně úprk chvatný a velkolepý. Řady hochů na povel nejkratší cestou každý vyklidily cvičiště podavše ukázku práce své. Líbilo se nám velice, tak jako číslo následující cvičení praporu Župy Středočeské. U nás něco podobného jsme ještě nezažili, protože žel toho dorostu u nás málo poměrně a pak nevíme, jestli by pochodová ty naše hochy tak zajímala, ačkoliv i u nás na trochu toho "vojáčkování" si ti naši mladíci potrpí, at' již by bylo s bubnem, aneb bez, aneb jmenovali jsme "sokolský bataillon" aneb i jinak a podobně; že se zamlouvalo hlavně i kruhům vojenským, jež měly tu své mnohé pozorovatele a odborníky netřeba ani zvláště podotýkati.

Hochů vedením br. V. Malýpetra bylo 320 a prováděli změny různých útvarů zejmena pochod v jediném šiku, dále bočné i čelné změny šiků v proud, proudu v šik; přechody do čtyrstupu atd. Hlavně se zdařila změna ze čtyřstupu do proudu šikového, provedená vzpříčením a provázená dlouhotrvajícím potleskem. Krok cvičenců udržovali dva bubeníci. Hoši i jich cvičitelé zasluhují plného uznání. Vedoucími jednotlivých proudů byli bratr Kočí z Král. Vinohradů, Jiří Heller z Král. Vyšehradu, Pergl náčelník Sokola žižkovského, a Hvězda, náčelník Sokola michelského.

Dále bylo vystoupení dorostenců Sokola pražského (prostná cvičení, prováděná v útvaru hvězdicovém) vedl br. M. Zach a cvičilo 96 dorostenců;

Župy Barákovy, jež prováděla skupinová cvičení trojic, při čemž krajníci byli opatřeni krátkými tyčemi. Cvičilo 180 hochů;

Župy Podbělohorské (cvičení s dlouhými, tenkými tyčemi). Cvičili 162 hoši, vedení br. Zedníkem z Bubenče a

Župy Jungmannovy, jež cvičila šerm krátkou holí bez povelu. (110 dorostenců).

Cvičení všech Žup byla bedlivě připravena a provedení jejich velice zdařilé.

Nová scenerie (jak rozdílná od Marathonu) a přece rovněž zajímavá a působivá) vzniká pak při cvičení nářad'ovém. O originální přípravě nářadí i odchodu již jsme se zmínili. Zbývá jen dodati, že cvičilo přes 90 družstev osmi- i více členných(na kruzích, hrazdách, bradlech, metacích stolech, kozách, koních na dél i na šíř atd.) Pozornost vzbuzovaly konečně skupiny na bradlech a stolech, skupinová cvičení na 4 kladinách, různé skoky, hry a pod. Cvičiště bylo ze tří čtvrtin naplněno nářadím i cvičenci a když byl dán povel "nářadí uklidi-ti", stačilo pouhých 65 vteřin, aby nářadí bylo uloženo na pokraji cvičiště.

Cvičení s kuželi,

prováděno 1320 dorostenci. Bylo již 7 hodin, když objevují se v bráně severní prvé desítistupy, vedené br. F. Kotroušem, náčelníkem Župy Jungmannovy a členem technického odboru Č. O. S. Obecenstvo jásotem vítá prvé řady a bouřlivý potlesk dusí zvuky hudebního sboru. Jest nebezpečí, že hoši, neslyšíce hudby, ztratí "krok". Než podaří se obecenstvu uklidniti a dorostenci mužně nastupují ve třech proudech po 400 členech do arény. Jich nástup překvapuje svojí přesností i jednotností. Jakoby to ani nebyli "dorostenci", nýbrž již členové. Nástup i rozstup byl valně stížen marathonským oltářem, který nebylo lze odstraniti. Jednotlivé proudy když došly ke středu cvičiště, vytáčejí rovnoběžně k tribuně východní, kde rozdělují se v 6 proudů pětistupových a kráčejí kolmo k tribuně hlavní. Při pochodu berou si již rozstup do hloubky. Na povel zastaví a rychle provedou některé opravy. Ve 3 minutách jest vše připraveno a když zazněl řízný povel Kotroušův "Ze středu rozstup — upažit ted'," rázem proměnily se tři čtvrtiny celého cvičiště jednotlivými cvičenci, stojícími na svých značkách jako figurky na šachovnici. Cvičení s kuželi, sestávající ze 4 oddílů a provázené hudbou skladatele Vomáčky, zanechalo dojem nezapomenutelný. Nejen proto, že bylo pečlivě sestaveno a bedlivě připraveno, ale i proto, že bylo nad očekávání přesně provedeno. Hoši cvičili velice dobře. Pozorovatel se zrovna vpíjel v úchvatné obrazy jednotlivých oddílů cvičebních a srdce jeho mocně se chvělo při nepopsatelném zasvištění, způsobeném rychlými pohyby kuželi, při šustotu písku při každém proudu, způso-

beném výpady atd. Cvičení s kuželi bylo sice posledním bodem cvičebního pořadu ale zároveň i vyvrcholením jeho.

A tak důstojně vcházeli jsme do slavností sletových, tušíce již, že zdar povšechný jest zajištěn a po stránce tělocvičné, že Sokolstvo české a slovanské znovu a znovu nad jiné vynikne. Hosté se sjížděli. Na ulicích bylo živo a jen divili jsme se jak a kde veškeré ty massy mužstva sokolského byly ubytovány a jak zachován byl všude takový pořádek ničím nerušený, třeba šmokovský tisk německý jinak si přál a vyzívavost buršáků byla přímo děsná. Tito chlapíci při buntu kdes zbili policajta, div divoucí, ale na naše hochy si přec jen netroufali, ba ani ne na Příkopech a kol svých místností. Jinak měli co činiti s dobrým, mírným, českým lidem stále napomínaným! Jednou později vraceli jsme se z Vinohrad, šel s námi dobrý a hodný hoch, bratr upřímný, měl strach, aby se nám prý nic nestalo a radosti všech zbožných lidí českých a to na bronzovém koni o jedné nožičce stojícím, ale tolik víme, že v divadle těch na jejichž počest se hrálo — nebylo, jednak proto, že se stále mluvilo o vyprodaném domě, jednak i z toho ohledu, že "volvoda české země" u těch zpropadených Američanů již asi netáhne. Smetanova "Prodaná" v pondělí na to by již byla táhla a to o hodně více, ale tu zase přitrefil se Pražanům ten "malér", že si skoupili všechny možné lepší lístky, patrně v tom nejlepším úmyslu, aby se mohli obdivovat pak v divadle sami sobě a nádherným robám milovaných dcer země české, ubohého a hrozně chudičkého národa, jenž v přepychu žel dovede rovněž závoditi s celým vzdělaným světem, co zatím ty naše americké paní a děvušky vypadaly chuděrky jako praobyčejné služky. Z toho důvodu asi také vyzněla všechna pozvání jen na nás "gentleman" adresovaná, kdežto tu a tam došlo k nedorozuměním a v samotném "Národním" vystihly ty

Sokolové Národní Jednoty Sokolské před hlavní tribunou na Staroměstském náměstí.

zatím buršák kýs jeden, že poctil nás nadávkou obadva, ale rozehnal se i nápadně holí. Kde se vzali tu se vzali bratři a studenti ruští a srbští a nežli jsme se nadáli buršákova hůl tančila mu po vlastních zádech. Ti Srbové, pobratimci drazí mají holt prudší krev! Buršák chtěl křičet, ale nemohl a jeho soudruh někde za rohem čekající neměl ani tušení, že jest již po všem a že do Berlína a do Vídně, aneb Liberce se telegrafovati nebude, protože odbylo se beze svědků čili v té chvílce co bratr Rus držel nevymáchanou hubu Němčíka a bratr Srb hůlkou točil na vše strany a to tak úžasně rychle, že nikdo nevěděl. Inu, někdy v těla cviku mohli bychom se učit i od Jihoslovanů! My chtěli klidně projít, ale nešlo, při nejlepší vůli nešlo . . .

Ve středu 26. června bylo slavnostní představení v Národním divadle na počest Američanů. Dával se: "Král Václav IV." Nevíme proč pro nás zrovna vybrali tento historický kus, když již kus té historie jest tam nahoře na Václavském náměstí k naše drahé polovice, že někdy šat i toho hosta dělá hodně. Však dosti již, aby se nám to pero naposledy nerozběhlo příliš . . . . .

Ve čtvrtek, dne 27. června odbyl se přátelský večer účastníků sletu Slovanského Sokolstva a sice pořadatelstvím pražské "Měšťanské Besedy" v zahradě téže. Účinkoval pražský "Hlahol" a hrála hudba pěšího pluku č. 11. Ve vítání hostí stále dojíždějících, hlavně z českého venkova, Moravy i Slezka pilně se pokračovalo a jednotlivé výbory měly přímo nadlidskou práci! My ve sletové kanceláři také nezaháleli a někdy stydno bylo nám, když v tak důležité chvíli projevovala se u mnohých našich bratří nahá sobeckost a osobní malichernost, když žádajíce na nás nemožností: brzy volných lístků a zase sletových odznaků se dožadujíce, aneb informací tak podivných a nesmyslných, že zase byli jsme skoro rádi, že pořadatelé, bratři čeští aspoň těchto nesnází ušetřeni zůstali . . .

A vidíte na vzdor té naší obezřetnosti parádo-

val v Praze tu sklepník, tam jiný výtečník jako zástupce toho, či onoho česko-amerického časopisu, jinde praobyčejný "botanik" byl redaktorem odborného listu a opět jinde "majitel několika rohů" někde z Chicaga honosil se ohromným svým bohatstvím a "notariátem." Darmo mluvit!

Sokolský večer uvítací.

Spolu s benátskou nocí na Vltavě, jež vyvrcholila v projížd'kách na lodích a kdy Američané měli, abychom tak děli vlastní lod', sokolský večer uvítací zaslouží zvláštní zmínky. Večer pořádala Č. O. S. v nádherné Smetanově dvoraně Obecního domu. Dům ten slouží Praze jen ku cti, třeba byl kdys předmětem mnohých půtek novinářských, nebot' dnes Praha má aspoň místo, jimž se moderní cizině pochlubiti může. Jsou tu výzdoby umění českých, české práce ukázky a doklady české tvorby stavitelské i moderního a vkusného zařízení. Tu sešli se předáci sokolští a pracovníci přední všech slovanských národů i zástupci různých vlád, aby dali výraz obdivu práci sokolské i Praze blažené, otřásající se projevy lásky všeho slovanského lidu i hostí jeho. Celá řada řečí byla pronesena, ano za některá sdružení mluvilo docela i několik zástupců. Za Českoamerickou Národní radu promluvil Dr. Fisher z Chicaga, prohlašuje mimo jiné:

"že američtí Čechové přišli sem také proto, aby svým množstvím manifestovali před celým světem, že pověsti o usýchající větvi českoamerické jsou dnes neudržitelné (Výborně! Na zdar!), že právě v srdci Čechů Američanů zakořeněna jsou hluboko slova mrtvého již básníka: "Čím jsi, tím zůstaň!" (Výborně! Potlesk.)

Náš národ snad malý je a chudý, ale mohu vám zde, bratří, říci, že český Američan je a bude s vámi při všem, cožkoli zde podnikáte k větší cti a slávě českého jména. (Všeobecná pochvala a potlesk.)

Jménem veškerého Sokolstva v Americe promluvil br. Čermák. Pravil, bychom si byli vědomi, že po tolikaletém pobytu v cizích zemích američtí Sokolové posud cítí, že jsou syny a dcerami toho malého, avšak nezdolného národa. (Na zdar! Potlesk.) Jsme si — pravil — hrdě vědomi, že jsme členy té bohatýrské rodiny Sokolstva, která tak pevně a věrně pracuje k sesílení českého národa a tolik pro něj vykonala a první naší povinností bude, následovati českého příkladu. (Výborně! Potlesk, — Odevzdává dar, bronzové Marathon. sousoší.)

Za americké slovenské Sokoly promluvil redaktor časopisu "Slovenského Sokola" Milan Getting: "Přicházíme k vám, bratřím českým, abychom vám připomenuli, že jsme ještě na světě, a že chceme žít. Jsme pamětlivi zásady Tyršovy, že jen v boji národ uhájí své bytí, chceme vésti tento boj a doufáme, že jej povedeme s vaší pomocí."

Slováci pozdraveni.

Přiznáme milerádi, že do kruhů slovenských a těch našich Slováků z Ameriky spěchali jsme vždy milerádi. Tak bylo i, když dostali jsme pozvání k večeru pořádanému v úterý, dne 25. června "Československou Jednotou v Praze" na počest Slovenských Amerických Sokolů zavítavších na slet. Vytušili jsme a to ovšem zcela správně, že zde jistě počítati lze na tu pravou hřejivost nálady, na přímost a bodrost všech těch, kdož jako Sokolové byli v pořadatelství i snažili se všude dokázati, že již jest čas, aby Slované dovedli vystupovati klidně jeden vedle druhého. Sokolstvo označilo tu pravou cestu a na tomto večírku se jen zdůraznilo, jak řečí br. Dr. Scheinera, tak i br. Gettinga a všech těch, kdož ke slovu se přihlásili. Večer tento byl více méně nátěru demokratického a to nám zamlouvalo se nejlépe, tak jako vlastní koncertní pořad sám. Sešli se tu a opět jednou měli příležitost vyslechnout známou i u nás umělkyni pí. Maturovou a jak na nás působila, když navzájem vzpomínali jsme všech těch tam doma i uvědomili si, že vše co koná se na prospěch toho ubohého, ve vlasti své utlačovaného Slováka nalezlo u nás zde i tam podpory nejvyšší a v budoucnu vzájemnost těch nejbližších jen ještě více utužena býti má, tak aby to Sokolstvo proniklo myšlenkou svou a prací i tam pod milé ty Tatry. Bratři Slováci američtí, Sokolové a Sokolky byli vřelým přijetím jen mile dojati i vydali se po sletu na cestu vlastí svou, aby hlásali dotyčným kruhům a činitelům povolaným na kolik konalo to Sokolství u nich v Americe a na kolik již jest třeba, aby učinilo se i tam, kde pravou výchovou lidu co nejvíce docíliti lze, jen když bude trochu dobré vůle a pochopení. Naše přání provázelo je na této cestě, jako mnohé ty dokumenty amerického konsula, jenž obával se, aby bratřím milým v těch Uhrách "rytířského národa" se nepřihodilo něco nelidského, však nám rozumíte, kdož pamatujete se na různé ze sletu pátého .... Na výsledky se těšíme.

Sluší podotknouti, že i celá řada různých sjezdů se odbývala a ku podivu na jeden a to nejdůležitější sokolské písemnictví, sokolská žurnalistika americká pozvána nebyla. Míníme tím totiž sjezd Svazu všeslovanských novinářů. Považíme-li na kolik naše listy sokolské v Americe dovedou účinně zasahovati do všech otázek veřejného žití našeho, na kolik se snaží o očistu a výchovu lidu svého a jak pracují, kde jedná se o zájmy veškerého Slovanstva, pokrok jeho a postup jednotný musíme se tomuto přehlednutí brků nejmocnějších a nejstatečnějších, vesměs novinářů skutečných a routinovaných jen podiviti, tím spíše litovati, že v zastoupení české žurnalistiky stačily nějaké ty obrázky žlutého tisku moc žertovné a hodně americké. Nu jaká porada, nebyltě stav novinářský jediný v té drahé zlaté, slovanské Praze, jenž dovedl dnes vynésti kollegy francouzské do samého nebe nadšení, aby hned v příští chvíli zapoměl, že v tom či onom oboru, jako lékařství, žurnalismu atd. přijeli tentokráte lidé ne zrovna tuctoví, ba i tací, jichž jména v pracech odborných mají v literatuře americké dosti pěkný zvuk. Však to jen tak mimochodem.

V pátek, 28. června.

Již časně z rána odebrali jsme se na Letnou, abychom aspoň na chvílenku shledali přípravy ku zápolu sletovému. Bylo tu ruchu dost. Nářadí se

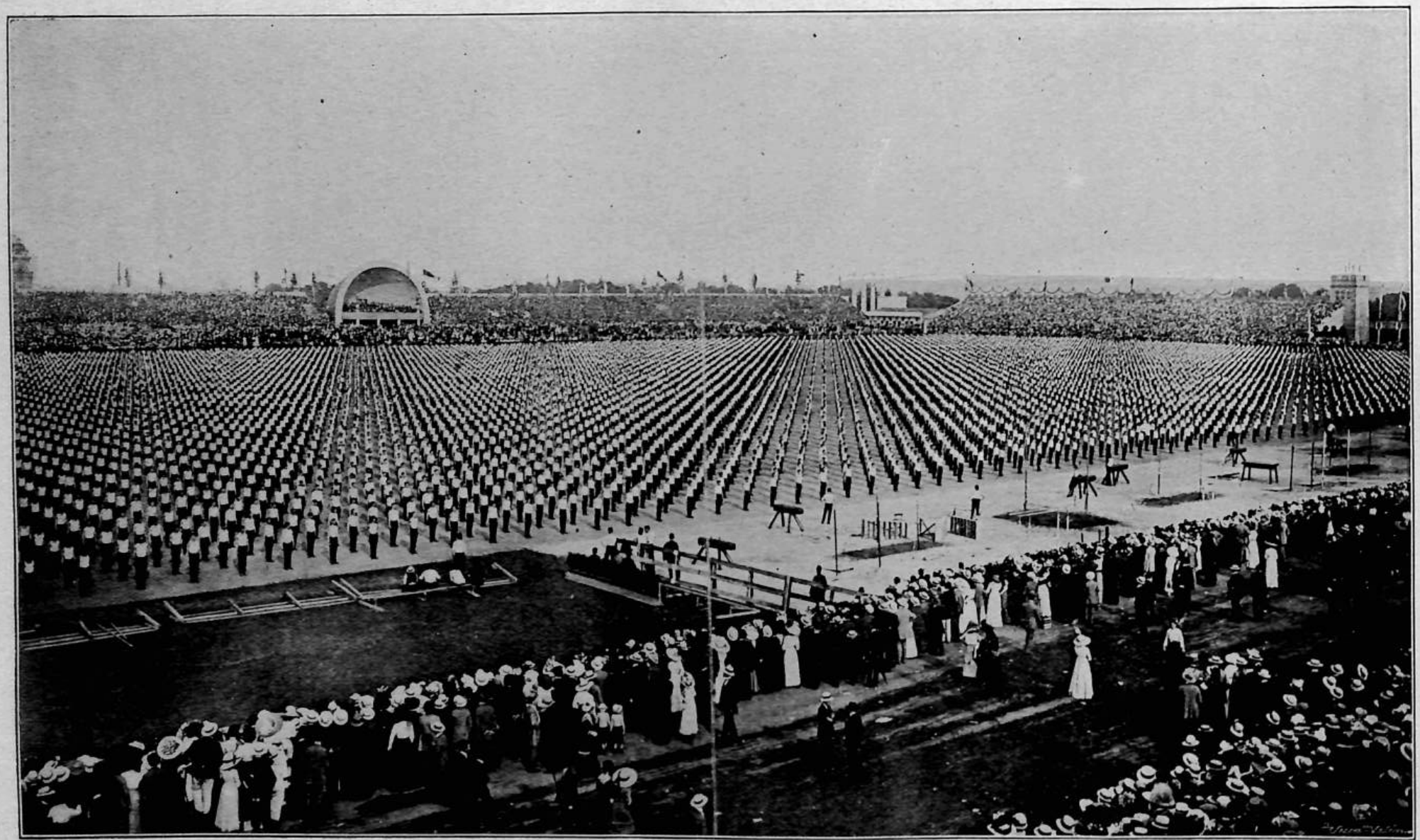

Celkový obraz sletového cvičiště na Letné při prostných dne 30. června 1912.

upevňovalo a půda deštěm promočená se upravovala. Sokolstva dostavil se počet značný a hostů, hlavně odborníků neméně. Nejprve začaly zkoušky jízdy sokolské, jež měla vyhražená místa jízdárny ve dvou rozích sletiště proti hlavní tribuně.

Sokolská jízda,

vjela na cvičiště ve 4 četách po 24 mužích. Za velení br. Porta z Plzně zkoušena hodinu "pořadová", jež zvláště vynikla zdařilými obraty. Mezitím, co trval závod o přebor, provedla jízda v obou jízdárnách reje jezdecké a hry. Malebným dojmem působily reje jezdců s praporky a cvičení se šavlemi a skok 12členné čety pražské.

Závody o přebor Svazu Slovanského Sokola.

Závod o přebor je sdružením prostého a nářadového tělocviku. Nastoupilo k němu o 8. hod. 52 závodníků, z nichž vedle Čechů bylo 8 Slovinců, 2 Chorvati a 1 Rus. Přebor sestává z dané a volné kombinace na hrazdě, bradlech, koni na dél a na šíř, kruzích skoku vysokého, dalekého, a o tyči vrchu koulí, břemen šplhu a běhu.

Cvičení zahájeno na bradlech, na nichž toč do vzporu (v povinné sestavě) některým působil potíže, jiní hladce ho překonali; plný nebo téměř plný počet bodů dosáhli: Svoboda, Svatopluk, Čáda, Starý, ze Slovinců "Turiňák" Vidmar, jehož úspěch provázen bouří potlesku. Naděje na vítězství Čechů poklesly, poněvač Čada má zanícený mozol a Starý výron krevní do kloubu, který donutil ho, že o 10. hod. ustoupil.

Slováci američtí,

zkouší a živě předvedli zajímavé cvičení své vedením br. Sekyry. — Nár. Jednota Sokolská (8 mužů) vedením br. Čermáka z Chicaga, předvedla výborně sestavené cvičení, jichž prvky jsou z anglického rohování: družina Sokolek z Chicaga podala tři půvabné tělocvičné tace a známou tennisovou rej, jež budí obdiv zasloužený.

Cvičení Rusů.

Petrohradské Sokolky, cvičenky br. Erbena, provedly v sněhobílých úborech cvičení se sněhovými koulemi (bílé koule, s nimiž se krouží jako kužely.) Vkusný rej hlučně aklamován potleskem.

Středoškolští studenti z Petrohradu, Moskvy a Varšavy vedením br. Huetla, předvedli "prostná" mužů z V. sletu.

Cvičitelský sbor petrohradského Sokola, vedený br. Erbenem, okázal prostná cvičení, oplývající motivy z ruských tanců.

Největšího úspěchu dobyla "prostná" Svazu ruského Sokolstva. Ženy i muži cvičili společně, což je nám nezvyklým.

Tím dopolední zkoušky skončeny.

Výsledky závodu o přebor Svazu Slovenského Sokolstva.

Závod konal se od rána do večera za nejtěžších podmínek. Ačkoliv oficielní výsledky známy ještě nebyly, jest jisto, že vítězem jest tentokráte

Slovinec,

a to skvostný 20letý borec,

Vidmar,

který docílil největšího počtu bodů a sice 220½ ze 230 možných, t. j. 95 proc.

Očekávalo se sice všeobecně, že vítězem bude známý neúmorný přeborník

Čech br. Czada,

leč rána na ruce (dlani)přinutila ho, aby předčasně ustoupil od závodu.

Druhým jest Čech

br. **Svatopluk Svoboda** (Vinohrady),

který docílil 217½ bodu (94 proc.),

třetím jest

br. **Fuchs (Slovinec),**

který docílil 216 bodů, tedy pouze o 1½ bodu méně než Čech.

Ostatní výsledky budou ohlášeny v pondělí. Nejzajímavějším výkonem jest vrh koulí jednoho Srba — 12 m 80 cm!

Odpolední cvičení na Letné,

bylo jaksi předehrou k velkému dnu a věnováno bylo opět mládeži — především urostlým studentům ruským, kteří přijeli v průvodu svých učitelů, býv. českých cvičitelů. K tomu pak připojeno opětné cvičení žactva jednot sokolských, těch maličkých, kteří tolik přirostli nám k srdci během dnů předsletových, tak neblaze započavších.

Den byl překrásný.

Vzduch parami těžký pomalu z jitra řídnul a slunce červnového závěru žhavě stoupalo po nebesích a smálo se i hřálo, až se slévalo. Odpoledne bylo skvělé i teplé.

Byl všední den a proto aréna nebyla přeplněna, ale 40,000 lidí bylo tu jistě. Všude bylo pohodlí a výtečná nálada předslavnostní.

Východní tribuna členská zabarvila se bohatě červení košil a šedí krojů sokolských. Do tohoto nového promíšení barev vnikla během odpoledne dlouhá bělavá vlna krojů bulharských junáků.

Výzdoba cvičiště také opět pokročila. Objevila se řada nápisů, z nichž dva zasluhují zmínky:

Na hlavní loži nejvýše devisa slovanská:

Všichni za jednoho, jeden za všechny!

A na hlavní bráně severní srozumitelné:

Byli jsme a budem.

*

V hlavní loži usedli vzácní hosté. Především náměstek ruského ministra vyučování, skut. stát. rada VI. Ševjakov se svou chotí v průvodu členů dumy (městské rady), petrohradské pp.: gen.-maj. Nikolaje Alexandroviče Archangjelského a g.-m. Kazmina Karavajeva, řid. Táborského a předs. rusk. vítacího odb. dr. Dr. Klímy. Zástupci cislajtánského ministra vyučování vl. rada prof. Janošík živě bavil se s ruským kolegou, který obdivoval výcvik dětských mas, cizině nepochopitelný. Paní Šovjakova mohla oči nechat na našich žabičkách.

Ze vzácných ruských hostí dostavili se ještě pp.: Artur Genrykovič Gotlib, řid. gymnasia ve Pskově, horlivý fedrovatel tělocviku sokolského a redaktor vlivného vojenského časopisu "Ruskij Invalid", gen. Kijanovski. Z ostatních hostí jmenujeme vůdce ruských Sokolů Gižického s rodinou, náměstka starosty ruského Sokolstva senátora Sultana Kryma Gireje, četné bulharské žurnalisty, vůdce Hrvatů Cara Lazara atd.

Leč nejvzácnějším hostem stal se z čista jasna přijedší slavný ruský a evropský učenec

Bechtěrev,

neurolog pověsti světové, který věnoval se studiu dětské psychy a založil v Petrohradě první a největší ústav pro výzkum dítěte. Jest velmi cenným, že právě tento učenec viděl výcvik našich sokolských dětí.

*

Cvičení zahájilo 96

žáků ruských škol

vedením českých svých učitelů, bratří Huettla z Tambova a Kučery z Rostova na Rusi.

Jsouce srdečně uvítáni, provedli žáci křepkým pochodem nástup a zacvičili pak při hudbě Pospíšilově z VI. Sletu 4 oddíly prostných cvičení povahy většinou upolnické. Byla zřejma na nich dobrá škola i chut'; ukázali v Čechách, čemu je čeští učitelé naučili.

Následovala

prostná cvičení žaček

jednot sokolských. Byly i tentokráte pozorny a statečny a provedly nástup i svoje čtyři skupinkové tanečky s gracií a zřejmou radostí, tím spíše, že již měly jistotu. V plném slunci zářily jejich bílé šatičky a rudé dalmatské kapice ještě krásněji než posledně.

Po té nastoupili

žáci ke cvičením prostným.

Jejich krok byl skvostný, přímo mužný a celé jejich vystoupení svědčilo o tom, že jest přece asi nějaký ten rozdíl mezi hochy — a děvčaty. Tentokráte bylo to zvláště nápadno!

Kluci cvičili s vervou. Mezi čtyřstupy učiněny větší mezery a jejich skupinová prostná v rytmu dvojic a čtveřic přišla k platnosti tím větší. Připažení s potleskem na stehna zněla jedna radost.

Opětně odešli hoši — po třetí již — vítězně obstávše před obecenstvem i kritikou.

Děvčat i hochů bylo asi po dvou tisících.

Pak ukázali opět

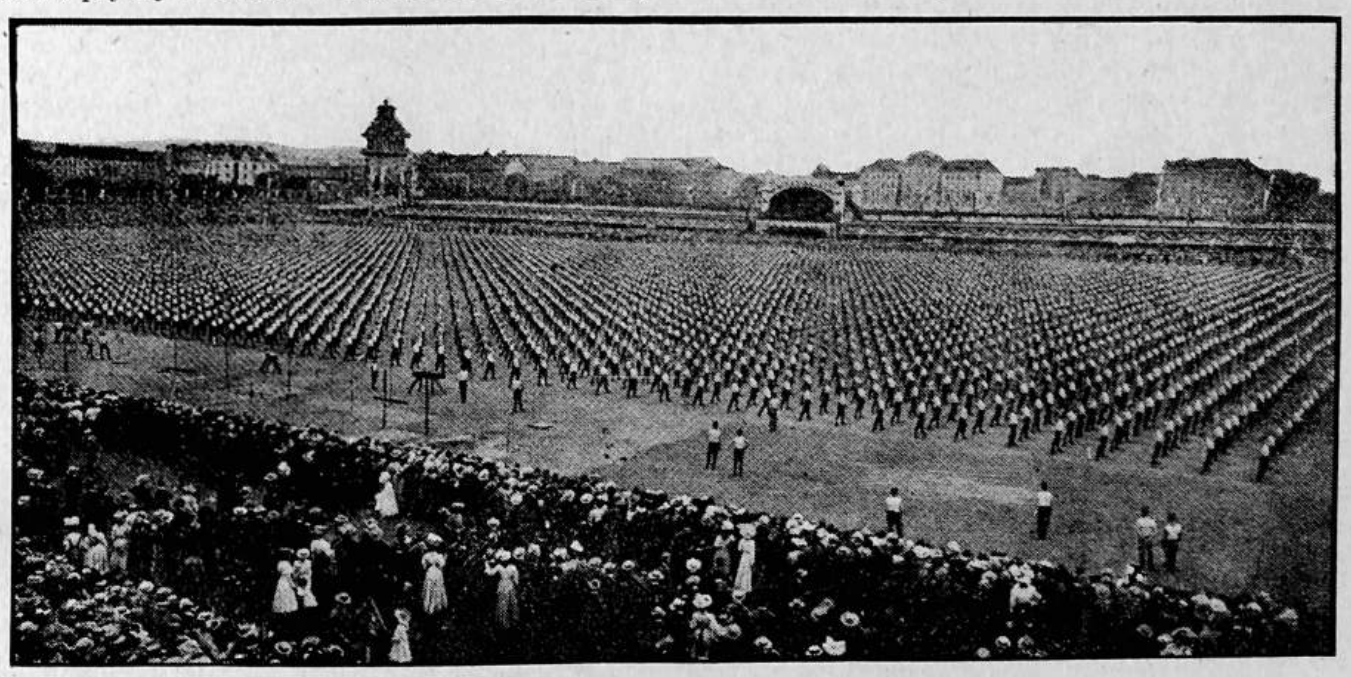

Tisíce sokolských cvičenců na letenské Olympii.

žáci ruských škol

svůj výcvik na nářadí, zejména na hrazdách a bradlech. Bylo zřejmo, že cvičí pilně a s chutí. Některé výkony byly vrcholové, předčasné pro hochy tak mladé.

Konečně došlo ke cvičení žáků i žaček jednot sokolských po jednotách, dle pořadu již popsaného, dne 16. června. Cvičilo se vesele a dobře."

První velkolepý den sletový.

Na Sokoly, bratry a sestry české věru, že naříkati nemůžeme, zasypávali nás přímo pozorností svou, radili a pomáhali, seč jen bylo lze a tak vešli jsme s nimi rozradostněni a plni dojmů mohutných do vlastního projevu síly, statečnosti a utužení českého člověka. Byl v celku vlastně prvý den sletový a veliké i ušlechtilé snahy českého Sokolstva byly skvěle odměněny, nebot' výsledky na pláni letenské byly přímo obrovské a úspěch plně zasloužený. A s upřímnou radostí sledovali jsme průběh pořadu u vědomí, že bylo i nám popřáno přispěti skrovnou svou hřivnou k obohacení pořadu, že vystoupili již ti naši borci původní svou ukázkou americkou

a ty naše děvušky dokázaly co pílí mravenčí a dobrou vůlí a ovšem dobrým vedením docíliti se dá. Přišli jsme, vešli do arény soutěže bratrské a práce našich hlásala již vítězství díla, triumf výchovy naší žen, triumf zasloužený již proto, že tomu americkému nerad se přiznává primát. Jinak však bylo tentokráte a my uznání sil vůdčích a odborných se jen těšili. Bylo by těžko zachytiti všechny ty dojmy slavného dne a popsati podrobně obrazy krásna tělocvičného a pak psáti o našich vlastních lidech chválu vypadalo by podivně a proto uchýlíme se opět k posudku čelného listu, dobře vědouce, že toto číslo sletové shrnout má v tom ohledu co nejvíce, tak aby i ti, kdož s námi býti nemohli měli velikou představu o všem co třeba znáti na naši posilu a poučení v budoucnu.

Po celý týden žili jsme v úzkostlivém očekávání, jak utváří se povětrnost na dny sletové, zdali nepohoda neohrozí zdar cvičení, a jestli naposled je nezmaří vůbec, jakž ve dnech minulých měli jsme již zkušenosti. Stačilo si jen připomenouti káňat, jež odbyla si sokolský křest za uplakané neděle 2. června. Dobře prál tu písmák sokolský:

"Kdo byl na tribunách v době, kdy stateční naši chlapci v dešti cvičili a rozloučili se s cvičištěm teprve, když kroupy začaly šlehati jim do obličeje, zaslechl spoustu starostlivých poznámek z úst matiček, jež trnuly o zdraví svých miláčků. Ale ti jejich miláčkové jsou malí Spartané. Vše statečně snesli a žádný nezastonal. Zdravotní odbor rozeslal do všech jednot dotaz, zdali neonemocněl některý z těch diblíků, ale odevšad přišla jediná odpověď: Žádný."

Tentokráte štěstí nám přálo. Modré bylo nebe v sobotu ráno a mráček jen tu a tam, o zdaru věci již nebylo pochybnosti. Američané budou mít svou premiéru říkalo se a tak prý každý mrak ustoupiti musí. Zkoušky na prostná dobře dopadly a žen zvláště a tu dalo se očekávati, že dojem bude znamenitý — a také byl . . . . . .

Ráno na sletišti.

S prvním ranním svitem rozvířil se v rozsáhlých prostorách sletiště čilý ruch. Konány horlivě přípravy k závodům cvičením a zkouškám. Borci a družstva nastupují k závodům vyššího oddílu as o šesté a půl hodiny později nižšího oddílu Svazu Slovanského Sokolstva. Naši ovšem jsou v čas na místě i jdou vesele do tuhé práce. K závodům v oddělení vyšším bylo 32 družstev. K urychlení závodu rozděleni závodníci do 12 skupin, do skupiny prvé zařaděna družstva vyššího oddílu. Nejmenší podmínky závodu ve vyšším oddílu byly: Skok vysoký 140 cm., vrch koulí do dálky 8 metrů, v nižším skok do výše 130 cm., vrh koulí do dálky 7 m.

K závodu v oddělení nižším přihlásilo se 370 družstev po 6 borcích a 2,000 jednotlivců, celkem tedy 8420 borců. Byla tu ovšem povinná na bradlech, na koni na šíř a na kruzích, dále volný na hrazdě, ve skoku do výše s rozběhem, ve vrhu koulí — sedm a půl kilo — a jedna sestava cvičení prostných s nástupem. Známkovány výkony 1—10 body. Dosažitelný počet bodů jednotlivce 80, celého družstva 500.

Po rozdělení družstev nastal na cvičišti pestrý život. Byl tu pořádek a kázeň přímo obdivuhodná a chování se borců znamenité a naši v tom ohledu za druhými nikterak nezůstávali. Drželi se statečně a s tím vědomím, že nešli v zápol pouze a snad jen k vůli ceně nějaké, jako spíše, aby nescházeli v té veliké rodině slovanské, aby doplňovali ty krásné obrazy, jež oko marně snažilo se v té skvostné směsi zachytiti. Brzy ten a zase onen výkon upoutal vaši pozornost jedince a družstva. Bloudíte od skupiny ke skupině, sledujete soudce pilné a přísné na nejvýš a všude pozorujete ten zápal, to nadšení všech těch, kdož přišli změřiti síly své. Každý snaží se překonati toho druhého a ušlechtilá tato ctižádost, již snad "ani dál nejde," jakž tu lid říká o všem větších rozměrů. V druhých prostorách cvičiště konají se zkoušky na odpoledne a kdekoli oko vaše spočine zříte jen práci, tu pravou sokolskou, ušlechtilou a konanou s nadšením i radostí. Naše děvušky si zkoušku již odbyly a ze všech stran jsou zasypávány slovy uznání i vůdce jejich. Pozvání, aby jen i na jiná místa česká zavítaly se množí, br. Čermák žádá se, aby ukázal ve zvláštním kursu cvičitelům i cvičitelkám, jak se tělesná výchova ženy u nás chápe, kdežto jiní tvrdí, že výcvik našich Sokolek vrcholí přímo v baletu. As o deváté hodině nastupuje 5,000 cvičenek ku zkoušce a pak 11,000 borců na prostná. Přiznáme, že ženy v celku lépe mužů se držely, jinak však již zkoušky učinily na nás dojem nesmazatelný, ohromující a skvostný. Posudek odborný najdete na jiném místě listu našeho, ale tolik řekneme, že byly to výkony strhující každého diváka na nejvyšší vrchol nadšení a nás k tomu vedlo přání, aby tak ta mládež naše, to Sokolstvo naše veškeré mohlo spatřiti, příkladu následovati a se tak poučiti . . . . . Po prostně přistoupilo se opět k zápolu i pokračovalo se pilně až do poledne, načež následovala přestávka. Pracovalo se pilně od ranních hodin a nikde ani dost malé nebylo poruchy, kázeň naprostá a napjetí sil těla i mysle nemalé.

Odpoledne na sletišti.

Záhy po polednách již lid začal putovati na Letnou, ač začátek hlavního cvičení položen byl na hodinu čtvrtou. At' objevili jsme se Američané kdekoli byli jsme předmětem obdivu i radosti a naše znaky, naše vlajky každý vyžadoval si na památku. Rozdali jsme jich na sta a stále se nedostávalo.

"Všemi ulicemi, vedoucími ke sletišti, táhly nepřehledné zástupy a vozy elektrické dráhy jezdily se všech stran přeplněny. Ač doprava byla provozována důmyslně a vzorně, přec vozy nemohly pojmouti všechny návštěvníky sletiště. Již po druhé hodině byly některé tribuny cele naplněny a diváctvo valilo se jako příval tím více, čím více blížila se hodina začátku. Kol třetí hodiny tvořily všecky tribuny již jedinou hradbu z lidských těl. Kol do kola pestřily se barevné dámské úbory a klobouky, střídajíce se s klidnými barvami mužských obleků. Nejmalebněji vypadala tribuna pro členstvo, obsazená Sokolstvem v kroji. Podobala se makovému poli, v němž bílé skvrny tvořily uniformu Rusů a modré

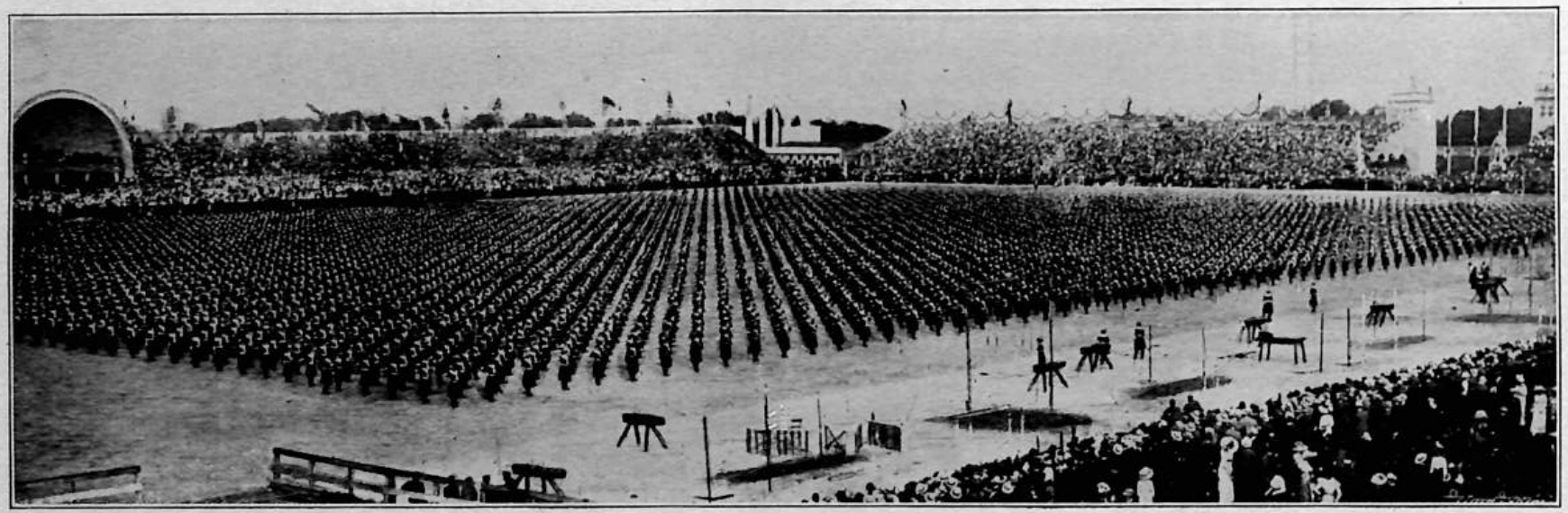

Cvičení prostná žen.

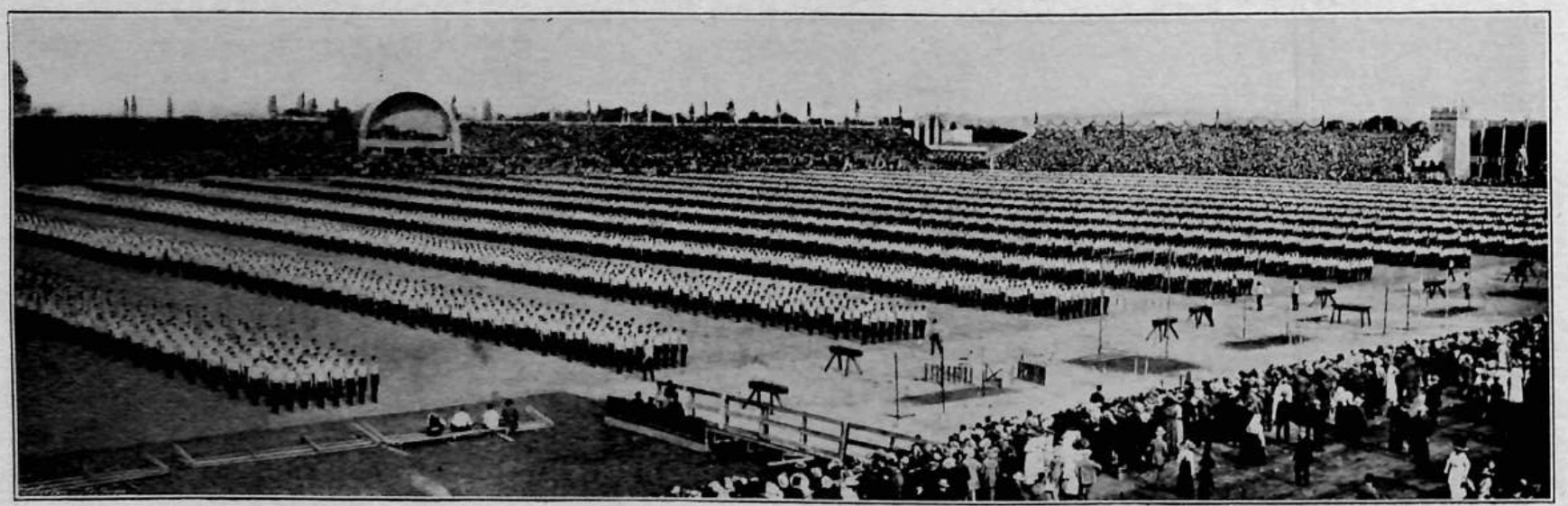

Nástup mužů k prostným cvičením.

pruhy blankytné košile Sokolů ukrajinských. Slavnostní třídou mezi stánky a ochutnavárnami, jakož i v ochozu proudily neustále davy nově přicházejícího obecenstva a na vyvýšených plošinách zaujali místo fotografové, aby zachytili nejvelkolepější scény sletové. Rozumí se, že nechyběl ani kinematograf, jenž i potomstvu zachová představy nádherného dne a jenž po světě rozšíří slávu svátků sokolských.

Na hlavní tribuně

shromáždili se vynikající hosté sletoví. Byli mezi nimi: místodržitel kníže Thun, ministr veřejných prací Ot. Trnka, ministr vyučování ryt. Hussarek, nejv. zem. maršálek princ Ferd. Lobkovic, velící generál ryt. Koller, člen panské sněmovny vrch. řed. Mattuš, předseda svazu ruského sokolstva Gižinský, nám. star. Svazu slov. sokolstva dr. Lazar Car, básník Hurban Vajanský, místodrž. vicepr. ryt. Vojáček, dvor. r. Marek, starosta dr. Groš, president pošt. Kalandra, pol. řed. dv. r. Křikava, posl. dr. L. Jeřábek, všichni pražští konsulové, členové obecní representace poslanci, zástupcové cizích sokolských jednot atd. atd. Před půl čtvrtou hodinou odpolední dostavila se delegace města Paříže s presidentem Gallim v čele. Francouzští hosté uvítáni byli hned při vstupu na sletiště potleskem, který je provázel po celé cestě až do lože representační. Také žurnatistická lože se naplnila nejen zástupci veškerého tisku domácího, nýbrž i zástupci listů cizích a hlavně i amerických.

Po krátké přestávce polední v závodech i zkouškách pokračováno až do zahájení hlavního programu, jehož počátek oznámen byl ve 4 hod. výstřelem.

Za napjaté pozornosti celého obrovského hlediště vchází do vyprázdněné arény 9 úplně bíle oděných cvičitelek petrohradských, vedených cvičitelem, které provedly krásné a půvabné cvičení se

sněhovými koulemi.

Cvičení toto má poněkud podobnost s cvičením s kužely, ale k ladnosti jeho přispívají taneční kroky a různé skupiny současně prováděné. Taneční kroky ladně skombinované s pohyby paží a kmitajícími se bílými koulemi tvoří velmi působivý obraz a cvičenky odměněny byly za svůj v pravdě pěkný výkon pravou bouří potlesku.

Cvičenky ruské odcházejí ze cvičiště a již protilehlou stranou vchází 8 amerických Sokolek v černobílých úborech a 8 amer. Sokolů, bíle oděných, vedených cvičitelem a vůdcem výpravy amerických borců br. Čermákem z Chicaga, jichž příchod vítán s velkým nadšením, které se stupňuje při objevení se čety bíle oděných francouzských gymnastů, kteří bystrým pochodem vcházejí na cvičiště.

Cvičení Američanů

zahajují Sokolky zajímavým předvedením třech oddílů, jež všechny provedeny byly tanečním krokem. Cvičení tato jež provedena byla bezvadně a naprosto přesně přispívají značně k výcviku ladných pohybů žen, a byla odměněna bouřlivou a plně zaslouženou pochvalou.

Cvičení amerických Sokolů prováděna byla v prvém oddílu v poklusu, při čemž tvořeny různé malebné sestavy a postoje, další oddíl sestával pak v ukázkách cvičení rohovnických, provedených nejprve v prvcích, pak v znázornění úplného zápasu rohovnického, provedeného na přesně vyměřená tempa.

Cvičení Američanů ukončily opět Sokolky, jež předvedly velmi pěkně provedené cvičení s tennisovými raketami, provázené opětně tanečním krokem.

Veškerá tato cvičení, jež odměněna byla nadšenou pochvalou, sestavil a nacvičil br. Čermák z Chicaga.

Cvičení gymnastů,

jichž nastoupilo 60, provedeno bylo velmi svižně a strhovalo diváky po každém oddílu k bouřlivé pochvale. Francouzští gymnasté předvedli celá cvičení rohovnická nejprve v dvojicích, pak jednotlivě. Zvláště líbily se přesně prováděné uniky, střehy, výpady, jež provedeny se svižností a elegancí Francouzům vlastní. Odchod gymnastů, kteří zapěli v pochodu "Marseillaisu", provázen byl obrovským jásotem. Závěrečným číslem programu před cvičením prostným bylo

cvičení amerických Slováků

s valaškami (sekyrky na dlouhé násadě) v malebném kroji slováckém, jež provázeno bylo hudbou, protkanou motivy slováckých písní. Cvičení tato, provedená 6 borci, přijata byla rovněž bouřlivou pochvalou.

Po té následovala

prostná cvičení mužů,

tvořící vrchol dne. Prostná cvičení tak, jak Sokolstvo je provádí při svých sletech, jsou zjevem jedinečným v celém tělocvičném světě. Nikdy na žádném sjezdu nespatříme prostná s takou pečlivostí připravená a s takým zanícením prováděná, jako při sletech sokolských. Naše Sokolstvo vyjadřuje tímto způsobem prostných velikost myšlenky sokolské v její sdružovací síle a jednotnost veškerého Sokolstva. Prostná jsou zkušebním kamenem výkonnosti nejširšího členstva a smyslu pro kázeň; neboť přivésti deset tisíc borců v ohromné reji na cvičiště, aby každý dostal se na své určité místo, nezmýlil se, aby každý prováděl cvičení s jistotou — to možno jest toliko u tělesa na nejvyšší stupeň zkázněného, takže jedinci úplně mizí a úplně se podřizují celku. Má sice každý místo své na cvičišti vyznačeno kamenem v zem zapuštěným, což přispívá k přesnosti útvaru krásou až omamující, ale kdekoli jinde to zkoušeli, nikde se nepodařilo přivésti cvičence na vyznačená místa. Úplná rovnost cvičiště napomáhá tomu, aby vynikly plochy paží, postoje, a celé vyřízení řad. Upjatá pozornost členstva nedovoluje mu, aby i v nejmenším uchýlil se od stanovených cviků, kdežto jinde spatřiti lze různé odbočení od pořádku u nás obvyklého. Rozumí se, že naprostá jednota úboru cvičebního, jinde nedocílitelná, tvoří jednu ze základních složek úspěchu.

Mohutnou ouverturou k prostným cvičením byl rejovitý nástup, tentokrát zvláště obtížný proto, že

PROSTNÁ CVIČENÍ SOKOLSTVA ČESKÉHO VE DNECH 29. A 30. ČERVNA A 1. ČERVENCE 1912 NA SLETIŠTI LETENSKÉM.

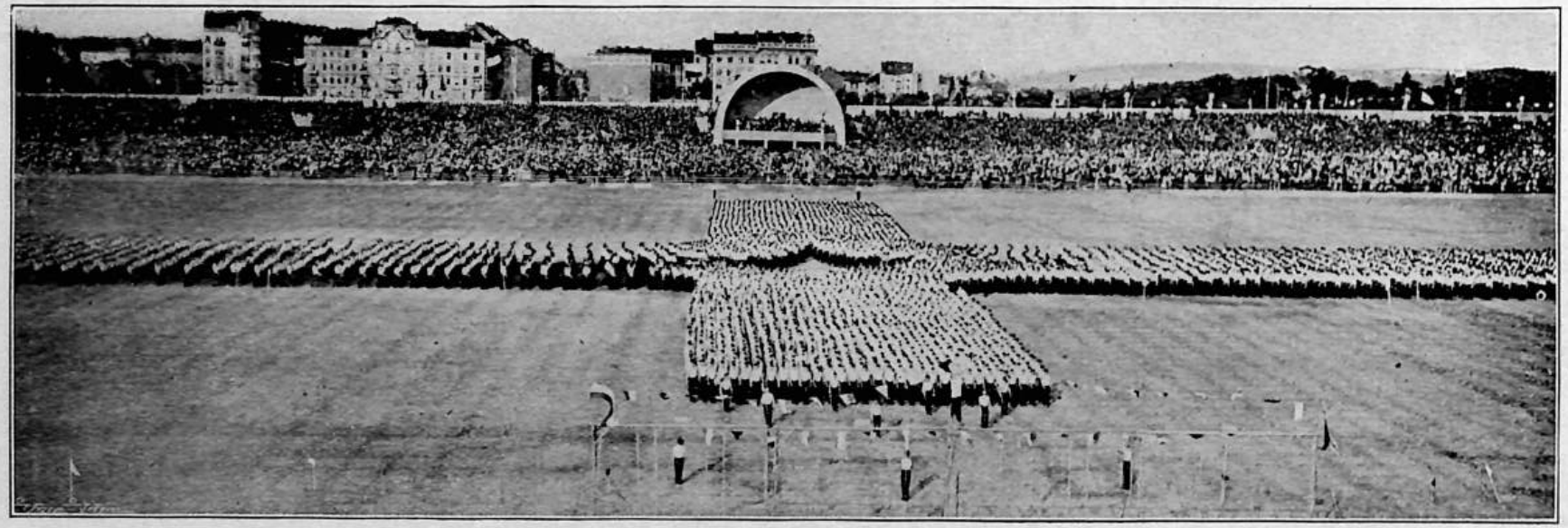

Nástup mužů k prostným cvičením.

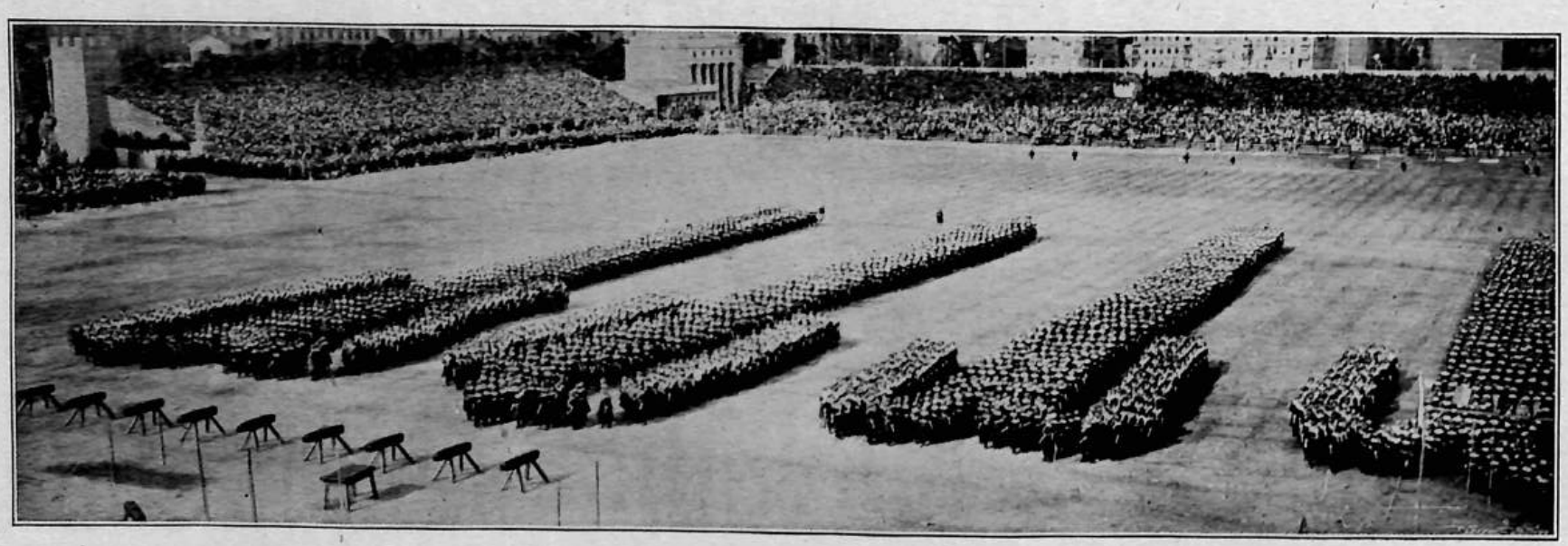

Nástup žen k cvičením prostným.

cvičenci vešli na cvičiště širokými proudy ve 32stupech; a bylo třeba veliké spolehlivosti vedoucích jednotlivých proudů, chladnokrevnosti vůdcovy i naprostého podrobení se cvičenců, aby št'astně bylo provedeno 8 zátoček, aby celý nástup pravidelně došel až do rozstupu. Dojem, který působilo moře Sokolů v cvičebních úborech, valící se při tomto nástupu do cvičiště, byl jedním z nejsilnějších a charakterisoval sílu a moc Sokolstva.

Nástup v podstatě byl týž, jako o V. sletu. Jako v r. 1907 i letos dva ohromné široké proudy vevalily se na cvičiště po celé podélné ose v natlačeném útvaru živého ohromného rovnoběžnostěnu. V nepatrné chvíli mění se jednoduchý pás na ohromný kříž rozložený po hlavních osách cvičiště. V dalších minutách již celé cvičiště je vroubeno šestnáctistupy, kteréž znovu se spojují na podélné ose ve 32ti stupy, čímž tvoří se útvar dvou, patami proti sobě postavených; z tohoto útvaru vytočí rázem 4 dvaatřicetistupy směrem ke hlavní tribuně, kdež dělí se na šestnáctistupy; ty pak u východní tribuny rozvinou se v osmi stupy, které jsou konečným útvarem nástupu. Třemi úkroky rozstoupí se cvičenci na svá místa.

Již tento imposantní vstup na sletiště vzbudil u všech hostů, kteří posud nebyli na našich sletech pravý úžas, který prozrazoval bouřlivý potlesk. Nadšení a obdiv pak rostly, když započala prostná cvičení a když přes 10,000 Sokolíků provádělo je bezvadně, přesně, jako jeden muž. Povel "Připažit" působil nevylíčitelně a pak započala nádherná, nedostižná hra barev při provádění jednotlivých cviků. Brzy svítila bílá sokolská trika, brzy převládala růžová barva lící a paží, brzo ovládla temná modř spodků. Divadlo úchvatné, v pravdě ojedinělé.

V I. oddílu byla sledována snaha, aby byl rázu tělocvičného, v duchu běžných cvičení prostných; byl tedy oddíl I. jaksi cvičením soustavným a úvodním. Provázen byl proto prostým českým motivem zpěvné melodie.

II. oddíl byl symbolisovaný vrh krychlí a komponován tak, že počíná průpravnými cviky a vrcholí vrhem. Tomu odpovídal i případný motiv hudební, který vyjadřuje úsilí směřující k hodu kamenem.

III. oddíl byl nejrušnější. Pohyb stihal pohyb, obrat za obratem; vrcholil symbolikou: napětí luku k vypuštění střely. Hudba tu má motiv veselého popěvku loveckého, rázu národního. IV. oddíl byl úplně symbolický. Nejkrásnější a tělocvičně nejcennější. Představuje zdvihání oštěpu. Oddíl tento spojuje antiku i modernu: Hod oštěpem a diskem, tot' starověk, moderní kopy a soty francouzského boxu a předbod končířem znamenají dobu novou. Pro tento oddíl volil skladatel třesknou hudbu, připomínající francouzskou marseillaisu.

V. oddíl tvořilo tradicionelní cvičení s místa. Malou přestávku mezi prostným cvičením mužů a žen vyplnili opětně francouzští gymnasté, kteří cvičili s tyčemi, znázorňujíce různé cviky a obraty pušky, šavle a kopí. Přesně předvedená cvičení tato vzbudila opět plně zaslouženou pochvalu.

Zatím co prostná cvičení mužů jevila sílu a různost, působila

prostná cvičení žen

lehkostí a lahodou. Prostná žen jsou příkrým skokem od cvičení minulých, mnohem příkřejším než změna v prostných mužů. Uplatnil se tu směr amerických hájený Jos. Čermákem z Chicaga. Úplně popuštěno těmto vlivům, v oddílu V. (tanečním). I prostná žen mají v sobě cosi symbolického, třeba bez úmyslu navrhovatele. Cvičenky samy na př. našly v druhém oddílu symboliku sbírání květin (ony 2 rychlé předklony). — Pěkný jest oddíl IV., zejména poskok do postoje představujícího letícího Merkura. Hudba Pospíšilova v celku i zde jest velice št'astná, melodická a patří k nejzdařilejším skladbám Pospíšilovým.

Také naše zdatné Sokolky odnášely si ze sletiště palmu úspěchu. Vypadaly roztomile ve svých modrých kostýmech s červenými šátky na hlavách a všeobecný a zasloužený potlesk provázel jejich odchod. Cvičilo jich na 5600.

Společná cvičení mužů Žup Svazu Slovanského Sokolstva.

Sotva zmizely poslední řady Sokolek v bráně, již nastupují opět borci ke společnému cvičení a zaplavují celou prostoru cvičiště. Mnohý z diváků jistě litoval, že má pouze dvě oči, jimiž nemůže postřehnouti všechna cvičení, jež současně provádí 18 oddílů, že musí těkati od skupiny ke skupině a rychle zachycovati jednotlivé ukázky zajímavých cviků různých skupin. Cvičeno bylo ve dvou oddílech, a sice cvičili: Slovinci, Župa Barákova s kladinami, Chorvaté s vesly, Župa Chelčického: skupiny, Župa Čížkova: zápas, Župa Podkrkonošská: zápas, Župa Krušnohorská: s tyčemi, Župa Jungmannova: prostná, Župa Plzeňská: prostná žen i mužů. Župa Budečská: prostná, Župa Palackého: Skupiny mužů i žen, Župa Krkonošská: skupiny, Župa Havlíčkova: s vesly. V druhém oddílu cvičili Srbové, Sokol pražský: prostná, Bulhaři: "Račenica", Župa Dolnorakouská: prostná, Župa Podřípská: skupinová cvičení se železnými kruhy, Župa Rokycanova: diskem, Župa Jeronýmova: šerm krátkou holí, Župa Středomoravská: prostná, Župa Šumavská: s kruhy, Župa Západomoravská: s tyčemi, Župa krále Jiřího: se širočinami, Župa Rostislavova: skupiny.

Současně pak s těmito cvičeními konala se v jízdárnách zřízených v rozích sletiště a sice na straně jižní a severní.

cvičení jízdních odborů sokolských,

jež svými zajímavými cviky poutala pozornost diváků nemalou měrou. Cvičily odbory: pražský: metání na koni, mladoboleslavský: rej kopím, pražský: v šavli a skok, mladoboleslavský: skok. Na jízdárně severní: Ml. Boleslav, Turnov: metání na koni, Plzeň: reje: Turnov: reje kopím a Plzeň: tandem.

Chýlilo se již k osmé hodině, když cvičení skončena a výstřel oznamoval ukončení programu.

Do kalicha tolika nadšení, tolika slávy a tolika práce zdařilé padly z čista jasna tři trpké a smutné

zvěsti o úmrtí redaktora Anýže, hned za ním básníka Sládka a pak národohospodáře Bráfa. Zástupci našeho sdružení doprovodili je na cestě poslední, peníze místo na věnce odevzdavše Ústřední Matici, načež ihned opět šlo se do práce sletové . . .

Na to zvěděli jsme, že náčelník Č. O. S. br. Dr. Jindřich Vaníček byl vyznamenán Francií a obdařen rytířským křížem čestné legie, tedy uznání živému, kdežto ráno Sokolstvo vzdalo hold těm svým dvěma velikánům na Olšanech odpočívajícím. Celé spousty věnců a květin i obětin tu složeno a nakupeno a tot' se ví, že museli i naši koupit náruč palem a kytek, jež uvadnouti musí, zkáze propadnou, kdežto, kdyby se byly peníze ty věnovaly ve prospěch menšin a p. jak jinak památka našich zakladatelů uctěna býti mohla vhodněji a trvaleji! Navrhli jsme, ale kdepak by u nás šlo bez pentlí a fáborů. A potom jak by se mohlo u pomníku mluvit a zase mluvit, slibovat a přísahat bez drahocenných kytiček slovních i jiných. Byli tu zástupci všech sdružení sokolských, my sami pak zašli si k hrobům našich drahých již den před tím. Pravda, v novinách nebylo, však ale v novinách tak lecos nebylo, ba ani ne, že družina té naší "přední stráže" podívala se i na hřbitov na Vyšehrad . . . . . .

Dopoledne byl sletový koncert v Obecním domě a slavnostní shromáždění v Pantheonu musea král. českého na paměť Frant. Palackého, pořádané Českou Akademií pro vědy, slovesnost a umění, Českou universitou a král. Českou společností nauk. Fráčku jsme neměli a cilindru rovněž ne a tak šli jsme raději na výstavu. Večer jsme měli lidovou slavnost na výstavišti v král. Oboře, koncert na Žofíně a mimo to večerní sokolské besedy v Měšťanské Besedě Pražské, na Vinohradech, na Smíchově, na Žižkově a v Karlíně. Na výstavě zažili jsme pěknou episodku. Přišly totiž dvě anglické a jedna americká učitelka tělocviku i dotazovali se co se to vlastně v té Praze děje. Rozumí se, že jsme ihned a ochotně vysvětlili, zavedli je na výstavku, tu vše vysvětlili, ba i naším oddělením se pochlubili a to jste měli vidět jak se hosté ty divily tomu rozmachu myšlenky sokolské doma i za hranicemi. Doporučili jsme jim ovšem ihned návštěvu sletiště, opatřili vstupenky a druhý den měli jsme to zadostiučinění, že práci sokolskou obdivovaly odbornice toho druhu a naším, zejmena Sokolkám vzdávaly jen zasloužené uznání.

Hold Sokolstva královské Praze.

Na neděli, dne 30. června nikdo z nás nezapomene! Byly to chvíle velebné a takové, že oko žárem plálo, že zarazilo vás a vy v obdivu, jakoby lavinou v mohutný proud strženi jste žasli, kráčejíce v průvodu triumfiálním Prahou dolu od Vinohrad. Nad všechen domysl důstojným, nad všechno umělé vzrušení citu vysoce povzneseným byl tento sokolský hold, toho lidu nadšení a láska k nám, již přijeli tak z daleka jen, abychom mohli býti účastni svátků největších. Lidu všude po ulicích, na rampě musea a na náměstí Václavském a v každé ulici kudy průvod byl ohlášen, v každém okně každého domu. Spousty květin se na nás a prapory naše sypaly, vítání a pozdravy lidu nesly se nám vstříc a kdykoli jsme jako vedoucí zdravili vlajku americkou, již volání slávy Američanům se znovu a znovu ozývalo. Šli jsme v osmistupech, šli pevně sraženi i byli jsme z těch 30,000 Sokolů mezi prvými, hned za hosty, jakž uspořádali br. Dr. J. Vaníček, Dr. Heller a Dr. Scheiner. Pevný byl to šik a skvostná naň podívaná. Byla ukázka síly, již ovládá jediná myšlenka, jediné heslo: "Ni zisk, ni slávu." Pod tlumem praporu, v jásotu a bouřlivém ohlasu všeho obyvatelstva Prahy i celého venkova kráčeli jsme ulicemi na památné staroměstské náměstí a tam v naprosté blízkosti osudného místa před slavnostní tribunou, vkusně ozdobenou bouřilo to, bouřilo ze sokolských, českých i slovanských hrdel i znělo, jakoby příboj rozkáceného moře v jedné vlně zpěněné narazil na útesy odporných skal pročernalých věkem a žlutavě zbarvených — —

Pohled sem, pokud sami jsme vytušili, nalezající se v čele našich musel býti veliký rozechvívající srdce i mysl, pohled nezapomenutelný! První v kočárech odjeli ze Sokolny Praha II. padesátníci a za nimi vyrazil pak průvod, jakž zapsal nám činovník pilný a přítel náš. Pravít' mezi jiným:

V čele kráčelo předsednictvo a výbor Svazu Slovanského Sokolstva, za ním hosté a to: Čechové z Hamburku, Berlína, Budapešti, Drážďan, Lipska, Londýna, Paříže, pak Bulhaři, Dalmatští Chorvaté, Rusové, Francouzi, Američané, Chorvaté, Slovinci, Srbové s vojenskou hudbou, Poláci. Za nimi následovala Česká Obec Sokolská: Předsednictvo České Obce Sokolské, jednoty (jubilejní Sokol pražský, brněnský, jaroměřský, jičínský, kolínský, kutnohorský, novopacký, příbramský a turnovský), dále sokolské Župy: Barákova, Blanická, Budečská, Čížkova, Dolnorakouská, Fuegnerova, Hanácká, Havlíčkova, Husova, Chelčického, Jeronýmova, Ještědská, Jungmannova, Komenského, Krkonošská, Krušnohorská, Moravsko-slezská, Orlická, Palackého, Pernštýnská, Plzeňská, Podbělohorská, Podkrkonošská, Podřipská, Prostějovská, Rostislavova, Rokycanova, Severomoravská, Sladkovského, Středočeská, Středomoravská, Šumavská, Tyršova, Východočeská, Západomoravská, Žižkova a konečně jízdní Sokol.

A všechny ty Župy, které se vztyčenými prapory kráčely dolů na Staroměstské náměstí, skláněly prapory svoje před první Sokolovnou v Sokolské třídě, z níž zavznělo před padesáti lety první velké heslo Tyrše a Fuegnera. — —

Ulice, kterými Sokolstvo v osmistupu kráčelo, byly obsazeny zástupy lidu a celé to vojsko národní pozdravováno nadšeným, bouřlivým a nekonečným "Na zdar!"

S oken a balkonů metány na hlavy slovanských hostí květiny. Obloha zamračená chmurnými mraky, vyjasnila se před průvodem a hle: slunce zlaté a zářivé na modré tyrkysové obloze ozářilo celý ten nekonečný, velký a nepřehledný hord našich — — jakoby polibkem svým chtělo vtisknouti na prapory a standarty pečet' svého souhlasu . . .

Památné Staroměstské náměstí bylo pak svědkem velkého, slavného činu slovanského Sokolstva,

jež přišlo se pokloniti své milované matičce Praze. Již od časných hodin ranních byl na uzavřeném náměstí neobvyklý ruch. Pod balkonem staroměstské radnice byla zřízena tribuna pro slavnostní hosty, dekorovaná v národních barvách, ověnčená guirlandami a vyzdobena svěží zelení. V předu byly umístěny dvě slavnostní řečnické tribuny bíle natřené a zlatě vroubené. V pozadí byla na vysokých podstavcích umístěna sadrová poprsí Fuegnera a Tyrše.

Na tribuně zaujali místa vzácní hodnostové cizí i naši, Angličané, Francouzi, Američané, ano i Němci a zástupci všech slovanských národů. Přítomen byl též náš spisovatel obč. William Monroe, který přijel v sobotu ráno. Dále byli mezi hosty četní říšští a zemští poslanci, konsulové cizích států, ruští generálové a delegáti všech slovanských měst. Před tribunou zaujali místo všichni členové městské rady a sboru obecních starších král. hl. města Prahy.

Staroměstské náměstí, jež bylo zástupy obecenstva do čtverhranu lemováno, poskytovalo pestrý obraz. Sokolové a Sokolky tvořili kol do kola špalír.

V předu mezi řečnickými tribunami byla umístěna skvostná Suchardova plaketa s nápisem: "Praze královské — Česká Obec Sokolská na paměť VI. sletu sokolského 1912." střežena dvěma Sokoly, ozbrojenými rapíry.

Špalír tvořily dále švarné slovácké dívky v nádherných krojích, jihoslovanské Sokolky, Rusíni, ruské žactvo s praporem, bulharští Sokolové, Rusové z Kavkazu atd.

K slavnosti přibyl také v sobotu ještě Angličan M. Kitts, který přes to, že je churav a musí seděti v křesle, slavnosti se zájmem přihlížel (M. Kitts je autorem velkého díla "Mistr Jan Hus a papež Jan XXIII."; nyní píše velikou knihu o husitském hnutí. Za tím účelem přijel do Prahy a navštíví v Čechách města, která mají husitský význam.)

Okna všech domů na Staroměstském náměstí byla obsazena dívky, zejména dámami, jež mávaly šátky Sokolům vstříc a sypaly jim v cestu kvítí.

Za plného jasu slunečního a nádherného počasí přibyla kolem tří čtvrtí na 11. hodin dopolední na Staroměstské náměstí za zvuků hudby první četa obrovského sokolského průvodu, sestávající z "padesátníků", mezi nimiž byli též býv. rektor české university prof. dr. Čelakovský a cís. rada Otto. "Padesátníci" byli bouřlivě pozdravováni obecenstvem i hosty.

S nevylíčitelným jásotem a srdce rozechvívajícím neustálým plesáním přivítány byly další šiky sokolské. Několik hudebních kapel se nepřetržitě střídalo. Za zvuků hudby řadily se Sokolové na Staroměstském náměstí, obráceni čelem k radnici. Prapory na žerdích seskupeny byly v první řadě ve dva šiky. Téměř pět čtvrtí hodin trvalo, než celý průvod dorazil na náměstí.

Zde řečnili starosta Svazu Slov. Sokolstva dr. Scheiner a starosta král. hlav. města Prahy dr. Groš.

Br. Dr. Scheiner mluvil se zápalem a tak, že řečnický výkon byl přímo mistrovský a litujeme jen, že nelze pro nedostatek místa uveřejniti v plném znění. Po rozchodu odebrali se pozvaní hosté do staroměstské radnice, kde byl jim péčí městské rady připraven čestný pohár vína a tu opět byla celá řada proslovů.

Na cvičišti letenském.

Právem napsaol se, že zázrak sokolské kázně se opakoval, že opět bylo nadšení k práci a láska k myšlence.

Obrazy se opakovaly ve své kráse, nesmírnosti a vzrušení. Aréna byla opět plna do poslední čtverečné stopy a nad námi na nebi, pokrytém mraky, ale zcela nevinnými a přívětivými, zářilo slunce. Jen horko nebylo tak velké a to bylo úlevou pro cvičence i diváky . . .

V lóži representační zastupoval vládu velící sborový generál Koller, jehož úžas nad výkonem sokolským při prostných mužů i žen byl značný. Rada Sčevjaka přišel opět a všichni cizí hosté jako v sobotu.

Z hostů nových jmenujeme pana Louis Legera, mistra Dědinu s chotí, posl. Maštálku, Černohorce st. radu Dragoviče, red. Vojvodoviče a j. v.

Francouzští gymnasté provedli ve dvou oddílech ukázky své nářad'ové virtuosity na hrazdě, bradlech a osmi kruzích. Zejména toto cvičení bylo obdivuhodné obtížností dlouhých sestav, vesměs tahových a soudobně prováděných.

Američtí Sokolové i Sokolky opakovali svoje sobotní cviky s nemenším úspěchem.

Novým byla cvičení prostná cvičitelského sboru Sokola Petrohradského, sestavená z ruských tanců ve 3 oddílech při původní ruské hudbě. Charakteristické pohyby a postoje, lidové tance jsou tu výborně využitkovány s hlediska tělocvičného i estetického.

Prostná cvičení žen měla přednost a znamenala největší úspěch dne. Nebot' ženy zvítězily nad muži a provedly svůj nástup tentokráte — proti své přirozenosti — naprosto skvěle a bezvadně, mnohem lépe než později.

Sobotní i nedělní osvětlení bylo neobyčejně ostré a účinné. Vzduch byl neobyčejně čistý a průzračný. Barevné složky a jich hra vynikla tím více.

Prostná cvičení mužů provedena byla stejně dokonale jako v sobotu. — Verva byla snad ještě větší. Tentokráte byli zařaděni i všichni ostatní Sokolové slovanští.

Po té následoval opět bohatý pořad části druhé a to **zvláštní cvičení dle Žup** mužů i žen.

Ženy cvičily:

V I. oddílu: Župa Jungmannova: s dlouhými tyčemi. Sokol Pražský: s kuželi. Ž. Podbělohorská: s obroučky. Ž. Východočeská: s obroučky. Ž. Dolnorakouská: se srpy. Ž. Krkonošská: s kuželi. Ž. Hanácká: se šátečky. Ž. Krále Jiřího: s tyčemi. Ž. Rostislavova: se švihadly. Ž. Čížkova: s obroučky. Ž. Havlíčkova s praporci. — V II. oddílu: Župa Ještědská: s praporci. Moravsko-slezská: s obroučky. Tyršova: se švihadly. Orlická: s kuželi. Středočeská: s kruhy. Krušnohorská: s tyčemi. Žižkova: se švihodly. Barákova: prostná. Středomoravská: s kuželi. Rokycanova: s praporci. Fügnerova: s tyčemi. Prostějovská: s obroučky.

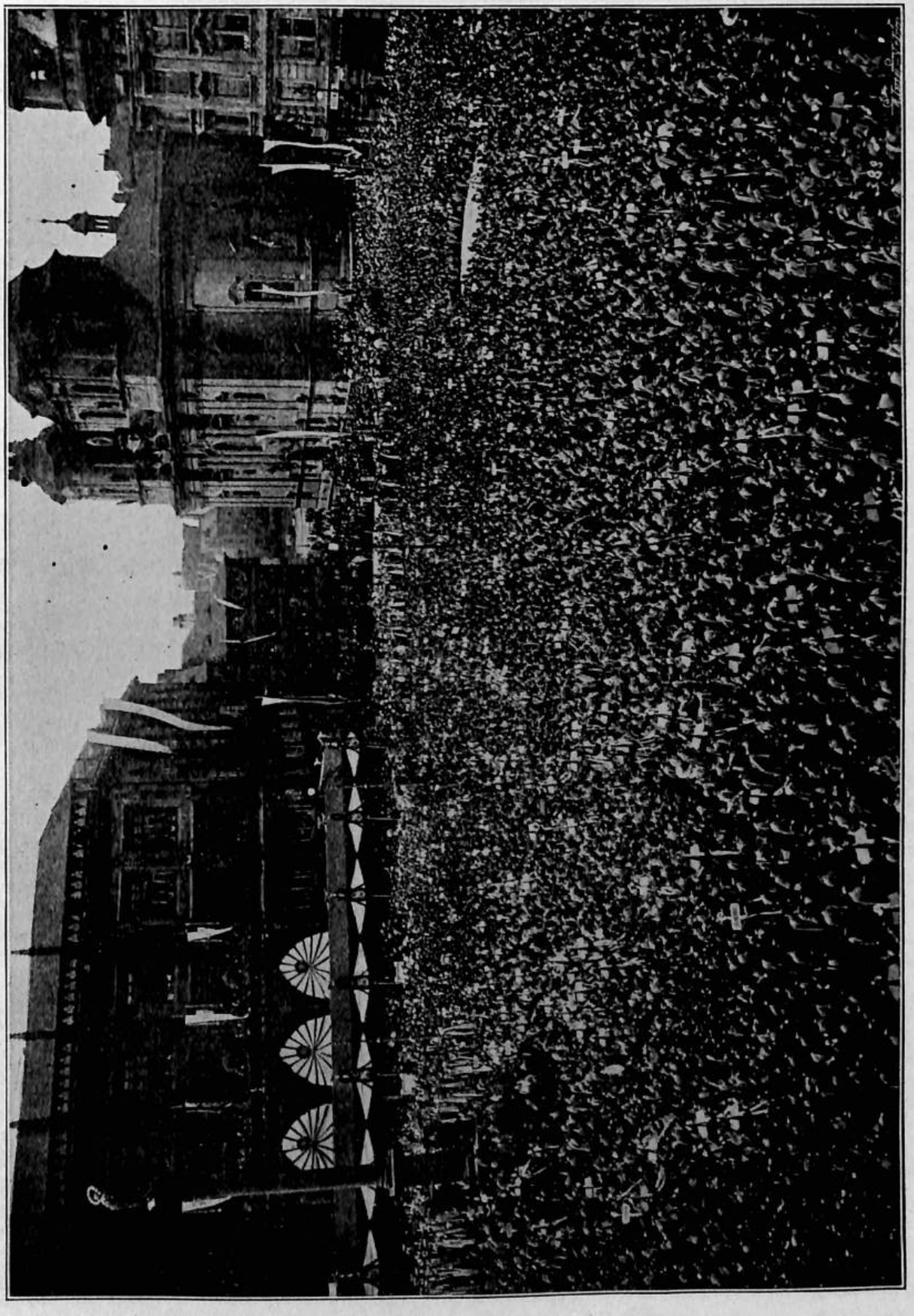

Dvacet tisíc Sokolů slovanských holduje královské Praze na náměstí staroměstském v neděli dopoledne dne 30. června 1912.

Muži cvičili:

Župa Orlická: cvičení skupinová na 12 koních. Žižkova: prostná. Perštýnská: skupiny na žebřících. Blanická: skupiny. Fügnerova: se sudlicemi. Středočeská: s kládami. Východočeská: s meči a štíty. Komenského: s tyčemi praporci a obroučky. Hanácká s puškami. Prostějovská: zápas. Tyršova: prostná. Sladkovského: prostná. Husova: skupiny. Ještědská: s kopími.

Závěrem byla **pořadová cvičení veškeré jízdy sokolské** na celém cvičišti, provedená 200 jezdci, jež se velmi líbila pro dobrý výcvik a bohatýrskou povahu svou.

Různé události slavnostní.

Rozumí se, že v "Národním" hrálo se i zpívalo a Smetana i Dvořák v hudební části různých pořadů vynikali, tak slyšeli jsme výňatky z "Prodané" za ten týden několikráte, "Libuši" též tak a úryvky jiných prací rovněž dostali jsme měrou svrchovanou, počínaje "Slovanskou besedou" pořádanou českými paními, až ku sletovému koncertu symfonickému a druhému koncertu sletovému moravských učitelů. A referáty listů s našeho stanoviska vyzněly tak, že nebudete se nám diviti, jestli nelze psáti o něčem, kde jsme nebyli, nemohli být . . . Jen tak na ukázku, slyšte: "Ku poctě hostí sletu všesokolského a slavnosti odhalení pomníku Palackého slavnost soustředila skvělou společnost všech národů slovanských i přátelských národů cizích. V bohatě vyzdobeném sále pestřily se sokolské i různé národní kroje, vedle vojenských uniforem a černých salonních úborů i nádherných večerních toilet dámských . . ." A považíteli, že naše ženy neměly žel s sebou ničeho "vystřiženého" a tím méně nádherného a pak, že spolu s námi pozvány nebyly vůbec, museli jsme chtě nechtě tak mnohý "významný" večer vynechat. Jinak ale zásluhou "Symfonického orchestru" slyšeli jsme symfonickou báseň, dílo Smetanovo "Má vlast", jakž řídil K. Nedbal a pak znamenité pěvce moravského učitelstva a to bylo nám i těm mnohým družkám naším nejlepší a nejskvělejší odměnou za vše to, kam se svými manžely, sokolskými předáky ze zámoří pozvány nebyly. Přehlédlo se patrně, že Američan tu svou "lady", tu svou drahou polovici všude rád provází, přednost jí dávaje. Na společenském večeru ku poctě slovanských účastnic všesokolského sletu také naše nebyly, ale za to byly s námi na lidové slavnosti, kde jaká byla a na koncertech na Žofíně a všude tam, kde průkaz práce podávalo to Sokolstvo veškeré a kde Slovanstvo dokumentovalo společně staré zásady antiky i poskytlo nám dáta prvého dokonalého sjednocení pod praporem sokolským.

Poslední den na sletišti.

Ještě jednou měli jsme shlédnouti tu Letnou, ještě jednou pokochati se krásami sletiště a práce sokolské a pak vše to krásné, to obrovské a znamenité již náležeti mělo minulosti. Všední den, nevalné pohody, ale svátek veškerého lidu a přátel Sokolstva, již znovu se sešli v počtu nejvyšším, aby dali souhlas svůj na jevo s projevem zdraví a síly. Mrak za mrakem táhl oblohou a již měli jsme obavy, že Marathon bude znemožněn, ale nebyl i přešel scénu, přešel i tehdy, když v poslední chvíli dalo se do deště, drobounkého deště, jak by i ta příroda zavlhlým okem pozorovala, žet' prozatím těch skvostů množství veliké již na posled. Na severní tribuně došlo sice ku zmatku jedné chvíle, ale nevadilo, klid byl zachován, třeba se tvrdilo, že tam kdosi zvolal, že "hoří". Marathon odbyl se po třetí a proto netřeba znovu líčiti i obmezíme se pouze na ukázky tělocvičného krásna a zdatnosti.

Závod prostý a zvláštní.

Začalo se ráno o osmé a protože borců počet byl veliký, cvičiště záhy jest cele zabráno. Rozumí se, že naši byli na místě i činili se, seč bylo lze. Odborný posudek následuje a tu stačí jen uvésti, že zvláštním byl hlavně šestiboj a tu zápol tuhý i nanejvýš napínavý. Sestával z prostných sletových (vylosována jedna sestava) vzpírání 50 kg. činky, běhu na 100 yardů, vrhu koulí, skoku do dálky a do výše s můstkem nebo bez můstku (podle volby cvičencovy). V šestiboji závodí 453 borci. O výborném výcviku svědčil nejlépe průměrně značný počet borců, kteří dosáhli 60% bodů, potřebných pro prvé ceny.

Závody zvláštní, z nichž každý jest úplně samostatní a zvláště známkován, byly běhy na 100 m., 500 m., vrhy koulí a krychlí, skoky do dálky, výšky s rozběhem a s místa, skok o tyči, přetahování lana a konečně plování na 100 m.

Jak již řečeno, docilováno výkonů velmi dobrých. Při spoustě cvičenců a množství cviků bylo takřka nemožno zjednati si hned přehled aspoň o nejlepších výkonech. Docílilo se však 180 cm do výše s můstkem. Chorvát Gutuša hodil koulí 12 m 65 cm, krychlí 7 m 24 cm. Srb Milušič hodil dokonce krychlí 7 m 66cm; koulí — ovšem mimo závod — 12 m 80 cm. O tyči skočil Čech Jirsák 3 m 20 cm.

Zápas řecko-římský byl velmi zajímavý, přes to že na konec svedl lidi velmi rozdílné váhy tělesné. Chorvát Gutuša o 92 kg. zápasil s Čechem Jelínkem, jenž váží o plných 20 kg. méně. Jelínek během zápasu několikráte ohrozil obrovského Chorvata, ale na konec síla a váha zvítězila. Jiný velmi pěkný zápas vybojovali Struž (Čech), 69 kg. a Bulhar Pančev, 68 kg; zkušenější Čech dobyl zaslouženého vítězství.

Závody (zvláštních se zúčastnilo na 500 borců) ukázaly, že srbským živlem získáni tomuto oboru tělocviku výborní skokani, zejména o tyči a vrhači břemen, nebot' vrhy kamenem jsou národním cvikem Srbů. Rovněž ruské a americké účastenství pozoruhodně osvěžilo závody.

Závod v plování, počavší o 12. hod. na Občanské plovárně pod Letnou, měl asi 100 závodníků. Uspořádání závodů jeví proti minulému sletu pěkný pokrok. Pro start zřízen pevný vor, u cíle postavena velká lod', na niž opravdu neměl přístupu nikdo mimo závodníky, měřiče času a soudce. Obecenstvu velmi pěkné tribuny poskytl most Svatopluka Čecha a nábřeží.

Do hodiny, do které nám bylo možno sledovati závody, byly nejlepší časy 1:10 1/5 Bulhara Nikoly Drenovského z Ruščuku a Čecha Činčery. V běhu s

tímto ploval Vodník mimo soutěž a docílil času ještě lepšího. Jiný výborný plavec, Žagar, se tu vzdal.

Pořad odpolední odbyl se obratně a pečlivě a lid jásal borcům vstříc a všem těm tam dole v aréně. O prostných sluší podotknouti, že šla mužům tentokráte lépe, ženám ještě lepší, ač bylo jich v obou případech již méně. Rej zahájilo družstvo žen ladným cvičením s obroučky.

Pěkným přechodem ku prostným svazovým byla prostná cvičení Srbů, provedená 425 muži při vlastní jejich hudbě. Nastoupivše čtyřstupem v pěti proudech, cvičili tři sestavy, z nichž zejména mocně působí ty, které symbolisují cvičení s puškou a oštěpem. Dojem vlastních cvičení byl zvýšen prostým, ale přesně provedeným nástupem.

Prostná cvičení Svazu slovanského Sokolstva provedlo tentokráte 4800 mužů. Jest přesvědčivým důkazem neobyčejné hodnoty tělocvičné i esthetické prostných cvičení těchto, že i při značně zmenšeném počtu cvičenců působivost svou zachovala. Nástup, stižený oltářem na cvičišti zřízeným už pro Marathon, byl tentokráte proveden přesněji než v neděli, cvičení sama podržela přesnost dvakrát osvědčenou.

Francouzští gymnasté počtem 48 provedli velmi pěkná cvičení na osmerých kruzích, která odměněna byla živou pochvalou, jež vyvrcholila v nadšených projevech sympatií, když četa za zpěvu Marseillaisy odcházela od nářadí. Úspěch měl odchod provedený poklusem.

Prostná cvičení žen měla přes všední den 3000 účastnic, které znovu vzbudily upřímný a radostný obdiv přesností a půvabem, které se snoubí v jejich cvičení.

Novinkou programu bylo společné cvičení mužů a žen ruského svazu, o němž jsme už tuto psali po prvé zkoušce. Mužové a ženy nastupují v pětistupech. Každý mužský pětistup nese tyč, na níž provádí cvičení jako na hrazdě, zatím co ženy, majíce každá krátkou hůl, rovněž v pětistupech pohyby těl i sestavováním holí v obrazce cvičení mužů tvoří rámec. Cvičení, provedené při vlastní hudbě, mělo ohromný úspěch u obecenstva. Cvičenci (160 mužů a 110 žen) přenesli úspěch svůj na neunavného svého vůdce br. Erbena, kterému na seřadišti připravili srdečné ovace.

Zcela odlišným, vysoce zajímavým byly následující bulharské národní tance, které tančilo 25 žen a 25 mužů v krojích. Jako líbezná kytice z lučních květin uvitá působil tento rej, kterému kroje dodávaly rušně se měnící malebnost. Tanečníci bulharští tančí s uměním, které si jen pohrává s nejobtížnějšími pohyby.

Bylo po všem, za deště jsme odcházeli z Letné plni dojmů nejkrasších, dojmů, které nám nikterak pokaziti nemohly ani všelijaké ty hrozné zprávy tisku německého, jakoby buršáci o nedělním průvodu byli ztýráni a p. Pravdou jest, že jeden se poranil kdes po škarpě a druhý na vyzývavost svou a surovost dostal nějakou tu "tvrdší". Tentokráte i sama policie doznala, že lid ve svém vlastním domově, své vlastní Praze nechal provokace židovských buršáků až nápadně klidně projíti, ba i tehdy, kdy šmokovský tisk urážel hosty jeho prý "nejlepší" Američany. Rozumní lidé a mnozí Němci z říše a zástupci Turnérů, jakož i listy jako "Dresdener Nachrichten" psaly velice pěkně o sletu a buršům radili, aby zalezli a netropili vyzývavým chováním svým pravé kultuře — ostudu. Také tisk francouzský, anglický, italský a hlavně ovšem ruský a slovanský vůbec přinášel po celou dobu slavností sokolských jen zaslouženě krásné posudky a odborné rozbory všeho toho co souviselo s počiny sletovými a prací skutečnou. Česko-americký tisk ovšem nezůstal pozadu a hlavně naše pokrokové listy denní mějtež na místech těchto i naše uznání a Sokolstva veškerého . . .

Na slavnosti odhalení pomníku Palackého ovšem byli jsme v plném počtu, ba po usnesení výboru naší výpravy položen i tu drahocenný věnec, vedle všech těch vzácných projevů nejvyšších hodnostářů a notáblů katolické církve, té církve, jež Palackého dějiny, dílo jeho, vždy tak "milovala"! a projevů úředního Rakouska a panstva vojenského v uniformě od generála dolů až po "šorfšice". Z té spousty fraků a cilindrů byl by měl i sám Palacký radost, kdyby byl mohl tak postřehnouti, kdo z těch velikých "politiků" českých i jiných přišel jej také oslaviti. Moc se nám nelíbilo ale pouze proto, že přišli jsme uctít památku Palackého s veškerým Sokolstvem a z taktu společenského jsme setrvali na místě a po řečích jsme se rozešli na povel našeho Wokála a na radnici již jsme nešel ani jediný. Bratři zástupci D. A .S. odešli ihned, vidouce ve shromáždění a na předních místech pány v kutnách, opaty a hodnostáře německé církevní kamarily pražské. Mluvili tu Dr. L. Pinkas, poslanec Dr. Karel Kramář a starosta král. hlavního města Prahy Dr. Groš. Mluvilo se dost, tak jako dost bylo té tak zvané drahocenné výzdoby kol krásného pomníku. Za kolik toho bylo těch korun kytek a palem, nevíme, ale výtisků "Dějin národa českého" pro chudičké knihovny v zahraničí a v území uzavřeném mohlo se na lepší památku "Otce národa" koupiti dojista několik, ba co několik . . . A pak se mnozí divili, že zástupce náš položil věnec k pomníků bez jediného souhlasu a schválení vlastní oslavy velikého českého člověka, když kol kolem tolik bylo jiných lidí nečeských . . .

V úterý, dne 2. července byly pak již jen soukromé zájezdy do rodných míst a pamětihodných měst českých a tot' se ví, že po účasti na poradách s Národní Radou i my vydali se na pout' drahou, českou a překrásnou vlastí. Vydali a nových nasbírali dojmů, nové posily k nové práci tam u nás za tou velkou vodou.

* * *

Není nad originálnost!
Každý po ní touží;
lidé chodí přes most,
tož já půjdu louží. K. Havlíček.

Já šípek viděl za zimních dnů šeří;
stál plný hloží, nevlídný, pln sněhu —
a z jara přec měl růži na svém keři.—(Dante.)

SOKOLOVÉ A VÝPRAVY.

"Budeme-li v budoucnosti vysýlati družstvo přes moře, nevysýlejme je se žádnou výpravou!" Tuto výstrahu, danou již často americkému Sokolstvu, na základě nových zkušeností pronášíme dnes — a slova ta opakovati budeme v budoucnosti, kdykoliv o vyslání družstva jednati se bude. I když v době té v ruce jiných bratří uložíme to sokolské péro, aby místo naše při orgánu zaujal, jakmile zaslechneme slovo "výprava" — zvoláme se vší rozhodností: "jen žádné družstvo sokolské s výpravou — záleží-li vám jen trochu na dobrém jménu našem, záleží-li vám dost málo na sokolské cti!"

Zkušenost nás učí, že na každou výpravu navěsí se mnoho takových živlů, které žádné výpravě ku cti nejsou. Jsou to živly, kterým málo záleží na účelu výpravy, které pouze používají výhody snížených cen — aneb výhody cestování ve společnosti známých — a kteří vydávají se na cestu s tím očekáváním, že pořadatelstvo výpravy bude bdíti nad každým jejich krokem, že bude pečovati o veškerá jejich zavazadla, že **musí** chrániti je před každou nepříjemností, na jaké musí býti připraven každý, kdo vydává se na delší cestu. "Do smrti se žádnou výpravou!" šlo to při letošní výpravě mezi cestujícími od úst k ústům — ač cesta byla nad obyčej příjemná — a dle toho si každý může učiniti pojem o nepříjemnostech hromadných výprav. A jakmile súčastní se výpravy Sokolové — jako stalo se letos — pak některé stížnosti, hany, osočování, podezřívání, ano i sprostota vrhána jest na jméno sokolské. Za každou nepříjemnost, za každé pochybení pořadatelstva neb některého výpravčího, za každou nehodu, kterou zavinil si třeba účastník výpravy sám, za vše činěno bylo zodpovědno Sokolstvo. I když účastníci trpěli nepříjemností následkem své nemístné šetrnosti — kydána byla hana na jméno Sokol — a to jen proto, že závodní družstva sokolská vyslána byla s výpravou, s kterou Sokolové neměli nic společného! Lid náš nedovede klidně uvažovati, v trpkém zklamání svém není přístupným nějakému vysvětlení — hněv svůj na někom si vylíti musí a tu chrlí hanou kol sebe, bez ohledu na to, koho se hana ta dotkne a komu nespravedlivě ublíží! A proto opakujeme: nevysýlejte nikdy družstva sokolská se žádnou výpravou! ušetříte nepříjemnosti sobě a ušetříte též nepříjemností bratřím za mořem, kteří i ty hanobitele naše pak vítati a o jich pohodlí starati se musí! č.

***

BESEDA.

Chicago, v dny před odjezdem.

Jsem přesvědčen, že není člověka na světě, at' už je ten člověk pohlaví mužského nebo ženského, jenž by s radostí nesáhl po dopisu, který mu roznášeč ráno přinese. (Výjimku snad činí osoby, které již předem vědí, že psaní přináší mu naléhavou upomínku — účet — a p.) Všímněte si jen lidí, jak toužebně vyhlíží k poslíčkovi, zdali zaměří k jejich domu, zdali do jejich skříně nějaký dopis uloží — ano někteří v nedočkavosti své vycházejí mu vstříc a žádají, aby na ulici svoji brašnu otevřel a podíval se, " je-li v ní něco pro ně."

Pozorujeme-li tedy lid, jak si počíná při spatření té šedé vládní uniformy, musíme míti za to, že každý rád vidí, dostane-li nějaký dopis. Proč? To bych povědíti nedovedl, o tom mohl by napsati úvahu jen psycholog. Trápil jsem se kdysi celý rok "psychologií cviků tělesných," která se tou nevysvětlitelnou touhou po dopisech nezabývala a proto si ten zjev nejsem s to vysvětlit. Jest to touha po tom, zvěděti nějakou novinu? Touha slyšeti nějaké zprávy? Touha po nějakém překvapení? Snad — ale at' jest to již to nebo ono, jistě jest, že každý smrtelník toužebně k poslíčkovi vzhlíží — ano znám lidi, kteří na ubohého roznáše se durdí, že jim žádný dopis nenese! "To ten dřívější byl lepší," slyšel jsem už také, "ten nám přinesl ňáké psaní skoro každý druhý den."

Ale o tom jsem dnes vlastně neměl v úmyslu psáti Jest to věc všeobecně známá — slabosti té podlehá i ten, kdo se k ní nechce přiznati — at' si člověk starý nebo mladý — žena nebo dívka (u této by se ta touha dala časem snadno vysvětlit) — ženatý muž neb mladík (u tohoto také) — všichni jsou rádi, když ráno roznášeč zazvoní a z brašny své vyndá pro ně určený dopis.

Jsou ale také chvíle v životě lidském (abych tak užil běžné, v slavnostních řečích oblíbené fráze), kdy člověk na tuto dodávku dopisů úplně zanevře — kdy zmocňuje se ho zuřivost, vidí-li roznášeče k svému bytu přicházeti, kdy hotov jest dopustiti se na tom vládním sluhovi vraždy — kdy elektrický zvonek, oznamující příchod roznášeče, zní vám v uších jako hlas umíráčku, kdy oddechnete si, jako byste byli pojednou zbaveni nějaké hrozné tísně, kdy zdá se vám, jako by soudce nad vámi pronesl výrok "nevinen!" — vidíte-li tu šedou uniformu s brašnou jíti kol domu, aniž by oň zavadila.

"Jen žádný dopis — jen žádný dopis!" víří vám to stále v hlavě a štěstím pro lidstvo, že jednotlivci v takové náladě nejsou obdařeni mocí zastaviti na čas docela veškerou poštovní dopravu. Snad by to udělali!

Všimli jste si, že tohle píši před odjezdem — a píši to zrovna v té náladě, kdy —když ne zavraždit, tedy aspoň mám chut' na roznášeče blížícího se k mému bytu, vylít džber ledové vody. Vím, že chud'as za nic nemůže —ale nebyl by on tím prvním ani posledním člověkem, který trpí nevinně a — "drrr! cink! cink!" už je tu zas. Jdu si dolu pro dopis. Jdu, jako bych šel před soud.

"Ctěný pane! Oznamuji vám, že jsme úmysl svůj změnily — rozhodli jsme se, že do těch Čech nepojedeme a proto ani moje dcera nebude moci cvičení se súčastnit. Vím, že jste na ni s jistotou počítal — a vím, že by vám dělala čest, ale sama jeti nemůže . . . atd." . . .

Druhý den: "cink — cink!" "Bratře! tento týden u nás nemůžeš se Sokolkami cvičit — je tam zábava . . ."

Třetí den: "Bratře Č.! Jest mi uloženo sděliti

Tobě, že naše jednota není spokojena s jednáním tvým u V. V. při tvoření družstva.'' Záhy na to: ''Bratře! oznamuji ti, že jsem nucen ze Sletového družstva vystoupiti . . .''

Mám pokračovat? pokládám to za zbytečné — snad by čtenář ani nevěřil, snad by se domníval, že přeháním a toho podezření se vždy chci vystříhati. Leží přede mnou ta halda dopisů — a jeden lepší druhého. Ten žádá za opsání všech cvičení, která připravujeme k Sletu — a píše ''milý bratře!'' — a když nejsem s to vyhovět, píše zas, ale už bez toho ''milý'', a diví se, že ani takovou maličkost proň nechci vykonati. Ted' už ví, jaký jsem to Sokol! Tu zase Ti jeden ochotně sděluje, ''že slyšel,'' že tři Sokolky v poslední chvíli rozhodly se zůstati doma a proto ''že mi to sděluje, abych byl připraven . . . .'' Tu zase jeden se zvláštní ochotou, co ten neb onen bratr (!) řekl — že prý . . . .

Eh! nebudem všechny ty listy citovat — těch několik ukázek stačí, abych čtenáře přesvědčil, že ''jsou někdy okamžiky v životě lidském'' (zas ta oblíbená věta!), kdy jest hrozně rád, že žádný dopis nedostane — aspoň pak má ten jeden den trochu klidnou mysl. č.

ROZLOUČENÍ S CHICAGEM A NEW YORKEM.

Že lid náš k Sokolstvu lne, že v podnicích jeho jest vždy hotov jej podporovati, toho nejvýmluvnějším svědectvím byl večírek, uspořádaný 2. června v síni Sokola Chicago, na rozloučenou s borci a Sokolkami, jakož i všemi účastníky, ubírajícími se do staré vlasti. Návštěva byla obrovská — a již pouhé objevení se Sokolů neb Sokolek bylo znamením k bouřlivému výbuchu nadšení. Byly to okamžiky krásné — povzbuzující; cítíme, že ''lid je s námi'' a na nás jest, úsilovnou, vážnou, opravdovou prací přízeň a lásku lidu toho si udržeti. Večírek uspořádán byl výborem jednot, náležejících k Nár. Jed. Sokolské a Župě Fuegner-Tyrš, a podán tak byl opět jednou důkaz, že možno jest pracovati společně, je-li dobrá vůle. Nebudu se podrobně o večírku tom rozepisovati, poněvač denní tisk přinesl o jednočíslech programu podrobné zprávy — jen tolik poznamenávám, že přál bych si, bych mohl o celkovém provedení psáti s takovým nadšením, jako psal denní tisk. Viděl jsem v předvečer odjezdu četné vady, na jichž odstranění se již delší dobu pracovalo — viděl jsem u našeho družstva, jak zakořenělý zvyk těžce se odstraní pouhým napomenutím. To jevilo se hlavně při seskocích s nářadí. Povinné výkony sletové také nebyly provedeny s tou jistotou, jakou bychom měli pozorovati v předvečer odjezdu — ač v tom neviníme borce. Má-li Sokol osvojiti si na čtyrech hlavních nářadích pět výkonů, kde při sestavách setkává se s tolika nezvyklými prvky; má-li při tom věnovati se cvičením mimořádným a nacvičiti vzorně prostná, jest to žádáno poněkud mnoho na člověka, který věnovati se může cvičení jen po celodenním zaměstnání — a když obličeje četných borců počínaly již prozrazovati následky přílišné námahy, rádi zavřeme oči před nějakou tou nedokonalostí a byt' by nám hrozila i ztráta borců. Radil jsem od samých počátků a radím i před samým odjezdem našim borcům: neobětujte zdraví své touze po vítězství; vítězství, jemuž byste obětovali své zdraví — bylo by příliš draze zaplaceno, a to od vás Nár. Jed. Sokolská nežádá! Sokolky vyvolaly bouře pochvaly svými ukázkovými cviky, ač i tu bylo nutno ještě pilovati, nežli předstoupí s cviky těmi v Praze. Při příležitosti této musím napraviti mylné domnění některých bratří, kteří domnívali se a ve smyslu tom se také vyslovili, že výsledky, jakých docílilo družstvo Sokolek, jsou jen následkem jakési ''dresury'', tak zvaného nepřetržitého ''drillování''. Úsudek takový jest velice nespravedlivý, poněvač zde o nějaké ''dresuře'' nemůže býti řeči a mnoho trpkosti by z našeho středu zmizelo, kdybychom se vždy přesvědčili o skutečnosti, nežli proneseme svůj úsudek. Pokud cvičily Sokolky ve školní budově, cvičilo se vždy jen několik minut před zahájením vyučování a tu kladen byl pouze z á k l a d pro cviky, které jsme později cvičiti chtěli — a právě ta okolnost, že jsme nejdříve seznamovali Sokolky s cviky z á k l a d n í m i, umožnila nám, že později i při všech nepříjemnostech bylo možno cviky nacvičiti. Pouhým ''drillováním'' by se toho nikdy nebylo docílilo a to jest, co našim cvičitelům stále radím: cvičte cviky základní a shledáte, jak ukázková cvičení pak snadněji nacvičíte! Nevěřím v ''dresuru'' — naopak odsuzuji cvičení podobné, ale věřím, že tu nejnádhernější stavbu provedeme hravě, bez ''dresury'' ,když víme, jak si pro ni položiti dobrý základ — a proto s dobrým svědomím mohu prohlásiti, že při nacvičování ukázkových cviků Sokolek proti pravidlům tělocvičné paedagogie neprohřešili jsme se v nejmenším! Bud'me k sobě spravedlivými — to není žádáno přece mnoho! —

K četně shromážděnému lidu pěkně promluvili p. St. E. Vráz a br. Jar. Košař, a bouřlivé projevy pochvaly byly znamením, že oba řečníci promluvili lidu k srdci. Po vyčerpání programu odevzdal br. Šiman náčelníku družstva našeho prapor, věnovaný chicagskými Sokolkami, načež vyvolán byl br. Bol. Hašek z Cedar Rapids, jenž spojenými družstvy N. J. S. a Župy Fuegner-Tyrš, jako nejstarší borec ze všech, byl zvolen praporečníkem, čímž pěkný sokolský ten večer byl zakončen. Mezi Sokoly v ten večer panovala nálada v pravdě bratrská, a končím stručnou zprávu tu přáním, aby nálada to potrvala i na dále.

* * *

Jak nadšené, jak slavnostní a povzbuzující rozloučení naše bylo s Chicagem — tak smutné, až mrazivé bylo loučení s českým New Yorkem. Ubírá-li se družstvo Nár. Jed. Sokolské za moře a před odjezdem svým podává ukázky své tělesné vyspělosti; chce-li družstvo Sokolek podati ukázku, jakými cviky chce přispěti k řešení tak důležité otázky, jakou jest tělesná výchova žen, očekávali jsme přirozeně, že o tento večer jeviti se bude větší zájem tam, kam až posud zvykli jsme pohlížeti co k sídlu pravého sokolského ruchu — jak zvyklí jsme byli pohlížeti k New Yorku v letech minulých. A když viděli jsme tu prázdnotu v Sokolovně, a při tom uvažovali jsme o tom, že v New Yorku jsou dvě mocné jednoty sokolské, dvě silné jednoty paní a dívek — tu zmocňovaly se nás dojmy, které marně namáhali jsme se sebe setřásti — ač rádi bychom tak byli učinili. Kdo nám podá vysvětlení tak smutného zjevu — Starosta N. J. S. br. Hrbek přivítal obecenstvo, které z většího dílu tvořili přespolní účastníci výpravy, a vedle cvičení Sokolů a Sokolek přednešeno bylo pěkně několik sborů smíšeným pěveckým odborem Sokola, pod vedením br. Průšy. Pisatel tohoto učinil krátký doslov a program zakončen byl tennisovými cviky chicagských Sokolek. Ač musíme doznati, že cvičení jejich ještě vyžadovalo uhlazení tu a tam jevících se ostrých hran, přece vyvolalo bouři pochvaly a cvičenkám bylo se všech stran nadšeně gratulováno. — Zde musím vysloviti svůj vřelý dík br. Průšovi za jeho mistrný hudební doprovod všech cvičení, čímž vystoupení Sokolek prokázal služby neocenitelné. Vřelým přáním naším jest, aby v nedaleké budoucnosti poskytnuta byla nám příležitost, jak vážíme si ochoty, s jakou nám v rozhodné chvíli, kdy měli jsme za to, že Sokolky ani nebudou s to cvičiti. I Sokolky žádaly,

bychom jménem jejich br. Průšovi za jeho ochotu jich vroucí dík vyslovili. — Druhý den večer uspořádán byl Jednotou paní a dívek malý banket na rozloučenou, při kterém proneseno bylo několik nadšených řečí — a končíme zprávu přáním, aby nezůstalo jen při pouhých slovech, ale abychom právě s takovou horoucností, s takovým nadšením vždy jednali, skutky své Sokolství osvědčovali, s jakou horoucností dovedeme mluvit, s jakým nadšením dovedeme pronášené myšlenky aplaudovat. Těm bratřím a sestrám new-yorským, kteří vyšli nám v ústrety s takovou láskou a obětavostí, kteří snažili se o to, by těch několik dní pobytu našeho v jejich městě nám co nejvíce zpříjemnili, platiž zde jménem družstva Sokolů i Sokolek nejvřelejší dík. Na zdar! č.

PAMÁTCE KARLA JONÁŠE.

Právě když minulé číslo "Sokola Amerického" v tisku se nalezalo, aby ještě před odjezdem sokolské výpravy z New Yorku na lod' dodáno býti mohlo, odehrával se slavnostní děj, jímž krásným a trvalým pomníkem uctěna byla památka našeho nejprvnějšího a nejpřednějšího učitele, vůdce, národního zástupce i obhájce v této zemi — nezapomenutelného Karla Jonáše.

Žel, že vzalo to tolik let než sebrala se potřebná částka na postavení důstojného pomníku tomuto muži nad jiné záslužnému, v městě, v němž celý svůj život v Americe strávený mnohostranně a blahodárně působil. Ano několikráte se již zdálo, že ani žádoucího cíle se nedojde, i činěny návrhy, aby peníze sebrané použily se na jiný účel, památku Jonášovu rovněž připomínající. Avšak výbor pomníkový setrvával pevně na svém předsevzetí a naším listem byl v tom horlivě podporován. Ne snad proto, že bychom neuznávali jiné způsoby uctění památek mužů o národ a lidstvo zasloužilých, nýbrž aby se pro samé jiné návrhy nepokazil návrh už učiněný a naposled vše se nezkazilo. Záleželo nám příliš mnoho na tom, aby památka Jonášova byla trvale a důstojně uctěna. Neb nebyl nám jen upřímným a horlivým národovcem, věrným i dobrým učitelem i rádcem, vydatným zastancem a skvělým representantem našeho lidu v Americe; ale i též dlouholetým a oddaným spolubratrem sokolským, jenž nedovedl jen oceňovati užitečnost soustavného tělocviku, nýbrž i ty lidové zásady našeho nesmrtelného Tyrše. Pojímalt' Sokolství v celém jeho velikém významu a dosahu.

Mluvíme zajisté z duše všech členů naši milé Jednoty, když řekneme, že dokonání záslužného díla a slavnostního odevzdání krásného pomníku Jonášova, díla to našeho umělce M. J. Korbela, městu Racinu, v památném dnu věnčení hrobů, naplnilo nás blahým uspokojením a zavázalo vděčností ku všem těm věrným a vytrvalým přátelům velikého Čechoameričana, kteří za mnohého zklamání i namáhavé a zneuznávané práce, zrovna mravenčí, dovedli tak krásně zvítěziti.

O průběhu dojemné slavnosti, při níž promluveno několik skvělých řečí, jako guvernéra státu Wisconsinu, racinského právníka Snydera, dr. Vojana a p. E. St. Vráze, rozepisovati se nebudeme, neb bylo by to jen zbytečným opakováním toho, co bratři naši už jinde a dříve četli. Připomeneme pouze jen, že vždy pamětlivá Těl. Jed. Sokol v New Yorku poslal ku slavnosti telegram následujícího znění: "Našemu velikánu, muži ryzí povahy, občanu českoamerickému a prvnímu učiteli svého národa v Americe, budiž vděčná vzpomínka naše." A prozatimní pořadatel "Sokola Amerického", br. L. J. Palda, telegrafoval tato slova: "Památce prvního opravdového novináře českého v Americe a praktického učitele svého lidu budiž čest a sláva nehynoucí." P.

DOPISY.

Omaha, Neb., 16. května.

Po kruté zimě, která panovala zde na západě a dle doslechu snad všude, probouzí se vše po dlouhém spánku opět v činnost a tu abych nezůstal ten jediný spící, píši těchto několik řádek. — Činnost celé jednoty naší jest, celkem vzato, dosti uspokojivá, neprodělává se totiž a sem tam nějaký ten dloužek se ještě zaplatí. Členstva máme značný počet a těch pár úředníků hledí k tomu, aby vše hladce šlo. — Stěžovat si na malý počet cvičících, bylo by marné, nebot' nebyl bych tím jediným — těch několik, kteří cvičení navštěvují, cvičí pilně a každou chvíli objeví se v řadách nějaká nová tvář, mladík sice, ale těšíme se blahou nadějí, že se vrátí dávné časy. Bývávalo nás celkem kolem šedesáti. Bývali jsme v nájmu, v zimě nebylo žádné pohodlí a často k vůli zahřátí jsme cvičili prostná do únavy a přece sešli jsme se opět a opět, v počtu 15 až 20 cvičících členů. Stěžovali jsme si již tenkrát na malou návštěvu, ale dnes, kdy pohodlí jest pro cvičící členstvo — nechci říci to nejlepší, ale dle porovnání s minulými časy přece jen pohodlí, jaké se jen v síni zaříditi dá — přece počet cvičících členů v poměru k počtu členstva jest tak malý! Inu, nedá se to napravit, dokud naši mladí členové, kteří měli by cvičení navštěvovat, budou nalézat více vyražení ve hře v karty nebo při potulkách. — Dramatický odbor sehrál několik divadel v této sézoně a sice: "Paličova dcera", 1. října; "Faust II.", 15. října; "Její pastorkyňa", 19. listopadu; "Růžová pouta", 25. prosince; "Charleyova teta", 21. ledna; "Na faře", 25. února; "U bílého koníčka", 24. března. Na ukončení sézony mimo jiná čísla v programu sehraje jednoaktovku "Můj ráj", 26. května. Mimo těchto sehrál ve prospěch Svob. školy, 21. dubna, drama "Nevinně odsouzen" a na Sylvestra jednoaktovku "Lapený Samsónek". Jak vidět, nebylo o divadelní představení žádná nouze a ačkoli se na některých zrovna nevydělala velká suma peněz, přece se na žádném neprodělalo. — Naše Sokolky sehrály též báchorku "Svatoň a Milena" a věru divím se, že ty, které účinkovaly v divadle, nenavštěvují cvičení. Trefil jsem se několikráte v cvičírně ,kdy návštěva cvičenek byla pouze 4 neb 3 — ano jednou dokonce jen dvě cvičenky. Mají cvičitele a vše, čeho potřebují, a přece počet cvičících jest tak malý — proč to? Vím, že kdyby si jich několik tak sáhlo na srdce, byla by toho asi příčina: "Když ta chodí, nebudu chodit já," — a tu aby se alespoň mohla tancem povyrazit přidá se aneb založí klub a ten klub pořádá tance. A jak dlouho bude ten klub existovat? Až se nebude moci s některou tam srovnat, založí si klub jiný, — ačkoliv patří k Sokolkám, kde má právo ve schůzích si postěžovat na tu neb onu členkyni a má zde vznešenější úkol než jest — tanec — kde může prospět sobě, jakož i celku, místo toho však věnují svůj čas a zdraví klubu bezúčelnému. Nyní však blíží se doba letní, kdy tance pomíjejí a každý se těší více na veselost v přírodě a proto doufám, že členkyně Sokolek zapomenou v přípravě na státní závody v Crete na své kluby taneční a budou neúnavně pracovat o to, aby jejich sbor Sokolek i na těchto závodech byl dobře zastoupen cvičenkami a že cvičení budou navštěvovat v počtu nejméně dvou čet. Sokolíci také trochu přituží a půjde vše hladce ku předu. Na zdar! Bohumil W. Bartoš.

Milwaukee, Wis., 23. května.

Našim Sokolskám májový ples vydařil se jak se patří, že ani lépe státi se nemohlo. Sokolů nebylo zrovna nejvíc, za to hodně omladiny, která vydržela při výtečné hudbě Sokola Neyhofra až na "Home, Sweet Home". Ono se

vydržet musilo, i kdyby nechtělo, protože hnedle celou noc pršelo a to žádný nechtěl jít domů. Abych nezapomněl: v minulé schůzi jsme přijmuli 6 členů a 6 přijmeme v příští schůzi. To přece dopadá lépe, než když se čte v Sokole Americkém ku př. z Clevelandu, že jich vyloučila jednota 14 a Plzeňský Sokol 10, N. Y. 5, Praha 6 atd. V tom něco vězí. Budeme si muset o tom trochu pohovořit. Na zdar! John Záhořík.

Edwardsville, Ill., 23. května.

Ctění bratří! Jest opět nutno zmíniti se o naší T. J. Od 1. ledna až do konce března t. r. přistoupil ku zdejší jednotě dosti slušný počet členů, ačkoliv většinou jen přispívajících. S velkým nadšením přistouplo něž několik mladíků, že budou chodit cvičit, což zdejší T. J. hodně postrádá na počtu cvičenců. Jak toto nadšení se u těchto hochů objevilo, tak také prchalo. Místo cvičení a dobré četby objevuje se zde mezi několika Sokoly darda, pinakl, šoufka, což lépe by bylo nazvati "Schafskopf", karban v plném proudu. V místnosti v zadrátovaném koutě nutí starší bratří naše mladíky, by tužili se silou lví v těchto neužitečných hrách, při nichž se v době stávky hornické dlouhé hodiny, častokrát i dni strávily bez únavy. Užitečnějším věcem věnuje se nepatrná pozornost. Kolikrát si člověk pomyslí, aby to tak viděli naši zakladatelé, Fügner a Tyrš, jak by nad tou naší generací zaplakali. Jen tak, hoši, dál, at' žijou zelené punčochy žaludského fílka! Jos. Kohout.

Oklahoma City, Okla., 24. května.

Již máme po veřejném cvičení, které mělo býti pořádáno 27. dubna v Česko-Národní Síni v Yukon, však v pádu nepříznivého počasí mělo býti cvičení odloženo o týden později. Dne 27. dubna bylo počasí deštivé, nepříznivé; odložili jsme cvičení, které bylo pořádáno 4. května. Návštěva byla velmi slabá, příčinou toho bylo nejvíce špatné oznámení; pozvánky se vůbec neposílaly. Pořadateli "Oklahomských Novin" bylo oznámeno, aby uveřejnil, že v pádu nepříznivého počasí bude cvičení odloženo, však on to neuveřejnil. Tím pádem nevěděli osadníci yukonští, zda-li cvičení se bude pořádati. Cvičení zahájeno bylo zpěvem "Hoj vzhůru, pestrý Sokole". Po zpěvu promluvil pár slov k obecenstvu br. Jan Dvořák, náčelník. Cvičení bylo pořádáno společně s klubem Sokolek, bez malého dorostu. Nepříležité by bylo s dorostem jeti do jiné osady. Rodiče některých dítek sami nedovolili jeti dětem s námi na veřejné do Yukon. Náš nynější cvičitel br. Karel Dvořák, člen T. J. Sokola Chicago, též všichni cvičenci, přičinili se, by přesněji bylo provedeno cvičení v Yukon než o veřejném v místě, což se také stalo. Tentokrát se může říci, že cvičení všechna, jak bratrů Sokolů, tak sester Sokolek byla provedena hladce a vzorně. Nějaká výjimka se najde vždycky. Abych více kritizoval, nemohu, poněvač jsem cvičil též. První pořad cvičení zahájili Sokolové se 3 oddíly prostných. Druhý pořad cvičily Sokolky, které cvičily 2 oddíly prostných se švihadly. Po prostných cvičili Sokolové na hrazdě, ač hrazda dlouho nepotřebovaná, rezovatá, přece každý svoje výkony dobře provedl. Čtvrtý výstup byl námořní tanec, provedený klubem Sokolek v modrých sukních a bílých námořnických kazajkách. Tanec ten obecenstvo zajímal, poněvač něco takového není zde vždy k uvidění. Pátý výstup byla bradla, kteráž nebyla také, jaká mají býti. Konečný výstup byla hra společná Sokolů a Sokolek s míčem. V takové místnosti není hra ta moc zajímavá, poněvač není dostatek místa. Po cvičení byla taneční zábava, při které účinkovala hudba Josefa Torala, kteráž též účinkovala při cvičení. Protož, bratří, s chutí do práce a neochabujte snad tím teplejším počasím, vím už předem, že některý se vymluví, že jest velké teplo, že nemůže do cvičení a do schůze se mu nechce. Též všichni bratří hled'te k tomu, byste aspoň jednou nechali se vidět ve schůzi, pořádá se jednou za měsíc každé druhé pondělí v měsíci, ale málo kdy se jich sejde polovina. Bratří, přijd'te a dostojte svojí povinnosti zvláště placením svých příspěvků. Každý z vás podrobil se stanovám N. J .S. než jste byl přijat, proto konejte povinnosti a ne být dnes tak, zítra onak. V čísle 4. četl jsem dopis br. Hatka z Granger, Tex., který mne skutečně zajímal. Z dopisu toho může každý vidět, co jest lidí neuvědomělých o věcech sokolských. Tu může každý vidět národovce, kteří by raději brali, než by těch pár centů přispěli. Dále uznávám sám, jak píše br. Hatka o závodech Ž. J., že lépe by bylo upustiti od závodů a uspořádati společné veřejné. Se závody může býti počkáno, až Ž. J. bude míti více cvičenců. Od různých jednot čtu dopisy v Sokolu Americkém, ale z Prague, Okla., jsem ještě dopis nečetl. Kde vlastně mělo by býti živo, jest mrtvo, největší česká osada v Oklahomě a není slyšet nic o ní. Nejvíce Sokolů v Oklahomě má Prague, ale kde? Na papíře. Proč vlastně nese to jméno Praha? Myslím, že byste se měli probudit z toho spánku a nechat o sobě něco vědět. Bratří, s pravdou ven, neb za pravdu se žádný stydět nemusí. Bratrům Sokolům a sestrám Sokolkám, kteří pojedou na sokolský slet do Prahy, přeji št'astnou a veselou cestu. Jim náleží naše upřímná vzpomínka. Zdraví vás vespolek srdečným Na zdar! Josef Falta.

St. Louis, Mo., 26. května.

Opětně chápu se péra, bych zde čátečně načrtl postup našeho sboru cvičitelského. Jest tomu něco přes rok, co zavítal k nám náš nový cvičitel, kterého jsme po dosti dlouhou dobu očekávali, t. j. od doby, kdy jsme se poprvé začali o cvičitele ucházeti. Bratří, rád bych částečně vylíčil věc od začátku, byste měli trochu přehled, jak se pracovalo o získání nového cvičitele. Výbor k tomuto zvolený, sestávající z bratrů dobrých, započal svoji práci s tím předsevzetím, by získal sílu dobrou a hlavně na zřeteli měl, by získal cvičitele z naší staré vlasti, pročež výbor na to ihned zaslal nabídku do Věstníku Sokolského v Praze a zároveň do našeho Sokola Amerického. Zde právě naskytá se nám příležitost poohlédnouti se do našich řad sokolských, a to tím pádem, že se nám nepodařilo získat ani jednoho uchazeče o místo cvičitelské v Americe, což jest pouze vinou naší, že si nemůžeme odchovat dosti cvičitelů, bychom uprázdněná místa nahrazovali silami novými, a proto vina spadá na nás, jak jsem předem se již zmínil. A myslím, že jest to tím, že nepořádáme dosti kursů odborných, kterých jest nám zde nezbytně třeba. Dále, bratří, chci se zmíniti o tom našem Sokolství vůbec, zde a v Čechách. Já pořáde pohlížím na to, že zde nejsme toho pravého sokolského cítění, té sokolské upřímnosti, nezištnosti a oddanosti, jako bratří naši v Čechách, kterýmž stojí rozličné překážky v cestě a najmě nedostatek hmotných prostředků., a přece pohlédneme-li na činnost jejich, která jest dalekosáhlejší naší, pozastavíme se a uvažujeme, jak to vše býti může? Jediná cesta, jak jsem se již zmínil, více kursů, více styků mezi bratry, více nezištnosti a obětavosti uvede nás na cestu k vytčeným metám, dědictví to Tyršem a Fuegnerem nám zanechané. Avšak zpět k věci, málem bych se byl odchýlil od toho, o čem jsem začal psáti. Tedy po dlouhém čekání hrnuly se nám žádosti z našich Čech a ucházečů bylo přes 20 a nyní nevěděl si výbor rady a proto poukázáno na sbor cvičitelský (který v tu dobu v činnosti nebyl), by též nápomocen byl při vybrání nového cvičitele. Výbor a členové cvičitelského sboru, chtějíce, by sboru zadostiučinili, dopsali na Českou Obec Sokolskou, by odporučila nám tři z oněch 20 ucházečů, bychom mohli dle svého uznání dobrou sílu získat, avšak Č. O. S. nám pouze odporučila jednoho, což nám zase přitížilo práci a snahu naši. Výbor pak ko-

nečně odporučil sboru 3 ucházeče, které za nejlepší uznal, z nichž si pak sbor vybral přítomného cvičitele našeho br. Karla Eliáška, Sokola to pravého, upřímného a sokolsky cítícího, v kterémž se nezmýlil; žel však, že zde musím podotknouti, že se nám cvičitelství z důležitých příčin právě vzdal. Br. Eliášek, vědom si poselství, za kterýmž sem přijel, co poctivá duše sokolská, vzdal se cvičitelství, ač se mu zde líbilo a nerad s námi loučiti se bude, přece jen touha po staré vlasti, po svých drahých a pro chorobu, která jej zde pronásledovala, nedala mu v jeho předsevzetí na dále pokračovati. Dobře pravil br. Eliášek v resignaci své, že vůdce má býti vzorem a obrazem zdraví a křepkostí oplývající a za těchto okolností že mu nadále není možno požadavkům sokolským vyhověti. Žel, že pracovníků takových není více. A nyní trochu o práci br. Eliáška a jeho snahách, které částečně neminuly se cílem, na což my vždy vzpomínati budeme a též on může spokojeně odcházeti do té naší drahé vlasti a že po něm dobrá památka vždy zůstane, čehož si může býti jist. První snahou našeho Karla bylo složiti sbor cvičitelský, kterýž až do dnes stává a z přiloženého obrázku v tomto čísle S. A. pracovníky upřímné seznati můžete. Bratří tito, až na několik, jsou závodníci z čety z posledních závodů v Cedar Rapids, kde vedeni br. Eliáškem, získali prvou četovou cenu na prostná cičení, základ to soustavy a tělocviku vůbec. Po zmíněných závodech započali jsme znovu s kursem, kdež snažil se br. Eliášek podati nám co nejvíce a bratří, uznávajíce snahu jeho, navštěvovali hodiny kursu pravidelně každou neděli od 8 do 10 hodin ráno. A právě proto není náš sbor v takových nesnázích, v jakých byl minule, že by cvičení ochablo následkem odchodu br. Eliáška, nebot' jsem jist, že bratří cvičitelského sboru znají svoji povinnost a zároveň hleděti budou, by uplatnili to, co v kursu získali. Co se další činnosti a obětavosti br. Eliáška týče, vědí bratří sami nejlépe, a co se veřejných vystoupení týče, podal jsem ukázku a posudek již minule, pročež končím, přeje br. Eliáškovi št'astného návratu do jeho domoviny, po které poslední čas tak toužil a zároveň navrácení lepšího zdraví ,by i na dále ve stopách sokolských kráčeti a pracovati mohl tam za dalekým oceánem, v té naší matičce Praze. Nežli ukončím, necht' přání mé provází čety naše sokolské do staré vlasti, by dopřáno bylo jim zhostiti se žádoucně úkolů svých a aby po návratu, osvěženi ideami našeho nezapomenutelného Tyrše a Fuegnera, setrvali v řadách vždy činně a hleděli a starali se o ten rozvoj Sokolstva amerického, k čemuž volám hřímavé: Na zdar!

Václav Zavadil, náčelník jednoty.

St. Louis, Mo., 15. července, 1912.

Opětně chápu se péra bych jen tak částečně předvedl ruch sboru našeho v době předsletové, sletové i nynější.

Máme za sebou celou řadu vykonané práce, kterou není možno v obyčejném dopise čtenářstvu našemu vylíčiti, aniž onu která nás ještě očekává.

Na prvním místě chci zde podotknouti, že po delší námaze a přispěním okolností, podařilo se sboru našemu, jakožto nejstaršímu v naši nové vlasti zastoupenu býti jedním z našich hochů v družstvu N. J. S., čehož i on za svou mnohaletou píli zasluhoval. Že br. Burshek v prvních rozřad'ovacích závodech do družstva vřaděn nebyl, není vinou naší ani jeho; věc měla se následovně: Když rozeslány byly listiny na sbory k zodpovídání otázek, tu i náš br. Burshek listinu vyplnil a na patřičné místo odeslal; avšak po krátkém čase jsme zvěděli, že rozřad'ovací závody nebudou poněvadž jimi byly závody župy střední. Jakým právem však ustanovení toto mohlo se státi jest po dnes jednotě naší záhadou. Po zprávě této ovšem zklamán jsa náš bratr Burshek upustil od úmyslu súčastniti se závodů a to právě bylo příčinou, že zařaděn pak nebyl hned do družstva, nebot' scházela mu pouze cvičení prostná a on tím pádem ztratil několik bodů a mohl býti jinak mezi prvními; tu ovšem vzdal se br. Burshek vší naděje a ačkoliv i sbor zakročil v záležitosti této, platno nic nebylo, až posléze dosazen byl br. náš na uprázdněné místo a tím pádem zastoupena jednota naše závodníkem, čehož v první řadě, jako jednota nejstarší, jak jsem se již zmínil, zasluhovala.

Jaká pak práce nastala pro br. Bursheka by dohonil čeho byl zameškal není třeba se zmiňovati; nejlépe o tom ví on sám a náš bývalý cvičitel br. K. Eliášek. Na to již v krátké době jest volán borec náš do Chicaga by nastoupil místo svoje a to místo čestné jež každému našinci popřáno býti nemůže. Zde však podotknouti musím náhled jednoty naší a to jest, jestliže br. vedoucí povolal si borce dříve, měl by zároveň být zodpovědným za hrazení ztráty času, kterýžto bratři z družstva obětovati museli. Tímto není míněno způsobiti nějaký rozruch, toho jsme daleci, chceme však pouze poukázati jak se věci měly, aby vyšly též na veřejnost správné náhledy naše. Jako každý sbor, tak i náš připravoval se ku důstojnému rozloučení se s výletníky k Sokolskému sletu Všeslovanskému. Žel však, že br. Burshek, borec náš, nemohl vyčkati ustanoveného večera, povolán byv br. Čermákem, by súčastnil se společného vyžadujícího nácviku, by docílen byl soulad co nejlepší naši vzorné a závodní čety. Nechtějíce br. Bursheka nechati beze všeho odejíti, uspořádali cvičící členové v pátek dne 31. května večírek, jehož súčastnila se celá řada našich starších

Br. V. Zavadil, náčelník T. J. S. v St. Louis, Mo., loučí se s br. K. Eliáškem, cvičitelem, jenž vrací se do Čech.

bratří a zároveň i cvičících Dalmatinců, kdež volným rozhovorem, zpěvy, výměnou všemožných náhledů a rad udílených br. Burshekovi se věnovali.

Druhý večer na to, v sobotu, na kterýžto den připadlo nám rozloučení s ostatními výletníky, ozařovaly elektrické žárovky útulnou místnost naši zahrady a při zvuku hudby a zpěvu bavili jsme se ještě naposled s opouštějícími nás výletníky; dlužno podotknouti, že náš br. K. Milčic vzletnou a procítěnou řečí jménem sboru loučil se s výletníky a kde mohl našinec pozorovati, všude bylo hluboké pohnutí.

Ve středu dne 19. června vedením br. Eliáška pořádal sbor pro dítky naše výlet, jehož se i částečně naši bratři súčastnili. Dítky pak v rozdílných cvičeních závodíce obdržely pěkné ceny a že o zmrzlinu a jiné nebyla nouze to samo sebou se rozumí, vždyt' žádný nechtěl ani slyšet o domově když cvičitel dítky svolával. A opětně večírek; tentokráte však loučíme se s naším bodrým cvičitelem br. K. Eliáškem, který dne 3. července odjíždí zpět do staré vlasti, by snad se již více nevrátil. Při této příležitosti a za hojného súčastenství bratrů, sester i té naší drobotiny, odevzdává náčelník br. V. Zavadil jménem Těl. Školy br. K. Eliáškovi krásný dárek a to zlaté hodinky s řetízkem, by povždy náš dobrý cvičitel měl blahou upomínku na chvíle ztrávené v kruhu našem. Způsobem tímto jediným mohli se všichni naši cvičící odměniti br. Eliáškovi za jeho laskavost i píli nám prokázanou.

Dne 30. června pořádala jednota naše výlet do zahrady br. Šeděnky; žel však že na výletu tomto bylo více hostů než samých našich bratrů; obzvlášt' v průvodu s naši trubačsko-bubenickou četou v čele a dítkami bylo více br. Dalmatinců nežli nás a odpoledne, jelikož dopoledne měli schůzi, dostavili se br. Srbové v automobilech, mladý to sbor sokolský avšak čilý. Děvčátka naše menší i větší provedla zde ještě pod vedením br. K. Eliáška svoje cvičení; malé cvičily s luky a pak cvičení dvojic, jež zakončily odcházejíce zpěvem; větší pak cvičily prostná sletová žen; zde pozorovati jsme mohli i při malém počtu kde asi v tu samou dobu, v ten samý den totiž na Letenské pláni naše české ženy a dívky v malebném rozstupu předvádějí diváku svoje krásná prostná. Při západu slunce pohlíželi pak jsme na druhou stranu jezírka v zahradě Šeděnkově, kde měli poslední dostaveníčko naše dívky a hoši s učitelem svým br. Eliáškem a jak milo poslouchati byl hlásků té drobotiny naší při národních a sokolských písní našich. Výlet tento potkal se jinak s úspěchem jak morálním tak i finančním.

Dne 7. t. m. opláceli jsme náštěvou našim br. Srbům, kteří též pořádali výlet; nerad však opakuji liknavost u bratrů našich, kteří neoceňují ochotu bratrů našich slovanských, kde by svojí přítomností oplatiti měli ochotu a lásku jejich a proto doufám, že na výlet br. Dalmatinců, který odbýván bude dne 28. t. m. v Risches Grove, se bratři v plném počtu dostaví, což již sborově uzavřeno. Na výletu Srbů, na kterýž objednali zvláštní káru, která stavěla před naší sokolovnou, cvičily naše žákyně na požádání cvičení žen "sletových prostných" pod vedením náčelníka Zavadila a bratři Srbové sami pak podali ukázku cvičení prostných a skupinových. Že výlet tento potkal se s úspěchem morálním vidno z toho, že br. Srbové získali 5 nových cvičenců; bratři Srbové cvičí v tělocvičně naší a cvičení výše uvedená nacvičil br. K. Eliášek, po odjezdu tohoto uvolil se je na jeho žádost cvičiti br. Zavadil.

Ve středu dne 3. července zavítal k nám do St. Louis zpěvák Nár. Div. p. B. Pták; k uvítání výše zmíněného uvolil se sbor náš propůjčiti místnost, za poznámku však stojí, že bratři naši měli by býti více jaksi demokratičtějšími a nenechávati na sobě znát jakési vyvyšování nad druhými. V sobotu na to opětně uspořádán večírek na rozloučenou s p. Ptákem, kde bratři, zvláště zpěváci, měli požitek vzácný.

Doufaje, že jsem všemu zadost učinil, ukončuji dopis svůj s přáním mnoha zdaru v rozmachu myšlénky naši sokolské, jsem po vždy Váš Václav Zavadil.

Chicago, Ill., 30. května.

Bylo by již na čase, aby naše sokolské jednoty trochu přemýšlely o tom, jak často hřeší na svém členstvu, či na těch, kdož podporují snahy sokolské. Již častokráte bylo poukazováno na to, co práce, námahy a shánění dá, než některá jednota zařídí svému členstvu patřičné, vyhovující nářadí. Co je tu sbírek, zábav, co běhání; jak mnoho dobrých členů musí svůj čas věnovati na shánění oznámek, na vydání programů, jen k vůli tomu, aby se vydělalo; jak mnoho členů musí při takové zábavě se namáhati? Co peněz tito dobří členové musí utratiti; ale nejenom to, zároveň pozorujeme dosti často, že se nám nejlepší naše síly ztrácí. Nebot' kdo jenom jednou pracoval ve prospěch takové věci, ten ví, co peněz a námahy stojí zdařilá zábava. A každý není tak pevný a stálý, aby tolik pracoval; mnohému pak ani poměry bud' pracovní neb domácí to nedovolí. On pak věda, že by jej členové jednoty do podobné práce nutili, raději do schůze nejde. Naše jednoty by si měly trochu odvyknouti stálému pořádání zábav a když, at' to nejsou zábavy spojené s konkurencí, tak jako se to často opakuje, že tři i pět sokolských jednot má v jeden den zábavu. Ve věci té by se měla státi co nejdříve náprava. Pakli ano, budou naše zábavy více navštěvovány a členstvo různých jednot pozná se a spřátelí; ale dnes? Jeden nevraží na druhého jen proto, že pořádají na ten samý den zábavu neb cvičení. Bude-li pořádáno méně zábav, budou tyto četněji navštíveny a výtěžek bude větší. Naše sokolské jednoty by měly dbát také i toho, když seženou někdy dost těžce potřebné peníze na zakoupení nářady, aby hleděly pak co možno nejlaciněji a nejlepší práce koupiti. Každá jednota by si měla vzíti na vědomí, aby se nejprve řádně inforovala o tom, kde a jak možno lacině a dobře koupiti. Pak dle toho své objednávky zařídit. Pokud je známo, je nejspolehlivější v této věci český zasílatelský závod J. J. Dvořák v Chicagu, který z těchto příčin jest ochoten dodávati nářadí za ceny tovární bez jakéhokoliv výdělku, na což dovoluji si všechny sokolské jednoty bratrsky upozorniti. Na zdar!

V. Čihák, člen Sokola Chicago.

Allegheny City, Pa. 30. května, 1912.

Námi tak očekávaný den nadešel; to bylo těšení a práce, přec však jsme se v našich krajanech zmýlili, neb jsme očekávali velikou návštěvu, ale zklamali jsme se, je vidět, jak naši krajané podporují "Sokola", který pracuje všemožně o dobro naší mládeže. Večer dne 29. května přijeli bratři z Clevelandu vyslaní župou naší, aby nás zde povzbudili k větší práci, ovšem nepřijeli v takovém počtu jak nám byli slíbili. Na nádraží byli uvítáni br. Novým a Jedličkou, a uvedeni do České Národní Síně, kde byl pořádán na jejich počest sokolský večírek, a dlužno podotknouti, že naší bratří ačkoliv byli dopisem zváni, dostavili se ve velice skromném počtu. Při večírku koncertovala hudba br. Perlíka zdarma. Na 30. ráno byla zkouška na prostná a doufám, že byl br. Šlapák s našimi br. spokojen. Odpoledne o 2. hod. započalo veřejné cvičení. Prvním číslem byl ženský dorost, který cvičil s praporkami a kroužky, kterážto cvičení přítomnému obecenstvu se velice líbila a každý oddíl byl provázen bouřlivým potleskem.

Br. Nábělkovi sluší vzdáti dík za jeho práci kterou dorostu věnoval. 2. číslem bylo uvítací řeč br. starosty Nepeřeného, který uvítav hosty krátce se zmínil o naší

práci zde, ale zároveň podotkl, jak nám ta práce je stěžována, když zde stávají 2 spolky Č. S. P. S. a 2. Č. N. O. P. J., které dohromady mají na 800 členů a při tom Sokol jen 50, jaké to smutné porovnání. 3. číslem bylo provedení prostných mužů, které předvedl br. Šlapák z Clevelandu ku všeobecné spokojenosti až na 3. oddíl kde hudba nevyhověla. Prostná byla za každým oddílem provázena dlouho trvajícím potleskem. 4. číslem byl ženský dorost na bradlech, jednotlivé výkony děvčat byly opravdu pěkné, předvedl br. Nábělek. Dalším číslem bylo cvičení na nářadí. Bratři Clevelandští cvičili na bradlech a na koni na šíř a každý výkonbyl provázen potleskem. Naši bratři cvičili na hrazdě, kteří ale musí ještě pilně cvičit, aby jednotlivé výkony jim neselhaly, naše vedl br. Řehulka, kterému sluší vzdáti též dík za jeho pilnou práci. Posledním číslem byla řeč br. Všetečky z Clevelandu, který v krátkosti vysvětlil obecenstvu význam myšlénky sokolské a jak je dnes každému třeba, aby cvičil a sílil tělo i ducha, škoda ale, že u nás mezi našimi krajany tak málo ozvěny se najde. Též sluší vzdáti dík za laskavé účinkování sboru "Lýra", který zapěl dva sbory. Velice jsme byli zklamáni též v bratrských sborech slovenských, kterých jsme pozvali devět a nedostavil se ani jeden; totéž platí o br. z Mt. Pleasant a okolních řádech Č. S. P. S., které jsme všechny k naší slavnosti zvali ale nedostavili se žádní. Večer byla pořádána na ukončení slavnosti taneční zábava, která byla lépe navštívena než veřejné cvičení. Jaký byl finanční výsledek o tom nechci ani psát, doufám, že duševní byl větší. Br. clevelandští se súčastnili zábavy až do půl noci, potom se s námi rozloučili a odjeli. Všem br. z Clevelandu, kteří nás navštívili a cesty a všech útrap při ní se nebáli volá naše Jednota hřímavé "Na zdar" a děkuje jim. Totéž platí naší župě. Br. Šlapákovi z Clevelandu, který byl první jenž chtěl aby se k nám zajelo, vzdává Jednota srdečný dík. Se sokolským Na zdar Josef Ledr.

San Francisco, Cal., dne 3. července, 1912.

Slavnostní otevření Sokolovny. Župní závody, veřejné cvičení. Změny v naší české kolonii.

Osmnáctý květen zůstane památným dnem v dějinách české osady v San Franciscu, neb otevřena byla Sokolovna, středisko všech Čechů zde žijících důstojným způsobem. Co tu námahy, obětavosti a práce! Vše je št'astně odbyto. Již kolem půl sedmé začal se naplňovati prostorný sál a každý věděl, že bude naplněn do posledního místečka, přišel kde kdo, všichni Češi, bratří Slováci, statní Srbové, Chorváti, jakož i Poláci. Každý byl zvědav jak asi vypadá první Slovanská budova na dalekém západě postavená obětavostí každého jednotlivce v obnosu kolem 25 tisíc. Ze zraků každého lze čísti hluboké uspokojení.

O 8. hod. počala hudba hrát Star Spangled Banner, načež starosta B. Holetz zahájil slavnostní večer. Přivítal př-í tomné a zároveň poděkoval za tak četnou účast'. Po jeho řeči hudba zahrála "Kde domov můj". Mnoho přítomných bylo hluboce dojato a myšlenky zaletěly tam daleko za moře.

Po ukončení hudby br. starosta představil předsedu slavnostního večera br. Boh. Kantnera, který v řeči své vylíčil vznik a pokračování naší jednoty až do dnešních dnů. Mluvil přesvědčivě, neb on byl první z prvních, který pracoval za vytknutým cílem a který tím večerem se mu splnil. Udělil slovo br. R. Pátkovi, staviteli naší budovy, který za úkol si vzal vylíčení vzniku sokolstva vůbec, vzpomenul zásluh Fuegnera a Tyrše, namádal by jsme kráčeli v jejich šlépějích a shostil se svého úkolu znamenitě a odevzdal klíče budovy br. starostovi. Dalším řečníkem byl br. dr. Erwin Chloupek, který vyslovil přání v řeči anglické, by tato síň byla střediskem nejenom Čechů ale Slovanstva vůbec.

Slečna Zděnka Bubnova přednesla na piano nejlepší skladby, s hlubokým procítěním, jako pravá umělkyně. — Zároveň zaslouží uznání slečna Erwin de Mortiny, která svým pěkným vyškoleným hlasem každého v obdiv uvedla. Starosta Sokola Oakland, br. J. Buben, s potěšením vidí tuto novou síň, přeje naší jednotě mnoho zdaru. Hudba počala hráti "Hej Slované" a sálem se rozlehlo hromové zaburácení! Starostka, sestra Eliška Roubíčkova a pí. Ros. Wanasková od J. Č. D., jakož i br. Otto Shaler za Z. Č. B. J. tlumočí pozdrav a zároveň slibují, že budou věrně hájiti zájmy naší jednoty. Dalším byl mladičký 12letý A. Lister, který zahrál na svoje zázračné housle několik písní a byl obdařen bouřlivým potleskem. Za Srby pan Balich a za Chorváty pan Mender přinášejí pozdravy a obdivují českou slávu jakož i spojenost.

Posledním řečníkem byl br. Fr. Laštufka, který si vzal na starost finanční stránku, vysvětloval různé překážky, které se nám stavěly v cestu, neb nebylo ani myšleno že tolik bude třeba peněz a hlavně uvedl, že bez cizího centu, jenom obětavostí všech krajanů postavili jsme si národní dům, na což můžeme býti hrdi. Po té rozpoutala se taneční zábava, která trvala až do rána.

Dne 26. června pořádali jsme župní závody jakož i veřejné cvičení; obé se vydařilo skvěle. O půl osmé hod. ranní jsme již stáli ve družstvech, by jsme přeměřili svoje síly, dalo se očekávat kdo asi zvítězí, ale předce každý měl naději, že alespoň čestně obstojí. Nebudu se rozepisovat o podrobnostech neb referát podá náčelník br. Ludek Jirsák.

Veřejné cvičení se odbylo hladce, obzvlášt' prostná se líbily, nebylo nejmenší chyby která by byla i odborníku viditelna, což dokazuje, že kdo nacvičoval musel být hodně trpělivým i přísným. Sokolky cvičily jistě a jejich ladné pohyby při prostných, které vzaty byly ze 6. sletu všesokolského se nejvíce líbily, začež se jim dostalo bouřlivých ovací.

Hoši cvičili nuceně. Vinu toho nese různé stáří od 7 do 14 roků. Jsou jaksi mechanickou souhrou, při čemž ovšem hlavně padá na váhu netečnost.

Žačky cvičily vzorně, jejich četa desíti členná byla zjevem nad kterým každé srdce zaplesalo, byly si vědomy že okouzlí a cvičily s chutí, začež zasluhují pochvalu.

Na počest náčelníka br. Lud. Jiráska, který odjíždí do Čech, pořádán byl banket, kterého se súčastnili všichni upřímní Češi, by se s milým nám náčelníkem rozloučili. Bylo nám skutečně líto, vzlášt' nám cvičícím, že musí nás tak dobrý bratr a rádce opustit. Přejeme ti, bratře na dráze života mnoho zdaru.

Do stavu manželského vpluli br. Josef Novotný se sestrou Mařenkou Winterovou a br. Emil Herman se sestrou Klárou Sádlovou. Mnoho štěstí v novém stavu a "Mnogalja ljeta".

Na den 7. července připravuje se Husova tryzna, kde se připomene kus české historie; jen více podobných přednášek, at' zde rození Češi též se něco dozví o tom, co jsme byli a co jsme.

Končím svůj dopis, neb myslím, že jest dosti obsáhlý.

Na zdar! Tonda Kepka.

Dallas, Texas, 26. června, 1912.

Chci dnes obšírněji zmíniti se o tom našem jihu a o slavnostním uvedení naši Jednoty do Svazu N. J. S. Jak už oznámeno založena byla naše Jednota dne 1. ledna t. r. a dne 26. února přijata do N. J. S. Za tři měsíce na to uvedena formálně do Svazu N. J. S. bratrem Hoškem, organisátorem župy jižní, za přispění čestné stráže bratří z

Ennis. Krátce po třetí hodině zahájil starosta a pisatel těchto řádků slavnost případnou řečí, v níž poukázal na význam Sokolstva a zároveň připomenul, aby slavnost naše byla vzornou, mravně povznášející a duševně osvěžující, aby každý musel se těšit na budoucí naše zábavy. Na to představil br. Hoška, jenž, v řeči déle než hodinu trvavší, vylíčil postup tělocviku mezi národy od samých Řeků a Římanů. Hlavně prvních, kteří jen svému tělocviku měli co děkovati za svou sílu a chrabrost, pomocí jíž po mnohá staletí dovedli uhájiti svoji samostatnost, vůči obrovským přesilám nepřátel. Vzpomenul středověku, kdy národ český, ač nečetný, velikou moc vyvinul, jíž celá Evropa nedovedla zlomiti. Rozpovídal se o našem úpadku i znovuzrození, o našich velikánech Tyršovi a Fuegnerovi a rozvoji myšlénky sokolské, jimi do života vyvolané, na vzdor všem útiskům se strany vlády rakouské. Na to všechny přítomné vyzval, aby co nejvíce přilnuli ku věci sokolské, tak užitečné a blahodárné, a ze všech sil pro její vznik a šíření pracovali. Aby stali se jí ozdobou i ctí, svým silným, krásným a užitečným životem, tak aby všude zaznívati muselo, co Sokol to horlivý Čech a řádný v každém ohledu člověk. Všechny vývody a napomenutí svá dokládal citáty ze spisů Tyršových. Ukončil přáním všeho dobra naší Jednotě a odevzdal diplom od N. J. S. Všichni bratři unešeni pěknou a srdečnou jeho řečí podávají si na vzájem ruce a slibují horlivou činnost.

Po té přikročeno ku prostným, za vedení župního náčelníka br. Brožka, jež dopadly velmi uspokojivě, na ten krátký čas cvičení.

Slavnost zakončena taneční zábavou, kterou obohatili manželé Radovi deklamací a zpěvem. Na dalších deklamatorních a zpěvných výstupech súčastnili se s dobrým úspěchem br. Kutil, pan Růžek a paní Farajzlová. Na to naši ochotníci sehráli jednoaktovku "Ve slabých chvilkách". Tato však nemohla být dohrána, pro nepokoj v obecenstvu, vyvolaný několika nezvedenci, nemajícími žádný smysl pro duševní zábavu a jen chtějí tančit a pít. Byla to smutná zkušenost pro naše obětavé ochotníky i naši Jednotu. Ale přes tuto odsouzení hodnou událost, kterou všichni slušní účastníci naši zábavy z té duše zatratili, byli jsme přece spokojeni, neb získali jsme hojně přátel a smíme doufati v utěšený pokrok naši věci sokolské v tomto místě. Ovšem, poučeni touto smutnou zkušeností, nebudeme příště zváti než jen známé, dobré a osvědčené vlastence. Co tím ztratíme na zisku hmotném, získáme na prospěchu mravním a duševním. Vždyt' přece především a hlavně záleží při všem našem národním snažení a poučení a povznesení našeho milého lidu, aby jednání a vystupování jeho v této cizé zemi bylo vždy takové, aby vynucovalo úctu a poznání. Na zdar! Frant. Robiš, t. č. starosta.

Little Ferry, N. J., 20. července 1912.

Po dvouměsíčním odpočinku, myslím co se týče mé dopisovatelské činnosti, jest na místě podat zprávu jak pokračujeme a kde možno naše chyby napravit, jichž jest mnoho, zvláště tam, kde práce sokolská spočívá na bedrách jen několika členů, jako u nás. Pořádali jsme výroční výlet na den 4. července 1912, který se nám dobře vydařil. Jsme spokojení a v budoucnosti ještě na lepší se těšíme. Díky Těl. Jed. Sokol New York za návštěvu, zvláště trubačskému odboru, který nám nemálo přispěl při průvodu.

Noční výlety k nám pořádali bratří z Newarku a Těl. Jed. Sokol Svornost z Morisania. Díky za návštěvu a zároveň záleží na nás bychom zmíněným jednotám návštěvu oplatili, a máme příležitost totiž do Newarku dne 17. srpna 1912, kde bratří pořádají veřejné cvičení v Národní Budově a do Morisania dne 1. září 1912 na výroční výlet. Bratři, dostavte se v počtu co možná největším! Neb jen tak dostojíme danému slovu a naváženie přátelské styky se sousedními bratry.

Příští měsíc srpen bude veřejné cvičení, ku kterému se pilně cvičí, ačkoliv br. náčelník si stěžuje, že jest špatná návštěva a jest nucen slyšeti výmluvy "dnes je teplo a v zimě je zima", protož cvičenci chcete-li vystoupit před obecenstvo a ukázat jak jste pokročili za poslední rok, dejte teplo na stranu a pracujte, aby námaha br. cvičitelů nebyla marnou. Doufám že budu moci podati příště chvalitebnou zprávu z veřejného cvičení.

Dramatický odbor sehrál na ukončení divadelní sezony frašku "Blázinec na cestách". Dobře vše dopadlo až na tu návštěvu neb ani členové neuznávají práci a námahu ochotníků; ačkoliv jednota naše čítá 89 členů jen asi jedna třetina byla přítomna. Budeme-li tak navštěvovat divadla to se nám dramatický odbor poděkuje celé večery trávit při učení a zkouškách a ještě nám slíbil že příští sezonu nás překvapí pěknými divadelními večery. Srdečné díky všem účinkujícím. Mějte na paměti, že tento odbor potřebuje mnoho věcí ku zařízení jeviště by podruhé souhra byla úplnou.

Zasluhuje podotknouti že založen u nás "Klub Manželek a Příznivkyň Sokolů". Ačkoliv účinkuje teprve krátký čas přece již znáti blahodárné výsledky. Přeji mnoho zdaru v další činnosti.

Jen malé napomenutí, bratři, to jest byste navštěvovali schůze, vždyt' jen jednou měsíčně se odbývají. Budovu máme po které jsme toužili, ale záleží na nás bychom si ji udrželi ne jen pro sebe ale i pro dorost. Posílejte dítky své do české školy, by česká řeč se udržela v řadách našich, a pak tužit tělo a zdraví při cvičení.

30. června 1912 br. náčelník obeslal bratry ku pořadovému cvičení a zároveň prohlídku stejnokrojů. Celkem se dostavilo 25 bratrů a 6 jich bylo v kroji. Pěkná to radost pro náčelníka. Pořadová cvičení by měla být každé tři měsíce a všickni do jednoho přítomní. Na zdar!

F. Kalminzer.

Los Angeles, Cal., 21. července 1912.

Opět po delší přestávce chápu se péra, bych zadost učinil mně milé povinnosti co dopisovatel do našeho nám vzácného časopisu. V jednom z posledních čísel "Sokola Amerického" píše jeden bratr od Sokola San Francisco, že prý Sokol v Los Angeles vůbec ani necvičí, což se nezakládá na pravdě. Cvičiti jsme počali již v měsíci březnu, ovšem jen cvičení prostná a pořadová, ale od měsíce července získali jsme síň "Vzdělávací besedy Havlíček", kde se i některé tělocvičné nářadí nalézá, cvičíme i na nářadí. Tudíž nyní již nebudou míti bratří z východu sem zavítavší příčinu se nás straniti, omlouvati se, že nemáme místnosti ku cvičení.

Nemohu minouti mlčením tu ochotu s jakou nám "Vzděl. beseda Havlíček" vstříc přišla a doufejme, že ty navázané přátelské styky ještě pevněji se sevřou a blahodárné ovoce přinesou. Dne 7. července pořádala ona beseda s přiměřenými přednáškami "Husův večírek". Výsledek byl povznášející, však mnohem větší návštěva při tak významné okázalosti byla by záhodnější.

Sokol pořádal v měsíci květnu jednu pochodovou vycházku, ušlo se 10 mil po rovině a mimo to slezlo se několik srázných hor. Úmrtní den nesmrtelného tvůrce Sokolstva Dr. Mir. Tyrše hodláme vzpomenouti důstojně dne 10. srpna. V poslední době opustilo nás několik bratrů, aby šli za svým povoláním a běda! dnes i náš nám všem tak milý náčelník br. Vác. Šesták odchází, želíme všech velmi a těšíme se jen nadějí, že ti dobří Sokolíci záhy přilétnou zpět a br. Šesták co nejdříve. Volám jim naše sokolské Na zdar!

Tom Vacek.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝK. VÝB. N. J. S.

New York, 27. května.

Starosta K. E. Hrbek zahájil schůzi. Ze členů scházel br. M. Grabestein, jenž byl omluven. Čtení zápisu z minulé schůze odloženo do schůze příští, jelikož zapisovatel nebyl přítomen.

Br. Čermák zasílá dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti; zároveň zasílá účet za hudebniny pro Sokolky na VI. slet do Prahy. Účet přijat a k vyplacení odkázán.

Této schůze se súčastnil br. J. Rudiš-Jičínský, jenž žádá, by bylo vydáno o 1000 výtisků Sokola Amer. červnového čísla více, a sice k rozdání mezi výletníky do Čech.

Borci, kteří se súčastní VI. sletu v Praze, žádají, by jim bylo Výk. Výb. N. J. S. vypomoženo k zakoupení bílého kroje ku cvičení. Žádosti má být vyhověno.

T. J. S. East Bernard žádá dopisem, by jim bylo půjčeno na nářadí cvičící. Dopis přijat.

T. J. S. St. Louis zasílá dopis, jenž byl přijat a jednatel má vyřídit.

T. J. S. Slov. Lípa zasílá dopis, jenž byl přijat a vzat k vědomosti.

T. J. S. Waller, Texas, oznamuje, že obdrželi částku $42.35 pro rodinu br. Švachy.

Uloženo br. starostovi K. E. Hrbkovi, by zaslal telegram ku slavnosti odhalení pomníku K. Jonáše do Racine, Wis.

T. J. S. Berwyn, Ill., hlásí se v počtu 50 členů za člena N. J. S. a žádají o přijetí do svazu N. J. S. Zároveň zasílají seznam členů a patřičný poplatek. Žádost byla přijata a T. J. S. Berwyn dnešním dnem za člena N. J. S. prohlášena.

T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, žádá o poshovění, což bylo povoleno. Zároveň žádají záslužní listinu pro br. J. Krejsu. Má být vyhověno.

Na dopis zaslaný T. J. S. Čech, Cleveland, uloženo jednateli, by záležitost tuto vyřídil.

T. J. S. Edwardsville, Ill., zasílá dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti.

T. J. S. Plzeňský Sokol zasílá dopis, jenž byl odevzdán výboru, sestávajícího z br. F. Liera, J. Pavlíka a St. Kostky, by záležitost tuto vyřídili.

T. J. S. New York žádá záslužní listinu pro br. F. Sádlo, J. Bedrníček, V. Široký, V. Voklídla a Fr. Hájek. Povoleno.

Následující účty byly předloženy:

Br. J. R. Jičínský za ztrátu času a jízdné do Čech	$211.50
Za 500 poštovních lístků pro jedn. Výk Výb	6.50
Za vazbu 3 ročníků Sok. Am	5.25
American Engraving Co. za stočky pro Sok Am	20.50
Malý za fotografie pro br. Čermáka	10.60
Za stočky "lawn-tennis" pro Sokolky	12.84
Star Printing Co	5.50
Franklin Engraving Co. za stočky....?	8.65
E. Polák za praporce a štíty	4.25
Národní Tiskárna za adresář N. J. S	2.00
Nár. Tiskárna za výpravu a tisk Sok. Am. za květen	277.75
Za bedny pro zaslání různých věcí do Prahy?	3.25

Účet borců ze Cedar Rapids za cestovné v obnosu $61.20 má být zaslán župnímu výboru Župy Střední.

Účty přijaty a k vyplacení odkázány.

Jednatel oznamuje, že zaslal různé tiskopisy T. J. S. Chicago, Rozvoj, Žižka, Bruno, Scio.

T. J. S. Blesk žádá záslužní listinu pro br. V. Pavlíka.

Br. Lier oznamuje, že objednal pro br. Čermáka 8 párů rukavic pro rohování a 8 míčů a palky.

Účetní výbor podává zprávu:

Hotovost z minulého čtvrtletí	$4719.77
Příjem	2597.75
Úhrnem	$7317.52
Vydání	1345.75
Zbývá na hotovosti	$5971.77

Následující jednoty zaslaly zprávy a různé poplatky:

T. J. S. Omaha, Neb	$ 60.10
T. J. S. Rozvoj, Chicago	23.80
T. S. D. a paní, Little Ferry, N. J	3.10
T. J. S. Bohemia, L. I., N. Y	12.30
T. J. S. Praha, Chicago	66.80
T. J. S. Nová Vlast, Cleveland	22.80
Za ohlášku v S. A	6.00
T. J. S. Tábor, Chicago, na Ú. M. Školskou	20.50
Sokol Cleveland, Ohio	50.00
Na Ú. M. Školskou	17.00
T. J. S. Edwardsville, Ill., na Ú. M. Školskou	2.50
T. J. S. Vlast, Chicago	13.80
Č. A. Sok., Chicago	24.90
Do fondu pro sjezd	21.50
Plzeňský Sokol, Chicago	37.40
Na Ú. M. Školskou	35.90
S. J. Blesk, Baltimore	21.60
T. J. S. Oakland, California	12.10
Na Ú. M. Školskou	2.60
T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.	7.30
T. J. S. Schuyler, Neb., na Ú. M. Školskou	5.80
T. J. S. Minneapolis, Minn., na Ú. M. Š.	6.50
T. J. S. York, na Ú. M. Š	52.60
T. J. S. Omaha, Neb., na Ú. M. Š	20.00
T. J. S. Žižka, Bruno, Neb., na Ú. M. Š	2.90
Za příspěvky	8.70
Sbor Sokolek San Francisco, Cal	1.85
T. J. S. E. Bernard, Texas	1.60
Na Ú. M. Školskou	1.90
T. J. S. Dodge, Neb	21.85
Na Ú. M. Školskou	5.80
T. J. S. St. Louis, Mo	55.00
T. J. S. Ravenna, Neb., fond sjezd	3.40
Na Ú. M. Školskou	3.00
Sokol Košťál, na Ú. M. Školskou	1.00
Sokol Kusý, New Bedford, Mass., na Ú. M. Školskou	.25
Č. A. Sokol, Manitowoc, Wis	14.30
Na Ú. M. Školskou	3.70
T. J. S. Chicago	113.00
T. J. S. Ennis, Texas	6.00
Na Ú. M. Školskou	3.70
T. J. S. Lucas, Kans., fond sjezd	1.90
T. J. S. San Francisco, Cal	31.90
T. J. S. Podlipný, Detroit, fond sjezd	9.10
Na Ú. M. Školskou	9.60
T. J. S. Fuegner-Tyrš, S. Omaha, Neb	78.50
Na fond sjezdový	19.10
Na Ú. M. Školskou	18.00
T. J. S. Philadelphia, Pa., na Ú. M. Š	4.40
T. J. S. Portland, Oregon	21.50
Na Ú. M. Školskou	2.20
T. J. S. Budivoj, Detroit	24.80
Na fond sjezdový	23.60
Na Ú. M. Školskou	8.10
T. J. S. Galveston, Texas	10.00
T. J. S. Granger, Texas	17.30
T. J. S. Crete, Neb	18.00
Na fond sjezdový	5.90

T. J. S. Čechie, Chicago, na Ú. M. Š.	8.20
T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, Ia., na Ú. M. Š.	19.10
T. J. S. Mt. Pleasant, Pa., na Ú. M. Š.	2.00
Na příspěvky	20.00
T. S. D. a paní L. I. City, N. Y., fond sjezdový	2.50
T. J. S. Berwyn, Ill., za vstupné	5.00
T. J. S. Shiner, Texas	4.95
T. J. S. Oenaville, Texas	22.00
Na Ú. M. Školskou	3.40
T. J. S. Klatovský Sokol, Chicago	14.80
Na Ú. M. Školskou	7.40
T. J. S. Svornost, New York	18.20

St. Kostka, proz. tajemník.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝK. VÝB. N. J. S.

New York, 24. června.

Starosta K. E. Hrbek zahájil schůzi. Ze členů scházel F. Vančura.

Zápis o schůzi odbývané dne 27. května po přečtení přijat. Městská rada z Prahy zasílá dopis, v němž nás zvou, abychom se súčastnili slavnosti odhalení pomníku Františka Palackého v Praze, a to dne 1. července 1912. Jelikož jsme súčastněni při VI. sletu sokolském, bylo pozvání přijato a bratři J. Rudiš-Jičínský, J. Čermák a A. Vokál mají N. J. S. při oné funkci zastupovat. Dopis sletového družstva přijat a obsah vzat k vědomosti.

T. J. S. Chicago žádá o záslužní listiny pro bratry A. Raislera a V. Mrázka. Má být vyhověno.

Jednatel Župy Jižní zasílá dopis, v němž oznamuje, že Župa Jižní chce uspořádat v lednu 1913 cvičitelský kurs a žádají o přednášeče. Dopis byl přijat a jednatel má župnímu výboru oznámit, že žádosti jejich bude vyhověno.

Jednatel oznamuje, že zaslal různé tiskopisy T. J. S. Nová Vlast, Praha, Okla., a Portland, Oreg.

Následující jest výsledek hlasování na odpuštění dluhujících poplatků T. J. S. Oak Park, Čech, Cleveland a Čechie, Chicago:

Pro odpuštění poplatků T. J. S. Čech 270 proti 155.
Pro odpuštění poplatků T. J. S. Čechie 267 proti 175.
Pro odpuštění poplatků T. J. S. Oak Park 301 proti 151.

Nehlasovalo 41 jednot. Jelikož hlasování není úplné, byla záležitost tato odložena do příštího sjezdu. Výbor, který měl zaslat odpověď na protest Plzeňského Sokola stran pořadatele výstavky sokolské v Praze, podává zprávu a zároveň předkládá věrný opis dopisu Plzeňskému Sokolu zaslaného. Zpráva a dopis přijat v úplném znění.

Bratři Kadlec a Grabenstein, kteří byli vysláni do Islip, L. I., aby tam zorganizovali jednotu, podávají zprávu, že se jim částečně podařilo utvořit sbor, ale že jest zapotřebí další agitace. Zpráva přijata.

Usneseno zvolit dvoučlenný výbor, jenž by vypracoval ohražení a vysvětlení výpravy k VI. sletu do Prahy. Na výbor zvolen br. K. E. Hrbek a br. F. Martyny.

Následující účty byly předloženy: Br. F. Martyny, různé cvičební náčiní pro slet $31.00; cestovné a ztrátu času, bratři Kadlec a Grabenstein $18.00; br. L. Hošek, organizátor Župy Jižní, cestovné a ztrátu času $23.00; Národní Tiskárna za výpravu a tisk Sok. Am. za červen $260.23; firma Brodský a Sovák za přeplavné borcům a pověřeným zástupcům k VI. sletu do Prahy $1,087.95; za opravu daru do Čech $5.25; ubytování borců do Čec vyslaných $54.00; za zaslání telegramu do Chicaga 51c; za dovozné 1000 výtisků Sokola Amerického pro výpravu $4.00; br. Martyny za stejnokroj pro sletové družstvo $34.00. Veškeré účty až na účet za stejnokroj pro sletové družstvo byly přijaty a k vyplacení odkázány. Účet za stejnokroj cvičební má být ponechán až po návratu borců.

Výbor, jenž uspořádal veřejné cvičení, podává zprávu a sice: Příjem $141.90, vydání $100.30, přebytek $41.60. Zpráva byla přijata a má být podrobně v Sokole Americkém uveřejněna.

Následující jednoty zaslaly zprávy a různé poplatky: T. S. Dívek a Paní v Little Ferry do fondu na sjezd $7.40, dar Úst. Matici Školské v Čechách $4.70; Oklahoma City popl. 10.20; Blesk Mat. Škol. 3.60; dodatečný výtěžek ze závodů N. J. S. 200.00; Iowa dar Mat. Škol. 2.80; Scio popl. 7.50; Crete dar Mat. Škol. 5.90; Lorain popl. 35.00; St. Louis dor Mat. Škol. 18.60; Nová Vlast popl. 43.60; Lorain dar Mat. Škol. 2.50; Nová Vlast do fondu na sjezd 7.50, Mat. Škol. 6.50; T. S. D. a Paní New York popl. 27.50, Mat. Škol. 25.20; Praha, Oklahoma, popl. 10.20, na sjezd 3.50; Praha, Chicago, 21.30; Westfield Mat. Škol. 3.50; Newark popl. 13.70, na sjezd 4.70, dar Mat. Škol. 4.60; Little Ferry popl. 8.20; Black Wolf Mat. Škal. 2.60; Little Ferry na sjezd 5.30; Tyrš Ced. Rap. popl. dlužný 200.00; Black Wolf popl. 7.80, na sjezd 2.70.

M. Grabenstein, zap.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC KVĚTEN 1912.

Květen	Příjem.	
4.	T. J. S. Rozvoj, Chicago, za I. 1912	$ 20.30
	Táž jednota do fondu pro sjezd	3.50
	T. S. D. a Paní, Little Ferry, N. J., za I. 1912	3.10
	T. J. S. Bohemia, L. I., N. Y., za I. 1912	9.30
	Táž jednota do fondu ro sjezd	3.00
	T. J. S. Praha, Chicago, za I. a na II. 1912	66.80
	Dar pro Ú. M. Š. v Čechách od F. Fiala a F. Bačkora, Ravenna, Neb	4.00
	Předpl. na S. A.,Ant. Bouda a F. Růžička, N. Y.	1.75
	Předpl. na S. A., V. Maler, Hallettsville, Tex.	.75
7.	T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O., na III. 1912	22.80
	Za tělocvičné knihy, Děl. Sok v Chicagu	2.98
	Za ohlášku v Sok. Amer	6.00
8.	T. J. S. Tábor, Chicago, na Ú. M. Š. v Čechách	20.50
	Za tělocvičnou knížku, Stuncl, Chicago	.17
9.	Sok. Cleveland, Cleveland, O., na III. 1911	50.00
	Táž jednota dar pro Ú. M. Š. v Čechách	17.00
	T. J. S. Edwardsville, Ill., dar Ú. M. Š. v Čechách	2.50
10.	T. J. S. Vlast, Chicago, na IV. 1911	10.30
	Táž jednota do fondu pro sjezd	3.50
	Č. A. Sokol, Chicago, za I. 1912	24.90
	Táž jednota do fondu pro sjezd	21.50
13.	Plzeňský Sokol, Chicago, do fondu pro sjezd za r. 1911	37.40
	Táž jednota dar Ú. M. Školské v Čechách	35.90
	S. J. Blesk, Baltimore, Md., dar Ú. M. Š. v Čechách	21.60
	Předpl. na S. A., Mat. Ševčík, Misliv, Čechy	1.00
	T. J. S. Oakland, Cal., za I. 1912	8.30
	Táž jednota do fondu pro sjezd	3.80
	Táž jednota dar Ú. M. Školské v Čechách	2.60
	T. J. S. Říp, Allegheny, Pa., doplatek za I. 1912	1.70
	Táž jednota do fondu pro sjezd	5.60
16.	T. J. S. Schuyler, Neb., dar Ú. M. Š. v Čechách	5.80
	T. J. S. Minneapolis, Minn., dar Ú. M. Školské v Čechách	6.50
	T. J. S. New York, N. Y., dar Ú. M. Š. v Čechách	52.60
	T. J. S. Omaha, Neb., dar Ú. M. Š. v Čechách	20.00
	T. J. S. Žižka, Bruno, Neb., dar Ú. M. Školské v Čechách	2.90
	Táž jednota za I. 1912	8.70
	Sbor Sokolek San Francisco, Cal., na I. 1912	1.85
	T. J. S. East Bernard, Tex., za I. 1912	1.60

	Táž jednota dar Ú. M. Š. v Čechách	1.90
	T. J. S. Dodge, Neb., za I. 1912	16.45
	Táž jednota do fondu pro sjezd	5.40
	Táž jednota dar Ú. M. Š. v Čechách	5.80
	T. J. S. St. Louis, Mo., za I. 1912	55.00
	Ravena, Neb., do fondu pro sjezd na r. 1911	3.40
	T. J. S. Ravenna, Neb., dar Ú. M. Š. v Čechách	2.80
	Sok. V. Košťál, Ravenna, Neb., dar Ú. M. Š. v Čechách	1.00
	Dodatek členů T. J. S. Ravenna, Neb., na dar Ú. M. Š. v Čechách	.20
	Pan V. Kusí, New Bedford, Mass., dar Ú. M. Š. v Čechách	.25
	Předpl. na S. A., J. Bartůněk a J. Košař, N. Y.	1.50
17.	Č. A. S., Manitowoc, Wis., za I. 1912	10.40
	Táž jednota do fondu pro sjezd	3.90
	Táž jednota dar Ú. M. Š. v Čechách	3.70
	T. J. S. Chicago, Chicago, Ill., za I. 1912	113.00
	T. J. S. Kar. Havlíček Borovský, Ennis, Tex., doplatek za I. 1912	2.10
	Táž jednota do fondu pro sjezd	3.90
	Táž jednota dar Ú. M. Š. v Čechách	3.70
17.	T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans., do fondu pro sjezd	1.90
18.	T. J. S. San Francisco, Cal., na I. 1912	31.90
	T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich., do fondu pro sjezd	9.10
	Táž jednota dar Ú. M. Š. v Čechách	9.60
	T. J. S. Fuegner-Tyrš, So. Omaha, Neb., za I. a na II. 1912	78.50
	Táž jednota do fondu pro sjezd	19.10
	Táž jednota dar Ú. M. Š. v Čechách	18.00
20.	T. J. S. Philadelphia, Pa., dar Ú. M. Š. v Čechách	4.40
	T. J. S. Portland, Oreg., na I. 1912	18.50
	Táž jednota do fondu pro sjezd	3.00
	Táž jednota dar Ú. M. Š. v Čechách	2.20
	T. J. S. Budivoj, Detroit, Mich., za I. 1912	24.80
	Táž jednota do fondu pro sjezd	23.60
	Táž jednota dar Ú. M. Š. v Čechách	8.10
21.	T. J. S. Galveston, Tex., za I. 1912	9.00
	Táž jednota do fondu pro sjezd	1.00
	T. J. S. Granger, Tex., za II. 1911	17.30
22.	T. J. S. Crete, Neb., za I. 1912	18.00
	Táž jednota do fondu pro sjezd	5.90
	T. J. S. Čechie, Chicago, dar Ú. M. Š. v Čechách	8.20
23.	T. J. S. Tyrš, C. R., Ia., dar Ú. M. Š. v Čechách	19.10
	T. J. S. Lad. Klácel, Mt. Pleasant, Pa., dar Ú. M. Š. v Čechách	2.00
	Táž jednota na II. 1911	20.00
	T. S. D. a Paní L. I. City, N. Y., do fondu pro sjezd	2.50
24.	T. J. S. Berwyn, Ill., za vstupné	5.00
25.	T. J. S. Shiner, Tex., doplatek za I. 1912	.75
	Táž jednota do fondu pro sjezd	4.20
	T. J. S. Oenaville, Tex., za I. 1912	18.80
	Táž jednota do fondu pro sjezd	3.20
	Táž jednota dar Ú. M. Š. v Čechách	3.40
	T. J. S. Klatovský Sokol, Chicago, za I. 1912	14.80
	Táž jednota dar Ú. M. Š. v Čechách	7.40
27.	T. J. S. Svornost, N. Y., za I. 1912	18.20
29.	T. S. D. a Paní, Little Ferry, N. J., do fondu pro sjezd	7.40
	Táž jednota dar Ú. M. Š. v Čechách	4.70
	Sokolky Blesk, Baltimore, Md., dar Ú. M. Š. v Čechách	3.60
31.	Předpl. na S. A., Aug. Kašpar a D. A. S., W. Hoboken, N. J.	1.50
	T. J. S. Iowa City, Ia., dar Ú. M. Š. v Čechách	2.80
	T. J. S. Crete, Neb., dar Ú. M. Š. v Čechách	5.90
	T. J. S. Oklahoma City, Okla., za I. 1912	10.20
	Dodatečný výtěžek ze závodů N. J. S. v Chicagu	200.00
		$1,414.45
	Hotovost z minulého měsíce	5,971.77
	Úhrnem	$7,386.22

Vydání.

10.	Za upravení hudby pro Sokolky, J. Kalaš, Chic.	$ 15.00
22.	Pořad. S. A. za měsíc květen t. r., br. Dr. J. Rudiš-Jičínský	35.00
	Pořad. S. A. za měsíc květen t. r., br. J. Čermák	25.00
	Za poštovné a registrování knih Tělocvik, J. Springer, Praha, Čechy	4.80
29.	Za zhotovení beden na věci pro výstavku, K. Havlina, N. Y.	3.25
	Cestovné po dráze a ztrátu času, pořadatel výstavky Dr. J. Rudiš-Jičínský	211.50
	Za 500 poštovních lístků s tiskem pro jednatele V. V., br. Fr. Lierovi	6.50
	Za knihu a 200 praporků atd. pro výstavku, Star Printing Co., Cedar Rapids, Ia.	5.50
	Za vazbu 3. ročníků S. A. pro redakci S. A., Rep. Print. Co., Cedar Rapids, Ia.	5.25
	Za stočky pro S. A. ze dne 17., 26. a 29. dubna, Comm. Art. Engr., Cedar Rapids, Ia.	11.85
	Za photo pro S. A. ze dne 25. ledna a 25. dubna, J. F. Malý, Chicago	10.60
	Za stočky pro S. A. ze dne 7., 8. a 17. května, The Franklin Co., Chicago	21.48
	Za dva tucty hedvábných praporků a štít pro výstavku, V. Polák, N. Y.	4.25
	Za 6375 výtisků S. A. s výpravou, pošt. příloha pro květen a adresář, Nár. Tiskárna, Chicago	279.75
	Záloha pro Župu Střední za ztrátu času a jízdné borcům ze Cedar Rapids, Ia.	61.20
	Úhrnem	$ 700.93
	Příjem $7,386.22	
	Vydání 700.93	
	Hotovost	$6,685.29
	Fond pro příští sjezd v Baltimore, Md.	$2,239.34
	Fond pro příští běh cvičitelský	54.85
	Fond základní N. J. S.	300.00
	Záloha na nářadí u jednot	250.00
	Půjčky u župních výborů	349.45
	Na Union Dime Savings Banku	$1,000.00
	Na Emigrant Industrial Savings Banku	2,000.00
	Hotovost v pokladně N. J. S.	3,685.29
		$6,685.29

Pro návrh T. J. S. New York, N. Y., by každý člen N. J. S. texován byl 10c co dar Ústřední Matici Školské v Čechách hlasovalo do konce měsíce května t. r. pouze 44 jednot; pro hlasovalo 34 jednot a odvedli V. V. částku $354.25, deset jednot hlasovalo proti, ostatní jednoty dosud neodpověděly, ač upomínal jsem každou jednotu, by odpověděla. Dále žádám ony jednoty, které povolily peníze, by obnos onen zaslaly. Na zdar! Jan Černý, jednatel.

❧❧❧

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC ČERVEN 1912

Červen **Příjem.**

3.	T. J. S. St. Louis, Mo., dar pro Ústř. Matici Školskou v Čechách	$ 18.60
	T. J. S. Lorain, O., dar Ú. M. Š. v Čechách	2.50

	Táž jednota na příspěvky	35.00
	T. J. S. Scio, Oreg., dluh z r. 1911	7.50
4.	T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O., dar pro Ústř. Matici Školskou v Čechách	6.50
	T. S. D. a Paní, New York, N. Y., dar pro Ústř. Matici Školskou v Čechách	25.20
	Táž jednota na příspěvky za I. 1912	27.50
5.	T. J. S. Praha, Chicago, dar pro Ústř. Matici Školskou v Čechách	21.30
6.	T. J. S. Westfield, Mass., dar pro Ústř. Matici Školskou v Čechách	3.50
	T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O., za 1911 a za II. 1912	43.60
	Táž jednota do fondu pro sjezd	7.50
	Předpl. na S. A., T. J. S. Rychnov na Kněžnou v Čechách	1.00
	T. J. S. Praha, Prague, Okla., za I. 1912	10.20
	Táž jednota do fondu pro sjezd	3.50
8.	T. J. S. Newark, N. J., za I. 1912	13.70
	Táž jednota do fondu pro sjezd	4.70
	Dar pro Ústřed. Mat. Škol. v Čechách	4.60
	Za knihu Tělocvik od br. Holana z Omahy, Neb.	2.00
	Za dvě knihy První slet N. J. S. v Chicagu, F. Sináček, N. Y.	1.00
10.	T. J. S. Little Ferry, N. J., dar pro Ústř. Mat. Školskou v Čechách	8.20
	Táž jednota do fondu pro sjezd	5.30
	T. J. S. Tyrš C. R., Ia. na dluh	200.00
12.	T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kans., za I. 1912	7.80
	Táž jednota do fondu pro sjezd	2.70
	Dar Ústř. Mat. Školské v Čechách	2.60
	Předpl. na S. A., S. Homola, Mass.	1.50
24.	Výtěžek z veřejného cvičení sletového družstva a Sokolek v N. Y.	41.60
25.	Za ohlášku v Sok. Am., Brodský a Sovák, N. Y.	110.00
	Předplatné na S. A., T. J. S. Tábor, Racine, Wis.	.75
26.	T. J. S. Tyrš, Newburgh, O., splacený dluh	50.00
	T. J. S. Crete, Neb., za II. 1912	18.40
	T. J. S. Timken, Kans., za I., II., III. a na IV. 1911	14.90
		$ 703.15
	Hotovost z minulého měsíce	6,685.29
	Úhrnem	$7,388.44

Vydání.

1.	Za vyplnění diplomu pro T. J. S. Berwyn, Ill., A. Šedivý	$ 1.00
6.	Za ztrátu času a jízdné do Dallas, organisátor Župy Jižní L. O. Hošek	10.80
10.	Za cest. po dráze do N. Y. a zpět, ztráta času borci do Prahy a cest. zpět po lodi:	
	F. Paul	202.55
	V. Stránský	201.43
	J. Eiselt	201.43
	Aug. Novák	208.45
	Ed. Novák	208.45
	Frant. Buršík	224.05
	B. O. Hašek a Rud. Novák	421.25
	Cestovné vůdci čety a náhr. ztráty času na školách, Jos. Čermák	366.65
	Dar od jednot pro Ústř. Mat. Škol. v Čechách	420.85
	Služné poř. S. A. za měsíc červen, Jos. Čermák	25.00
15.	Služné pořad. S. A. za měsíc červen, Dr. J. Rudiš-Jičínský	35.00
18.	Na cest. a ztrátu času k uvedení T. J. S. Bernard organisátorem Již. Župy, L. Hošek	23.00
25.	Na cest. a ztrátu času organisátorům do Islip, N. Y., M. Grabenstein, J. Kadlec	18.00
	Za opravu sousoší, dar Č. O. S., Dieges a Clust, N. Y.	5.25
	Za míče, pálku a rukavice pro sletovou četu, Fr. Martyny	31.00
	Za 7000 výtisků S. A. s výpr. a pošt. pro měsíc červen t. r., Národní Tiskárna, Chicago	260.23
	Za 1000 výtisků S. A. expressné z Chicaga pro výpravu sokolskou do Čech	4.00
	Za cestov. po lodi a po dráze do Prahy pro borce, vůdce a pořad. výstavy, Brodský a Sovák	1,087.95
	Za fotografie V. V. N. J. S. pro výstavku do Prahy, J. Záklasník	5.00
26.	Za ubytování sletové čety a vůdce a telegram do Chicaga, vyplaceno br. F. Lierem	54.50
	Úhrnem	$4,015.84
	Příjem	$7,388.44
	Vydání	4,015.84
	Hotovost	$3,372.60
	Fond pro příští sjezd v Baltimore, Md.	$2,264.94
	Fond pro příští běh cvičitelský	54.85
	Fond základní N. J. S.	300.00
	Záloha na nářadí u jednot	250.00
	Půjčky u župních výborů	349.45
	Na Union Dime Savings Banku	$1,000.00
	Na Emigrant Industrial Savings Banku	2,000.00
	Hotovost v pokladně N. J. S.	372.60
		$3,372.60

Bratří! Nyní jsme dostáli svým povinnostem dle usnesení sjezdu, ohledně vyslání sletové čety do Čech. Byl to perný kus práce, námahy a nocí probděných než sehnal a opatřil jsem veškeré finanční potřeby, tak aby assessment vypsán býti nemusel a také se mi vše zdařilo. Nyní jen prosím starosty jednot, aby dohlíženo bylo, by čtvrtletní zprávy a poplatky správně zasílány byly, tak aby Výk. Výb. dostáti mohl svým povinnostem, neb pokladna N. J. S. jest dosti vyčerpána. Zároveň podávám úplný přehled veškerého vydání, spojeného s vysláním sletové čety a obeslání výstavky N. J. S. Na zdar! **Jan Černý,** jednatel.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC ČERVENEC 1912.

Červenec	Příjem.	
1.	T. J. S. Oenaville, Tex., za II. 1912 bez zprávy	$ 9.90
	do fondu pro sjezd za půl roku	1.65
5.	T. J. S. Owatonna, Minn., za II. 1912	12.30
	T. J. S. East Bernard, Tex., za II. 1912	6.90
	Sbor Sokolek Omaha, Neb., do fondu pro sjezd za r. 1911	5.70
	Sbor Sok. Vlastenky, Schuyler, Neb., za II. 9112	.80
6.	T. J. S. Fuegner, L. I. City, N. Y., za II. 1912	22.70
	dar pro Ú. Mat. Škol. v Čechách	7.40
	do fondu pro sjezd za r. 1912	7.40
10.	Předpl. na S. A., V. Lukeš, Chicago	1.50
13.	Předpl. na S. A., Jos. Bradáč, Racine, Wis.	1.50
	Za ohlášku v Sok. Amer.	6.00
	Za knihu První slet všesokol. v Chicagu, Jos. Juna, N. Y.	.50
	T. S. D. a Paní v L. I. City, N. Y., za II. 1912	1.50
17.	Za těl. knihy, K. Moris, West, Tex.	.52
	T. J. S. Bohemia, L. I., N. Y., za II. 1912	10.00
	T. J. S. Howells, Neb., do fondu pro sjezd	3.90

	T. J. S. Tábor, Chicago, za I. 1912	65.30
	Č. A. S. Manitowoc, Wis., za II. 1912	11.10
	Sokolky Blesk, Baltimore, Md., za II. 1912	2.35
	T. J. S. Žižka, Waller, Tex., za II. 1912	4.50
	T. J. S. Minneapolis, Minn., za II. 1912	9.80
	Sokolky Omaha, Neb., za II. 1912	2.35
	T. J. S. Little Ferry, N. J., za II. 1912 bez zprávy	25.20
	T. J. S. St. Paul, Minn., za II. 1912	12.50
20.	T. J. S. Newark, N. J., za II. 1912	15.60
	T. J. S. Slov. Lípa, Chicago, na dluh	150.00
	T. J. S. Klatovský Sokol, Chicago, za II. 1912	22.20
	T. J. S. Fuegner-Tyrš, So. Omaha, Neb., II. 1912	35.60
	Předpl. na S. A., J. Fryš	1.00
23.	Předpl. na S. A., Vik. Exner	2.25
	T. J. S. New York, N. Y., za II. 1912	168.30
	T. J. S. Plattsmouth, Neb., na II. 1912	9.50
	do fondu pro sjezd za r. 1911	4.70
24.	T. J. S. Chicago, Chic., za II. 1912 bez zprávy	122.90
26.	Za ohlášku v Sok. Amer.	11.25
	Sokolky Libuše, So. Omaha, Neb., za II. 1912	1.80
29.	Plzenský Sokol, Chic., za II. 1912 bez zprávy	111.10
	T. J. S. Rozvoj, Chic., za II. 1912 bez zprávy	30.10
31.	T. J. S. Phila., Pa., za II. 1912	12.00
	T. J. S. Iowa City, Ia., za II. 1912	8.40
		$ 939.97
	Hotovost z minulého měsíce	3,372.60
	Úhrnem	$4,312.57

Vydání.

31.	Půjčka Župě Vých. k uhražení cest. a ztráty času borcům	$ 200.00
	Za různý tisk úřed. listin, Fr. Lier	16.00
	Služné za II. ¼l. t. r. taj. V. V., M. Grabenstein	8.75
	pokl. V. V., Fr. Lier	5.00
	jednat. V. V., J. Černý	60.00
	Poštovné, dovoz a pod. za II. ¼letí $10.24	
	Poštovné a dovoz tělocvičných knih .67	10.91
	Úhrnem	$ 300.66
	Příjem	$4,312.57
	Vydání	300.66
	Hotovost	$4,011.91
	Fond pro příští sjezd v Baltimore, Md.	$2,288.29
	Fond pro příští běh cvičitelský	54.85
	Fond základní N. J. S.	300.00
	Záloha na nářadí u jednot	250.00
	Půjčky župním výborům	549.45
	Na Union Dime Savings Banku	$1,000.00
	Na Emigrant Industrial Savings Banku	2,000.00
	Hotovost v pokladně N. J. S.	1,011.91
		$4,011.91

Žádám bratry tajemníky, aby zaslali čtvrtletní zprávy, jinak bych musel opětně uveřejňovat nedbalé tajemníky, kteří zpráv nezasílají.

Na zdar! Jan Černý, jednatel.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA DRUHÉ ČTVRTLETÍ od 1. května do 31. července 1912.

Příjem.

Za vstupné a příspěvky od jednot	$2,025.65
Fond pro příští sjezd	222.85
Dar Ústř. Matici Školské v Čechách od jednot	411.05
Sokol Americký	149.25
Výcvik a vzdělání v jednotách	3.67
Sjezdy, závody a slavnosti	241.60
Kniha Tělocvik	2.00
První slet všesokolský v Chicagu	1.50
	$3,057.57
Hotovost z minulého čtvrtletí	5,971.77
Úhrnem	$9,029.34

Vydání.

Sokol Americký	$ 713.16
Sjezdy, závody a slavnosti	3,452.21
Kniha Tělocvik	4.80
Tiskopisy	22.50
Různá vydání	6.25
Organisátor	51.80
Dar Ústř. Matici Školské v Čechách od jednot	420.85
Půjčka Župám	261.20
Služné taj., pokl. a jednat. V. V.	73.75
Poštovné, dovozné a podobné	10.24
Výcvik a vzdělání v jednotách	.67
Úhrnem	$5,017.43
Příjem	$9,029.34
Vydání	5,017.43
Hotovost	$4,011.91

Na zdar! Jan Černý, jednatel.

Podrobná zpráva veškerého vydání a příjmů s vysláním sletového družstva a obeslání výstavky ku šestému všesokolskému sletu do Prahy.

Vydání.

Náhrada soudcům při hlavní zkoušce v Chicagu	$ 6.30
Za opisování sletového cvičení	3.00
Za upravení hudby pro cvičení Sokolek	15.00
Za cest. po dráze z Chic. do N. Y. a zpět, dráha z Prahy do přístavu a ztráta času, F. Paul	202.55
Za cest. po dráze z Chic. do N. Y. a zpět, dráha z Prahy do přístavu a ztráta času, V. Stránský	201.43
Za cest. po dráze z Chic. do N. Y. a zpět, dráha z Prahy do přístavu a ztráta času, J. Eiselt	201.43
Za cest. po dráze ze St. Louis do N. Y. a zpět, dráha z Prahy do přístavu a ztráta času, F. Buršík	224.05
Za cest. po dráze z C. R., Ia., do N. Y. a zpět, dráha z Prahy do přístavu a ztráta času, B. Hašek, R. Novák	421.25
Za cest. po dráze z Baltimore do N. Y. a zpět, dráha z Prahy do přístavu a ztráta času, zpáteční cesta po lodi, A. Novák	208.45
Za cest. po dráze z Baltimore do N. Y. a zpět, dráha z Prahy do přístavu a ztráta času, zpáteční cesta po lodi, Ed. Novák	208.45
Za cest. po dráze z Chic. do N. Y. a zpět, dráha z Prahy do přístavu a náhrada ztrac. času na škole, Jos. Čermák	366.65
Za míče, pálku a rukavice pro závodní družstvo	31.00
Za cestovné po lodi do Evropy a dráha z Rotterdamu do Prahy sletové družstvo, vůdce a pořádatel výstavky, cestovné po lodi z Evropy do New Yorku za šest borců, vůdce a pořadatele výstavky	1,087.95
Za ubytování sletové čety a vůdce v New Yorku a telegram do Chicaga	54.50
Za rozličný tisk pořadateli výstavky	25.75
Za bednu pro veškeré věci na výstavku ze C. R., Ia.	3.50

Za kresbu tabulek pro statistiku	12.00
Za tisk dopisnic a lepenek	2.25
Za dekorační látku a praporce města N. Y.	4.86
Za zhotovení beden pro věci na výstavku z N. Y.	3.25
Za cestov. po dráze ze C. R. do N. Y. a zpět a ztrátu času pořadateli výstavky	211.50
Za knihu a 200 praporků na mapu Sp. Států	5.25
Za dva tucty hedvábných praporků a štít Sp. Států	4.25
Za fotografie V. V. pro výstavku	5.00
Za adresář členstva a různých odběratelů pro výstavku	2.00
Úhrnem	$3,511.62
Výtěžek z veřejného cvičení sletových družstev v N. Y.	41.60
Úhrnem vydáno	$3,470.02

Na zdar! **Jan Černý,** jednatel.

⁂

Finanční zpráva z veřejného cvičení sletových družstev v New Yorku dne 8. června 1912.

Příjem.

Za vstupenky v předprodeji	$ 24.00
Za vstupenky u kasy	113.90
Za lístky do šatny	2.80
Za vstupné k tanci	1.20
	$141.90

Vydání.

"N. Y. Listy" za plakáty, programy a ohlášku	$ 19.00
"Hlas Lidu" za vstupenky a ohlášku	8.00
M. F. Černý za roznášení plakátů	3.00
Jednateli poštovné za plakáty do vůkolí	.90
Kasírovi J. Sukovi u kasy	1.00
F. Turkovi za hudbu	35.00
Témuž za hudební zkoušku ke cvičení	5.00
R. Průšovi za doprovod na pianě při cvičení Sokolek	5.00
Správě Sokolovny za večeři sletových družstev	22.40
Za posluhu u téže večeře	1.00
	$100.30

Příjem	$141.90
Vydání	100.30
Výtěžek	$ 41.60

Jan Černý, jednatel. **F. Lier,** pokladník.

Tuto zprávu i účty prohlédl a správnými uznal finanční výbor: Štěp. Kostka, Anna Veselá.

⁂

POMOZTE!

Čechové bratří! — Čtvrtstoletí se bijeme za volnost utlačené menšiny a bratrství národní. Na půdě nehostinné, tvrdé, nám urvané poslání Tyršovo plně jsme pochopili. Jednota naše náleží k vedoucím v Župě. Dali jsme Sokolstvu borce mnohé; naši členové i za hranicemi vítězili; na Rusi a v Srbsku rozsívají símě sokolské. Se všech stran sevřeni v poměrech chudičkých, pod cizím krovem, v maličké, najaté podzemní místnosti tělocvičné, svěží, silný udrželi jsme Sokolstva květ! — Za práva menšiny v prvních stáli jsme v řadách.

Dnes po všech svízelích, bojích a strádání, podařilo se nám zakoupiti z rukou německých pozemek, kde chceme postaviti vlastní Sokolovnu.

Pomozte, bratři drazí! V poslední chvíli voláme k Vám "Kdo rychle dá, dá dvakráte."

Tělocvičná Jednota Sokol v Liberci, Čechy.

Příspěvky zašlete buď přímo na Sokol Liberecký, aneb na pořadatele sbírky:

Edward Schutz, člen Sokola Havlíček-Tyrš
3024 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

⁂

Hlasování a žádostech odpuštění příspěvků k Nár. Jed. Sok. T. J. S. čech, Cleveland, T. J. S. čechie, Chicago, T. J. S. Oak Park, Ill.

Jména Jednot	Sokol Čech		Sokol Čechie		Sokol Oak Park	
	Pro	Proti	Pro	Proti	Pro	Proti
S. J. Blesk, Baltimore, Md.		22		22		22
	(Posečkáno)					
T. J. S. Philadelphia, Pa.	4		4		4	
T. J. S. Bohemia, L. I., N. Y.	3		3		3	
T. J. S. Newark, N. J.	5		5		5	
	(Pouze 1 rok)					
T. J. S. Fügner, L. I. City, NY.	8		8		8	
T. J. S. Bayonne, N. J.	2		2		2	
T. J. S. Svornost, N. Y.	6		6		6	
T. J. S. New York, N. Y.		52		52		52
	(Posečkáno)					
T. S. D. a Paní, L. I. City, NY		3		3		3
T. S. D. a Paní, New York, NY	25		25		25	
	(Pouze za 1 rok)					
Sb. Sokolek Blesk, Balto, Md.	3		3		3	
T. S. D. a P., Little Ferry, NJ.	4		4		4	
Sokol Cleveland, Clev., O.	17		17		17	
Sokol čech, Clev., O.			27		27	
T. J. S. Nová Vlast, Clev., O.		7		7		7
T. J. S. Lorain, O.	neutrální, nehlasovali					
Plzenský Sokol, Chicago		36		36		36
	(Posečkáno, aby zaslaly notu na dluh. část)					
T. J. S. Owatonna, Minn.		4		4		4
Č. A. Sokol, Chicago	9		9		9	
T. J. S. Chicago, Ill.	36		36		36	
T. J. S. St. Louis, Mo.	19		19		19	
T. J. S. East St. Louis, Ill.	6		6		6	
T. J. S. St. Paul, Minn.		4		4		4
T. J. S. C. R., Ia.	19		19		19	
Sokol Slov. Lípa, Chicago	19		19		19	
Č. A. Sokol, Manitowoc, Wis.		4		4	4	
T. J. S. Iowa City, Ia.		3		3		3
	(Posečkáno)					
T. J. S. Tábor, Chicago	21		21		21	
	(Pouze 1 rok)					
T. J. S. Žižka, Bruno, Neb.	3		3		3	
T. J. S. Omaha, Neb.	20			20	20	
T. J. S. Ravenna, Neb.	3		3		3	
T. J. S. Crete, Neb	6		6		6	
T. J. S. Schuyler, Neb.	6		6		6	
Sbor Sokolek, Omaha, Neb.	5		5		5	
T. J. S. K. Havl.-Bor., Ennis, T	4		4		4	
T. J. S. Shiner, Tex.	2		2		2	
T. J. S. Lucas, Kans.	2		2		2	
T. J. S. Oklahoma City, Okla.	2		2		2	
T. J. S. San Francisco, Cal.	9		9		9	
T. J. S. Portland, Oreg.	2		2		2	
T. J. S. Bratří Osvěty, Scio, Oreg.	neutrální, nehlasovali					
T. J. S. Fügner-Tyrš, S. Om., N		20		20		20
	270	155	267	175	301	151

Poněvač hlasovalo pouze 42 jednot a 41 jednot nehlasovalo, usnesl se V. V. N. J. S. odložiti všecky tři žádosti, Sok. čech, Cleveland, T. J. S. Čechie, Chicago a T. J. S. Oak Park, Ill., do příštího sjezdu N. J. S.

Za Výkonný Výbor Nár. Jed. Sokolské,

K. E. Hrbek, starosta. **Jan černý,** jednatel.

Závody v San Franciscu župy "Pacifické" 26. května '12

TŘÍDA I., II., III.

Jména jednot a borců	Cvičení prostná		Hrazda		Bradla		Kůň na šíř		Kůň na dél		Skok daleký		Skok vysoký		Úhrnem jednotlivci	Úhrnem družstva
	Body jednotlivců	Součet bodů družstva	Součet bodů jednotlivců	Součet bodů družstva	Součet bodů jednotlivců	Součet bodů družstva	Součet bodů jednotlivců	Součet bodů družstva	Součet bodů jednotlivců	Součet bodů družstva	Počet bodů jednotlivců	Součet bodů družstva	Počet bodů jednotlivců	Součet bodů družstva		
San Francisco—I. družstvo:																
František Bernhard	8.7		17.3		12.5		18.0		18.0		7.2		9.6		91.4	82.81%
František Rýzner	9.4		15.5		13.7		16.5		17.8		6.4		7.8		87.1	79.26%
František Husa	9.8		13.8		12.5		14.5		17.5		5.6		8.4		82.1	74.71%
Václav Olišar	8.5		15.0		13.0		14.0		16.0		6.5		6.0		79.0	71.89%
Emil Herman	9.2		14.8		15.2		13.3		15.5		3.6		3.6		75.2	68.43%
Vojtěch Škoda	8.0	53.6	13.6	90.0	14.5	81.4	14.3	90.6	15.5	100.3	2.6	31.9	2.4	37.8	70.9	64.51%
Antonín Kepka, jednotlivec	8.5		13.5		13.0		14.6		15.3		3.2		1.8		69.9	62.60%
San Francisco.											(Celkem I. družstvo 485.7 čili 73.59%)					
Václav Rýzner	9.4		17.0		13.1		16.0		19.6		5.0		6.0		86.1	78.35%
František Sobota	7.8		16.0		13.3		15.8		19.0		6.2		7.8		85.9	78.16%
Václav Kříž	7.0		15.2		11.0		15.0		16.0		5.0		3.0		72.2	65.70%
Jos. Tomšovic	8.0		15.0		10.0		14.3		16.0		2.0		1.8		67.1	61.06%
Antonín Kopp	8.5		14.0		9.5		12.5		16.0		0.8		3.6		64.9	59.05%
San Francisco.																
Pavel Kovarčík	9.3		16.5		16.9		16.5		14.5		2.4		2.4		78.5	71.43%
Karel Riedl	7.5		15.5		14.4		15.0		15.8		4.2		4.2		76.6	69.70%
Václav Zíka	9.6		15.8		15.0		14.8		15.5		0.8		1.0		72.5	65.97%
Štěpán Zemánek	8.8		16.7		15.5		14.5		14.5		2.0		0.0		72.0	65.52%
Václav Stiller	7.0		9.5		12.5		13.5		14.0		1.6		3.0		61.1	55.51%

NOVÍ A VYLOUČENÍ ČLENOVÉ.

— Do Sokola Chicago uvedeni: Frant. Hroch, Otto Kolář, Jar. Rund, Gustav Patera, Mart. Pitner, Frant. Stárek, Václav Stárek, Emil Zápotocký, Jos. Procházka, Frant. Bastl, Henry Šmídl, Boh. Marek, Kar. Rouček.—Vystoupili: B. V. Souček, F. J. Janeček, L. Tomajer, Jos. Šimák.

— Z T. J. S. Newark, N. J. byli vyloučeni pro neplacení příspěvků: Emil Horečný a Jan Šváček. — Přijat byl Ant. Vlček.

— Do Sokola Tábor v Chicagu byli uvedeni za poslední čtvrt roku: Karel Král, Josef Karel, Jan Šulc, Vác. Čapek, Ant. Maršál, Jos. Vojtěch.—S přestupní listinou Matěj Havlík.—Zemřel Anton Nový.—Vyloučeni pro neplacení: Jan Hrdina, Bedřich Hatz, Ant. Rindt, Vác. Těšínský, Vojtěch Vokatý.—Odstupní listinu obdrželi: Otto Šindelář, František Cajthaml, Jos. Kulíček.

— Do T. J. S. Fuegner-Tyrš uveden Jan Zezulák; zemřel Vác. Křeček; vyloučeni pro neplacení Fr. Metz a Fr. Jaroš; odstoupil od jednoty Anton Košťál; znovu přijat Jan Kubál.

— Z T. J. S. Oak Park, Ill. vystoupili: Frank Kouřil, Jindřich Kouřil, Frank Kuncl, Ludvík Nepil, Josef Flaišman.

— Do T. J. S. Žižka v Dallas, Tex., uvedeni: Frank Merlík a Vavřín Drobil.

— Do T. J. S. East Bernard, Texas, přijati byli: Richard Vrána, Ant. Klíš a Aug. Poessel.

— D T. J. Sokol v Lorain přijat byl Frant. Uhlíř (s přestupní list. z Čech). Odstoupil Karel Fogltanc.

— Do T. J. Sokol Čten. Záb. Besedy, Portland, Ore., přijati byli: Ant. Žák, F. Chládek, Jos. Ledvina, Jan Blažek. Cestovní listiny si vyzvedli: Jan Havlina, Čeněk Krčmář.

(Předcházející pro nedostatek místa minule nebylo uveřejněno.)

— Do Sokola Rozvoj, Irving Park, Chicago, přijati byli: Frank Čech, Jaroslav Rak, Vilém Pešek, Jan Mottl, Jos. Vála.

— Ze Sokolské Jednoty Philadelphia vyloučeni pro neplacení příspěvků: Ferd. Dobiš, Václ. Weitner, Frant. Starý, Jan Kudrik, Ant. Kubát, Frant. Trnka, Jos. Šulda.

— Do Sokola Chicago uvedeni: Frant. Senft, Jan J. Eiselt, Karel Křepelka; vyloučen Josef Kolman; odstoupili: Karel Procháska, Jos. Treml, Václav Prchal.

— Do T. J. S. Praha uveden Josef Jíša; vystoupl Václav Dvořák.

— Do Sokola Tábor v Chicagu uvedeni: Vác. Čapek, Al. Vraštil, Jiljí Maršík, Lud. Sáha, Jaroslav Šulc; vyloučen byl William Peška.

— Do T. J. Česko-Americký Sokol uvedeni: Eduard Holub, Jakub Kohout, Jos. Kostkán, Ed. Tourek, Rud. Sedláček. Vyloučeni pro neplacení příspěvků: Val. Benák, Ed. Sovák Ant. Kreuz a Fr. Semerád.

— Do Sokola Slovanská Lípa uvedeni: Flor. Hálek, ml., Albert Janeček, Frant. Janeček, Karel Bezvoda, Vác. Mulač, Frant. Makovský.

— Do T. J. S. St. Paul, Minn., uvedeni: Karel Záleský, Václav Záleský, Jos. Pospíšil; odcestovali: Jan Doubek, Rud. Smutný, Vác. Šmolík.—Členové od jiných jednot přistouplí: Fr. Posavád, Jos. Shiller, Jos. Zíhan; Karel Chmelíř vrátil se z Čech.

— Do T. J. S. Omaha uveden Alois Stehlík; znovu přijat L. Svoboda; přestoupil do San Francisca Fr. S. Kotěra.

— Nově přistouplé členkyně ku sboru Sokolek S. J. Blesk v Balto.: Barbora Dvořák, Božena Černý, Ella Beran.

— Do T. J. S. Jiří z Poděbrad v Clarkson, Neb., uveden Ant. Němec; vystoupli Boh. Beránek, Václ. Čadek, Ed. J. Polcim, Jos. Z. Storek.

— Do T. J. S. Ravenna, Neb., přistoupli: Fr. Benesh, Václav Zikmund, Vladimír Kozel. — Zemřel Jos. A. Spěváček.

— Z T. J. S. Lorain, O., vyloučen pro neplacení Josef Špeta.

— Do T. J. S. Milwaukee uvedeni: Václav Zavadil, Jar. Hein, Josef Moravec, Rudolf Schwelb, Albert Papež, Josef Marek, Jaroslav Odehnal, Frant. Štěpánek.

— Z T. J. S. Nová Vlast v Clevelandu vystoupili: Eduard Vondráček a Frant. Kovář.

— Ze Sokola Cleveland odstoupili: Fr. Kroupa, Jan Beznoska, Jos. Fišer; zemřel Fr. Pedal.

— Ze Sokolské Jednoty Philadephia vystoupili: Frant. Starý, Václav Weitner, Ferd. Dobiš.

— Z T. J. S. Minneapolis, Minn., vystoupil Rud. Novák.

— Z T. J. S. Edwardsville, Ill., vystoupili: Josef Kohout, Jos. Řezáček a Vác. Mužík.

— Do T. J. S. Dallas, Tex., uvedeni: Fr. Ehrenberger, J. J. Rendek, Jos. J. Vávra, V. Drobil, Em. Záhumenský, Jul. Podhradský.—Zemřel Fr. Koza.

— Z Čes.-Slov. Sokola v Bayonne, N. J., vyloučen pro neplacení příspěvků Michael Plasko.

— Do T. J. S. Newark, N. J., uveden Ant. Procházka.

— Ze Sokola Cleveland odstoupli: Ig. Antene, Fr. Vajner.—Přestupní listinu obdržel Vác. Levý.

— Do T. J. S. Cedar Rapids, Ia., uvedeni: Václav Naibert, Fred. Tlapa, Václav Jirásek, Karel Jirásek.

— Z T. J. Sokol Iowa City vyloučen Jan Alex; uveden Vojtěch Pospíšil s přestupní listinou od Sokola Slávský a Fr. J. Zeithamel st.

— Do T. J. S. Omaha byli uvedeni Adolf Lašt'ovica a Leo. Lašt'ovica; odstupní listinu obdržel Alois Kašpar; zemřel Anton Másilko.

— Do T. J. S. Fuegner v Long Island City přijati byli s přestupní listinou od T. J. Svornost v Morrisanii: Jan Korbel a Václav Růže.

— Z T. J. S. Owatonna vystoupil Jan Haberman.

— Z T. J. S. Oak Park vystoupil Viktor Hájek; vyloučen Fr. Dvořák; uveden Alois Borovanský a Jiří Šuma.

— Do T. J. S. San Francisco uvedeni: Frank Chudý, Paul Kovarčík, Lud. Šmous, Vilém Kaulich, Jos. Šiška.

— Do T. J. S. Bratří Osvěty v Scio, Ore., přijat Antonín Chot'anovský.

— T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kans. — Zemřel br. Josef Doleček. Odstoupil Fr. Kroboth.

— Z T. J. S. Oenaville, Tex., vystoupil Jos. Beran; vyloučen pro neplacení příspěvků Viktor Fňuka; přestupní listinu si vyzvednul Karel Řezníček.

— Do T. J. S. Fuegner v Long Island City uveden byl Karel Hvězda; odstoupil Aug. Klečák.

— Do T. J. S. Oak Park uveden Jan Borovanský.

— Do Plzeňského Sokola uveden Dominik Pelikán; vyloučený br. Jos. B. Stejskal se vyrovnal a čestně odstoupil.

— Do Sokola Rozvoj, Irving Park, Chicago, uvedeni: Josef Hauser, Josef Blaho, Ant. Kožený, Karel Šístek, Ed. Spousta, Eduard Fuka, Tony Fischer, Ed. Vála, Jarosl. Lebl, Emil Groch, Jindřich Svoboda.

— Do Sokolské Jednoty Blesk uvedeni: Petr Holzknecht, Frank Mueller, Jan Rejžek, Antonín Franz, Josef Stejskal, Josef Joska.

— Do T. J. S. Jiří z Poděbrad v Clarkson, Neb., uvedeni Emil Folda a Frank Barták.

— Do T. J. S. Karel Havlíček-Borovský v Ennis, Tex., přijat Ant. Bubník; vystoupil Alois Vinklers; vyloučen pro neplacení R. F. Celman.

— Do T. J. Sokol Říp v Allegheny City, Pa., uvedeni: Frant. Chlebish, Jos. Dušek a Bedřich Malík.

— Do T. J. S. Praha v Prague, Okla., uvedeni: Josef Hrdý a Frank Rendl.—Odstoupil Jan Váňa.

— Do T. J. S. Dodge, Neb., uvedeni: Anton Kříž, Elh. Janeček, Václav Pýcha, Václav Herman, Josef Maršoun, Rob. Křepel; odstupní listinu obdrželi: Frant. Dostal a Adolf Srb; s přestupní listinou přijmut Frant. Kocourek od T. J. S. Omaha.

— Do T. J. Sokol v Little Ferry, N. J., uveden John Kobza; odstoupil Ferd. Kallminzer; vyloučen Chas. Čermák.

— Těl. Jednota Klatovský Sokol v Chicagu.—Členové: Jos. Baukert, Tom. Balatý, Joh. Bartoš, Joh. Břehovský, Joh. Babor, Fr. Bláha, Em. Čapek, Geo. Čmolík, Vác. Čmolík, Hynek Černohorský, Fr. Chodl, Vác. Chaloupka, Kar. Dundr, Otto Freml, Jos. Fiala, B. Frančík, Jos. Formánek, Joh. Hora, W. Haizman, Jar. Hynek, Jos. Hrouda, Aug. Hurt, Ludvík Hejlík, Johan Kašpar, Fr. Jiříček, Rud. Kočka, Jos. Klika, Fr. Kašpar, Vác. Kašpar, Fr. Kejla, Vác. Kadlec, Vil. Kříž, Jindř. Kroulík, Václ. Kaluš, Ed. Krušinský, Hyn. Mařík, Fr. Mourek, Jos. Mařík, Jar. Nejedlý, Jos. Nádr, Otto Prospal, Vác. Poch, Jos. Pletka, Fr. Řežábek, August Renč, Vác. Rauš, Kar. Roth, Ond. Řezáč, Ant. Stejskal, Fr. Stejskal, A. Z. Šindelář, A. G. Šindelář, Jos. Štěpán, Aug. Škudrna, F. Štiber, Joh. Štědrovský, Jos. Šašek, Fr. Tuma, Fr. Vančura, Rud. Zib, Vác. Zelenka, Fr. Zelenka, Alois Uřídil.

Adresář Nár. Jed. Sokolské ve Spoj. Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku. Schůze poslední pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — K. E. Hrbek, starosta, 420 E. 71st St.; Jos. Kadlec, náměstek, 590 E. 169. St., Bronx; Jan Černý, jednatel, 431 E. 71st St.; Max Grabenstein, tajemník, 3202—3rd Ave.; Fr. Lier, pokl., 1185 Lexington Avenue, New York. — J. Pavlík, E. Wokál, F. Bartůněk; výbor finanční: št. Kostka, Al. Wokál, Anna Veselá; náčelník Ferd. Martyny, 1329 First ave., podnáč. Aug. Tesař, 2218 Jules St., St. Louis, Mo.; 2. podnáčelník Fr. Slavětinský, Ravenna, Neb.

Župa Východní. Sídlo v Baltimore, Md.

Ústřední Výbor: Starosta Sylvestr Stiegler, 1006 N. Castle St.; náměstek Karel Neuman, 901 N. Montford Ave.; jednatel Jar. Franc, 2000 E. Eager St.; pokladník Vinc. Jelínek, 216 N. Madeira St.; náčelník Fr. Štětka, 2010 Ashland Ave.; 1. podnáčelník Karel Neuman; 2. podnáč. Vinc. Jelínek; účetní výbor: Fr. Čermák, K. Matoušek, Fr. Kadaň. Schůze odbývají se každou 4. neděli v měsíci. Dopisy zasílány bud'též na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Vinc. Ševčík, 2300 E. Madison St.

T. J. Česko-Slovenský Sokol v Bayonne, N. J. Schůze 1. čtvrtek v měsíci v Hooper Cooper Hall, 94—96 E. 22nd St., cor. Ave. F. Taj. Fr. T. Schipp, 71 E. 31st St.

T. J. S. Fuegner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; taj. Vác. Vančura, 59—2nd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. Newark, N. J., 2. pondělí v místnosti J. Hartwicka, 397-407 Fairmount av.; taj. Ant. Žambůrek, 357 Walnut St.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y. schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník J. Kolman, 590 E. 169th St.

T. J. S. New York; 2. a poslední pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Vác. Elian, 516 E. 81. St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Tonda Jaroš, 2202 N. Marshall St.

T. J. Sokol Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St., taj. Vinca Březina, 38 Cross St.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně; taj. Jos. Kliment, 805 N. Rose St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně. Taj. Hattie Yanda, 1087 Lexington ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Anna Vančura, 199—3rd Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze každou druhou středu. Taj. Vilemina Ulman, 31 Cortland St.

T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník F. Kallminzer, box 88.

Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každou 2. sobotu v měsíci; taj. Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J. Schůze třetí neděli o ½3. odpol.; taj. Ant. Smietansky, c. o. Mrs. A. S. Demarest, 28 Warren St., Hackensack, N. J.

Župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.
Ústřední výbor: Starosta Leop. Všetečka, 7709 Cedar ave.; náměstek Rudolf Sýkora; jednatel Alois Havelka, 2518 E. 93 St.; pokladník Vác. Hořica, 3238 E. 49 St., S. E.; náčelník Emil Šlapák, 8711 Capitol ave., S. E.; 1. podnáčelník Vác. Hořica; 2. podnáčelník Jos. Vozka (579—25th St., Detroit, Mich.); knihovník E. Šlapák; organisátor J. Fryš (Detroit, Mich.); organisátor: V. Přikryl (Mount Pleasant, Pa.) —ostatní v Clevelandu. — Další členové výboru: Ant. Kolářský, Jindřich Koděra, Václav Přech, Jose Trčka. — Schůze každou 3. sobotu v tělocvičně Sokola Cleveland, 8932 Quincy ave. S. E. — Dopisy zasílány bud'též na jednatele: Alois Havelka, 2518 E. 93. St., Cleveland, Ohio.

Sokol Cleveland. **Schůze 1. a 3. neděli v měsíci v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; taj. Fr. Skala, 9597 Easton Ave.**

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Karel Šumek, 4804 Vivian Ave. S. E.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 1. středu večer v síni Sokol na Clark ave.; jednatel Vác. Mrázek, 3160 W. 48th St., S. W.

T. J. S. Tyrš, Newburg, O. Schůze 1. neděli v měsíci. Tělocvična 11000 Buckeye Rd. S. E. Jednatel Václav Huml, 2834 E. 101 St. S. E., Cleveland, Ohio.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Ers. kine a St. Antoine Sts.; taj. Vác. Kasík 405 Woodward Arcade.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul., taj. Fr. Frýzek, 871 Putnam Ave.; účetní Václ. Becker. 147 Williams.

Sokol Lorain, Lorain, O. Schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelly Pl. Taj. Ad. Navrátil, 3106 Broadway.

T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Síni, 1000 Vinial St.: taj. Vác. Ševčík, 1136 Brabec St.

T. J. S. L. Klácel, Mt. Pleasant, Pa.; taj. Jan Šimandl, 246 Oak St.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O. Schůze 3. neděli v měsíci v síni Č. S. P. S.; taj. Jos. Princlík, box 77.

Župa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.
Ústřední výbor: Starosta Dr. J. Rudiš-Jičínský, náměstek Jos. Halq, jednatel Fr. Filip, Security Bank, pokladník Václav Janda, náčelník Rudolf Stýblo, 1619 W. 18th St., Chicago, Ill., I. podnáčelník K. Eliášek, St. Louis, Mo. Výbor účetní: Fr. Jirásek, B. O. Hašek a Rud. Novák. — Schůze 3. čtvrtek v Sokolovně, na 3. ul. a 5. Ave.

Plzeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 2525 S. Ridgeway Avenue.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 2335–2341 So. Kedzie ave.; taj. Jos. Zeman, 1933 So. Spauldi g ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 3. čtvrtek v síni Atlas Hall, 1436–40 Emma st., taj. K. Doubek, 3329 Hirsch St.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 1300–1302 S. 41st av.; taj. Jos. Čapek, 1339 S. 42. Ct.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. středu v síni patronátu Č. S. P. S. Taj. Jak. Janeš, 4746 Honore St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý 2. a 4. čtvrtek v Sokolovně, 515—517 DeKoven St.; taj. Josef Hladovec, 2514 So. Lawndale ave.

T. J. S. Rozvoj, Chicago (Irving Park) **Schůze 4. čtvrtek v měsíci. Taj. A. Lisý, 4911 N. 40. Ave.**

T. J. S. Vlast, Chicago, Ill. Schůze 3. středu v měsíci v síni Čes. Am. Svob. školy 4. wardy, roh 30. ul. a Union ave. Taj. Václ. Fikar, 3015 Union Ave.

Česko Americký Sokol v Chicagu, Ill., schůze 1 a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. škole, 1126 W. 18. St.; taj. Theo. Vavřínek, 1810 So. Fisk St.

T. J. Klatovský Sokol, Chicago, Ill.; schůze každou 3. středu v síni Ladimír Klácel, roh Leavitt a 19. ul.; taj. Josef Nádr, 1911 W. 47th St.

T. J. S. Oak Park, Ill. Schůze 1. a 3. čtvrtek v měsíci ve vlastní Sokolovně, 6452-54 z. 12. ul. Taj. Fr. Šindelář, 1506 So. Clarence Ave.

T. J. S. Hawthorne, Ill. Taj. Ant. Kopic, 5026 W. 29 St.. Cicero, Ill.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Alois Jaroš, 708 Chicago St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síni; jednatel Fr. Hrdlička, 764—15th St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul. a Allen ave.; jednatel Aug. Tesař, 2218 Jules Street.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze každou 1. neděli ve 2 hod. odpoledne v Sokolovně, na 11. a Exchange ave., taj. Emil Plamínek, 912 Exchange Av.

Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v Sokolně, na 3. ul. a 4. ave.; taj. Jos. Trejtnar, 608—4th ave. W.

T. J. S. Edwardsville, Ill. Schůze 1. neděli o 2. hod. odp. v síni C. S. P. S., Vandalia St., taj. Jos. Eisman, box 344.

T. J. S. Iowa City, Ia. Schůze 2. úterý v síni Č. S. P. S. Taj. V. J. Albrecht, 1116 E. Davenport St.

Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave.; taj. F. J. Svoboda, 76 Park Place.

T. J. S. Owatonna, Minn. Schůze 2. čtvrtek v síni Č. S. P. S. Taj. L. E. Rypka, Oak Grove Farm, box 242, Owatonna, Minn.

T. J. S. Minneapolis, Minn. Tajem. O. F. Meiner, 2644 — 30. Ave. So. — Schůze 2. neděli v měsíci ve 2 hod. odp. v české Národní Síni, 2226 Washington ave. a 23. Ave. No.

Župa Západní. Sídlo v Omaha, Neb.
Ústřední výbor: starosta J. J. Mík; jednatel Oldřich J. Jelen, 1231 So. 14th St., pokladník Jos. Vonásek; náčelník Fr. Slavětinský, Ravenna, Neb. Další výbory: Karel Špalek, Fr. Křeček, Fr. Říha, Vojt. Košťál, Fr. Benák, Emilie Jelenova, Til. Kmentova, Mamie Kmentova, Kamila Dlaskova, Ethel Dlaskova, Olga Dlaskova, Marie Jindrova. — Schůze každé 2. pondělí v měsíci večer v Sokolovně T. J. S. Omaha.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; 1. neděli; taj. F. Johanes.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; 1. neděli; taj. F. R. Okřina.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 1. úterý ve své síni; taj. Jos. Smrž.

T. J. Sokol, Omaha, Neb.; 2. středu; taj. Karel Spalek, 1230 S. 12th St.

T. J. Sokol, Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. Fr. Kalášek, P. O. B. 522.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v síni Č. S. P. S.; taj. Chas. Mastný.

T.J. S. Fügner-Tyrš v So. Omaha, Neb.; schůze 1. neděli ve 2 hod. odp.; taj. J. J. Ohnesorg, 191 S. 24. st. S. W.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 3. neděli v Národní síni, 21st & U Sts.; tajemnice Marie Ouřada, 176 So. 22. St.

T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb. Schůze 4. neděli ve 2 hod. odp. v místnosti Z.Č.B.J.; taj. Ant. Odvárka.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb. Schůze 4. pondělí. Taj. Eliška Špička, 1903 So. 10th St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. pondělí v síni Div. Družstva; taj. Jindř. Studnička.

T. J. S. Howells, Neb.; taj. Josef Kořen.

T. J. S. Ord, Neb. Tajemník Ant. Bartuněk.

T. J. S. Havlíček, Milligan, Neb. Taj. Václav Elznic.

Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb.; taj. Emma Kovář.

Sokol Ravennský, Ravenna, Neb., taj. Frank Fiala.

Sbor Sokolek Wilber, Neb., tajemnice M. Chab.

Župa Jižní. Sídlo v Ennis, Texas.
Ústřední výbor: Starosta Fr. Toupal; náměstek Vác. Strunc; jednatel Karel Moučka, R. 6.; pokladník Fr. Moučka; organisátor L. O. Hošek; náčelník Ant. Brožek, R. 2, Crisp, Tex. — Veškeré dopisy bud'též zasílány na jednatele.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděli; taj. Jos. Jiříček, R. F. D. 2., Wilson, Kans.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kansas; 2. a 4. neděli; taj. V. E. Doleček.

T. J. S. Timken, Kans.; tajemník Jan Vesecký.

T. J. S. Oklahoma City; tajemník Dominik Tuma, 433 W. Frisco St.

T. J. S. Praha, Okla. Taj. Karel Šalda, box 343, Prague, Okla.

T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans.; taj. Jaroslav Sládek, R. 4 — box 24.

T. J. S. Karel Havlíček Borovský, Ennis, Tex. Tajemník Jos. Zázvorka.

T. J. S. Galveston, Tex., taj. J. J. Oveský, c. o. Hotel Texas.

T. J. S. Shiner, Tex., taj. Al. Černý, R. R. 2.

T. J. S. Granger, Tex. Tajemník B. Hatka, box 323.

T. J. S. Oenaville, Tex., taj. J. R. Bartek, R. 3, box 52.

T. J. S. Žižka, Waller, Tex.; taj. K. A. Kulhánek.

T. J. S. Hallettsville, Tex., taj. F. G. Fabian.

T. J. S. East Bernard, Tex. Taj. Štěp. Valčík.

T .J. S. Žižka, Dallas, Tex. Taj. Wm. J. Rezek, R. R. 9, box 26. F.

Župa Pacifická. Sídlo v San Francisco, California.
Starosta J. J. Justic, 1989 Geary St.; jednatel Fr. Rýzner, 823 Webster St.; pokl. B. Kantner, 4206 — 24th St.; náčelník L. Jirsák, 460 Herman St.

T. J. S. San Francisco, Cal.; taj. Karel Kokeš, Sokol Hall, 739-49 Page Street.

T. J. S. Bratři Osvěty, Scio, Oregon; taj. Ant. Liška, Scio, Oregon.

Sbor Sokolek v San Francisco, Cal.; taj. Marie Křeček, 383 Arkansas St.

T. J. S. Oakland, Cal. Taj. Vác. Machek, 2239 Peralta St.

T. J. S. Čtenářské Zábavní Besedy, Portland, Oregon; jednatel Jos. Talafous, 294 Jefferson St.

Sbor Sokolek Čtenář. Záb. Besedy, Portland, Oreg. Taj. Varelie Jambor, 157 N. E. 69 St.

T. J. S. Los Angeles (inc.); Tajem. Frant. Šik, 748½ San Pedro St.

T. J. S. Malin, Oregon. Taj. Fr. Zumphe, Malin, Klamath Co., Oregon.

Práce v tělocvičně.

CVIČENÍ TENNISOVÝMI RAKETAMI (LAWN TENNIS).

PRO DRUŽSTVO CHICAGSKÝCH SOKOLEK, VYSLANÝCH K VŠESLOVANSKÉMU SLETU DO PRAHY 1912.

Sestavil Jos. Čermák.

Hudbu upravil p. J. Kalaš.

Cvičením tímto učinil jsem pokus, rozluštiti těžký problem, s jakým bylo mi zápasiti od první chvíle, kdy učiněn byl pokus sestaviti družstvo chicagských Sokolek které by podaly v Praze ukázky nějakých amerických, v Evropě neobvyklých cvičení. Pravím-li těžký problem, tane mi při slovech těch na mysli vyplnění nejednou v "Sokole" projevené obavy, že se sestavováním družstva Sokolek budeme čekati až na poslední chvíli (naše stará a zdá se že nevyléčitelná choroba). vystupují přede mnou poznovu ty nesčetné obtíže a překážky, které všichni společně musili jsme překonávati, tanou mi na mysli ty traplivé okamžiky, kdy z počátku stálé měnění se družstva vzbudilo ve mne úplnou beznadějnost v zdárný výsledek našeho pokusu.

Ve chvíli, kdy cvičení toto před odjezdem upravuji pro tisk, nevím s jakým výsledkem vystoupení chicagských Sokolek se setká, ale jelikož vždy jsem věřil, že vytrvalost a píle dovede konati divy, doufám v to nejlepší.

Při všech těch nepříjemnostech, nechtěli jsme býti spokojeni pouze s ukázkou cvičení těchto, chtěli jsme podati při sletu i ukázky tělocvičných tanců a jelikož též chtěli jsme podati ukázku tanců různých, sezná každý s jakou pílí Sokolky cvičiti musily, s jakým úsilím bylo pracováno, aby za poměrně tak krátkou dobu tolik nezvyklých cvičení aspoň poněkud vzorně nacvičeno býti mohlo.

Tři tance tělocvičné které jsem pro družstvo Sokolek sestavil (mazurka, valčík a polka) jakož i cvičení sestavené pro družstvo Sokolů (athletický nástup a rohování) uveřejněny budou v některých budoucích číslech "Sokola" a krátkou tuto předmluvu končím vřelým přáním, aby "tancům tělocvičným" i v Čechách věnováno bylo více pozornosti.

Cviky druhu tohoto prolomily rázem hráz předsudku, jaký mezi americkými ženami proti tělocviku žen panoval, přivábily do tělocvičen tisíce a tisíce žen amerických všeho stavu, stáří, povolání, přivábily do tělocvičen tisíce budoucích žen a matek, které ty nejdůmyslnější spisy a přednášky o důležitosti cvičení tělesných pro ženy nebyly s to s tělocvikem smířiti — a já pevně věřím, že i v Čechách, uchopí-li se věci ruce povolané, budou cviky tyto šířiti lásku k tělesným cvičením ve všech vrstvách žen českých, nebot' jsou to cviky, které odpovídají ženskému citu, náklonnosti, ženskému přirozenému smyslu pro krásno. — Stane-li se tak — pak výsledek našeho poslání bude všem nám tou nejkrásnější odměnou za veškerou námahu i hmotné oběti, které jsme účastí při VI. sletu přinesli. Na zdar!

* * *

Cvičení tennisovými raketami rozděleno jest na dvě části. První část' obsahuje pět oddílů a každý z prvních třech oddílů opět rozdělen jest na cvičení A a B. Část' A má více rázu našich prostných (ruch volný) cvičení B opět jest více rázu cviků tanečních. K tomuto způsobu sestavení cvičení vedly mne dvě pohnutky. Předně chtěl jsem naznačiti, jak při cvicích známých, jak obyčejně nářadím cvičíme, lze uplatniti též cviky taneční. Proto také cviky A a B jsou si velice příbuzny — jen tam byly pozměněny, kde nutno bylo cvik přispůsobiti cvičení kroků, aby zachována byla žádoucí harmonie pohybu. Za druhé cviky taneční, které pro cvičení "tennisová" výborně se hodí, jsou poněkud namáhavy a nebylo by lze cvičiti pět oddílů cviků podobných bez velké únavy. Proto cviky volné s cviky rychlými se střídají, aby cvičenkám poskytnuta byla příležitost k oddechu a přece aby celé cvičení provedeno býti mohlo bez nejmenší přestávky. V **Části druhé** opakujeme všechna cvičení **Části první** ale jiným spůsobem, jak při každém cvičení jest udáno — proto nacvičíme-li část' první, nebude nám část' druhá působiti žádných obtíží a přece změny, s kterými cviky prováděny jsou, působí na diváka jako bychom předvedli jeho zrakům zcela nové cvičení.

Každý oddíl je provázen některou známou národní americkou písní, která jest při každém oddílu udána.

Cvičíme tennisovými raketami (pálkami) a všechny pohyby, jichž se při tennisu užívá, jsou v cvičení tomto znázorněny — při čemž bedlivě bylo též dbáno toho, aby esthetické stránce nebyla obětována stránka hygienická — aby po celou tu dobu nácviku cvičenky měly dostatek pohybů všestranných.

Ruch cvičení různý — od volných, výdržových cviků (4 dobých) přecházíme k ruchu rychlému až k výstřednímu a opět se vracíme k ruchu volnému.

Dbejme toho, aby při cvičení hled obrácen byl v směr, jak udáno. Cvičení ztrácí mnoho na své kráse, jsou-li oči upřeny stále v jeden směr — do prázdna — nepohne-li cvičenec neb cvičenka jediným svalem v obličeji. V obličeji zrcadliti se musí při prostných radost, kterou v nitru svém pocit'ujeme při konání něčeho, co nás těší, co činí nás št'astnými. I obyčejná prostná trpí často ztrnulými pohledy cvičenců — a cvičení druhu tohoto tím více.

Nástup.

Cvičenky (počtem osm a držíce rakety jako v zákl. post.) nastoupí krátkým pochodem jak následuje:

1. V zástupu vstoupí na jeviště (neb cvičiště.)

2. Osm kroků na místě (na 5. dobu obrátí se v řad v levo čelem.)

3. V čelném řadu pochod v před a na 7. a 8. dobu celý obrat v pravo (čelem v zad.)

4. V čelném řadu pochod v před na 7. a 8. dobu opět celý obrat v pravo, a 8 kroků na místě.

5. Krajní, (levá) dvojice 8 kroků v před a celé kolo na pravo zatočit, (8 kroků). Dohromady 16 dob. — Druhá dvojice šest kroků v před a celé kolo v pravo a hned na to 2 kroky v před. (16 dob.) — Třetí dvojice čtyři kroky v před, zatočit celé kolo v pravo, a 4 kroky v před (16 dob.) — Čtvrtá dvojice: 2 kroky v před, celé kolo v pravo (10) a 6 kroků v před — (16 dob.) (Viz obr. 1.)

6. Když na 16. dobu cvičenky opět srazily se v čelný řad, vykonají 8 kroků na místě, na 7. a 8. dobu celý obrat v pravo (čelem v zad) a 8 kroků na místě.

7. Opakovat cvičení 5. ale začínati od druhého konce řadu. (Pravá dvojice, která po obratu stala se dvojicí levou, začíná cvičení jako původní dvojice levá. (Obr. 2.)

12. Šikmý rozstup: Krajní cvičenky (1ní a 8má) jeden krok v před a 7 kroků na místě; druhé (2há a 7má) dva kroky v před a 6 na místě; 3tí a 6tá tři kroky a pět kroků na místě a střední (4tá a 5tá) čtyři kroky v před a čtyři kroky na místě (8 dob.)

13. Sestup ku předu do čelného řadu (8 dob.)

14. Levá čtveřice zatočí celé kolo dovnitř (na pravo) 16 dob. Pravá čtveřice ustoupí levé čtveřici s cesty následujícím způsobem: 4 kroky v před, dvojice půl kola na pravo (obr. 4.) čtyři kroky v před a dvojice půl kola na pravo. 16 dob. Na 16 dobu jsou všechny opět v čelném řadu na pův. místech.

15. Pravá čtveřice celé kolo v levo, (16 dob,) levá 4 kroky v před, zatočení dvojic (levo) 4 kroky v před 4 kroky a zatočení dvojic na levo. 16 dob.

16. Čtveřice zatočit ¼ kola na zad 4 kroky (obr. 5.) a 4 kroky na místě (8 dob.) Po této přeměně jsou cvičenky zády k sobě obráceny.

17. Dvojice od každé bočné čtveřice ¼ kola ku předu; utvoří tak opět čelné čtveřice 2 kroky, a 2 kroky na místě, (obr. 6.) 4 doby.

18. Levé dvojice: půl kola na levo, 4 kroky a půl kola na pravo 4 kroky (8 dob.) Pravé dvojice opáčně: půl kola na pravo a půl kola na levo (obr. 7.)

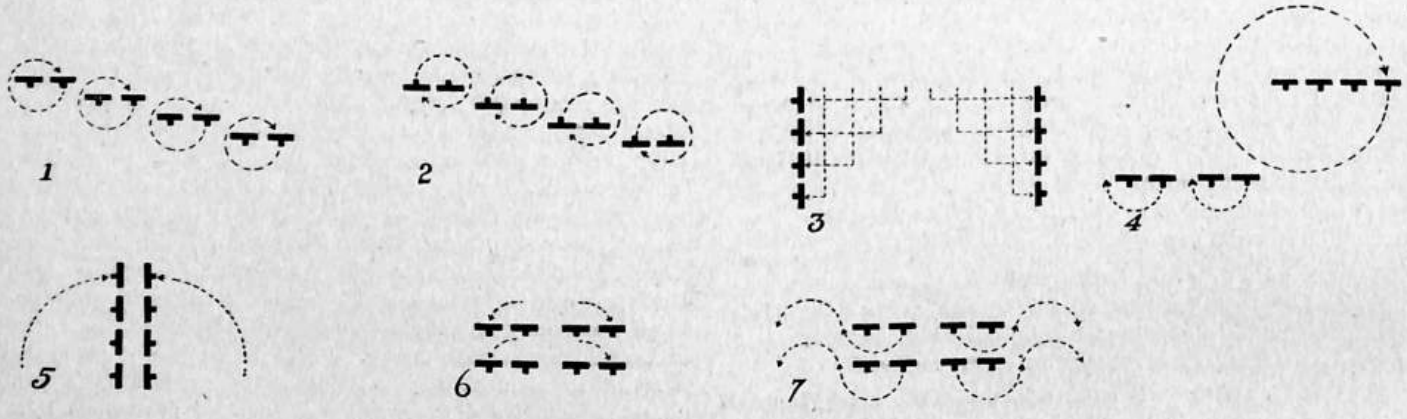

8. Když byly cvičenky utvořily opět čelný řad, vykonají 8 kroků na místě, na 7. a 8. dobu celý obrat v pravo a 8 kroků na místě.

9. Rozděliti řad na dvě čtveřice v bočném útvaru, následujícím způsobem: Počítáme-li od levého konce řadu 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, tedy čtvrtá cvičenka vykoná jeden krok v před, obrátí v pochodu v levo v bok a vykoná pak další tři kroky v před! Třetí: dva kroky v před, obrat v l. v bok (v pochodu) a dva kroky v před. — Třetí: Tři kroky v před, obrat v l. v bok a jeden krok v před. — Čtvrtá krajní: Čtyři kroky v před a obrat v levo v bok. (Přeměnu tu provedeme ve čtyrech dobách.) Pravá čtveřice: Pátá cvičenka jeden krok v před, v pr. v bok a 3 kroky v před. Šestá dva kroky v před, v pr. bok a dva kroky v před. Sedmá tři kroky v před, obrat v pr. v bok a jeden krok v před — osmá čtyři kroky v před a v pr. bok. (Obr. 3.)

10. Čtveřice tři čtvrtě kola zevnitř levá na levo, pravá na pravo, (12 kroků, čili 12 dob.) Rozdělení řadu na čtveřice 4, ¾ kola 12 kroků, dohromady 16 dob. (Tím přišly opět do čelného řadu, ale se změnou míst tak že krajní jsou ve středu, střední na krajích.

11. Cvičení 9. a 10. od středu opakovat, a tak všechny cvičenky přijdou opět na svá původní místa. (16 dob.)

19. Když byly dvojice takto provedly rozstup, tu krajní cvičenky od každé dvojice ustoupí dvěma kroky stranou.

20. Cvičenky přední jeden krok v před — zadní jeden krok v zad a tak octnou se v žádoucím rozstupu.

Pozn. Celý obrat v pravo v pochodu provedem takto: na sedmou dobu levá noha nepřejde do stoje výkročného, ale zaujme stoj přednožný (t. j. jen špičkou dotkne se lehce země) na 8. dobu rychle celý obrat v pravo o pravé noze, poněkud výponmo, čímž octly se cvičenky ve stoji zánožném v levo. Hned po obratu na následující první dobu opět vykročí levá noha v před. — Při cvičení 9. kdy cvičenky v pochodu obrací se v bok, konají-li lichý počet kroků, obrací se vždy o levé noze a ty, které konají sudý počet kroků, obrací se o pr. noze. Druhá noha hned po obratu vykoná krok v bočném směru.

Hned, jakmile hudba skončí pochod, kterým doprovázela cvičenky při nástupu, sehraje krátkou předehru pro cviky "tennisové". Cvičenky stojí v zákl. post. načež s prvním taktem americké písně "Yankee Doodle" počínají cvičiti.

Základní postavení: Stoj spatný, rukojet' rakety drží v levé ruce, pravá ruka spočívá na rámci rakety. (Obr. 1.)

ČÁSŤ PRVNÍ.

Oddíl I.

(Hudební doprovod "Yankee Doodle".)

A

1. a) Výpad v levo stranou; raketou obloukem dolním švihnout až do upažení nahoru, upažit v pravo dolů, hled obrácen na levo, směrem k raketě (obr. 2.) Ruce v poloze malíkové.
   b) c) d) výdrž.

2. a) Stoj skřižný v levo v zad, trup mírně nachýlit na zad, obloukem dolním (t. j. švihem rakety dolů) skrčit připažmo v pravo, při čemž kladem pr. ruku na vrchní okraj rámce rakety; raketa před tělem v poloze šikmé, hled stále na levo obrácen, (obr. 3.)
   b) c) d) výdrž.

3. a) Stoj předkročný na pravo, otočit trup na pravo zanožit v levo, (l. noha v koleně ohnuta) švihem dolů nápřah raketou v levo (raketa skloněna za 1. ramenem) předpažit v pr. nahoru, paže v lokti i zápěstí mírně ohnuta, hled na pravo obrácen (obr. 4.)
   b) c) d) výdrž.

4. a) přenést váhu těla na levou nohu, a raketou švih dolů;
   b) mírným švihem nohy (pohyb v kloubu kolenním) přednožit zevnitř v pravo, v téže době přenesem raketu do pravé ruky, a přinoživše v pr., zaujmem zákl. post. s tím rozdílem, že držíme raketu v pravé ruce, levá ruka spočívá na vrchní hraně rámce.
   c) d) výdrž.

1., 2., 3. a 4. Opakovat v pravo.

B.

1. a) Předkrok na levo (špička nohy co nejvíce směrem na levo odvrácena). Pravá noha, v koleně mírně ohnuta zanoží (poloha asi táž, jako při známém kroku "Merkur") obloukem dolů upažit v levo nahoru. (Obr. 5.)
   b) Mírný poskok o levé noze.
   c) Přenést váhu těla na pravou nohu, švihem dolů přenesem raketu do polohy, jako v zákl. postavení. Hled na levo obrácen, přednožit v levo. (Obr. 6.)
   d) Poskok o pravé noze, provázený mírným švihem nohy levé (pohyb v kloubu kolenním). Špička nohy napnuta. (Táž poloha jako obr. 6.)
2. a) Výponmo stoj skřižný v levo v zad (obr. 7.), a rychlý, kratinký stoj úkročný výponmo v pravo. (Dva krůčky na jednu ¼ notu.) Hled stále na levo obrácen.
   b) Opakovat 2. a)
   c) Opakovat 2. a)
   d) Opakovat 2. a)

3. a) Stojem předkročným v pravo přenést váhu těla na pravou nohu, zanožit v levo (l. noha v koleně ohnuta), raketu švihem dolů přenesem za 1. rameno. (Poloha totožná s polohou cvič. A 3. a) (obr. 4.) jen s tím rozdílem, že stojíme na špičce pr. nohy.)
   b) c) d) tři poskoky na místě výponmo o pravé noze.

4. a) Přenést váhu těla na levou nohu, a mírným švihem přednožit zevnitř v pravo; raketou švihnout dolů.
   b) Poskok o levé noze, pravá mírný švih v kloubu kolenním a v téže době ocituje se raketa v pravé ruce.
   c) d) Přenést váhu těla opět na pr. nohu, na které opět poskočíme a levá švihem přednoží zevnitř, načež rychle přinoží a l. ruku položíme na vrchní okraj rámce rakety (jako cvič. A 4. c) d).

Opakovat cvičení 1., 2., 3., 4. v pravo.

(Pozn. V cvičení B 2 b), c), d) vykonáme ve výponu rychlé, drobné tři skřižné krůčky směrem na pravo, a sice krok skřižný v levo a úkrok v pravo na jednu ¼ notu. Krůčky ty provádíme co možno nejvíce ve výponu, jak znázorněno na obr. 7., hlava nachýlena poněkud na zad.

4. c) Do základního postavení přecházíme též mírným poskokem o levé noze: hned na to přenesem hbitě váhu těla na pravou nohu, na které též poskočíme, načež levá, hbitým švihem únožmo přinoží.

Každá část' písně "Yankee Doodle" opakuje se dvakráte a sice první část' opakuje se dvakráte pro cvičení A a druhá část' opakuje se dvakráte pro cvičení B.

Oddíl II.

Hudební doprovod: "Marching through Georgia . . ."

A

1. a) Výpad v levo v před, pálku k pr. boku na zad, poněkud šikmo dolů; pravá ruka spočívá lehce na rámci rakety. (Obr. 8.)
   b) c) d) Výdrž.
2. a) Výpad v pravo v před, nápřah v levo, (raketa za levým ramenem); předpažit poněkud nahoru v pravo; paže v lokti i zápěstí poněkud ohnuta. (Obr. 9.)
   b) c) d) Výdrž.
3. a) Prudký mách pálkou po levé straně ku předu (dolů).
   b) Celý obrat v levo (o patou) a s obratem dokončí levá paže pohyb, že ocit'uje se ve vzpažení a hned ze vzpažení skloníme raketu rychle za pr. rameno, kde ocit'uje se po dokončení obratu. (Obr. 10.) Pravá ruka v bok.
   c) d) Výdrž.
4. a) Stoj předkročný v pravo a raketou opět máchnem v před a na zad (po levé straně těla). Zároveň s máchem tímto vykonáme stoj předkročný v pravo a hned o špičce téže nohy konáme celý obrat v levo (obličejem v pův. směr.)

   b) Po obratu, stoj zákročný v levo, švihem dolů přenesem raketu s pravého za levé rameno, l. paže skrčena upažmo, loket co nejvíce stranou odchýlen. (Obr. 11.)
   c) raketou švih dolů, pravou nohu vyšvihnout do mírného unožení. (Na obr. 11. má správně býti znázorněn stoj zákročný v levo)
   d) přinožením v pravo stoj spatný a raketu přenesem do pr. ruky.
   Opakovat 1., 2., 3. a 4. v pravo.

B.

1. a) Poloha rakety jako při cvič. A 1. a) ale na místě výpadu přenesem váhu těla lehce na levou nohu, která vykoná výponmo stoj předkročný a pravá, v koleně ohnuta, zanoží. (Obr. 12.)
   b) poskok výponmo o levé noze, paže a pr. noha výdrž.
   c) raketou švihem dolů (odpal spodní) až do předpažení vzhůru, a v téže době přenesem váhu těla na pr. nohu, levá mírným švihem přednoží zevnitř, pr. ruka v bok. (Obr. 13.)
   d) poskok ve výponu o pr. noze levá paže výdrž, levá noha provází poskok v pr. mírným švihem.
2. a) Předkrokem v levo přenést váhu těla na levou nohu skrčit úpažmo v levo, (raketa za 1. ramenem) trup otočit poněkud na levo, přednožit v pravo (noha v koleně ohnuta) (obr. 14.)
   b) poskok o levé noze, pravá provází poskok mírným švihem (pohyb v kloubu kolenním.)
   c) předkrokem výponmo v pr., přenést váhu těla na pr. nohu, levá přednoží a raketu máchem v poloze vodorovné přenesem za pr. rameno; trup natočíme poněkud na pravo. (obr. 15.)
   d) poskok o pr. noze, levá provází poskok mírným švihem, paže výdrž.
3. a) zákrok v levo a raketou švihem po levé straně těla na zad až do vzpažení
   b) celý obrat v levo poskokem o levé noze; v téže době raketa, která octla se během obratu v poloze kolmé (levá paže ve vzpažení) klesá za pr. rameno. Pravá noha provází poskok o levé noze prudkým výšvihem do přednožení (obr. 16.) Obraz tento omylem znázorňuje cvičenku s raketou v pravé ruce. Má býti opáčně raketa v l. ruce, za pr. ramenem.
   c) předkrok v pravo a raketa výdrž za pr. ramenem
   d) rychlý celý obrat v levo poskokem v před o pr. noze, levá švihem přednoží (nyní se ocit'ujeme obličejem v pův. směr obráceni.)
4. a) b) váhu těla přenesem na l. nohu a poskočíme, a v těchže dobách, raketu obloukem dolním přenesem za levé rameno; přednožit v pr. zevnitř mírným švihem.
   c) d) přenesem váhu těla na pr. nohu, poskočíme, levá přednoží, vykoná hbitě švih, a přinoží; zároveň dolním obloukem přenesem raketu do pravé ruky.
   Opakovat 1., 2., 3. a. 4.

Poznámky: B 1. a) b) Pohyb nohou podobá se onomu, jak jej provádíme při kroku zvaném "Merkur". V cvičení 3. a) b) c) d) jest pohyb rakety nerušený — švihem dolů přechází po levé straně těla dolů, nahoru (do vzpažení) načež nerušeným pohybem klesá za pr. rameno obloukem dolů za levé rameno odkud opět obloukem dolů přenášíme raketu rychle do pr. ruky. V cvičení 3. d) raketa následuje levou nohu, načež s obratem přechází rychle vzhůru do vztyčné polohy, z které opět nepřetržitě klesá za pr. rameno. Každý švih čili mách pálkou vykonáme tak, jako činíme při skutečné hře tennisu, t. j. jako bychom plochou rakety (sít'kou) chtěli míč odpáliti a ne rámcem. Pohyby co možno nejvíce v kloubu ramenním.

Oddíl III.

Hudební doprovod: "I wish I was in Dixie . . ."

A.

1. a) Výpad v levo stranou; raketou švihnem dolů, nahoru a pohyb dokončíme sklonem pálky za pr. rameno. Pravá ruka v bok (obr. 17.)
   b) c) d) výdrž.
2. a) Stoj skřižný v levo v zad, upažit v levo vzhůru, v pravo dolů, trup mírně nakloněn na pravo (obr. 18.) Ruce v pol. malíkové.
   b) c) d) Výdrž.

3. a) Celý obrat v levo (o l. noze), raketa švih obloukem dolů, (zároveň s obratem).
   b) Po vykonaném obratu raketou nerušeným pohybem nahoru švihnem za pr. rameno. V téže době zanožíme v pravo, noha v koleně mírně ohnuta, trup nachýlíme poněkud ku předu (obr. 19.) (Při obratu kladem pr. ruku v bok, po obratu opět upažíme dolů.)
   c) předpažit v levo vzhůru, t. j. naznačit raketou odpal míče, zapažit v pravo (obr. 20.)
   d) Výdrž.
4. a) Stoj předkročný v pravo a v téže době raketou švih dolů (jak provádíme kůželem kmih do vnitř).
   b) Raketa zakončí pohyb sklonem za l. ramenem, v době té se l. noha ocit'uje v unožení.
   c) d) švihem rakety zevnitř (l. paže projde polohou upažení), přinožit v levo a přenesem raketu do pr. ruky.

Opakovat 1., 2., 3. a 4. v pravo.

B.

1. a) Tentýž pohyb s raketou, jako A. 1. a) a otočit trup na levo, výponmo krok předkroč. v levo; zevnitř pravá zanoží, v koleně mírně ohnuta. Pr. ruka v bok. Hled na levo. (Obr. 21.)

   b) Poskok o l. noze, obě paže a pr. noha výdrž.
   c) Přenést váhu těla na pr. nohu, upažit v levo vzhůru (prudkým švihem rakety dolů, jako bychom míč odráželi); upažit dolů v pravo (obr. 22.)
   d) Poskok o pr. noze, paže výdrž, hled stále na levo obrácen.
2. a) Krok skřižný v l. zad (jako obr. 7.) a hned výponmo krok v pr. stranou (dva pohyby na jednu ¼ notu).
   b) Výponmo krok skřižný v l. v před (obr. 23.) a krok v pr. stranou (opět dva pohyby na jednu ¼ notu).
   c) Opakovat 2. a)
   d) Výponmo stoj skřižný v l. vzad, poskok o levé noze rychle přednožit v pr. zevnitř mírným švihem, levou paži skrčit, pálku za l. ramenem.
3. a) Prudký švih raketou obloukem dolů (zevnitř) až do vzpažení, poskok o pr. noze s vysokým přednožením v levo dovnitř a celým obratem (s poskokem o pr. noze) v pravo. Raketa prudkým švihem sleduje pohyb l. nohy, však nezastaví a pokračuje nerušeně až do vztyčné polohy (vzpažení), odkud klesá za pr. rameno (obr. 24.)
   b) Přenést váhu těla na levou nohu a poskokem o téže opět celý obrat v pravo (obličejem v pův. směr), raketa výdrž za pr. ramenem.
   c) Přenést váhu těla na pr. nohu a poskokem úklon v pravo, unožit v levo, upažit v pravo, prudký švih pálkou obloukem dolním až do upažení v levo (jako bychom míč odráželi (obr. 25.)
   d) Přenést váhu těla na l. nohu, a poskok, v téže době obloukem dolním přendáme raketu do pr. ruky a švihem únožmo v pr. hbitě přinožíme.

Opakovat cvičení 1., 2., 3. a 4. v pravo.

Poznámky: V písni "Dixie" zračí se živý temperament jižního lidu, jehož válečnou písní "Dixie" byla v době občanské války. Proto i cvičení B. upraveno jest tak, aby k hudbě přiléhalo. Cvičenky musí vložiti do cvičení co nejvíce živosti, nejen do pohybu paží a nohou — ale i obličej musí prozrazovati veselost, rozjaření — jako bychom skutečně zaujati byli hrou tennisu: Pohyby nohou ladné, rychlé. — V cvičení A. 1.a) raketou švihneme dolů v téže chvíli, kdy chystáme se k výpadu, tak aby dospěla na konec pohybu (za pr. ramenem) v době, kdy l. noha dokončuje výpad. — V cvičení B. 2. a) b) c) na každou ¼ notu vykonáme dva hbité pohyby nohou ve výponu, a sice: stoj skřižný v l. vzad a hned malý krůček v pr. stranou; hned na to stoj skřižný v l. v před, a malý krůček v pr. stranou, atd. Pohybujeme se směrem na pravo. — Cvičení 2. d) provedem tak jako bychom pravou nohu odrazili levou nohou prudce do přednožení zevnitř, což vykonáme poskokem v l. a hned s tímto pohybem vykonáme raketou nápřah, t. j. skloníme pálku za l. rameno. — 3. a) zvláště prozrazovati musí lehkost a eleganci. Pohyb rakety od počátku až do konce jest nerušený, ale musí býti v souladu s poskoky a obraty; levá paže prochází polohou upažení nahoru, upažení, připažení, předpažení dolů dovnitř až raketa dospěje nejvyššího bodu, ve vzpažení, odkud nerušeným pohybem klesá za pravé rameno.—Cvič. 4. c) váha těla spočívá na pr. noze, úklon, a švihem dolním upažíme v levo, v téže době upažit v pravo; cvik ten jest též provázen poskokem na stejné noze. Do základního postavení přecházíme rychle poskokem přenešením váhy těla na l. nohu a přinožením v pravo, a jelikož zaujímáme zákl. post. na poslední notu, hned bez přestávky začínáme totéž cvičení v pravo.

Oddíl IV.

Hudební doprovod: "Battle cry of Freedom..." (Hrát volně a jemně, což s předcházející hlučnou a rychlou hudbou i rychlým cvičením činí pěkný kontrast.)

A.

1. a) Stoj úkročný v pravo, raketu dolním obloukem za l. rameno. Loket stranou odvrácen. Pr. ruka v bok (obr. 26.)
   b) Výdrž.
   c) Stoj zánožný v levo, ½ obrat v levo (o pr. noze, předpažit vzhůru v pravo; paže pravá v lokti i zápěstí mírně ohnuta. Hled k pr. ruce obrácen (obr. 27.)
   d) Výdrž.
2. a) Předklon, až pr. ruka dotýká se země (naznačit zvedání míče (obr. 28.)
   b) Výdrž.

c) Vzpřím poloha jako 1. b) (jako obr. 27.)
d) Výdrž.

3. a) Půlobrat v pr., o pr. noze do stoje úkročného v l., skrčit úpažmo v pr. (ruka nad ramenem), loket stranou odvrácen (naznačit nápřah na hod míčem). (Obr. 29.)
b) Výdrž.
c) Pr. rukou prudce mrštit v před (naznažit hod). (Obr. 30.)
d) Výdrž.

4. a) Pr. ruku v bok.
b) Výdrž.
c) Stoj spatný (přinož. v pr.) a raketou švih obloukem dolů.
d) Raketa octne se v pr. ruce. — Opakovat 1., 2., 3. a 4. v pravo.

3. a) ½ obratem v pravo stoj úkročný v levo, levou paži ohnout před tělem tak, že raketu skloníme za pr. rameno (nápřah). (Obr. 36.)
b) Výdrž.
c) Úklon v pravo, raketou švihnout obloukem dolů až do upažení v levo (obr. 37.)
d) Výdrž.

4. a) Vzpřím, skrčit upažmo v levo, raketa skloněna za levým ramenem.
b) Výdrž.
c) Švihnout raketou obloukem dolním a unožit mírně v pravo.
d) Obloukem přendat raketu do pr. ruky, a přinožením pr. zaujmout stoj spatný.

Opakovat cvičení 1., 2., 3. a 4. v pravo.

Oddíl V.

1. a) Stoj úkročný v pravo, upažit v l. vzhůru.
b) Výdrž.
c) Stoj zákročný v l. s půlobratem v levo, skrčit v levo, raketa za pr. ramenem (obr. 31.)
d) Výdrž.

2. a) Předklon a raketou smýknout rychle po zemi na zad (jak hráči tennisu činí, chtějí-li zvednouti míč pomocí rakety (obr. 32.)
b) Smýknout raketou v před (jak činí hráči, když vymrštěný míč smýknutím rakety na zad chtějí tento na síťku nabrati (obr. 33.)
c) Vzpřím, l. paži skrčit (nápřah), raketa za levým ramenem (obr. 34.)
d) Předpažit v l. vzhůru (raketou naznačit odražení do výše nadhozeného míče). (Obr. 35.)

Zakončení části prvé.

Hudební doprovod: "Columbia the gem of the Ocean.." —(Rázně.)

Zástupy pro toto cvičení odpočítány jsou od levého konce k pravému na 1., 2., 3. a 4. Opakují cvičení A. pouze oddílu I., II. a III. nesoudobně, a sice spůsobem následujícím:

A

1. Zástup (krajní levý) počne cvičiti oddíl I. A. na 1. dobu. Zástup 2. totéž cvičení o 4 doby později, tedy začíná až na 5. dobu; zástup 3. na 9. dobu, zástup 4. až na 13. dobu. Jakmile zástup 1. dokončí cvičení v levo, začne totéž v pravo, a ostatní zástupy v stejném pořádku následují. Druhý zástup skončí o 4 doby později prvního, třetí o 4 doby později druhého, a 4. zástup o 4 doby později třetího.

B.

2. Jakmile 1. zástup skončí cvičení I. A., počne hned cvičiti oddíl II. A. a ostatní zástupy následují, každý o 4 doby za předcházejícím.

C.

3. První zástup po skončení cvičení oddílu II. A. v pr. i levo hned začne cvičit oddíl III. A. v pr. i levo, ostatní následují, jako při provádění oddílů I. a II.

Hudba skončí, jakmile první zástup své cvičení (III. odd. A.) dokončí, a jelikož skončí o celých 12 dob dříve, nežli skončí zástup čtvrtý, upravil známý hudební odborník p. Kalaš pro ostatní zástupy hudbu tak, že cvičení 2., 3. a 4. zástupu doprovázeno jest akordy, harmonicky spojenými s písní.

ČÁSŤ DRUHÁ.

V této části opakujeme všechna cvičení oddílu I., II. III. a sice tak, že krajní zástupy provádějí cvičení v ruchu volném (výdrže), střední cvičení v ruchu rychlém B. (taneční), načež si cvičení vymění, a sice: krajní cvičení rychlá (taneční) a střední cvičení volná. Čili krajní cvičení A., střední cvičení B., načež hned na to krajní cvičení B. a střední cvičení A., ale ne jednoho a téhož oddílu.

Oddíl I.

Hudební doprovod "**Yankee Doodle**" jako v oddílu I.

1. Krajní zástupy cvičí oddíl I. A. zevnitř a do vnitř, t. j. levý krajní zástup počíná v levo a končí v pravo, pravý krajní zástup počíná v pravo a končí v levo. **Střední** zástupy cvičí oddíl II. B., též zevnitř a dovnitř, a sice levý zástup začíná v levo a končí v pravo, pravý počíná v pravo a končí v levo. Když byly zástupy své cvičení přecvičily, vymění si je tak, že krajní cvičí oddíl II. B. a střední oddíl I. A.

Oddíl II.

Hudba "Marching through Georgia . . .", jako v oddílu II.

2. Krajní zástupy cvičí oddíl III. A., střední oddíl I. B. Počínají a končí jak počínaly a končily cvičení 1., t. j. zevnitř a dovnitř, načež si cvičení vymění.

Oddíl III.

Hudba: "Dixie . . .", jako v oddílu III.

3. Krajní cvičí oddíl II. A. Střední oddíl III. B. (Střední zástupy nyní počínají cvičení dovnitř, a sice levý zástup v pravo, pravý v levo. Krajní začínají zevně.) Když byly přecvičily na obě strany, cvičení si vymění, krajní zástupy začínají zevně, nitřní nitřně, t. j. pravý v levo, levý v pravo.

Poznámka: V třetím oddílu, když krajní zástupy cvičí dva výpady v před, přejdou tak do mezerného rozstupu, čili ustoupí středním zástupům jaksi z cesty. Cvičenky středních zástupů, které cvičí oddíl III. B., rychle tak povstalými mezerami hbitě prolítnou na zevní stranu zástupů krajních; při opakování cvičení na opáčnou stranu vrátí se tímtéž spůsobem na svá místa. Když si cvičení vymění, prolítnou zástupy krajní mezerami zástupů středních (ku středu) a tímtéž spůsobem se vrátí na svá místa. Pohyb těch, které cvičí z místa musí býti rychlý, aby v čas unikly pálkám cvičenek druhých zástupů, které hned v následující době máchnou jimi prudce ku předu.

Oddíl IV.

Hudba: "Battle cry of Freedom.", jako v oddílu IV. části prvé.

4. Krajní zástupy obrátí se čelem dovnitř, levý v pravo, pravý v levo v bok. Střední zůstanou v původ. postavení. Krajní cvičenky drží rakety v rukou zevních (levého zástupu v levé, pravého v pravé). Cvičenky středních zástupů též drží rakety v zevních rukou, a sice zástupu levého levých, zástupu pravého v pravých rukou.

Cvičení: Krajní opakují oddíl IV., cvičenky pravého zástupu počínají stojem úkročným v levo, cvičenky levého zástupu stojem úkročným v pravo. Cvičení provádí tak, že když naznačují volnou rukou házení míče, jsou obráceny směrem k středním cvičenkám a pohyb ruky též ku středu směřuje (obr. 37. a 38.)

Cvičenky zástupů středních opakují oddíl V., ale tak, že začínají zevně, t. j. cvičenky levého zástupu v levo, pravého zástupu v pravo; po obratu jsou obráceny směrem ku krajním. Pohyb, kdy naznačují odrážení míče s úklonem, přijde na stejnou dobu, kdy zevní cvičenky naznačují házení (obr. 37. a 38.)

Po skončení cvičení přendají všechny cvičenky rakety do opáčných rukou. Krajní pak obrátí čelem v před a opakují oddíl V. a střední obrátí se bokem zevnitř (směrem ku krajním cvičenkám) a opakují cvičení VI.

Poznámka. Cvičení tato neopakujem v pravo a levo, poněvač by tím žádoucí skupiny byly porušeny. Cvičí se následovně: Krajní cvičenky: oddíl IV. zevnitř (čelem ku středu), oddíl V. dovnitř (čelem ku předu), opět oddíl IV. zevnitř a oddíl V. dovnitř. (Řekneme-li zevnitř, znamená to, že raketu držím v zevní ruce, dovnitř, raketa v ruce nitřní.) Střední cvičenky: oddíl V. zevnitř (začínají čelem v před) a IV. zevně, (ale začínají čelem ku krajním zástupům). — Každé cvičení dvakráte.

Závěrek.

Hudba: opětně "Dixie....." Jako Oddíl III.

Zástupy na poslední dobu obrátí se v bok následovně: 1. a 2. zástupy čelem proti sobě, 3. a 4. zástupy čelem proti sobě. Hudba poněkud rychlejší nežli byla při III. oddílu a i také hlučnější. Závěrečným cvičením tímto naznačena jest poněkud hra dvojic ("doubles"), kdy hráči, na každé straně sítě dva, hbitě sem a tam po hřišti přebíhají. Proto i do cvičení vložiti nutno co nejvíce živosti. Pálku drží cvičenky před tělem jako v zákl. postavení.

1. a) b) c) d) Pokus šikmým směrem levo, (jak naznačeno na výkresu), takže zevní octnou se na linii zástupů vnitřních a vnitřní na linii zástupů zevních; cvičenky 3. a 4. v zástupu 2. a 1. jsou zády k sobě obráceny. Cvičenky zástupů 1. a 4., které octly se ve středu, jsou obličeji k sobě obráceny. (Obr. A.) Ačkoliv poklusem ocitnují se cvičenky na linii protějších, nejsou přec na jejich místech, nebot' šikmý směr přivedl je poněkud dále od pův. míst.
2. a) b) c) d) Opakovat cvičení odd. III. B. 1. a) b) c) d)
3. a) b) c) d) opakovat cvičení odd. III. B. 2. a) b) c) d)
4. a) b) c) d) cvičení oddílu III. 3. a) a b) pouze, nebot' po obratu nešvihnem raketou za rameno, ale uchopíme ji oběma rukama před tělem a držíme ji při cvičení následující (4 doby) v udané poloze. Na c) d) dva poskoky o l. noze.

1. a) b) c) d) Tři kroky na zad poklusem (počínaje pr. nohou, která po obratu je v přednožení) třetí krok (o pr. noze) zakončíme poskokem v pr. a švihem levé nohy přednožmo zevnitř. (Rakety držíme před tělem jako v zákl. post.)

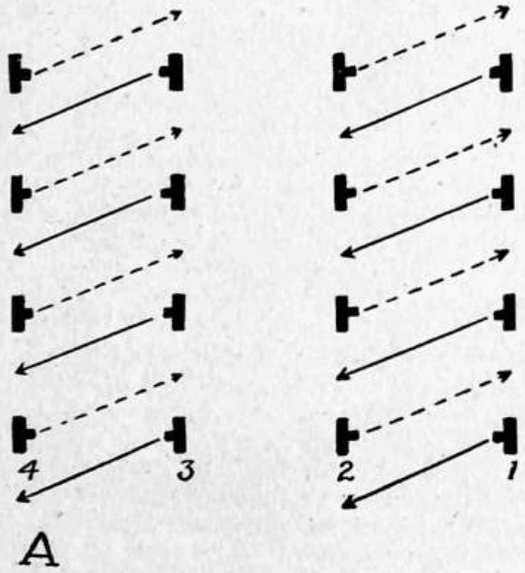

2. a) b) c) d) (Opakovat v před cvičení oddílu II. B. 2. a) b) c) d)
3. a)b) c) d) opakovat cvičení oddílu II. B. 3. a) b) c) d) pohyb na zad
4. a) b) c) d) opakovat cvičení oddílu II. B., 4. a) b) c) d) (Při tomto přendáme rakety do pr. rukou.) Opakovat celé cvičení, počínaje šikmo v pravo, ale na poslední čtyři takty nezaujímáme zákl. post., nýbrž

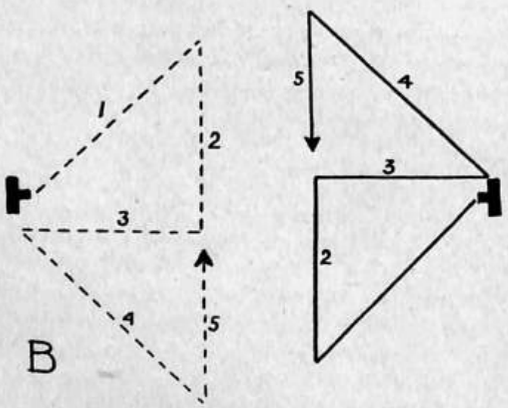

cvičenky poklusem běží na vykázaná jim místa, kde utvoří skupinu. Hudba skončí rážnou a veselou "Dixie" v době, kdy cvičenky utvořily skupinu, načež skupinu doprovází hudba posledními osmi takty písně **"Home sweet home"** (americké "Kde domov můj") a cvičenky setrvají na svých místech až do poslední noty, načež postoupí na původní svá místa a odcházejí. Cvičí-li se na jevišti, setrvají v skupině až opona padne.

Pozn. Na obr. B. naznačen jest směr pohybu cvičenek od počátku až do konce. Pro 4. a 2. řad jest linie tečkovaná, pro 1. a 3. řad linie plná. Směry jsou číslovány. Tak směr cvičení 1. a) b) c) d) linie č. 1., směr cvičení 3.a) b) c) d) linie 2. — Směr cvičení 4. a) b) c) d) linie číslo 3. Tuto poslední linii (3.) proběhnou cvičenky třikráte a sice: na zad, v cvičení 4. a) b) c) d), v před, následující cvičení 1. a) b) c) d) a opět na zad (s obraty) následující cvičení 2. a) b) c) d). Jakmile přendají cvičenky rakety do pravé ruky, cvičí totéž v pravo, (linie 4. a 5., pak opět na zad a v před) až na poslední 4 takty, kdy, jak udáno, poklusem běží na vykázaná místa a utvoří skupinu. Tato jest ponechána libovůli a krasochuti cvičitele, neb popsání všech poloh, paží, nohou a trupu každé jednotlivé cvičenky vyžádalo by příliš mnoho místa a fotografování jednotlivých cviků vyžádalo tolik místa i vydání, že jsem se zdráhal činiti vydání větším, nežli jak uznával jsem za nevyhnutelné. Kdo není seznámen s cviky předcházejícími, tomu "závěrek cvičení" způsobí obtíže, když nejsou cviky opět podrobně popsány a cvičitel odkazován jest jen na oddíly, z nichž cvičení toto se skládá. Kdo ale nacvičí první tři oddíly, ten snadno závěrek provede. Pokládal jsem podrobné opakování cviků za zbytečné a pak — i při dobré vůli v tom chvatu, ruchu, v jakém jsme žili v době, kdy cvičení toto upraviti jsem musil pro tisk, abych dostál slibu, byla mi vzácná každá půl hodina, kterou jsem mohl získati.

Odchod.

Kde cvičí se ve volném prostoru (venku neb v síni) opustí cvičenky cvičiště následovně: Zadní 1 krok v před přední 1 krok v zad.

1. Krajní cvičenky dvěma úkroky stranou (do vnitř) přistoupí k středním, 4 doby, 4 kroky na místě.
2. Levá dvojice zatočí půl kola na pravo (4 kroky), půl kola na levo (4 kroky). Pravé dvojice totéž, ale otáčí se nejdříve na levo, pak na pravo. Tím srazí se cvičenky v čelné čtveřice.
3. Dvojice zatočí na zad čtvrt kola, utvoří dvě bočné čtveřice (cvičenky zády k sobě obráceny a 6 kroků na místě.
4. Čtveřice zatočit ¼ kola ku předu (do čelného řadu) a 4 kroky na místě.
5. Na 7. a 8. dobu vylíčeným již spůsobem celý obrat v pravo.
6. Pochod v čelném řadu v před (8 kroků.)
7. V pr. neb levo v bok a odchod.

* * *

Chce-li bratr cvičitel pokusiti se o nácvik tohoto cvičení, tomu radím, aby s cvičenkami svými v hodinách cvičebních probíral nejdříve různé cviky kroků, tak aby s těmito cviky byly cvičenky náležitě obeznámeny. Jinak by nácvik působil nemalé obtíže a ještě by nemohl očekávati, že se mu cvičení zdaří. Volil jsem kroky sice takové, které si každá cvičenka snadno osvojí, ale kroky s obraty přec působí mnohým nesnáze a tu dobře učiníme, budeme-li přípravnými cviky Sokolky na cvičení připravovati pozvolna. Ušetříme tím práci sobě a zbytečnou námahou cvičenkám — nebot' osvojiti si tolik neobvyklých pohybů najednou, bylo by pro ně nad míru těžkým. Veškeré žádosti o vysvětlení jsem ochoten bratřím cvičitelům zodpovídati — a kde to možno, i při nácviku jsem ochoten vypomoci, aby jen docíleno bylo nácviku správného. V době, kdy toto číslo "Sokola" octne se ve Vašich rukou, blížím se opět k břehům amerických a budu ochoten hned po návratu všechny žádosti o bližší vysvětlení podati. Na zdar!